

A legáldottabb nap – 2006. május 14.

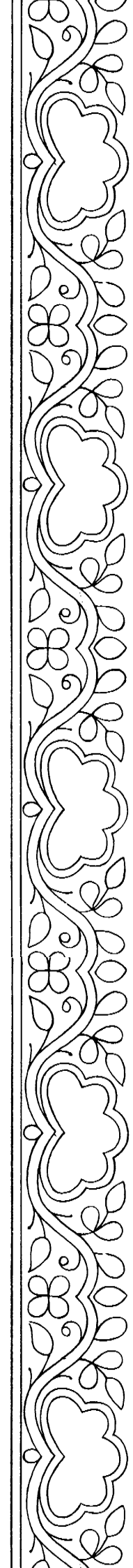
ŚRĪ VYĀSA-PŪJĀ

Szeretett lelki tanítómesterünk,
Ó Isteni Kegyelme

ŚRĪLA ŚIVARĀMA SWAMI
MAHĀRĀJA

a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezete
avató lelki tanítómesterének megjelenési napja

ŚRĪ GURV-AṢṬAKA
Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura

1.

*saṁsāra-dāvānala-līḍha-loka-
traṇāya kārūṇya-gbanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravinda*

A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdő-
tűzre, hogy eloltsa, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester a szenvedő anyagi világot,
mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzeit. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az
ilyen lelki tanítómester lótuszlábának, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.

2.

*mahāprabhoḥ kīrtana-nṛtya-gīta-
vāditra-māḍyan-manaso rasena
romāñca-kampāśru-taraṅga-bhājo
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómesternek mindig örömet szerez az Úr Caitanya Mahāprabhu saṅkīrtana
mozgalma; a szent nevek éneklése, az eksztatikus tánc, az éneklés és a zenélés. Mivel
elméjében a tiszta odaadás ízeit élvezi, a haja néha égnek áll, a teste remeg, és köny-
nyek hullámai törnek elő a szemeiből. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen
lelki tanítómester lótuszlábainak.

3.

*śrī-vigrahārādhana-nitya-nānā-
śṅgāra-tan-mandira-mārjanāḍau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatával foglalko-
zik. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a
mūrtikat, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tisztelettel-
jes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

4.

*catur-vidha-śrī-bhagavat-prasāda-
svādv-anna-trptān hari-bhakta-saṅghān
kṛtvaiḍva trptim bhajataḥ sadaiva
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig négyféle ízletes ételt ajánl fel Kṛṣṇának, amelyek nyalha-
tók, rághatók, ihatók és szívhatók. Amikor a lelki tanítómester látja, hogy a bhakták
elégedettek a bhagavat-prasādával, akkor ő is elégedett. Tiszteletteljes hódolatomat
ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak.

5.

*śrī-rādhikā-mādhavayor apāra-
mādhurya-līlā-guṇa-rūpa-nāmnām
prati-kṣaṇāsvādana-lolupasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester mindig arra áhítózik, hogy hallhasson és énekelhessen Rādhikā és Mādhava határtalan szerelmi kedvteléseiről, tulajdonságairól, neveiről és formáiról. A lelki tanítómester arra vágyik, hogy ezeket minden percben megízlelje. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-szlábainak.

6.

*nikuñja-yūno rati-keli-siddhyai
yā yālibhir yuktir apekṣaṇīyā
tatrāti-dākṣyād ati-vallabbasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester nagyon kedves, mert ügyesen segít a gopíknak, akik különböző idő-kben különböző csodálatos elrendezéseket tesznek Rādhā és Kṛṣṇa szeretői kedvteléseinek tökéletességéért Vṛndāvana ligeteiben. Legalázatosabb hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-szlábainál.

7.

*sāḅṣād-dbaritvena samasta-śāstrair
uktas tathā bhāvyata eva sabdhiḥ
kintu prabhor yaḥ priya eva tasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

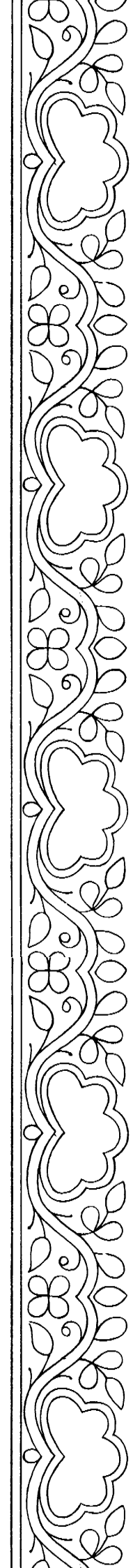
A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint a Legfelsőbb Urat, mert ő az Úr legbensősége-sőbb szolgálja. Ezt elismeri az összes kinyilvánított írás, és az összes tekintély követi, ezért tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótu-szlábainak, aki Śrī Hari (Kṛṣṇa) hiteles képviselője.

8.

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatih kuto 'pi
dhyāyan stuvamś tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī caraṇāravindam*

A lelki tanítómester kegyéből az ember megkapja Kṛṣṇa áldását. A lelki tanítómester kegye nélkül az ember nem képes fejlődni semmit. Ezért mindig emlékez-nem kell a lelki tanítómesterre és dicsőítenem kell őt. Naponta legalább háromszor tiszteletteljes hódolatomat kell ajánlanom lelki tanítómesterem lótu-szlábainak.

THE MEANING OF VYĀSA PŪJĀ

Predicament of the embodied souls

The living entities in this material world are born into the darkness of ignorance. Ignorant of their real nature beyond the temporary biological machine they have become entrapped within. In each species, parents teach the basic functions of life to their offspring—how to eat, sleep, reproduce and defend against calamities. It is from this perspective that we can see that the human form of life is basically non different in nature to that of the animals. In both animal and human life there exists the unavoidable sufferings that accompany birth, death, old age and disease.

The fortunate soul entrapped within the rare human body begins to exploit its surroundings in pursuit of enjoyment. It is unaware that every action it performs via this medium bares a reaction that binds it to further entrapment. And so out of ignorance it accumulates reactions that will destine its future, both in its present body, and those yet to be awarded. According to the cultivation of actions and desires, both subtle and gross whilst entrapped within that human body, a particular mental condition is formed that dictates the next type of birth along with its specific reactions to bare. And so on the demise of the body the eternal unborn soul then again is forced by the laws of material nature to accept another temporary material covering, again repeating the whole cycle of birth death, old age, and disease.

The next body to be awarded is not guaranteed to be a human birth. There are 8,400,000 different forms of life that one can enter into according to the specific mental condition one has cultivated up until the time of death. Thoughts at the time of death depend on how one has acted throughout life. As long as the embodied soul is absorbed in material consciousness trying to exploit its surroundings with the aim to enjoy, then its endeavours in this world are under the control of the material nature, which is being conducted in three specific modes, namely; goodness, passion, and ignorance. These modes are described to be somewhat like the three basic primary colours, yellow, red, and blue. Just as one can mix these colours to produce millions of other colours in various shades, the modes of nature are being mixed to produce various species from non-moving entities, through trees, plants, insects, reptiles, birds and all the way on up to the human species. The transmigrating soul can take birth in any one of them.

For one single human life the resulting reaction to both pious and sinful activities performed may take the soul on a journey lasting millions of lifetimes lost in various species across the universe, destined to suffer and enjoy accordingly before it reaches the human platform once again—hopefully not to miss the opportunity this rare birth offers.

Life in the human body is just a “flash in the pan”. A rare chance to break free from this repeated and lengthy cycle. It is the tool by which the living entity can understand the real issues of life and how to attain real happiness. But sadly most souls arriving at the human destination know not of where they have come from, what is to be done, not to speak of their destination when the biological machine reaches its end.

This is the sad reality of the situation. Lost in perpetual darkness. No hope, no light at the end of the tunnel.

Now is the time to inquire

Unbeknown to the living entity in the human form, is that it has reached a very rare and most valuable situation. Valuable in that this human form of life possesses a fundamental difference in potential from that of any other form. The ability to enquire and understand about that which is beyond this material manifestation, about that conscious living force that appears within a “live body” and not in a “dead one”, about the creator of everything—including the system we call material nature, as well as “who am I”, and “why must I suffer” and “what is my destination after death?”. Without these types of enquiries human life is no better than that of the animals, simply endeavouring to cater for the bodies basic needs, in relentless pursuit of temporary happiness. This inquisitiveness to enquire into higher subject matters beyond this temporary nature is inherent, as is the desire to be happy, for this is the original eternal nature of our very being, sat cit ananda; eternally full of knowledge and bliss, as opposed to our present state of temporary existence in ignorance and suffering. It is with this enquiry into the subject of these absolute truths beyond the dualities of this material nature that distinguish the human from the animals. And it is with this enquiry that the Vedic literature begins: *atbāto brahma jijñāsā*: “Now is the time to inquire about the Absolute Truth.” The human form of life is especially meant for this purpose, and therefore the Vedic literatures very concisely explain the human mission.

Perfection of human life lies within the application of that knowledge as given in the Vedic literature, acquired by hearing submissively from bona fide representatives of the Supreme Personality of Godhead Lord Śrī Krishna, the source of all knowledge, and the ultimate goal of the Vedas.

Here we can get a glimpse that this human form therefore is not only rare, as it is invaluable—the essential platform to become free from the material entrapment or repeated birth and death—to be reconstituted to our original position of pure consciousness, in loving relationship with the Lord and His devotees in His own abode beyond this material existence. That pure consciousness, Krishna consciousness, is not an artificial thing, it is the constitutional nature of the soul—an eternal lover in the service of Lord Krishna.

Prior to this age

In previous seasons in the time cycles of the universe, spirit souls arriving at the human form of life were fortunate in that the Absolute Truth was the basis of human civilization. Society was structured and administered in such a way that it was commonly accepted and practiced that this human life be used to understand ones real position in relationship to God, and how to act in that relationship by devotional service. Progressively in that selfless service attitude the living entity is purified and regains its lost eternal loving relationship with the Lord. This cultural structure was the arrangement of the Lord Himself and thus all living entities in society would be engaged in devotional service according to their specific nature. Everyone had the chance to perform devotional service through their prescribed duties and everyone had the chance to hear and learn essential eternal Truths, liberating them from the illusory bodily concept of life.

Society was divided into 4 natural divisions. At the head of this social body were the brahmanas, or gentle priestly class, whose duty was to perform spiritual rites and educate the masses in basic spiritual matters, they were the advisors of saintly kings who would rule under their guidance in accordance to the Vedic conclusion, fully aware of the goal of life, guiding society in a spiritually motivated direction. Among the brahmanas, the most spiritually advanced, renounced and self controlled acted as spiritual masters for the whole society, and accepted disciples from all classes. They disseminated detailed knowledge of the Vedas, about the living entities eternal relationship with the Lord, who is the Creator, Enjoyer and Friend of everyone, how to live and act in that relationship, and how to perfect ones life by rekindling pure unmotivated, unadulterated love of the Lord, the qualifying factor to become free from the clutches of the material energy and go back home, back to Godhead. These self realized souls could impart transcendental knowledge into the heart of their sincere followers because they themselves had seen the truth. It was through this spiritual master-disciple relationship that the Vedic culture was preserved through the ages. The self realized spiritual master taught their disciples all imports of Vedic knowledge and how apply them to daily life. Some of those disciples in turn became spiritual masters themselves, who in due course taught their own disciples. Thus an unbroken chain of disciplic succession carried these Truths through the generations in society.

Winter

But that was in previous ages. Ages where religious principles were upheld by saintly kings and piety was prevalent in all members of society. This particular season of the universe, kali yuga, is the winter like age characterized by quarrel, spiritual darkness, violence and hypocrisy, discontent and corruption, where religion, truthfulness, cleanliness, tolerance, mercy, duration of life, physical strength and memory will all diminish day by day. Saintly Kings degrade to become thieves, seizing property, rather than protecting the citizenry. New leaders emerge from the labourer class and begin to persecute religious people, saints, teachers, intellectuals, and philosophers.

Leaned brahamanas whose duty it is the educate the masses in spirituality become devoid of morality, neglecting their religious duties and freely engaging in gratifying the urges of the senses.

The general populace harassed—lacking any kind of divine guidance. Sacred books no longer revered. False doctrines, misleading religions, abortions, wars, famine, and pestilence. And society based on those natural divisions distorted beyond recognition of purpose. For want of a better phrase it's a “double wammy” in the truest sense.

Sadly to say we are clearly seeing an increase in these qualities, even in our own lifetime.

Light and Hope

Just at the end of Lord Krishna's manifest pastimes here on this planet 5000 years ago, the end of the previous seasonal cycle of the universe, the dawn of this Kali winter age, one

most merciful and learned saint, knowing the deplorable situation destined, laboured in the serenity of his hermitage for the sake of helping the rest of mankind, compiling the Vedic literature—offering hope to every living entity, from now into eternity. Offering love and light against the dark backdrop of material life, repeated birth and death, and specifically for us here gathered today, the stark winter of Kali-yuga. And thus every living being is indebted to Him, Śrīla Vyāsadeva. His purity and penance are the shining ornaments that adorn his surrender to His master, Śrī Nārada Muni. Śrī Nārada instructed his qualified disciple to compile the Vedic literature for the sake of mankind. At the end of His gigantic task he was left feeling despondent, and His master after praising His great work then reprimanded him pointing out that he had neglected to describe the essence of all knowledge, the Supreme Personality of Godhead Lord Śrī Krishna. From this instruction the humble sage then wrote the Śrīmad-Bhāgavatam;

“This *Bhāgavata Purāṇa* is as brilliant as the sun, and it has arisen just after the departure of Lord Krishna to His own abode, accompanied by religion, knowledge, etc. Persons who have lost their vision due to the dense darkness of ignorance in the Age of Kali shall get light from this Purāṇa.” (*Śrīmad-Bhāgavatam* 1.3.43)

This gigantic task was worthy of a special soul empowered by the Lord to undertake it - Indeed Śrīla Vyāsadeva is declared to be the literary incarnation of Godhead. Lord Krishna declares Himself to Arjuna “of sages I am Vyāsa”.

Thus by dint of Śrīla Vyāsadeva’s kindness, purity and austerity all souls arriving at the human platform, can obtain the highest goal of life, despite being born into this overwhelming situation.

This is the mission of the Lord, to save the conditioned souls, and naturally therefore it becomes the mission of the attentive disciple. As Lord Brahmā had received this divine understanding from within his heart from Lord Krishna, he had passed that same message on to his son and disciple Nārada Muni, who in turn enlightened and instructed Śrīla Vyāsadeva with the same knowledge and mission—this divine knowledge and mission has been passed down since that time in an unbroken chain to the present age. The mission lives on. That knowledge alive in the hearts of the sincere recipients willing to hear and live by it, who feel themselves fortunate to be once again in loving connection with the Lord.

Śrīla Vyāsadeva’s Representatives

If one truly wants to advance in spiritual life one must approach a bona fide representative of Lord Krishna, a bona fide representative of Veda Vyāsa. That representative is non different from the Lord Himself in that he is transparently representing the Lord. The message being the same, cent per cent—from the lotus mouth of the spiritual master, as stated in the Vedic literature and as revealed within the heart of the living entity from the all pervasive feature of the Lord—the Supersoul.

“According to the deliberate opinion of all revealed scriptures, the spiritual master is non-different from Krishna. Lord Krishna in the form of the spiritual master delivers His devotees.” (*Śrī Caitanya-Caritāmṛta*, Adi 1.45.)

“The forgetful conditioned soul is educated by Krishna through the Vedic literatures, the realized spiritual master and the Supersoul. Through these, he can understand the Supreme Personality of Godhead as He is, and he can understand that Lord Krishna is his eternal master and deliverer from the clutches of maya (illusion). In this way one can acquire real knowledge of his conditioned life and can come to understand how to attain liberation.

As the *śaktyāveśa-avatāra* Vyāsadeva, Krishna teaches the conditioned soul through the Vedic literatures. Krishna externally appears as the spiritual master and trains the conditioned soul to come to Krishna consciousness. When his original Krishna consciousness is revived, the conditioned soul is delivered from the material clutches. Thus a conditioned soul is always helped by the Supreme Personality of Godhead in three ways—by the scriptures, the spiritual master and the Supersoul within the heart. The Lord is the deliverer of the conditioned soul and is accepted as the Supreme Lord of all living entities. (*Śrī Caitanya-Caritāmṛta*, Madhya 20.123. Purport by Śrīla Prabhupāda)

Oneness of purpose. We are indebted to Śrīla Vyāsadeva. Indeed we are indebted to all the masters who have preserved the Lords message throughout time. But for us to truly become a recipient of that message and repay something towards that debt then one should take full advantage by first understanding what qualifications are possessed by the bona fide representative of the Lord and secondly approaching him/her in the correct mood to make advancement in life, ultimately service to the same mission.

Therefore any person who seriously desires real happiness must seek a bona fide spiritual master and take shelter of him by initiation. The qualification of the bona fide guru is that he has realized the conclusions of the scriptures by deliberation and is able to convince others of these conclusions. Such great personalities, who have taken shelter of the Supreme Godhead, leaving aside all material considerations, should be understood to be bona fide spiritual masters. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.3.21)

In this spirit of purpose, austerity and humility as exhibited by Srila Vyasadeva, we can look back at each and every one of the great personalities in this chain from Lord Krishna, through Lord Brahma, Śrī Nārada, Śrīla Vyāsadeva all the way to our more recent saviours Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura, Śrīla Bhaktisidhānta Sarasvatī, our beloved Śrīla Prabhupāda, and his representatives including our most merciful Guru Mahārāja. We are witnessing the grace of the Lord manifest as our spiritual master—observing the austerities, penances and selfless endeavour He as well as every single personality in our family lineage have put into to saving us from darkness, delivering us into love and light. The same mission, the same message, the same mercy.

Worship of Vyāsa

The appearance day of our beloved spiritual master is a worshipable event due to him being a representative of Śrīla Vyāsadeva, a surrendered soul unto the Lord. The disciples worship of their spiritual master on his or her appearance day may be seen by an outsider as mere glorification of a mortal. But Lord Krishna declares otherwise it to His dear friend Uddhava:

One should know the acarya (spiritual master) as Myself and never disrespect him in any way. One should not envy him, thinking him an ordinary man, for he is the representative of all the demigods. (*Śrīmad-Bhāgavatam* 11.17.27)

It should be noted that the master neither thinks himself worthy of such glorification and merely accepts all words and gifts as belonging to his own master, for he or she knows that without the mercy of their master nothing is achieved. It is the duty of the disciple to praise and worship their master, and the duty of the master to accept that worship as a representative of Śrīla Vyāsadeva and Lord Krishna.

Vyāsa-pūjā literally means “Worship of Vyāsa”—One dictionary definition defines “worship” as “the reverent love and allegiance accorded a deity, idol, or sacred object.” Another definition as “the ceremonies, prayers, or other religious forms by which this love is expressed.” The Greek words for “worship” combine the ideas of “falling down before,” “paying homage to,” and “serving.” In summary, “worship” in the regard Vyasa puja, the expression of love, allegiance, homage and service to Śrīla Vyāsadeva and his representatives.

That worship may be in the form of words of appreciation from some, song and gifts, but in the heart of those devotees who feel they have become truly fortunate by Śrīla Vyāsadeva’s kindness and the Lord appearing before him as the spiritual master, Vyāsa’s representative, then a whole new sphere of life begins to take shape, beyond the single day this ceremony is observed, a whole new meditation of worship wherein each and every moment, thought, movement and word is performed with the masters mission at heart, being the very staff of life, and the reason to exist. Execution of that mission being the allegiance and service, the offering itself. Worship by surrender to the purpose of the Lords mission, the spiritual masters mission. Surrender one oneself fully at the feet of his master. Not only is it the meaning of Vyāsa-pūjā, it is the secret of success in spiritual life:

By the mercy of the spiritual master once receives the benediction of Krishna. Without the grace of the spiritual master one cannot make any advancement. (*Śrī Śrī Gurv-aṣṭaka* 8, Viśvanātha Cakravarti Ṭhākura)

Thus, a disciples worship be not a single day event on the appearance of their master in this world, but a continuous active meditation and execution of service in the mission of the Śrī Krishna—relieving the burden of the Lord, Śrīla Vyāsadeva and his representative.

This in my humble understanding is the meaning of Vyāsa-pūjā—If there is any truth in my words here, they should be known to have been kindly revealed to me by my master, a representative of Śrīla Vyāsadeva, Lord Krishna’s Grace personified. If there appears to be ig-

Śrī Vyāsa-pūjā 2006

---

norance and misunderstanding, let it be known they are of my materially afflicted condition and due to my disregard of His Grace.

All glories to ISKCON Guru-paramparā!

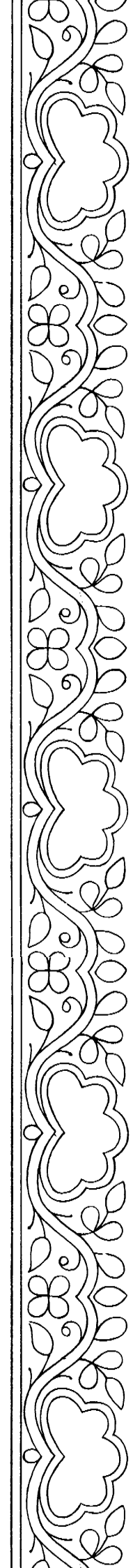
All glories to Śrīla Prabhupāda!

All glories to Śrīla Vyāsadeva!

Hare Kṛṣṇa!

Aspiring servant of the Lords devotees,
Caitanya Candra dāsa

KEDVES ŚRĪLA PRABHUPĀDA!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat, minden dicsőséget Neked!

Köszönjük, hogy befogadtál bennünket a lelki családba. Az ISKCON egy iskola, olyan diplomát ad, amellyel bárki visszamehet Śrī Goloka Vṛndāvanāba-dhāmába. Jöhet mindenki, aki tanulni akar, és hajlandó követni az iskola szabályzatát.

*uttama adbama kicbu na bacbila jachie dilaka kola
kabe premananda emana gouranga brdaya dbaria bola*

Gauranga Mahāprabhu soha nem tesz különbséget, lehet valaki a legemelkedettebb, vagy a legleesettebb, Ő elfogad bennünket és felajánlja, hogy jöjjünk vissza Hozzá.

Śrīla Prabhupāda, Te vagy ennek az iskolának az igazgatója, a tanítványaid pedig a tanárok, akik a diákokat oktatják. Te magad jelölöd ki a tanárokat egy-egy osztály élére. A mi osztályfőnökünk Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja, az Ő védelme alatt gyakoroljuk a lelki életet. Sajnos nincs könnyű dolga velünk, mert nagyon ragaszkodunk anyagi elképzeléseinkhez. Bizonyára sok fejfájást okoz neki, hogy bár a legmagasabb rendű megvalósítást szeretné átadni nekünk, mi még mindig az alapokkal küzdünk. Ám lelki tanítómesterünk végtelen türelmével tolerál bennünket. Az ő kegyében reménykedünk.

*mūkam karoti vācālam paṅguṁ laṅghayate girim
yat-krpā tam abam vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

A lelki tanítómester kegyéből a némából a legkiválóbb szónok válhat, s a béna hegyeket képes átszelni.

A kegy sok formában érkezik hozzánk, társulhatunk Guru Mahārājánkkal, hallgathatjuk a leckéit, énekelhetjük Vele a szent nevet, és kapunk szolgálatot Tőle. Vannak a kegynek kevésbé népszerű formái is: például, amikor a lelki tanítómester megszid bennünket, amivel az a célja, hogy felhagyjunk rossz szokásainkkal, *anartháinkkal*. Néha azért is lehet szidást kapni, amit nem is mi követtünk el. Ezt indokolatlan kegynek hívják. Nem kell tennünk semmit, és kapjuk a kegyet, tisztulunk. De ez ritka. Nekünk Guru Mahārājánk kegyének minden aspektusára szükségünk van, hogy elérjük a célt, *átmenjünk a vizsgán*. Időnként megbukunk, osztályt ismétlünk, de ő mindig segít — életről életre –, hogy le tudjunk vizsgázni.

Most a vizsgabizottság különösen engedékeny és lágyszívű. Most kell hát vizsgázni.

*patita-pāvana-betu tava avatāra,
mo sama patita prabhu nā pāibe āra*

„Drága Uram, kérlek, légy kegyes hozzánk! Ki lehet ebben a három világban Nálad kegyesebb? Csupán azért szállsz alá inkarnációdban, hogy jó útra térítsd a feltételekhez kötött, elesett lelkeket, de biztosíthatlak, hogy nem fogsz nálunk elesettebb lelkeket találni!”

Nem szabad elszalasztani a lehetőséget, hiszen hibáink ellenére minden segítséget megkapunk. Ezt Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara nagyon érdekesen szemléltette az idén: lelki tanítómesterünk megjelenési napja a nyugati kalendárium szerint március 30-án van, a *vaiṣṇava* kalendárium szerint pedig *Viṣṇu-masa*, *Gaura-paksa*, *Dvitiya-tithi* napján. Idén ez a két nap egybe esett. Ez elég ritkán fordul elő. A másik érdekes tapasztalat az volt: amikor aznap — 2006. 3. hó 30-án — *Śrīmad-Bhāgavatam* leckét tartottunk, éppen a *Śrīmad-Bhāgavatam* 6. énekéből a 3. fejezet 30. verse következett. A dátum és a vers száma megegyezett. Ez talán még ritkábban fordul elő, és nagyon meglepődtünk, amikor észrevettük. Amikor elolvastuk a verset, a téma nagyon ideillő volt : Yamarāja könyörög az Úrhoz, hogy bocsássa meg szolgálóinak az elkövetett hibákat, sértéseket.

Megdöbbentő volt ez az elrendezés. Rögtön arra gondoltunk, hogy Guru Mahārājánk is mennyit imádkozhat Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundarához, hogy bocsássa meg a mi hibáinkat, sértéseinket, melyeket sajnos elég gyakran elkövetünk. Egyedüli esélyünk, az Ő indokolatlan kegye és védelmező gondoskodása, hogy megszabadulhassunk a szívünkben rejlő tisztátlan-ságoktól, és készek legyünk befogadni az Isten iránti szeretetet.

Śrīla Prabhupāda, Tőled kaptuk a lehetőséget, hogy járhassunk ebbe az iskolába, és Tőled kaptuk lelki tanítómesterünket, aki számunkra a legkiválóbb lelki tanítómester. Kérlek, segíts nekünk abban, hogy folytatni tudjuk a tanulást! Köszönjük a kegyet és a türelmet, amit Tőled kapunk Rajta keresztül. Kérlek, részesíts minket a kegyedben , hogy fel tudjunk nőni a lelki életben!

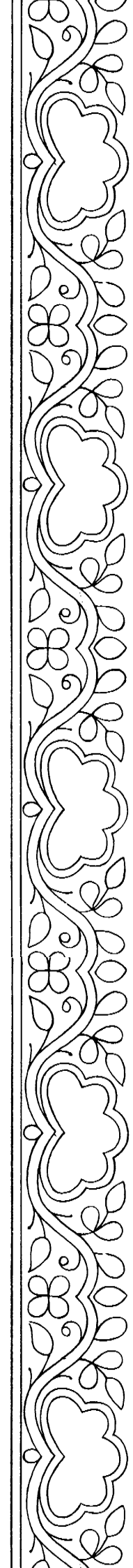
Nagyon örülünk, hogy Guru Mahārājánk védelmében lehetünk, kérlek, segíts nekünk, hogy értékelni tudjuk a szerencsénket, és segíts minket abban, hogy szépen tudjuk szolgálni őt, úgy, ahogyan ő akarja.

Jelentéktelen szolgálóid,
a magyar yatra *bhaktái*

VYĀSA-PŪJĀ
FELAJÁNLÁSOK

ACYUTĀNANDA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Már korábban is tapasztaltam, hogy egyre több lehetőség nyílik meg előttem az odaadás útján. Ennek jele az is, hogy az elmúlt évben abban a mérhetelen szerencsében volt részem, hogy felavattál. Azonban bennem még mindig nem olvadt össze a cél ideája az életem valódi mozgatórugóival. Amíg azok több irányba húznak, nehéz erőt méríteni, és a lehetőség is csak lehetőség marad. Csak a te indokolatlan kegyed lendíthet tovább, a te menedéked fényében lelhetem meg a kulcsot. A te hűsítő menedéked lehet csak a valódi menedék. A te válaszaid tartalmazzák a végső válaszokat a kérdéseimre. Te jelentetted a legfőbb lelki inspirációt számomra, és egyetlen mosolyod bearanyozza az életem.

Bár mindez a ragyogó lehetőség megadatott, és a legszerencsésebbek közül valónak mondhatom magam azáltal, hogy a tanítványod lehetek, én továbbra is olyan szerencsétlen vagyok, hogy az eltökéltségem hamar elapad, a lelkesedésem pedig restségbe fordul. Sokat kell még dolgoznom és meditálnom azon, hogyan mélyítsem az eltökéltségemet, és hogy fejlesszem, növeljem a lelki életemet és a prédikálásomat. Az elmúlt évben kis mértékben tudtam növelni a prédikálást, így korábban alig tapasztalt oldalát és ízét is érezkelhettem a Kṛṣṇa-tudatnak. Imádkozom, hogy folytatni és növelni tudjam mindezt, mert tudom, hogy a prédikálás és a megfelelő szintű lelki élet által válhatok nemcsak szerencsés, hanem méltó tanítványoddá is.

Az elmúlt évben a társulásom hatására más értelemben is megváltozott az életem. Pár hónapja a te áldásoddal házasodtunk össze a Rasika Prema dāsival. A felségemmel mindketten szem előtt tartjuk, hogy a társulásunk során is a lelki élet és az odaadó szolgálat kell hogy a legfontosabb legyen, mert csak így tudjuk elkerülni a további diszharmóniát. Ehhhez is a Te inspirációdából merítem a legfőbb erőt. Köszönöm mindazt amit az életeddel és a jelenléteddel sugársz, és köszönöm mindazt a lelki tanítást, amely nélkül csak egy szerencsétlen és eltékozolt életet élhetnék.

Szolgád:
Acyutānanda dāsa
Eger

ACYUTA-PRIYĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Még mindig hatása alatt vagyok a Budapesti Gaura Pūrṇimā fesztiválnak. Voltam már Māyāpurában és Vṛndāvanában ezen az ünnepen, de ilyen égi erőt még soha nem tapasztaltam. Hálával tartozom neked, hogy Csillaghegyen megvalósítottad a lélek palotáját. Ezen a csodálatos helyen minden szenvedő lélek megnyugvást találhat.

Remélem, valamilyen módon tudom viszonzni sok éves áldozataidat.

Elesett szolgáló:
Acyuta-priyā devī dāśī

ĀDI-GURU DĀŚA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You once said that the real service to the *vaiṣṇava*, service to the *guru*, is to hear from Him. The most valuable time I have spent in my life was hearing from Śrīla Prabhupāda and You. Hearing from you has, among many things, sprouted wonderful meditations and realisations of Kṛṣṇa, *bbakti* and the mission of the *guru-paramparā* within my heart. Now armed with such an understanding my desire is to make others fortunate and awakened to devotional service. As much fortune as I feel I want to give to others. I am planning this. This is my offering to You. I want to use whatever ability I have to give Kṛṣṇa to others. Without Kṛṣṇa the conditioned souls are simply tormented by their ignorance. In Māyāpur you told me „Service is the essence of *Vyāsa-pūjā* and preaching is the essence of service.” I desire to fully realise the import of these words as my life’s mission.

Your servant,
Ādi-Guru dāśa

ĀLAMBIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretnék gazdagon megajándékozni megjelenésed napján, de anyagi értéktelenségeim erre nem megfelelőek, és semmi értékessel nem rendelkezem. Képesített sem vagyok dicsőíteni téged, ezért arra kérlek, engedd meg, hogy megköszönjem neked tanításaidat, amiket leckék és könyvek formájában adsz nekünk. Nagyon sokat tudok tanulni belőlük, mert semmit sem tudok. Pici tudással rendelkezem, és nem győzöm kijavítani a hibáimat. Ezenkívül még büszke és öntelt is vagyok, ezért észre sem veszem, ha valamit rosszul csinálok. Megbánásom sem őszinte, mert újra és újra ugyanazokba a csapdába esem. Most is, ahelyett, hogy ajánlanék neked valamit megjelenési napod alkalmából, inkább a kegyedet kérem.

Amikor Dāmodara prabhuvál beszéltem a templomba való beköltözésemről, nem biztos, hogy tudtam mire vállalkozom. Jó „bulinak” tűnt. Most már másként látom a helyzetet, élesben megy minden, és nagyon komolyan és odaadással kell végezni a szolgálatot. Felelőséggel kell mérlegelni minden tettet, tolerálni minden pillanatot, sokat változtatni a hozzáálláson, látásmódomon, viselkedésemen. Ehhez kérem a kegyed és áldásodat, hogy megoldadjon vaspánttal körbevett kőkemény szívem, és hogy elengedjem kötöttségeimet.

Köszönöm, hogy itt lehetek. Szeretnék hasznos tagjává válni a templomnak. Igyekezni fogok, hogy eleget tegyek az elvárásoknak. Köszönöm.

Érdemtelen szolgád:
Ālambikā devī dāsī
Kecskemét

ALĪ KRṢṂA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának, minden dicsőség neked!

Śrīla Prabhupāda azt írta: „Az én lelki tanítómesterem nem közönséges személy, Ő mentett meg engem.” Kedves, jó Guru Mahārāja, az én lelki tanítómesterem is ilyen. Persze a kívülálló azt mondhatja, hogy a tanítvány elfogult, és természetes, hogy rendkívüli, csodálatos személynek tartja a *guruját*. Ám találkoztam több olyan emberrel, köztük ateistával is, akik dicsőítő szavakkal beszéltek Rólad, és ha a filozófiánk nem is nyerte el a tetszésüket a „túl szigorú” szabályok miatt, te mindenki szimpátiáját elnyerted. Én pedig most már négy éve mondhatom, hogy igen, ez a szeretetrevaló, csodálatos ember az én lelki tanítómesterem. Nagyon

szép ez a szó maga is, lelki tanítómester. Arra utal, aki úgy ébreszt tiszteletet, hogy közben nem kelt félelmet, aki biztonságot nyújt, és olyan állandóságot, mint egy nagy hegy látványa. A komolyság, a céltudatos kitaró tűz és az erő szeretettel, humorérzékkel, és olyan gyermeki bájos tulajdonságokkal párosul, amiket csak az ért, aki látott, hallott téged. Férjemmel, Hari dāsával együtt nagyon szerencsések vagyunk, hogy találkozhattunk veled.

Szeretnénk mi is igazi szolgálóddá válni.

Szolgád:

Ali Kṛṣṇa devī dāsī

AMŚU DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Néhány napja tervezem ennek a felajánlásnak a megírását. Az idők folyamán most arra jutottam, hogy ez a fajta kötelesség — dicsőíteni a lelki tanítómesterem — egy nagyon izgalmas és örömteli feladat. Napok óta Veled kapcsolatos eseményeken, illetve a tulajdonságaidon gondolkodom. Olvasom a régi *Vyāsa-pūjā* könyveket, az istentestvéreim írásait. A *bbakták* sokféle tulajdonságodat dicsőítik.

Az egyik a Śrīla Prabhupāda iránt érzett ragaszkodásod és az a vágyad, hogy Ő minél jobban elégedett legyen. Ennek legújabb bizonyítéka az a csodálatos templom, amit Budapesten valósítottak meg a *bbakták* a vezetéssel. Dayāl Nitāi Vijaya Gaurāṅga egy igazi palotában adja *darśanját* az elé járuló lelkeknek. A szép templom és a *bbakták* erőfeszítése azt eredményezi, hogy egyre többen csatlakoznak az Úr Caitanya mozgalmához, ami Śrīla Prabhupāda leghőbb vágya. A Prabhupāda iránti szereteted mindig újabb és újabb tervek megvalósítására inspirál.

Egy másik különleges jellemző az, ahogy a *bbaktákkal* bánasz. Még ha valaki eltávolodik, a *vaiṣṇava* társadalom „perifériájára szorul”, Te akkor is Kṛṣṇa *bbaktájaként* tekintesz rá. Kedvességeddel illetve figyelmességeddel arra inspirálsz, hogy merüljön el a lelki életben. Mindenkit elfogadsz feltétel nélkül és lefoglalsz Śrīla Prabhupāda missziójában. Aki megtapasztalja ezt a feltétel nélküli elfogadást, az úgy érzi a „fellegekben jár” és örökre adósod.

Vṛndāvanában Śrīla B. B. Govinda Mahārájával töltöttünk hat napot. Ez idő alatt többször is beszélt Rólad, vagy idézett a könyveidből. Szavaiból mindig megnyilvánult az Érted érzett szeretete, ragaszkodása. Számomra nagyon inspiráló volt a Vele való társulás.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy engem is elfogadsz és terelsz a lelki életben. Köszönöm a türelmedet és a figyelmedet.

Jelentéktelen szolgád:

Amśu dāsa

ĀNANDA RĀDHIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ezen a szent napon a lelki tanítómesterünket, Śrīla Vyāsadeva hiteles képviselőjét dicsőítjük, az egész *guru-paramparāt*, köszönetet mondva azért a kimondhatatlanul nagy kegyért, amelyben részesítesz mindenkit, aki kapcsolatba került a Kṛṣṇa-tudattal a te személyes jelenléted vagy inspirációd által.

Megjelenésednek pontos oka van! Nagyon fontos mondanivalód van az elesett lelkek számára. Az Úr Caitanya Mahāprabhu üzenetét prédikálsz faluról-falura, városról-városra, mert az Úr fegyvere, hogy elárasztja a feltételekhez kötött lelkeket indokolatlan kegyével. Te is ugyanezt a fegyvert használod. Amikor az Úr Caitanya Mahāprabhu Jharikhaṇḍa erdején haladt keresztül, megnyilvánította kegyét, és az erdő vadállatai természetes ellenségeskedésüket feladva csatlakoztak a *saṅkīrtanához*. Śrīla Prabhupāda kifejti, hogy mi nem vagyunk ilyen fejlettek, és állatokat nem tudunk felszabadítani, de a szent nevek éneklésével sok embert megnyerhetünk a Kṛṣṇa-tudat számára!

A te hatalmas hited a szent névben, az Úr Caitanya kegyében erőt ad nekem is! Könyörgöm, adj egy parányit ebből a hitből, hogy menedéket vehessek a szent névnél, melynek rendszeres vibrálásával minden tudás és spontán odaadás felébred a szívben. Kérlek, add, hogy képes legyek mindig emlékezni a szent névre, a lelki tanítómesteremre, és persze rád, mert te is a lelki tanítómesterem vagy, és sokat köszönhetek neked!

Puri Mahārāja azt mondta, hogy szerencsés vagyok, mert két apukám van! Én is így érzem!

Köszönöm szépen Guru Mahārāja!

Jelentéktelen szolgád:
Ānanda Rādhikā devī dāsī

ĀNANDA-VARDHANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Egyelőre még nem vagyok egy nagyon intelligens személy, de a magam módján szeretném megköszönni azt a sok kegyet, amit ebben az évben nekem adtál.

Először is szeretnék köszönetet mondani azért, amiért az előző év elején elrendezéseket

tettél, hogy megfelelő körülmények között tudjam gyakorolni a szolgálatomat, másrészt pedig azért a sok személyes társulásért, amiben indokolatlan kegyedből oly sokszor részesítetted mind Szegeden, Kṛṣṇa-völgyben és Budapesten.

Igazából nagyon az adósodnak érzem magam azért a sok személyes társulásért, lelki fejlődésemet szolgáló elrendezésért, amiket kaptam, s kapok folyamatosan vagy személyesen, vagy képviselőiden keresztül tőled. Ezekre az elrendezésekre és az ígéretre, hogy viszszaadok Kṛṣṇához, teljesen érdemtelennek tartom magamat, de tudom, hogy a kegyedből lesz elég vágyam, lelki erőm és intelligenciám, hogy elsősorban Śrīla Prabhupāda könyveinek osztásával és más szolgálataimmal elégedetté tudjalak téged tenni.

Komoly, intelligens, s felelősséget vállalni képes, jó eszközzé akarok válni a kezeidben, kedves Guru Mahārājám.

Szeretettel, s köszönettel, szolgáló:
Ānanda-varadhana dāsa

AÑJAVATĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Eldöntöttem már többször, hogy nem hagyom az utolsó napokra a felajánlásom megírását. Sőt tervbe vettem, hogy minden nap dicsóítelek, és le is írom azokat. Aztán sajnos megint itt tartok: gyűjtöm a többiek felajánlását, az enyém pedig még sehol sincs.

Sajnos az egész lelki életemre ez jellemző, és ez nagyon elkeserítő. Ilyenkor csak szapulom magam. Annyi rossz tulajdonságom van, és Te mégis felelősséget vállalsz értem. Nem vagyok több egy hálátlan kutyánál. De ha már a kutyánál tartok, nagyon sok negatív tulajdonságomat megőriztem előző életeimből. Nem tudom, te hogy vagy vele Guru Mahārāja, de én szeretem az állatokat, főleg figyelni őket. Olyankor pedig nagyon sok hasonlóságot felfedezek magamban.

Amikor van lehetőségem hallani a szentírásokból, akkor csak értetlenül nézek, mint egy birka. Ahelyett, hogy tenném a dolgomat, inkább egy macskához hasonlóan sunyi módon próbálok kijátszani másokat a saját érdekemet szem előtt tartva. Ha lelkesnek kellene lennem, mert hiszen van miért, akkor a lajhár énem lép előtérbe, és csak kellenül, érdektelenül csinálom, amit mondanak. Amikor harcolok az elmémmel és más is segíteni akar, akkor csak süni módjára tüskékkel védekezek. Sokszor nem bírok küzdeni, csak a túlélésben reménykedek, és ahogy a strucc a homokba dugja a fejét, amikor veszélyt érez, inkább én is figyelmen kívül hagyom a dolgokat, és bemenekülök a saját világomba. Tengernyi dolgot köszönhetek minden *bbaktának*, kiváltképp neked, de hálátlan vagyok, és mint egy élősködő egysejtű, mások kegyén élek. És mindezt figyelembe véve csak alázatosnak és türelmesnek kellene lennem, mint egy fa, de erre sem vagyok képes, inkább a büszkeségem és a hamis

egóm dolgozik. Azt hiszem, jó tulajdonságot nem hoztam magammal, bár az alacsonyabb fajokban is sok jó példát látni.

Megdöböntő számomra, hogy milyen kegyes vagy, Guru Mahārāja. Az embernek tényleg nincs más esélye, csak menedéket venni nálad. A te tulajdonságaid már nem hasonlíthatók semmilyen földi lényhez, azokat már a lelki világból kaptad. Erre bizonyíték az a tengernyi erőfeszítés, kitartó munka, amit másképp nem lehet véghezvinni. Ezek mind nagy szavak, de személyesen győződtem meg ezekről, amikor néha személyesen is társulhattam veled. Azok nagyon különleges alkalmak, és minden másodperc egy ajándék. A *bhaktákat* és a *karmikat* egyaránt lenyűgözöd a személyeddel és a lelki erőddel, amit lelki tanítómesteredtől kapsz. Minden, amihez nekifogsz és amivel kapcsolatban vagy, tökéletessé válik. Amikor a többi tanítványodat figyelem, látom, hogy ők is tökéletesek azáltal, hogy kapcsolatban vannak veled, és téged követnek.

Tudom, Guru Mahārāja, tökéletes nem leszek soha, és nem is lehetek. Ha csak egy kis morzsát kaphatok abból a lelki erőből és tudásból, ami neked van, akkor már van esélyem szolgálni téged és a *bhaktákat*. Kérlek, nézd el nekem, hogy megint magamról írtam leginkább. Igyekszek ebben is fejlődni, és minden szavammal csak téged és a tanítványaidat dicsőíteni. Megígérem, törekedni fogok.

Jelentéktelen szolgáló:

Añjavatī devī dāsī

ANĀKITĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuuszlábaid porának!

Az idő gyorsan telik, így újra tollat kell ragadni és papírra vetni azokat a szavakat, amiket *vyāsa-pūjā* napod alkalmából felajánlhatnék. Ez a Te napod, de igazából tanítványaid napja, amikor végre értelmet nyernek a tetteink. Egész éves munkáink és szolgálatunk nap-nap után történnek. Fel se fogom igazi jelentőségét és értékét, csak akkor, mikor meglátlak és meghallak. Pusztá megjelenésed felnyitja szememet, hogy milyen fontos az odaadó szolgálat és a szent név éneklése. Jó lenne, ha mindig mellettünk lehetné! Látnám mennyire ragaszkodsz a te legkedvesebb Istenségeidhez, és mily sok időt és energiát áldozol a szolgálatukra.

Avatásunk alkalmával fogadalmakat teszünk. Az én avatásom nem ment zökkenőmentesen, sokat kérdeztél előtte. Félttem nagyon! De az, amit ott éreztem, a mai napig velem van és eszembe jut. Néha nehéz a helyes utat választani és Kṛṣṇa lótuuszlábához ragaszkodni, de a te indokolatlan kegyedből sokaknak sikerül. Amikor én is döntés elé kerülök, csak felidézem azt az egy beszélgetést, és úgy érzem, meg vagyok mentve, és nekem is sikerülhet.

Kedves Guru Mahārāja, nagyon hálás vagyok a figyelmedért! Minden mosolyod ideláncol az ISKCON lábaihoz. Köszönöm a lehetőséget arra, hogy én is ide tartozhatok! Remélem egy-

szer olyan tanítványod leszek, aki a Te nagylelkű odaadásod eredményeként viszonzni tudja majd Śrīla Prabhupádért és az elesett lelkekért tett szolgálatodat.

Bárcsak mindig a szolgálatodban maradhatnék!

Törekvő szolgád:

Añkitā devī dāsī

ANNYORA-VĀSĪ DĀSA

Kedves Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Itt ülök a papír felett
kezemben a toll elbambul
Mit is írhatnék NEKED?
Kevés a szó
Mert TE több vagy annál
Mit ér a szó ha TE több vagy annál?
Szeretetem nem tudom elmondani
Csodálatomat nem tudom papírra vetni
Tiszteletem sosem érhet fel téged
Az éjszakát beborítja a fényed
én parányi porszem
Csodálom e ragyogó BÉRCET
Éljen soká a DICSŐSÉGED !
Éljen soká a DICSŐSÉGED !
Éljen soká a DICSŐSÉGED !

Elesett szolgád:

Annyora-vāsī dāsa

ANURĀDHĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja I would firstly sincerely like to say how fortunate I feel to have you as my Spiritual Father. Sometimes in spiritual life one goes through different tests and trials. At these times I feel most grateful, as you have shown my family and me much guidance and kindness; we have a great feeling of security and protection.

Guru Mahārāja, I was thinking back to an offering that you had written a few years ago to Śrīla Prabhupāda. In that offering you had described a dialogue between yourself and a *māyāvādī*, Śaṅkarācārya. When reading this offering one can clearly see that you are one of Śrīla Prabhupāda's Great Generals. Every comment made by the mayavadi was so expertly dealt with, your replies were all sastrically answered and on many occasions half-completed slokas quoted by the *māyāvādī* you most expertly completed. There was no way that you were going to let this *māyāvādī* offend Śrīla Prabhupāda, the Society and Lord Kṛṣṇa. When I read this offering I was overbound with pride that you are My Guru. The conclusion of the offering was that the *māyāvādī* was totally defeated and you had the absolute satisfaction that Śrīla Prabhupāda was pleased with you. One factor that was very clear from this dialogue was that as well as being so proficient with dealing with the *māyāvādī* it was also your purity that shone through. Purity is such a rare and powerful force that it can cut through any obstacle in its path, piercing deep into the hardest of hearts.

Guru Mahārāja by being in your presence and by hearing from you, I am reminded of who I am, what I should be doing and my ultimate goal in life. I sincerely pray that in my thoughts, actions and services that I perform I may be able to please you. I pray please continue to guide my family and myself and be merciful unto us, for only then can there be any hope for us.

Your humble servant and daughter,
Anurādhā devī dāsī

ĀRYADEVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmának, Śrī Śrī Dayāl-Nitāi-Vijāya Gaurāṅgának
és Śrīla Prabhupádának! Minden dicsőséget neked!

Egy újabb év telt el az odaadó szolgálatban töltött éveink során, hogy dicsőíthetünk téged, egy olyan személyt, aki a szívünkhöz nagyon közel áll. Hiszen ezek az évek, amiket Kṛṣṇa és a *bbakták* szolgálatában töltünk, a te fáradtságos munkád gyümölcsei.

Śrīla Prabhupāda amióta elhozta az istenszeretet tudományát, és te ezt Ő Isteni Kegyelme társaságán, üzenetein és tanításán keresztül elsajátítottad. Ezért vagy te nekünk olyan fontos, mert közvetíted, mi pedig megpróbáljuk befogadni ezt a kincset a szívünkbe. Ez a kincs pedig nem más, mint Kṛṣṇa és az Ő örök odaadó szolgálata. Tehát a kincs és az odaadója között nincs különbség a tisztelet kifejezésében: *sākṣād bari*. A lelki tanítómestert úgy kell tisztelni, mint Istent, hiszen ő az egyedüli hiteles képviselője. Így írják az előző *ācāryák*. Ezért a tiszteletnek, amit feléd kellene éreznek, mindenféle anyagi érzést és vágyat el kellene söpörnie. Mi, élőlények a vágyak végtelen hullámai között vergődünk. Ezek kifogyhatatlanok és átmenetiek, mert anyagi a céljuk, de amit te mutatsz nekünk az életeddel, az a vágy és erőfeszítés Kṛṣṇa lótuszlábai felé, lenyűgöző. Elesett vagyok, és semmifajta képesítésem nincs. De úgy érzem, hogy ha követlek, akkor felhatalmazol minden képességgel. „A lelki tanítómester kegyéből a néma ékesszólóvá válik, a béna hegyeket szelhet át.” Igen, tudjuk prédikálni az embereknek a transzcendentális tudományt, és lehetetlennek tűnő célokat tudunk kitűzni magunk elé. Ezek a felhatalmazásoddal történnek, és minden élőlény javát szolgálják.

Szükségem van a kegyedre, hogy továbbra is tudjam közvetíteni az Úr Caitanya üzenetét, és hogy *bhaktává* válhassak Śrīla Prabhupāda mozgalmában.

Szolgád:
Āryadeva dāsa

AṢṬA SAKHĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék ismét köszönetet mondani neked a lehetőségért, hogy megpróbálhatok a tanítványoddá válni, és ily módon részese lehetek azoknak a csodálatos kedvteléseknek, melyeket lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda öröme mutat meg.

Idén a szokásosnál jóval hamarabb hazajöttél Indiából. Lemondtál a regenerálódásról, a pihenésről azért, hogy Gaura Pūrṇimākor átadhasd Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅga új templomát. A megérkezésed után tartott első reggeli lecke témája a *jīva* anyaméhből való születése volt a *Śrīmad-Bhagavatam* harmadik énekéből. E szenvedésekkel teli folyamat kapcsán többek között beszéltél arról is, hogy a tiszta *bhaktáknak* már csak egyszer kell megszületniük az anyagi világban, de ez a születésük már mentes a szenvedéstől. *Vaiṣṇavák* családjában jönnek világra, egy olyan helyen, ahol éppen Kṛṣṇa kedvtelései folynak. Ezután pedig visszatérnek örök lakhelyükre, a lelki világba. Hallgatva szavaidat gyors önértékelést tartottam, és arra a következtetésre jutottam, hogy jómagamat figyelembe véve egyelőre nem szükséges e helyzetről sokat meditálnom, legfeljebb álmodozhatom arról, hogy szívem tisztasága egyszer majd alkalmassá tesz egy utolsó születésre. Gondolataim még a lecke után is elkísértek, valami nem hagyott nyugodni. Aztán rájöttem zavarodottságom okára. Lehetünk akármilyen

elesettek és feltételekhez kötöttek, lehet, hogy még vannak anyagi ragaszkodásaink, de a te szíved tisztasága, Guru Mahārāja, idevonzza Kṛṣṇa kedvteléseit. Érdemtelen helyzetünk ellenére, határtalan kegyed és szereteted révén mégis párhuzamosan részesei lehetünk Gaura-Nitāi kedvteléseinek éppúgy, mint Radhe-Śyāma *līlāinak*. Lehet, hogy mi még oltáron álló *mūrtiknak* látjuk Őket, de kedvteléseik részletei tagadhatatlanul, évről évre sorra bontják szirmaikat: a sikeres prédikálás és az egyre növekvő könyvosztás, az új vraja-*dbāma*-i önfenntartásra törekvő közösség fejlődése, a növekvő társadalmi elismertség és népszerűség, a pompás és elegáns új budapesti templom, a *bhaktákkal* együtt ünnepeelt fesztiválok, mind-mind szereteted egy-egy illatos virága Radhe-Śyāma lótuszlábainál.

Nem tudom, hány születésem van még hátra, de az biztos, hogy most egy páratlan lehetőséget kínálsz számunkra azzal, hogy részesei lehetünk e kedvteléseknek. Most már csak rajtunk múlik, hogy odaadásunkkal sikerüljön megszilárdítani hitünket és ragaszkodásunkat, mely odaláncol lótuszlábadhoz. Hiszen ez a kötelék az egyetlen biztosíték arra, hogy a veled való társulás révén következő életeinkben is részesei lehetünk Kṛṣṇa kedvtelésinek.

Köszönöm, Guru Mahārāja, indokolatlan kegyedet, és szereteted bizalmát.

Jelentéktelen szolgád:
Aṣṭa Sakhī devī dāśī

BHAKTA BAKÓ ATTILA

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja lótuszlábainál!

Kegyesen eljött hozzánk, hogy mindent megtegyen annak érdekében, hogy visszavigyen minket haza, a Legfelsőbb Úrhoz, Kṛṣṇához. Biztos vagyok benne, hogy kiemel innen. Köszönöm a kegyet, amit indokolatlanul nekünk ad. Soha nem tudnám viszonzni.

Szolgád:
Bhakta Bakó Attila (Kecskemét)

BALARĀMA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mostanában pár napig nagyon erős fejfájásom volt, és mindig te jutottál eszembe egy régi eset kapcsán.

Történt ugyanis, hogy ott ültem a szobádban a földön, és a „lelki tanítómestertől kapott utasítás követésének fontosságáról” prédikáltál. Hosszú beszélgetés volt, legalábbis az én mércém szerint. Sose beszéltem még annyit veled, mint akkortájt. Aztán egyszer csak lekiáltottál a konyhába:

– Rādhā Thākurāṇi!

Majd tovább beszéltél hozzám, és próbáltál meggyőzni. Közben feljött a *mātāji*, benézett a szobába, te pedig magasba emelted a kezedet, és egy szó nélkül „V” betűt mutattál. Nem sokkal ezután a *mātāji* bejött egy pohár vízzel és két gyógyszerrel, amit bevettél. Akkor nem értettem, hogy mi is játszódott le a szemem előtt, csak ez az említett pár nap segített némi megértéshez: Guru Mahārājának is mindig ennyire fáj a feje miattam. Az én dolgom az, hogy enyhítsek a fejfájásán.

Guru Mahārāja, ígérem, hogy összeszedem magam, és felzárkózok a tanítványaid sorába. Ha előre nem is kerülök, de valahova jó közel. Köszönöm szépen, hogy annyit fáradozol, tolerálsz, és hogy újból és újból bizalmat adsz nekem.

Szolgád:

Balarāma dasa

BHAKTIN BÁNYÁSZ SZANDRA

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget neked megjelenésed évfordulóján!

Minden évben rengeteg gondolat kavarg a fejemben, amikor megpróbálom dicsőségedet szavakba önteni. Bár nagyon kevés az idő, amit a társaságodban tölthetek, azok a pillanatok mégis olyan meghatározó, irányadó, lelkesítő potenciával bírnak, mely egész évemre kihat.

Szeretnék először is köszönetet mondani, amiért tanítványod lehetek, pedig teljesen érdemtelen vagyok e feladatra, és ez sajnos tetteikben is megnyilvánul. Te viszont nem válogatsz. Szórod a kegyedet mindenkire. Csak adsz, és nem gondolkozol azon, hogy mit kapsz ezért cserébe.

Minden reggel elgondolkodom a harmadik sértés ismétlésénél: ‘A lelki tanítómestert községes halandónak vélni, és utasításainak nem engedelmeskedni.’ Milyen könnyű dolga is van az őszinte híveidnek, igazán egyszerű e sértést elkerülniük. Amit teszel, ahogyan cselekszel, az több, mint emberfeletti. Ahogy szerető apaként gondoskodsz tanítványaidról, miközben töretlenül terjeszted a Kṛṣṇa-tudatos mozgalmat kis hazánkban és az egész világon. Önzetlen vagy és mérhetetlenül kegyes. Meggyőződésem, hogy az EGYETLEN szerencsém az életben, hogy hozzád tartozhatom, a te kegyed által lehetek oly sok elkövetett sértés, újra és újra megismételt hiba ellenére még mindig a *bhakták* társaságában.

Ezen a szép napon azért könyörgöm Kṛṣṇához, hogy sokáig egészségben itt tartson közöttünk; hozzád pedig azért, hogy hadd maradhassak mindig, örökké, életről életre szolgálód szolgája.

Köszönettel mindenért, jelentéktelen szolgáló:
Bhaktin Bányász Szandra

BHAKTIN BÁRDI NÓRA

Kedves Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából szeretnék neked nagyon jó egészséget és sok-sok odaadó tanítványt kívánni.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ennyi születés után megkaptam azt a kegyet, hogy a *bbakták* társaságában lehetek, a te közeledben. Megfizethetetlen minden másodperc a társaságodban, és csak remélni tudom, hogy egyszer méltó leszek majd arra, hogy a tanítványod lehessek.

Köszönöm, hogy megmutattad, hogy mi a helyes út az életben és mit kell tennünk ahhoz, hogy hazamenjünk, vissza Istenhez. Köszönöm, hogy személyesen mutatod meg (hitelesen, türelmesen és szeretettel), hogy milyen egy igazi tiszta *bbakta*, aki minden pillanatban csak Kṛṣṇát és a *bbaktákat* akarja szolgálni. Köszönöm, hogy „gyufát” gyújtottál sötét, korlátolt és feledékeny elmémbe; és odafigyelsz a lelki fejlődésemre.

Bárcsak egyszer tudnám mindezt viszonzni!
Kérlek, fogadd el ezt az egyszerű felajánlást!
Boldog születésnapot, Mahārāja!

Örök szolgáló:
Bhaktin Bárdi Nóra
Budapest

BHĀNUMATĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Valójában nagyon egyszerű dicsőíteni téged, Guru Mahārāja, hiszen minden, ami pozitív körülöttem, sőt még bennem is – ha van olyan –, a te dicsőségedről tanúskodik. A te vágyadból és kegyedből nyilvánulhatott meg ez a gyönyörű, új Budapesti Templom, működik és fejlődik Új Vraja-dhāma és a Bhakti, folyik a prédikálás, a könyvosztás és a *prasādamosztás* az országban. Mindemellett még egy újabb csodálatos könyvvel is megajándékoztál bennünket, aminek megírására szintén emberfeletti erőfeszítéseket tettél.

Ahogy te mondtad egyszer, öt-hat csatát vívsz egyszerre. Nagyon különleges helyzetben vagyunk, hogy ilyen csodálatos hadvezérünk van, s dacolva a testi korlátaiddal ennyi mindent megteszel értünk.

Śrīla Prabhupāda így tolmácsolja Prahlāda Mahārāja szavait a *Śrīmad-Bhagāvatam* hetedik ének tizedik fejezetéhez írt bevezetőjében: „...s az a mester sem igazi mester, aki csak azután akar örömet szerezni szolgálójának, hogy elfogadta szolgálatát.” Guru Mahārāja, te valódi mester vagy, hiszen minden pillanatban azon fáradozol, hogyan tehetnéd boldoggá Kṛṣṇát, Śrīla Prabhupādát, a *bbaktákat*, és mindazokat a feltételekhez kötött lelkeket, akik még nem kerültek kapcsolatba a Kṛṣṇa-tudattal.

Indokolatlan kegyedből engem is elfogadtál tanítványodnak, bár még nagyon messze vagyok attól, hogy valódi szolgád legyek. Prahlāda Mahārāja így imádkozik az Úr Nṛsimhadevához (*Bhāg.* 7.10.6):

*abam tv akāmas tvad-bbaktas tvam ca svāmy anapāśrayaḥ
nānyatbebāvayor artho rāja-sevakayor iva*

„Óh, Uram, érdekel nélkül szolgáljak, s örök mesterem vagy! Nincs szükségem arra, hogy bármi mások legyünk, mint mester és szolga. Természetes, hogy a mesterem vagy, és természetes, hogy én a szolgád vagyok. Nincs más kapcsolat közöttünk.”

Szeretném, ha egyszer majd végre én is az Úr szolgálójának szolgálójává válhatnék, s őszintén tudnám ezeket a szavakat mondani neked, Guru Mahārāja.

Leendő szolgád:
Bhānumatī devī dāśī

BHARATA ÉS MOLNÁRNÉ PAPP GIZELLA

Kedves Śivarāma Swami!

Hare Kṛṣṇa! Fogadd hódolatomat!
Minden dicsőség Śrīla Prabhupádának és neked!

Már harmadik éve, hogy lehetőségem van felajánlást írni és küldeni neked, akinek közvetítésével megismerhettük a leggyönyörűbb és számunkra egyetlen éltető „forrást”: a Kṛṣṇa-tudat filozófiáját és mindenekelőtt Kṛṣṇa kedves *bbaktáit*. Szomjazunk és vágyunk a *bbakták* társaságára. Kívánjuk, hogy ebben az évben a Kṛṣṇa-völgyi 10. éves évforduló ünnepe alkalmából tündököljenek Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara gyönyörűséges arcai. *Bbaktáinak* így lehetőségük lesz az odaadó szolgálat végzésére.

Így ezúton is kérjük a *bbakták* kegyét általad, hogy részt vehessünk ebben a csodálatos folyamatban.

Hare Kṛṣṇa!

Bharata és Molnárné Papp Gizella
Szeged-Maroslele

BRIJBĀSĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatomat lótuuszláбайдnál!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupádának!

Az idén tavasszal sokan ellátogattunk Kṛṣṇa-völgyből Indiába, hogy egy közös zárandoklaton vegyünk részt. Veled Māyāpurában találkoztunk először, Guru Mahārāja. Este *bbajanára* hívtad össze a *bbaktákat*. Amikor megláttál minket – kb. ötvenen lehettünk –, azt mondtad, hogy ez már majdnem olyan, mintha Rādhē-Śyāmát látnád.

Ezt jelentik számokra a *bbakták*: a szolgálatán keresztül mindenki egy vékony szál, ami Rādhē-Śyāmához fűz. A következő pillanatban mintha aggódni látszóttál volna: ha ennyien itt vannak, akkor ki vigyáz otthon a *mūrtikra*? Ilyen a te szüntelen odaadásod Feléjük: mindig Rájuk gondolsz, Értük aggódsz, Róluk gondoskods. Saját példáddal tanítod nekünk, hogyan tegyük Kṛṣṇát nemcsak az életünk középpontjává, de az életünk kincsévé: Kṛṣṇa *dbana-prāna*.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném megköszönni, hogy fáradságot nem kímélve küzdesz értünk, és áldozod az életed a *bbakták* és Rādhē-Śyāma szolgálatának.

Habár tudom, hogy nagyon jelentéktelen és hasznavehetetlen vagyok, mégis abban reménykedem, hogy valami kis szolgálattal én is viszonzhatom a te nagylelkűségedet.

Szolgád:
Brijbāsī devī dāsī

CAITANYA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Néhány éve a hetedik ének egy versével zártam a felajánlásomat.

Óh, Uram, érdek nélkül szolgállok, s örök mesterem vagy! Nincs szükség arra, hogy bármi mások legyünk, mint mester és szolga. Természetes, hogy a mesterem vagy, és természetes, hogy én a szolgád vagyok. Nincs más kapcsolat közöttünk.

Egy kicsit később egy levélben azt írtad, hogy ez helyes, de a vers nem mond ki egy dolgot, ez pedig a szeretet, ami igazán összeköti a mestert és a tanítványt. Akkor gondolkoztam el rajta, hogy itt tényleg nincs kimondva, de nekem ezek a mondatok automatikusan ezt jelentették. Minden sor magában hordozza, hogy a kapcsolat a szeretetteljes ragaszkodás kötelékével van megerősítve. Nem tudom, hogy e nélkül a ragaszkodás nélkül képes lennék-e szolga lenni, képes lennék-e szolgálni. Az állandóan tomboló világias elmém a tekintélyt állandóan megkérdőjelező természetem, mindig lázad az alárendelt helyzet és a kötelesség-szerű cselekvés ellen. De ezt a lázadást le tudja győzni és kordában tudja tartani a te transzcendentális természeted.

Nem az önfegyelméd vagy a lemondásod vívta ki a tiszteletemet, nem azért csodállak, mert tanult vagy és bölcs, vagy mert fáradhatatlan vagy a szolgálatban, vagy szigorú a *sadbanād-ban*. Ami rabul ejt, az a személyiséged lényege: az, hogy *bhakta* vagy. *Vaiṣṇava* a szó teljes értelmében. Ez magába foglalja az előbb felsorolt és fel nem sorolt tulajdonságokat, de annál sokkal többet is jelent. Azt jelenti: szerető teljes ragaszkodás a *guruboz*, Kṛṣṇához és a *vaiṣṇavákhoz*.

Nincs képességem, hogy felmérjem ennek a szeretetnek a mélységét és nem is venném a bátorságot, hogy szennyezett elmémrel próbáljak képet alkotni a transzcendentális természeted mibenlétéről. De a számomra megnyilvánult tettek és jelek mégis lebilincselnek és megkötnek. Mindent látok benned, ami számomra a *bhakti*, és amit benned látok, az tovább érleli bennem a megvalósított odaadásról alkotott felfogást. Bár sok *vaiṣṇavát* ismerek, de a veled való kapcsolat határozza meg az egész életemet. Az anyagit is, meg a lelkit is. Elképzelhetetlen hatást gyakorolsz rám a szeretet erejével. Meg vagyok kötve, és nem tudok más lenni, mint a szolgád. Nem anyagi haszonért, nem kötelességből és nem azért, mert meg vagyok félemlítve. Az, hogy szolgálhatlak, olyan örömmel és boldogsággal tölt el, hogy nincs más kérésem, csak az, hogy hadd szilárduljak meg ebben a szolgálatban. Ezért imádkozom.

Óh, Uram, érdek nélkül szolgállok, s örök mesterem vagy! Nincs szükség arra, hogy bármi mások legyünk, mint mester és szolga. Természetes, hogy a mesterem vagy, és természetes, hogy én a szolgád vagyok. Nincs más kapcsolat közöttünk.

Örök szolgád:
Caitanya dāsa

CAITANYA CANDRA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to You on this most auspicious of occasions.

Late last year I had written You details of a dream wherein You kindly allowed me to be with You, making it very clear that I am never alone, that You are always with me. Never had I experienced such an intense *darśan*, never had I experienced such love, in any state, awake or asleep. But this wasn't sleep, this was reality within my sleepy material existence. I awoke in a sweat with tears from my eyes still feeling my face warm from Your hard and prolonged embrace – You had spoken essential truth and held me to Your heart, my eternal place, the universe had melted in an all encompassing love. From the dream it was made apparent that it was time to wake up, wake up from my material slumber, 20 years had passed and that there is a fresh start calling.

You wrote: "The doors to Kṛṣṇa consciousness are again open to you. You need to walk in... As always I am at your disposal.... Time is going by. I would like to do some nice things to serve Prabhupāda and I am not satisfied by what I have done as yet. Time is running out."

The doors had been close by my misbehaviour, and I am sorry for that and beg forgiveness. You are kindly waking me up with Your love, thank You – If I appear to doze, You have as always, my permission to shout in my ear and shake me. Time is running out, I can feel it now, and I would like to assist You fulfil that desire 'to do something nice for Śrīla Prabhupāda. The mind boggles at what that may be after such ongoing wonderful achievements obvious to everyone.

Its now January 3rd 2006 and I am writing this offering sitting on my hospital bed, recently having come out of the intensive ward where I was admitted December 31st. Little known to me, was that I would be spending the most ecstatic "new years eve" celebration in exclusive meditation at Your lotus feet in the service of Śrīla Prabhupāda, Lord Nityānada and Lord Caitanya, and Śrī Śrī Rādhē Śyāma at the foot of Govardhana – not that I had anything else planned other than the same... just I wasn't planning on such an intense program, and at such short notice. I am not complaining... far from it.

Time to reflect more intensely on the reality of the situation... I am not this body, actually have nothing to do with this body whatsoever, and am only in connection to it via my false ego, I am a spiritual entity, part and parcel of Lord Kṛṣṇa, eternally youthful, full of knowledge, full of pleasure, having an eternal spiritual body.

My internal meditations are my only activity, unwanted interspaced flashing concerns for this bag of stool. Focus - external botheration will always be there in one form or another.

Internal life, real life, my spiritual life - Assisting You and others around You, bringing, preparing, anticipating your next instructions – this is my real life - not this virtual reality, this diseased bodily concept of life. „Yes” I think to myself and thank the Lord, „You are so kind to arrange this situation – things are fitting into place, priorities, I have allowed myself to stray,

the lotus feet of my master are not far away, I am late, but not too late, hopefully enough time to make up. My best days have yet to arise, with Your mercy all is possible”.

Yudhiṣṭhira Mahārāja said that the most wonderful thing in the world is that everyone is seeing others die around them, yet they think they will not die. Having a body with good health can bolster this illusion. The body is only dying – every second brings death closer. How long we have indefinite, maybe years, maybe months, days, hours, who knows. The real care, the real medicine, you are administering. To be spiritually awake – the intensity, clarity and continuity of that internal real life the concern, endeavour, goal, and the reward. Service to Your lotus feet the all in all in this life and thereafter.

Please continue to hold my head to your heart, and teach me in which way I can be of assistance, you know the path, and can lead me through this and the many other wonderful doors that lie ahead. Without You I am lost in this dark forest, wandering aimlessly without shelter.

You are saving me Guru Mahārāja, you are waking me up to reality, you are my dearest friend, having taken in this orphan and befriended, revealing slowly the intimate love of my Mother Śrī Hari-nāma and Father Śāstra. You have given me real life, the real medicine.

Thank you for your precious care and attention.

All my love,
Your aspiring servant,
Caitanya Candra dāsa

CAITANYA CARAṆA DEVĪ DĀŚĪ

My dearest Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet.
All glories to you, my Guru Mahārāja. All glories to Śrīla Prabhupāda.

You are witness to our conception, our birth, our taking of first grains, our every new discovery in the world as babies, when we first smile and when we weep. You watch over us as we grow, from child to adolescent and then adult. Constantly as we are making improvements in our external grasp of this world, by the use of our god-given intelligence, you are there with us, every step of the way. Though we are rarely aware of it.

You Guru Mahārāja, are our saviour, always patient and kind, tolerating all our offences as we go along, forgiving us our every mistake, just like our loving father and mother rolled into one, your love for us is boundless, unconditional and endless. Your only concern is our well being and you are tireless in your dedication to Śrīla Prabhupāda ‘s mission to promote Kṛṣṇa Consciousness in all of us. How we forget and rarely appreciate how much you do for us, just like children, we are selfish and thoughtless of our parents. On this your *Vyāsa-pūjā* day, this soul would like to take the opportunity to beg your forgiveness for all the many of-

fences she has committed at your lotus feet, and to thank you from the bottom of her heart for saving her life over and over again.

Thank you for all the precious time you have given me, I love you most dearly, my Guru Mahārāja, and I surrender my life to your service, Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya's holy *saṅkīrtana* movement.

Hare Kṛṣṇa!

Your aspiring disciple,
Caitanya Caraṇa devī dāsī

CAITANYA PRIYA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

All Glories to His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda.

All glories to your wonderful service following
in the lotus footsteps of Śrīla Prabhupāda.

I would like to wish you the very best of wishes on this special day of your *Vyāsa-pūjā*, together with the hope that you will enjoy many more such events. Thank you very much for accepting me as your disciple and for all your help and guidance over the years.

I came across the following story a few years ago and offer it in the hope that you might find it interesting as an amazing example of how the law of karma operates – whether we like it or not!

~THE BULLET THAT FOUND ITS MARK 20 YEARS LATE~

Henry Ziegland thought he was a dead man. Standing before him was an angry young man, gun in hand, telling Ziegland that he was about to kill him. The gunman was the brother of Ziegland's ex-girlfriend, who had just committed suicide after being jilted. The brother was out for revenge.

The gunman pulled the trigger. The bullet grazed Ziegland's face and buried itself in a nearby tree. Ziegland fell to the ground and stayed still as the brother, thinking he had accomplished his mission, turned the gun on himself and blew his brains out.

The murder-that-never-was occurred in Honey Grove, Texas, in 1893. Over the next 20 years, Ziegland put the incident from his mind. One day in 1923, he decided to fell the tree on his land under which the shooting had occurred. It was a tough job, so he used dynamite.

He drilled a hole in the tree trunk, filled it with explosive and set the fuse. The explosion blasted tree fragments in all directions – and sent the old bullet through Henry Ziegland's head, killing him instantly.

I pray that Śrī Kṛṣṇa grants you a long and happy life in His service and that one day He will greet you with a wonderful smile and a warm embrace when you eventually return home to Kṛṣṇaloka.

Thank you again, Guru Mahārāja!

Your grateful servant,
Caitanya Priya devī dāsī

CAITYA-GURU DĀSA

Dear Guru Mahārāja,
Please accept my respectful obeisances!
All glories to Śrīla Prabhupāda!

Thank You for Your kind mercy that allows me to be here with the devotees.

I pray to Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅga for that day when I can surrender fully to Your Lotus Feet.

Because I am blind I am not able to see that everything which happen to me (including Your dealings with me) are originated in my own acts. So, I pray to Their Lordships that I can be humble and spiritually strong enough to accept what comes to me.

Today a girl came to the temple to get help. In short time it became clear that she is crazy and haunted by ghosts. I understood that I cannot help her, she was so disturbed that no word helped her, but I asked her to chant Hare Kṛṣṇa and read our books. She mentioned that sometimes she puts some paper above her heart on which Hare Kṛṣṇa is written. And she feels that it helps. But she had to leave the temple, with such a disturbed mind she cannot approach the temple. Maybe in her next life, after she had suffered so much because of her crazy acts, she can be a devotee. Lord Caitanya surely appreciates one, who chants Hare Kṛṣṇa, even if she or he has committed so many sinful activities, and free this fallen person.

I hope that one day I also will be free from ghost-haunted egoistic thoughts of my mind.

I would like to see Your glory as it is, and praise You in such a way that really please Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅga.

All glories to You, Guru Mahārāja!

Your fallen servant,
Caitya-guru dāsa

CANDRA-DOYA DĀŚA

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Neked ezen a kedvező napon!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Először is boldog születnapot szeretnék Neked kívánni. Bár tudom, ezen a napon Neked mindig kicsit hosszú és fárasztó reggeltől késő estig végig ülni az ünnepséget.

Emlékszem, 92-ben Londonban voltam az első *Vyāsa-pūjādon*. A Bhaktivedantra Manor mellett egy kultúrházban volt az ünnepség. Rengeteg *bhakta*, köztük 40 magyar.

Emlékszem, már éppen elmerültem a szentimentális hangulatban, ringattam a fejemet a *bbajan* közben, talán még könnyeztem is, amikor valaki megveregette a vállamat.

Baladeva prabhu volt, és intett, hogy kövessem. Nem kellett messzire menni, csak a konyháig, ott is abba a különleges helyiségbe — már biztos kitaláltad Guru Maharaja —, igen a mosogatóba. Kaptam egy szép sárga vízhatlan tűzoltó felszerelést (ruhát) és estig mosogattam. Hát így telt az ünnepség, de nagyon lelkes voltam. Azóta is minden *Vyāsa-pūjāt* a konyhában töltök. És közben rájöttem ez egy nagyon jó dolog. Így talán viszonyozhatok valamit Neked és az összes *bhaktának*.

Köszönöm, hogy lefoglalsz Guru Mahārāja!

Köszönöm, hogy a kegyedben részesítesz!

Szeretnék mindig függeni a szavaidon és a lótuuszlábaid porán! Bár csak elégedett lennél velem. Tudom, hogy sohasem lehet visszafizetni Neked a kegyet. Ha meg kell születni újra akkor, kérlek valahol a közeledben lehessen, talán lesz ott is egy konyha vagy egy mosogató.

Elesett szolgád:
Candra-doya dāśa

CANDRA-KANTĀ DEVĪ DĀŚĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Köszönöm a segítségedet, a türelmedet, amellyel a lelki élttem útját egyengeted. Nincs túl sok elszántságom és túl nagy kitartásom, néha igencsak megtörik a lendület.

Köszönöm, hogy ilyenkor lelkesítesz, és mint örök jóakaróm, lelki apukám, menedéket adsz, és a helyes irányba terelsz.

Kérlek, bocsáss meg a sértéseimért és továbbra is vigyázz rám!

Jelentéktelen szolgád:
Candra-kantā devī dāśī

CINTĀMAṆI DEVĪ DĀŚĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótu-szlábaidnak!

Ismét eljött megjelenésed napja, és az egyik szemem sír, a másik nevet. Sírok, mert ismét eltelt egy év az életedből, és nevetek, mert újra alkalmunk nyílik arra, hogy dicsóítsunk téged. Én önzően azt szeretném, hogy örökké velünk legyél, és mindig a személyes irányításod alatt maradhassunk. De az élet rendje ezt meg fogja akadályozni, ezért szeretném mindig hálámat kifejezni, amiért személyesen figyelsz az életemre.

Köszönöm, hogy felkaroltál és kihúztál az anyagi életből, tengernyi szenvedéstől mentve meg ezzel.

Köszönöm, hogy adtad a bizalmadat, és avatást kaphattam, belépve így Kṛṣṇa családjába.

Köszönöm, hogy eljöhettek Új Vraja-dhāmába, és ilyen szép szolgálatot végezhetek.

Kérlek, hadd maradjak mindig a *bbakták* és Rādhā-Śyāmasundara menedékében, alázatos szolgává válva.

Szolgád:
Cintāmaṇi devī dāśī

CITTA HĀRĪ DĀŚA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom imádott lelki tanítómesteremnek, ő kegyelme Śrīla Śivarāma Swami Mahārājának, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, s az Ő lótu-szlábainál keresett menedéket.

Kedves Guru Mahārāja! Ezen a csodálatos napon, ahogy leírhatatlan dicsőségeden medittáltam, és a fönti imát olvastam, egy szép vers jutott eszembe a *Śrīmad-Bhāgavatamból*, mely egy szép hasonlattal élve írja le az odaadó extázisod természetét:

„Ahogy a Gangesz vize természetesen hömpölyög az óceán felé, úgy áramlik a Legfelsőbb Úr felé az ilyen odaadó ekstázis, melyet nem zavar meg semmilyen anyagi körülmény.” (*Bhāg.* 3.29.11-12, részlet)

A Gangeszt Viṣṇupadīnak is nevezik, mert közvetlenül érinti az Úr lótuszlábát, és patita-pāvanának is, mert minden bűnös embert felszabadít, aki kapcsolatba kerül vele.

Kedves Guru Mahārāja! Te, aki nagyon kegyes vagy Rādhe-Śyāmának, és az Ő lótuszlábáiknál veszel menedéket, a Gangeszhez hasonlóan eljöttél ebbe a világba, hogy megtisztítsd az elesett lelkeket, és a legnagyobb kegyet adjad nekik: a tiszta odaadó szolgálatot.

Amikor a Gangesz vizét a fejünkre locsoljuk, minden biztonnyal az Úr lótuszlábát érintjük meg. Az Úr lótuszlábát az Ő képviselőjének kegyéből érhetjük el. Ezért ha valaki lótuszlábaid áldásos porát a fejére szórja, élete szerencsés lesz, mert megkapja a tiszta odaadó szolgálatot és ezáltal az Úr elégedettségét.

„Óh, Sūta, azok a nagy szentek, akik tökéletes menedéket találtak az Úr lótuszlábainál, azonnal meg tudják szentelni azokat, akik kapcsolatba kerülnek velük, míg a Gangesz vize csak hosszú idő után tisztíthatja meg az embert.” (*Bhāg.* 1.1.15)

Ha rendszeresen megfürdünk a Gangeszben, azzal az áldással jár, hogy lemossa bűnös tetteink visszahatásait, és ha iszunk egy keveset a vízből, akkor megszabadulunk Yamarāja büntetésétől.

Hasonlóan, ha valaki iszik lótusz szavaid nektárjából, és egyé teszi azokat a szívével, nemcsak Yamarāja büntetésétől szabadul meg, hanem a születés és halál körforgásától is. Amikor elhagyja ezt a testet, és visszatér örök hajlékára, a lelki világba, akkor Yamarájával az élen a legnagyobb félistenek dicsőítik majd szerencsédét.

Ahogy a Gangesz vize akadályt nem ismerve hömpölyög az óceán felé. Hasonlóan, odaadó extázisodat sem zavarhatja meg semmilyen anyagi körülmény. Ha valami útjába kerül, akkor tiszta odaadásod erejének sodrása magával ragadja. Már a partról nézve is nagy a sodrása ennek a folyónak, a szélén is magával ragad mindenkit, nem beszélve a közepéről. Ha valaki gyorsan akarja elérni élete célját egyenesen a közepébe ugrik, és teljesen átadja magát a kegy áradatának.

A Gangesz néha kilép a medréből, és elárasztja a környező földeket. Hasonlóan, odaadó extázisod kegyével átitatod környezetet, termővé változtatva kiszáradt szívünket.

A Gangeszt a legnagyobb szentek és félistenek dicsőítik mindhárom világban. Hasonlóan dicsőítik odaadó extázisod nektárfolyamát is, és arra vágnak, hogy elmerülhessenek *bbajanájaidban*, meríthessenek a lótuuszájadból származó tanításból, ihassák könyveid nektárját, fürödjének Rādhe-Śyāma iránti odaadásod látványában, és fejükre szórhassák lótuszlábaid porát!

Boldog vagyok, hogy ilyen szerencse ért, hogy megkaphatom dicsőséges társaságodat. Ahogy a Gangesz indokolatlanul adja kegyét minden bűnös léleknek, kérlek, add az áldásod, hogy semmilyen akadály ne tudja eltéríteni a medréből odaadásom sekély patakocskáját, és fogadd menedékedbe, hogy mindig veled lehessen, és oda mehessen, ahová te tartasz.

Örök szolgád:
Citta Hārī dāsa

BHAKTIN DANCS BRIGITTA

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Bár személyesen még nem sokszor találkoztunk, az életemre nagy hatást gyakorolt Kṛṣṇa-tudatos tevékenységed. A te és istentestvéreid lendületes prédikálásának eredményeként nyilvánult meg oly sok csodálatos *bbakta*, akik segítik a következő *bbakta*-generáció létrejöttét, amelybe nagyon remélem, hogy én is beletartozok.

Mindannyian nagyon sokat köszönhetünk neked, mert Śrīla Prabhupāda eltávozása után a te fáradhatatlan munkádnak köszönhetően nekünk is lehetőségünk van hiteles forrásból hallani Kṛṣṇáról, és részt venni az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmában.

Személyes példáddal mutatod az utat vissza Istenhez. Ezt soha nem tudjuk meghálálni. A legkevesebb, amit tehetünk azért, hogy elégedett légy az, ha követjük utasításaidat.

Maradok jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Dancs Brigitta
Kecskemét

DANḌA-KṚT DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet.
All glories to your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

āmāra ājñāya guru bañā tāra' ei deśa

'Under My order, become a spiritual master and deliver the people of your country.'

You have taken this instruction of Śrī Caitanya Mahāprabhu as your responsibility. Śrīla Prabhupāda, on numerous occasions, repeated this instruction, no one in ISKCON has the excuse that they did not hear. Why does it seem that some have been able to follow to a greater level? Is it an indication of the amount of compassion that person has?

You have taken this responsibility to the degree of making commitments to a fallen soul to eternally (if we are true to our word) help them render service to Kṛṣṇa, thus bringing them back to their constitutional position. But as we are materially conditioned this is not an easy task. You could have preached without taking this responsibility on and saved yourself a big headache. But you decided to try and drag us back to Godhead. How much compassion you must have to put yourself in this position – truly becoming the servant of the servant to help us.

But should we wonder at this too much? This is Śrīla Prabhupāda's instruction, and you have made his instructions your life and soul. How fortunate we are because of this. I am blind in this material world, trying to give Kṛṣṇa service, but if you had not let me give you the service to pass on to Kṛṣṇa, who knows where it would have ended up!

Thank you Guru Maharaja for giving me this greatest gift, the chance to perform devotional service. I pray that I can follow your instructions as you have followed Śrīla Prabhupāda's.

Your servant,
Daṇḍa-kṛt dāsa

DAYĀL NITĀI DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, I've just recently turned fifty years of age – Fifty down and fifty to go – Halfway through this lifetime's installment of birth, old age, disease and death... In reality, I'm probably much more than halfway through – Maybe it's just twenty to thirty to go – Not very long – It could even be fifty down and five months to go - Or five hours to go... or five minutes... or five nano seconds... Hare Kṛṣṇa.

*na hy asya karhicid rājan
pumān veda vidbitsitam*

No one knows the plan of the Lord, (Even though great philosophers enquire exhaustively...)

An aphorism I found in a dictionary of quotations stated, „Life's a tough proposition – and the first hundred years are always the toughest” In it's sarcastic humor, the quote highlights an essential truth - when you get down to it, material life is indeed a tough proposition – no matter which way you cut it – *adbyātmika*, *adbyabautika*, *adbydaivika* miseries, three modes of material nature, material desires, attachments, fears, anger – a tough proposition.

It is said that without a transcendental captain and without the gentle winds of the scriptures, the living entity has no chance of crossing this tough material ocean of birth and death. I have no doubts to the veracity of this statement. Therefore Guru Mahārāja, I am praying on this auspicious day of your *Vyāsa-pūjā*, that you continue to commandeer the barnacled S.S. Dayāl Nitāi dāsa towards those far distant shores of Kṛṣṇa smaraṇam.

If all goes well, at the end of my life, when I am breathing my last, I'll be in the dust of Vṛndāvana, remembering the beautiful and merciful forms of Śrī Śrī Rādhe Śyāma, Lalitā, Viśākha, Śrī Śrī Gaura Nitāi and Śrī Śrī Kṛṣṇa Balarāma, and thanking you, Guru Mahārāja, for helping me out of this really tough spot called material existence.

Your aspiring servant,
Dayāl Nitāi dāsa

DEVI DEVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Lótuszlábaid porának! Minden dicsőséget neked!

*om ajñāna-timirāndbasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, de lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Nagyon elesett vagyok, mégis szerencsésnek mondhatom magam, hogy dicsőíthetlek téged ezen a kedvező napon! A te megjelenési napod, ebben a világban legáldásosabb nap a számomra!

Devahūti ezt mondja az Úr Kapilának (*Bhāg.* 3.25.8):

*tasya tvam tamaso 'ndbasya duṣpārasyaḍya pāragam
sac-cakṣur janmanām ante labdham me tvad-anugrahāt*

„Uram! Egyedül a Te segítségével szabadulhatok ki a tudatlanság e legsötétebb régiójából, mert Te vagy transzcendentális szemem, amit csakis kegyedből, sok-sok születés után nyertem el.”

Kedves Gurudeva! Köszönöm neked azt, hogy segítesz kiszabadulni a tudatlanság sötétjéből, ami nagyon foglyul ejtette értelmemet. A szenvedést és bánatot okozó anyagi vágyat a lángoló tűzhöz hasonlítják, ami felemészti és szenvedésre készíteti e világban élőket. A felerősödő lángok perzselő hevétől pedig szörnyű fájdalmak kísérik a feltételekhez kötött lelkek életét ebben a világba.

Csodálatos lelki erőd parányi szikrája nagyon sok elesett léleknek mutatott tökéletes irányt ebben a veszélyes világban. Ha a közeledben és szeretett tanítványaid közelében vagyok, mindig nagyon könnyű tartani veled és velük ezt az irányt.

Transzcendentális tulajdonságaid, cselekedeteid mindig tiszta képet mutatnak, hogy hogyan kell megfelelően viselkednem ebben a világba. Közelséged és tanításaid hűsítőként hatnak szerencsétlen tetteimben. Nem tudom eléggé meghálálni és viszonzni azt, hogy vállaltad, hogy utat mutatsz nekem is, és megpróbálsz kiemelni a perzselő lángok közül.

Köszönöm, neked!

Köszönöm neked hűsítő tulajdonságaid, szerető gondoskodásod, végtelen együttérzésed. Ilyen csodálatos tulajdonságokkal képes vagy eloltani minden lángot, amik csak perzselik a feltételekhez kötött élőlényeket. Köszönöm, hogy közel engedsz magadhoz, ahol nem érzem annyira a lángok erejét. Szilárd biztonságot érzek, amikor a közeledben lehetek, vagy rólad hallok és cselekedeteid eredményére tekintek.

Megjelentél ebben a világban, és válladod azt a kevesek által vállalt feladatot, hogy megoldást mutass a szabadulásra vágyó lelkeket.

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neked!

Legelesettebb szolgád: Devi Deva dāsa

BHAKTA DHARMESH RAMPARSHAD

Dear Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

As every day passes, my appreciation and gratitude for you, and the mercy you have shown towards others, including my fallen self increases many fold.

All the devotees draw so much inspiration and spiritual strength from your empowered words giving us the boost we always need to carry on our fighting against *māyā*.

Please forgive me for my short comings and I pray for your blessings that I can become a true representative of you.

Your aspiring servant,
Bhakta Dharmesh Ramparshad
(Pandava Sena – UK)

DVAIPĀYANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ezt a felajánlást isteni megjelenésed napján írom. Érdekes, hogy a körülmények mennyire kiemelik ennek a napnak a jelentőségét. Jaya prabhu arról tájékoztatott bennünket, hogy a megjelenésed napja most a *vaiṣṇava* és az európai naptár szerint is egy napra esik, ami eléggé ritkán fordul elő. Lilāsuka prabhu pedig arra mutatott rá, hogy ma 2006. 3. hó 30-a van, a *Śrīmad-Bhāgavatam* leckén pedig a 6. ének 3. fejezet 30. versét vettük, ami pont arról szólt, hogy a mester még akkor is menedéket és védelmet ad a szolgálóinak, ha azok nem tökéletesek, vagy ha véletlenül hibáznak.

Leckéiden konkrét példákkal is segítetted, hogy rádöbbenjünk: ez a világ eléggé borzasztó hely. Vannak, akik hullámpapírba burkolózva vészeli át a telet – ha egyáltalán átvészeli. Vannak, akiknek csak úgy lerohad a kezük vagy a lábuk. Vannak, akiknek a rokonait ismeretlen emberek szó nélkül lemészárolják egy partin. Ki tudná az embereket megvédeni az efféle borzalmaktól? S főképpen: ki tudná megvédeni őket attól, hogy miután keresztümentek ezen a megpróbáltatásokon, vég nélkül újabb és újabb nehézségekkel kelljen szembenézniük? Ki tudná megmutatni nekik a kivezető utat?

Te ilyen személy vagy, Guru Mahārāja! Az odaadó szolgálat fuvolaszótól zengő, határtalanul boldog birodalmából irányítasz bennünket, s ezzel menedéket és védelmet adsz nekünk még akkor is, ha nem vagyunk tökéletesek, vagy ha véletlenül hibázunk.

Sajnos, tagadhatatlan tény, hogy többször megcsúszok az odaadó szolgálat tekervényes ösvényén, és önző természetem miatt sokszor hálátlanul viselkedek veled szemben. Mégis azért könyörgök, hogy tarts meg lótuszlábaid árnyékában, hogy így végleg megszabadulhassak utálatos tulajdonságaimtól, és végre tiszta szívvel szolgálhassalak téged.

Szolgád:
Dvaipāyana dāsa

EKĀVALĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*mūkaṁ karoti vācālam paṅguṁ laṅghayate girim
yat-krpā tam abam vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

A mai napon – amikor neked ezt a felajánlást írom – van egy éve, hogy ideköltöztem Új Vraja-dhāmába. Szeretném megköszönni, hogy itt lehetek és szolgálhatok. Nagyon sok érdekes szolgálatban lehet elmerülni ezen a szent helyen, Śrī-Śrī Rādhe-Śyāma közelében. S nagyon intenzív a tisztulás. A te indokolatlan kegyed nélkül nem is tudom, hogy viselném el. Köszönöm, hogy amikor jönnek a nehézségek, mindig adod az intelligenciát, hogy megértsem a tanítást. Tudom, hogy önmagam semmire sem vagyok képes a te kegyed nélkül. Ezt nagyon sokszor érezteti velem a Legfelsőbb Úr, hogy ne váljak büszkévé és ne higgyem azt, hogy bármit is meg tudok csinálni, ha nem veszek menedéket a lótuszlábaidnál, és nem imádkozom hozzád.

Feltételekhez kötött lelkeként nagyon sokszor az anyagi testtel azonosítjuk magunkat, és elfelejtjük valódi kilétünket, azt hogy lelkek vagyunk, az Úr Kṛṣṇa örök szolgálói. A szentírásokban az áll, hogy egy önmegvalósított lélek egyenlőnek lát mindenkit, mert látja a mindenkiben jelen lévő Felsőlelket. A Kṛṣṇa-tudatú ember tökéletesen látja ezt, és ezért minden élőlényhez kegyes. Semmi nem ingatja meg, érje bár jó vagy rossz, és rendíthetetlen marad tetteiben. Mikor ezeket a sorokat olvasom a *Bhagavad-gītāban*, elgondolkodok azon, hogy ez mennyire, de mennyire igaz rád. Rendíthetetlen vagy, és nem ingat meg semmi, jöjjön bármi megpróbáltatás. Azt mondtad, átadod Angliát és sokat leszel majd itt, Új Vraja-dhāmában, de aztán – mivel végtelenül kegyes vagy a szerencsétlen, elesett lelkekhez – elvállaltál még három országot. Így sokat utazol, ami tudom, hogy nagyon fárasztó. A prédikálás érdekében viszont, hogy másokat Kṛṣṇához vigyél, felvállaltad mindezeket a nehézségeket. Élő példa vagy arra, kedves Guru Mahārāja, hogyan fogadja el egy *vaiṣṇava* Kṛṣṇa „táncoltatását”. „Ha Kṛṣṇa úgy akarja, a *bhakta* mindent megtesz, még azt is, amit egyébként nem akar, ha pedig Kṛṣṇa nem akarja, nem tesz olyat, amit másképp saját elégedettsége érdekében megten-

ne.” (*Gītā* 2.64, magyarázat) Bárcsak követni tudnám nyomdokaidat! Nagy feladat áll még előttem: teljes szívemből meghódolni neked, és követni az utasításaidat.

Egy leckédben arról beszélsz, hogy milyen volt régen a *gurukula*. A *guru* kinyitotta a házát, és beengedte a tanítványt. Az, hogy a *guru* kinyitja a házát, azt képviseli, hogy kinyitja a szívét. S ha kinyitja a szívét, az azt képviseli, hogy átadja a transzcendentális tudást, amivel rendelkezik. Ennek a tudásnak a segítségével tudjuk elszakítani azokat a köteleket, amelyek az anyagi világhoz kötnek bennünket. Köszönettel tartozom neked, mert átadtad nekem ezt a tudást, és oly sok mindenre képessé tettél. A lelki tanítómester kegye nélkül a tanítvány semmire sem képes, de a lelki tanítómester kegyéből – *mūkam karoti vācālam paṅgum laṅgbayate girim* – a némából szónok válhat, és a béna hegyeket szelhet át. Köszönöm, hogy így megtapasztalhatom a szentírások szavait.

A *Śrīmad-Bhāgavatam* tizenkettedik énekében Parīkṣit Mahārāja így szól lelki tanítómesteréhez, Śukadeva Gosvāmīhoz:

„Uram, már nem félek Takṣakától, vagy bármilyen más élőlénytől, sőt akár az ismétlődő haláltól sem, mert elmerültem abban a tiszta, lelki Abszolút Igazságban, amit feltártál, és ami minden félelmet elpusztít.” (*Bhāg.* 12.6.5)

Parīkṣit Mahārāja elérte a tökéletességet, mert egy olyan önmegvalósított személytől hallott az Abszolút Igazságról, mint Śukadeva Gosvāmī. Śukadeva Gosvāmī pedig Śrīla Vyāsadevától hallotta azt. A lelki tanítómester Śrīla Vyāsadeva képviselője. Az Abszolút Igazságot csak azáltal képes valaki megérteni, ha Śrīla Vyāsadeva hiteles képviselőjétől hallja. Vajon képes leszek-e valaha is megérteni ezt? Talán ha egyszer valamenyire elégedetté tudlak tenni ügyetlen botladozásaimmal, a lelki megértésnek egy parányi szikrája felvillanhat előttem. Csak reménykedni tudok, hiszen nagyon elesett vagyok. Kegyedben reménykedem, mely kiemel az anyag rabságából.

Kérlek tarts meg mindörökké lótuśzlábaid szolgálatában!

Örök szolgád:
Ekāvalī devī dāśī

BHAKTA FEHÉR GYÖRGY

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Idén mehettem először Indiába. Sok szép helyen jártunk, néhány hangulatot mélyen megőrzök. Mégsem tudok szabadulni attól a tényről, hogy mindvégig csak vendég voltam, mint ahogy ide Krisna-völgybe is jönnek vendégek. A lelki kultúra emlékei a kapcsolódások élő sokasága. Valami mégis hiányzott. Nem beszélek tisztaságról (sem fizikai, sem filozófiai értelemben).

Nem említem az esztétikai fölényt. Annál inkább azt, hogy én ide tartozom. Nekem itt van a szolgálatom. Engem itt védte meg, amikor arra a kérdésre, hogy mit keresnek avatatlanok az imádatban, kijelentette: Yogamāyā nem *mūrti*.

S így folytathatom ezt a szolgálatot is. Ide tartozom. A tiéd vagyok.

Még sokat kell tisztulnom, s talán majd egyszer megkérsz – ellenőrizve, hogy megfelelő-e a *kuñja* az Isteni Párnak –, hogy gyorsan hozzak még egy kosár fehér virágot a virágpárna díszítéséhez!

Hare Kṛṣṇa!

Gyakorló szolgáló:
Bhakta Fehér György
NVD

BHAKTA FORTRON JÓZSEF

Hare Kṛṣṇa, Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni neked, hogy egy ilyen csodálatos tanítványod vigyázó szárnyai alatt lehetek a Kṛṣṇa-tudatban, mint Dāmodara Prabhu. Sok nehézség és zavarodottság közepette segíti a lelki életemet egyenessé tenni. Úgy tudom, amilyen a lelki tanítómester, olyan a tanítvány is. Úgy látszik, jó tanítványodat találtam meg a sok közül.

Én a kecskeméti templomban élek lassacskán öt éve. Mindig nagy öröm és lelkesedés volt, hogy ha meglátogattál bennünket. Utána mindig azt emlegettük, hogy ez milyen nektári volt, itt voltál személyesen is velünk. Remélem, még jó pár évig szolgálhatlak Dāmodara Prabhun keresztül, és szeretném megköszönni, hogy ilyen tanítványodat kaphattam meg képviselődként.

Minden dicsőséget Śrīla Śivarāma Swami Mahārājának! *Ki jāya!*

Egy elesett lélek:
Bhakta Fortron József
Kecskemét

GADABHṚT DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrī-Śrī Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅgának!
Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!
Minden dicsőséget imádott *mūrtijaidnak*!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja! Szeretnék néhány szót írni személyed nagyrabecsüléseként.

Jelentéktelen vagyok ebben a világban, főleg ebben a mozgalomban, de kegyesen megengeded, hogy részt vegyek Śrīla Prabhupāda mozgalmában, hogy felajánlhassak némi szolgálatot.

Azt mondják, egy vallást vagy mozgalmat a követőiről lehet megismerni. Az igazi követő a tiszta *bbaktát* jelenti jelen esetben, aki makulátlanul adja át az eredeti tanítást gondolataival, szavaival és tetteivel. Sok esetben azonosítják mozgalmunkat az emberek – tévesen – olyan érdeklődőkkel vagy *bbaktákkal*, akik nem képviselik szépen a Kṛṣṇa-tudatot. Sőt, negatív kritikát kiváltóan viselkednek. Nem kevészer volt ez a tapasztalat. Ezek a *kaniṣṭha-adbikārik* sokszor lejárátták már mozgalmunkat. Ebben a Kali-yugában nem könnyű felemelkedni a *madhyama* szintre. Az *uttama* szint azonban még ennél is sokkal ritkább.

Guru Mahārāja! Te kegyesen segítesz mindenkét felemelkedni az *uttama* szintre. Ez egy *prema-bbakta* természete. Önzetlenül segíti a többi élőlényt, hogy elérjék Kṛṣṇát.

Rendkívül szerencsésnek tudhatjuk magunkat itt, Magyarországon, hogy a te isteni személyed felügyeli, segíti Śrīla Prabhupāda mozgalmát, immáron (tudomásom szerint) tizenhét éve. Mindent, ami jelenleg a Kṛṣṇa-tudatot jelenti, beleértve a *bbaktákat*, a templomokat és a *mūrtikat*, neked köszönhetünk, akit az Úr Caitanya felhatalmazott.

Fáradságot nem ismerve, őszintén követed mindig Śrīla Prabhupādát. Hihetetlen elszánt-sággal irányítottad már a kezdetek óta ezt a mozgalmat. Óriási terveket készítettél a mozgalom növelésére és hódítására, s mély hited volt abban, hogy mindez meg fog valósulni. Most láthatjuk, hogy egy tiszta *bbakta* vágya nem ismer lehetetlent. A napokban készült el az új budapesti templom, ami olyan, mintha egy mesébe lépnénk be. Csodálatos! Korlátlan lehetőségeket nyújt a prédikálásra. Nekünk pedig élnünk kell ezekkel a lehetőségekkel.

Kṛṣṇa-völgy szintén a te szüntelen erőfeszítéseidet dicséri. Még anyagi szemmel nézve is csodálatosak a tetteid. Persze sértés egy tiszta *bbaktát* anyagi szemekkel nézni.

A *bbakták* immáron tizenhat éve megtúrnak a mozgalomban, és bár nem sok lelki megértéssel rendelkezem, abban azonban biztos vagyok, hogy Śrīla Prabhupāda és a *guru-param-parā* rendkívül elégedettek szerető odaadó szolgálattal.

Guru Mahārāja! Te megmutattad nekünk, hogyan kell valóban tisztán, töretlen lelkességgel, motivációktól mentesen szolgálni az Úr Kṛṣṇát! Tetteid univerzumszerte híresek és áldottak.

Remélem, hogy sokáig szolgálhatom még lótuszlábaidat. Köszönöm, hogy vigyázol rám!

Maradok jelentéktelen szolgád:
Gadabhṛt dāsa

GADĀDHARA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

I would to say I am very grateful that I have such a wonderful Spiritual Master. Your dedication to Śrīla Prabhupāda is very amazing. Even though you did not have lot of his personal association, I think one time you were telling my wife, that the total time that you spent with Śrīla Prabhupāda was about 20 minutes. As the scripture says there is *vāñī* and *vapu*, of the two *vapu* is more important. You are setting a perfect example of this.

Then just recently Mother Kulangana, was telling me of a Śrīla Prabhupāda lecture that she heard, so she ask me , „do you know what is the most confidential knowledge”, then she replied that Śrīla Prabhupāda said “that the most confidential knowledge was to surrender to Krishna,” then she paused and said that Śrīla Prabhupāda the added „AND TO DO AS I TELL YOU.” After hearing that, I thought to become a good disciple mean I have to learn to surrender unto to guru first. Śrīla Prabhupāda explains this very nicely in the book Teaching of Lord Kapila, in chapter 4, entitled, Approaching a Bona Fide Guru, in the last paragraph of the chapter he writes „one must first find a guru to whom one can surrender, and if this is not possible, one shouldn't waste his time. By surrendering to the proper person, one can very quickly come to understand transcendental knowledge.”

So Guru Mahārāja I pray that I can fully surrendered unto and serve you, otherwise without serving the spiritual master, you cannot serve Sri Kṛṣṇa and one life become unsuccessful.

Also today I would thank you for being very kind to both my girls, they are very attached to you and Rādhā Śyāmasundara, They get very excited when you come to the Manor or if they can come over for the Rādhāstamī festival there in Hungary.

Begging to remain you humble servant,
Gadādhara dāsa

GANDHARVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Hálás köszönetemet szeretném kifejezni mindazokért a kincsekért, melyeket tőled kaptam: a szent nevet, a *bbakták* társaságát, a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, saját írásaidat, könyveidet.

Amint látom Rādhe-Śyāmának ajánlott odaadó *bhajanjaidat*, és végtelenül komoly, figyelmes japádat, ahogy elmerülsz a szent név nektárjában, akkor a *bbakti* növénye, melyet óvatosan próbálok nevelgetni a szívemben, kegyedből nélkülözhetetlen táplálékhoz jut.

A hallás folyamata által a te társaságod adja a növekedéshez szükséges éltető erőt. Ez jelenti a mi fejlődésünket, sikerünket és életünket. Guru Mahārāja ki jaya!

Kérlek, bocsátsd meg sértéseimet!

Kérlek, add a kegyedet!!!

Jelentéktelen szolgád:

Gandharva dāsa

GĀNDHARVIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you Guru Mahārāja.

How hard I find it Guru Mahārāja to write praises of you when my consciousness is so dull. It's such an injustice to you as your qualities and Kṛṣṇa Consciousness are faultless.

I am often a victim of self despair and I am overwhelmed, most of the time, in a deep gulf of ignorance. I sometimes think that you make Kṛṣṇa consciousness seem impossible... how can anyone live the way you live? Every thing you do is to increase your love of Rādhā & Kṛṣṇa or to help others increase theirs.

I feel like I fell at the first hurdle and even though I got up, I have not really recovered. So, to me, you sometimes seem like a distant memory of someone I once knew. I don't like to feel this distance Guru Mahārāja, and I know it's my fault. I often feel jealous of those who are so close to you. It always surprises me though that even when I am feeling so down and distant, just seeing your face and hearing your voice props me up immediately. Sometimes when I look at your face I see a grave, penetrating kindness in it, telling of a person who has reached a safe strand but is looking with pity towards the strugglers still being tossed by the waves. You are so mysterious to me, your love for Rādhā & Kṛṣṇa so deep that I can't even catch a glimpse.

Please allow me to take this opportunity Guru Mahārāja to tell you that you mean everything to me and I live in hope that I may take some small steps towards you by serving you in some way soon. I am surviving only by your mercy.

Your dependant daughter,

Gāndharvikā devī dāsi

GĀNDHARVIKĀ-PREMA DEVĪ DĀSĪ

Dear Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your gleaming lotus feet.

The lotus feet, which give shelter to anyone, who finds shielding there. The lotus feet, of which grace turns every place they go into a holy, pure and effulgent one. The lotus feet, which start a soft dance saturated with love by the effect of the ecstatic *kīrtana* of the names of Lord Caitanya, and Śrī Śrī Rādhikā and Śyāma. The lotus feet, which following the footprints of Lord Nityānanda, the original *guru* have the same refreshing effect on our ceaselessly clattering minds just as the moonbeam soothes us with its glow on summer time nights.

All glories to your beloved spiritual master, Śrīla Prabhupāda.

To Śrīla Prabhupāda, by whose inspiration we could get your matchless companion that we assuredly are not able to appreciate in accordance with its wealth. To Prabhupāda, who allows us to render service to you with our unhandy, awkward motions and childish thinking. By whose mercy we can get such an unlimited, intimate and systematic knowledge from you, who being a water-clear medium intermediate it to us with the same deepgoing and curious understanding, as he handed it then. Who showering his constant blessings on you empowers you to make Lord Caitanya's *saṅkīrtana* movement famous by opening a temple in every 10 years. Who gives you every knowledge, provides you every circumstance, and sends you the person, who and what is needed to build on, and at the same time maintain and polish the enormous, wonderfully ornamented and confidently wheeling colorful chariot, that is the ISKCON itself. To Śrīla Prabhupāda, who finding you the adaptable assistant, set you into the chair of the avigator's seat, where carefully and cautiously you are overlooking the road's conditions, to which you react properly, and know the most effective way to the goal. Therefore everyone listens to you, who is also governor or happen to be the passenger of the chariot. All glories to Śrīla Prabhupāda, who has found you!

All glories to you!

To you, who mercifully took us as your own sons and daughters despite of all our foolish mistakes and shortcomings, and who - to our shame - is grateful and indebted to us, for we are stumbling and trying to overget you on the way you are breaking before us, for us. To you, who teach and educate us so carefully and accurately to what we are so far from. To you, who forgive us even if we had said no a hundred times to you, and with hope and love in your heart you help us, unworthy up again and again from the dust we are coming from. Thank you for everything you are doing for us selflessly. All glories to you!

Your servant,
Gāndharvikā-prema Devī Dāsī

GAURA KRṢṂA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget isteni kegyelmednek!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Az elmúlt év során számtalanszor megfogalmazódott bennem az a gondolat, hogy sehol sem lennék a lelki életben a te kegyed és a *bbakták* segítségével, társasága nélkül.

Az anyagi kötelességek és vágyak gyakran állítanak csapdát mindanyunknak, s nagyon könnyű belesétálni valamelyik vonzó, „illatos”, de mély verembe. Te persze mindig, szentimentalizmus nélkül megmondod, ha valamelyikünk éppen egy veremre, vagy verembe készül „házat építeni”.

Lerombolod az illúziót úgy, hogy az már senki számára sem lehet édes, ugyanakkor megmutatod az élet igazi ízét is, a Rādhē-Śyāma iránti odaadás önzetlen útját.

Kár, hogy még ennyi év után is csak „kívülről ízeletem a mézesüveget”!

Nincs más reményem, csak az, ha kegyesen megtűrsz magad mellett, mert így egyszer biztosan megtörik majd az a jég, amely a tiszta odaadást a szívemben elborítja.

Tudom, hogy minden tanítványodért rendszeresen imádkozol. Kérlek imádkozz értem is néha, mert *yasyāprasādān na gatih kuto 'pi*.

A kegyed nélkül nincs esélyem a fejlődésre!

Maradok örök szolgád:
Gaura Krṣṇa dāsa

GAURA NITĀI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenési napod alkalmából szeretném ezt a felajánlást átadni neked. Egyébként rendszeresen azon gondolkodom, hogy vajon mit adhatok neked, mivel tehetnék elégedetté. Nem régen ezt írtad egy levelemre: „My life is yours. I remain your ever well-wisher in the service of Śrīla Prabhupāda. Śivarāma Swami”

Miután ismerlek már pár éve, tudom, hogy ez a mondatod nem formalitás. Életedet tényleg a tanítványaidnak adod, magadnak nem hagysz meg semmit. Igaz, én is leírtam ezt a négy

szót, de vajon tényleg oda tudom adni magamat neked? Talán egyszer a kegyedből ez is sikerülni fog. Ma még biztosan nem, sajnos ezt tudom.

Itt ülök egy apró kis szobában Párizsban. Tegnap érkezted meg. Két óra után pár perccel futottál be, és az első kérdésed az volt: „A *mūrtik* ébren vannak-e még?” Szeretted volna megnézni Őket, de sajnos már nem lehetett. „No, talán majd este bejövünk.” Mondtad lemondóan egy kis őszinte grimasz mellett. Este tényleg bejöttél a többi kedves *bhaktával* együtt. Ahogy leültetek, megváltozott a légkör. Bhajanozni kezdtél egy igencsak rozoga harmóniumon. Végig azon imádkoztam, hogy kitarson szegény jószág, nehogy elrontsa a hangulatodat. Itt minden elromlik. Te viszont csak énekeltél, mintha Új Vraja-dhāmában lennél. A többiek pedig eksztázisban veled tartottak. Már régen nem hallottalak így, élőben énekelni; nagyon hiányzott. Ha lehetne, légy szíves, többször gyere, és ne csak a gyűlésekre. Vagy én mehessek oda, ahol énekelsz.

Másnap sikerült pár percet beszélgetnünk is. Igazi forradalmár vagy. Nem ismersz kompromisszumot. Épp befejezted a könyvedet. Azt hallottam, hogy 5000 órát dolgoztál rajta igen keményen. Másnap pedig már egy újabb csatában küzdesz, megállás nélkül. Enni sincs erőd, annyira fáradt vagy, de a gyűlés időpontját egy órával előre hoztad, csak hogy még hatékonyabb legyen. Mindenki mondja, hogy mennyire „rajta vagy” az ügyön, de hát tényleg csak így lehet eredményt elérni ebben a világban. Kṛṣṇa csak így adja a kegyét. Csak azért imádkozom, hogy a kegyedből én is tudjam ilyen keményen nyomni magamat a szolgálatban, a kötelességeim elvégzése terén.

Az éneklésed mellett a könyveid jelentik számomra az életet. Ha hallhatlak énekelni, és ha olvashatom a könyveidet, akkor semmitől sem félek. Csodálatosan írsz, olyan módon, amit én nem tudok szavakban megfelelően dicsőíteni. Így kérlek, elégedj meg azzal, hogy leírom: „Szeretem olvasni a könyveidet.”

Kedves Guru Mahārāja! Nem tudok többet írni neked, nincs bennem több erő, tisztaság. Talán majd egyszer beszélgetni is tudok veled. Tiszta vagy, én pedig szennyezett. Csak egyet tudok, hogy tényleg komolyan gondolom: az életem a tiéd. Tégy velem, tégy velem azt, amit csak akarsz. Nem tudok mást, többet felajánlani neked, még ha ez nem is igazán viszonzás az általad felajánlottakkal szemben.

Örök szolgád:
Gaura Nitāi dāsa

GAURA-KĪRTANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāṅgānak!

*om ajñāna-timirāndbasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Śrīla Prabhupāda azt írja:

„Az Úr Caitanya ezért azt mondta, hogy az a szerencsés ember, aki a múltban némi lelki vagyonra tett szert, keresni fogja a tiszta *bbakták* társaságát. A Kṛṣṇa-tudat magját a *guru* — a lelki tanítómester — és Kṛṣṇa kegyéből kapjuk meg. Amikor a lelki tanítómester és az Úr Kṛṣṇa azt akarják, hogy valaki Kṛṣṇa-tudatos legyen, akkor ez a mag nagyon szépen kicsírázik. A lelki vagyon szerencsét hoz, és hatására az ember lelki boldogságot tapasztal. Aztán találkozik egy hiteles lelki tanítómesterrel, akinek a kegyéből megkaphatja a Kṛṣṇa-tudat magját. Valami belülről erre ösztönzi: «Hogyan kerülhetnék ilyen társaságba? Hol tehetnék szert erre a tudatosságra?»» (*Krisna-tudat, a szeretet és odaadás jogája*, 9. fejezet)

Pár emlék:

1981. Budapest

Valahol egy lakótelepi lakásban egy fiatal srác bömbölteti a lemezjátszót. Imádja a Hair című filmet és a zenéjét is. Amikor senki sem látja vadul táncol és énekel: Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa...

1983. London

Befordulok az Oxford street-re, és vadul keresem a Carnaby street-et. Csak a legújabb Iron Maiden és Motörhead jelvények és felvarrók érdekelnek. Ott lehet minden ilyen kapni. Mit tehet egy srác tizennégy évesen, ha a nyugati világba kerül? Bolyongok az utcákon, valahol itt kell lennie. Aztán valami édesen furcsa illat csap meg. Felnézek: „Hare Kṛṣṇa Temple”. Vékony ház ékelődik be a többi közé, egy nyitott ablakon egy rózsaszínű anyag lóg ki. Talán zászló? Érdekes!

Csak a Carnaby Street merre lehet?

1987. London

Üldögélek a Trafalgar square szökőkútjának tövében. Kicsit gondolkodóbb hangulatban. Az oszlopot nézem, meg a rengeteg embert, na meg a galambokat.

Aztán hirtelen furcsa csilingelő hangot és ütemes dübörgést hallok a távolból. Aztán feltűnik az első furcsa szerzet, s utána a többiek is. Rózsaszín és fehér leplekben, kopaszra borotvált fejjel, mögöttük tarka ruhákban a nők. Ütemesen énekelnek. Az emberek fotózzák a menetet, ők meg mosolyognak mindenkire. A Hair-ben már hallottam ezt a dalt: Hare Kṛṣṇa Hare Kṛṣṇa Kṛṣṇa Kṛṣṇa Hare Hare, Hare Rāma Hare Rāma Rāma Rāma Hare Hare. Az utolsó a menetben egy indiai nő színes ruhában, a kisgyereke a hátára van kötve, akit nem nagyon zavar a hangoskodás: édesdeden alszik. Különleges emberek ezek a Kṛṣṇások!

1991. Budapest

Órs Vezér téri aluljáró. Nyár van és sok ember. Sietek valahonnan valahová. Egy hang hozzám szól a tömegből. Egy fiú az, és nem is értem mit akar, de megállok. Könyveket árul és adományt gyűjt. Azt mondja, biztosan hallottam már Kṛṣṇáról. Nem vásárolok tőle semmit, de valahogy mégsem tudom otthagyni. Nem lehet könnyű így embereket megállítani ebben a zsúfolt aluljáróban. Tiszteletreméltó tett. Adok kétszáz forintot. Ez akkor még nagy összeg volt, különösen nekem, de ezt nem árultam el.

1994. Budapest

Máriaremetei út. Egy kora őszi vasárnap. Ismerős illat a Soho street-ről, ismerős viselet a Trafalgar Square-ről, különleges élmények és emberek. Ez is egy Hare Kṛṣṇa Templom, csak belülről. Kimegyek a kertbe. Túl sok egyszerre az élmény. Egy lakókocsi áll a templom hátoldalánál és egy rózsaszínű lepelben lévő valaki pár *bbaktával* (most már ezt is tudom) beszélget. Ő egy széken ül, a többiek körülötte a fűben. „Ő egy Angliából érkezett, magyar származású lelki tanítómester” – súgja valaki. Nagyon vonzó személy.

„Hogyan kerülhetnék ilyen társaságba? Hol tehetnék szert erre a tudatosságra?”

A többi dolog már gyorsan történt. Most itt ülök, és azon gondolkodom, hogy milyen nagyszerű ez a Kṛṣṇa-tudat. A lelki tanítómester és a tanítvány közötti kapcsolat örök. Az odaadó szolgálat magját már elvetted, és segítesz, hogy gondolhassam. Erre érti Śrīla Prabhupāda, hogy lelki vagyona tesz szert a tanítvány. Ezek az emlékek a te odaadásod miatt igazi emlékek, mert így teljes a kép, hogy milyen különös utakon juthat valaki el újra a lelki tanítómesteréhez. Köszönöm, hogy gondomat viselted a múltban, gondomat viseled a jelenben és a jövőben is. Kérlek add a kegyed ezen a szent napon, megjelenésed napján, hogy mindig lótuszlábad menedékében maradhassak!

Śrīla Guru Mahārāja ki jāya!

Jelentéktelen szolgád:

Gaura-kirtana dāsa

GAURAMAṆI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Egy újabb csodálatos év telt el Śrīla Prabhupāda családjában, melyet Te képviselsz számunkra itt Magyarországon olyan nagyszerűen.

Csodálatos volt, mert ismét szemtanúja lehettem, mennyire komolyan elmerülsz Śrīla Prabhupāda szolgálatában. Láthattam, ahogy megálmodtál, aztán sok-sok *bbaktát* lelkesítve felépítettél egy lenyűgöző templomot itt Budapesten. Utaztál és prédikáltál ország- és világszerte, és nagy energiával dolgoztál legújabb könyveden. Újra megfigyelhettem azt is, ahogy szeretetteljes hangulatodban társulsz istentestvéreiddel, és ahogy türelemmel tanítod és segíted személyesen is a *bbaktákat*.

Ezeken a lenyűgöző tetteiden kívül még számtalan módon elmerültél szeretett lelki tanítómestered szolgálatában, így inspirálva minket egész éven át.

Az én oldalam sajnos nem volt olyan csodálatos, mert saját hibáim miatt még mindig nem veszem elég komolyan transzcendentális üzenetedet.

A Te életed, minden pillanatod egy igazi Vyāsa-pūjā felajánlás Śrīla Prabhupāda felé, és kérlek, áldj meg, hogy igazán vágyjak rá, hogy az enyéim is azok legyenek Feléd.

Kedves Guru Mahārāja, köszönöm Neked ezt a csodálatos templomot, ahol a *bbaktákkal* társulhatok, és velük együtt szolgálhatom Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅgát. Köszönöm, hogy saṅkīrtanozhatok, és miközben az utcán vagyok, minden nap láthatom, hogyan élnek az emberek saját *māyājukban*. A kegyedből valamennyire én is értem, hogy nem boldogok. Minden, amit tesznek, *māyā*, és nincs is más esélyük ezen kívül. Köszönöm, hogy nekem adsz más esélyt is, mint a *māyā*.

Kérlek, áldj meg, hogy megfelelően tudjam képviselni mások számára üzeneted, és így én is segíthessek abban, hogy egyre több lelkes *bbaktával* teljen meg ez a csodálatos templom.

Kedves Apám, köszönöm, hogy a családotban élhetek.

Jelentéktelen szolgád:
Gauramaṇi dāsa

GAURĀṄGA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances in the dust of Your lotus feet.

All glories to Your divine appearance day!

All glories to Your eternal master, Śrīla Prabhupāda!

All glories to Your beloved Rādhē-Śyama and Dayāl-Nitāi-Gaurahari!

All glories to Your associates and disciples

who can bathe in the mercy of your association and service!

For a person who is not well acquainted with the science of gems, an ordinary piece of glass may seem more attractive than a finely cut diamond. Similarly, a neophyte devotee may not recognize Your splendour and exquisite devotion. This is my position also. However, taking the example of Your dear friends and Godbrothers, I rededicate myself to Your lotus feet again and again, hoping that I will be able to grasp more and more of Your limitless glories.

It is said, that there are only two persons, who are happy in this world: the fools and the pure devotees. It is amazing how You are always immersed in the bliss of devotional service, thinking of Krishna and how to spread His glories all over the world. It seems that You are not at all bothered with the difficulties caused by Your body, old age or any other problems in life. Not even the tremendous responsibility of management makes You worried or morose. You seem to float in the ocean of bliss, and with Your words You always cut through the knot of ignorance and show us the goal of our lives.

A pure devotee is completely free from false pride. This makes him very eager to glorify other devotees and give credit for all of their efforts. You show perfect example in this. Although a pure devotee feels intense ecstasy within his heart, he conceals it, in order to avoid misleading the neophytes into imitating such ecstatic symptoms. However this ecstasy comes out from time to time, as during *kīrtanas*, which are Your life and soul. You also see that everyone is nicely engaged during an ecstatic *kīrtana*, dancing, chanting and glorifying Rādhē-Śyāma.

A pure devotee desires to engage everyone in the Lord's service and give them the ultimate treasure of life: love of God. You transmit to us Lord Caitanya's mercy and deliver us to His lotus feet, whether we are qualified or not. I have seen so many cases where even if a disciple was disobedient and caused You much grief, You still encouraged him to continue on with their devotional practices and take shelter of Kṛṣṇa. I myself have committed so many blunders in my spiritual life, but You assured me: „I will never give up on you.” This gives me strength to hold on to Your lotus feet, however hopeless a case I am.

Once You told to a group of devotees: „It is just in this world that we are guru and disciples. In the spiritual world we are all friends in the service of Rādhe-Śyāma.” This depth of a relationship that You allow practically any disciple or follower to enter, is far beyond the formalities of scriptural regulations, and leads one into the realm of pure love. This love however is based on trust and reliability. In Your relationships You always stand there as the loving friend or father, and this makes any honest devotee completely obliged to You.

I have seen only one thing causing You extreme pain: when a disciple broke this bond and became inimical towards You, accusing You of his difficulties or problems. This seems to be jut human, as no one is happy when someone loved and trusted betrays You. However I think in Your case it is the sadness of losing someone whom You tried to selflessly lift up to Kṛṣṇa's lotus feet. I am sure that Śrīla Prabhupāda and Kṛṣṇa love You very much, and thus, even though You seem to forgive very easily to those offending You, I pray to avoid any offenses, so that Kṛṣṇa did not have to protect You from me.

I feel that You expect us to behave as grown-up devotees after so many years, and be of help, and not just a nuisance. I have noticed that You manifest a very fine sensitiveness in all Your dealings, and I hope I have been able to absorb some of this over the years. It must be that we need to refine our qualities to perfection to be able to enter the realm beyond duality, where You seem to have already established Yourself, and ushering all us back home. In Your presence, singing the Holy Name with You, reading Your books, remembering Your instructions and serving You, all that You say and write about the spiritual reality, becomes almost tangible, while this world of matter becomes just like a thin veil covering it from our vision.

I would like to express my gratitude for all that I have received from You, and pray for the ability to accept all that is to come. There is no loss or diminution, and the ocean of bliss is ever-increasing. I hope to never lose the track of Your lotus feet. They are moving very fast, still remain eternally in our hearts.

Your aspiring servant,
Gaurāṅga dāsa

GAURĀNGĪ DEVĪ DĀSĪ AND ŚYĀMA-GAURI DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my very humble obeisances,
All glories to Śrīla Prabhupāda.

This year I am writing this in a rush, in between the multitude of feeds I give my tiny daughter. Having her has given me a little insight into your life as guide, parent and guardian to your disciples. I realized, as I looked down at her fragile head, nestled beside me, that I would do anything to save her from harm. ANYTHING.

This was at 2 am yesterday morning. Then I realised further, 'And Guru Mahārāja is the same with us.' But so much more profoundly so.

The instinct to protect is so strong in most mothers; it's a primal feeling even within creatures in the lower species, so in some ways it's not even special or exceptional.

As a mother who is trying to be a devotee, the instinct goes a little further - consciousness-wise. We try to make sure that they hear only devotional sounds, we feed them only prasada, etc. Much further along the parental protection scale comes the Guru.

I see you risking your life to save us. I see you forgiving and taking us back time and time again. I see you sacrificing your precious time producing works of art to keep us from the snake-like clutches of the serial offenders of Śrīla Prabhupāda's legacy. You see our delicate, easily damaged *bbakti-latā*, and you water it with your very life-blood.

Our true parent, the person who loves us more than his own life.

You are more wonderful than I could ever express. You are forgiveness personified, you are the true light of mine, and so many other devotee's, lives. The Grace of Our Hearts, The Reason We Can Stay, even when we've done the stupidest, most useless things to ourselves and our little creepers of devotion.

Thank you for your unlimited nurturing, for the parenting we all receive, for the love you flood our lives with. My life is beautiful because of you.

Thank you for the name you gave my daughter. You said that people who remember it and say it with become perfect. I say it a lot - with great hope.

I miss you and wait for the day when I can sit beside you once more, my beloved father, and sing along with Mādhava and Govinda Mahārāja, on this auspicious occasion – your Vyāsa-pūjā.

Your eternal daughter (and grand daughter),
Gaurāngī devī dāsī and Śyāma-Gaurī dāsī

GHANAŚYĀMA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuszlábaid porában!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben a pár sorban szeretném kifejezni hálámat. Kedves Guru Mahārāja, sokat köszönhetek neked, ezt nem tudná senki leírni. Most mint tanítvány mégis megteszem, hiszen ez nagyon kedves számomra, hogy téged dicsőíthetlek.

Most tíz éve épp, hogy először találkozhattam veled. Nagyon féltem tőled, mégis vonzó volt a személyiséged, és első perctől kezdve elkötelezett szolgálóként tekintettem magamra. Őszinte, egyenes embernek ismertelek meg. Sok-sok leckét hallgattam tőled, egyiket a másik után. Ez lett az életem, minden szavadat igazságként fogadtam el. Hallgattam és gyakoroltam. Mindig a szavaid visszhangoztak a fülemben. Volt egy hang a szívemben – a lelkiismeret –, és volt egy hang az elmében, a te tanításod. Kívül és belül irányítva voltam. Nagyon szerencsésnek éreztem magam. Órültként rohantam szolgálatért, és mindig nagyon lelkes voltam énekelni a szent nevet. Te jártál állandóan a fejemben: „Hogy szeretné ezt Guru Mahārāja?”

Tudom, hogy megkaptam a kegyedet, hogy még most is lelkes vagyok énekelni, de kérlek bocsátsd meg, hogy még többet akarok. Meg akarom tanulni szeretni Śrī Rādhāt és Kṛṣṇát, ahogy te teszed.

Amint ebből a felajánlásból kiderült, egy képesítetlen személlyel van dolgod, de tarts még-
is továbbra is lótuszlábaid porában.

Szolgád:
Ghanaśyāma dāsa

GĪTĀÑJALĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaid porában!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Kérlek engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából pár szót szóljak hozzád, és kérlek, add meg a képességet is ehhez.

Ma reggel az út mentén fekvő találtam egy nagyon elhanyagolt külsejű szerencsétlen férfit, aki mellett a falu minden lakosa egyetlen szó nélkül elment. Megálltam és szólongattam. Bár nem volt részeg, inkább borzasztóan szerencsétlen, és ezt teljes mélységéig átérezte. Kedvesen szóltam hozzá, de durván elküldött messzire, mert semmi közöm ahhoz, hogy ő mit csinál. Úgy éreztem, nincs más választásom, mint maradni és egy kicsit beszélgetni vele, még ha ő nem is így gondolta. Elmesélte testi szenvedéseit, majd Istenre terelődött a

szó. Nagyon csalódott volt, egész gyermekkorától kezdve sokat imádkozott, mégis így szenved. Beszéltem neki egy kicsit Isten csodálatos, szeretetteljes természetéről, úgy, ahogyan én Kṛṣṇát ismerem. A férfi elkezdett sírni, és nagyon hálás volt, hogy megálltam és törődtem vele. Gaurāṅga nevével búcsúztam, és arra kértem, hogy folytassa imáit, mert imájának minden szava meghallgatásra talál. Miután elváltunk, én is hálámat fejeztem ki Kṛṣṇának, hogy milyen szerencsés vagyok, mert esélyt kaptam csodálatos, őszinte szolgájának kegyéből, hogy megismerhetem, megszólíthatom, megközelíthetem Őt, és ez az őszinte szolgálója elfogadott és tanítványává avatott.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretnék méltóvá válni hozzád, emberfeletti erőfeszítésedhez, amellyel szeretett lelki tanítómestered kegyét próbálsz mindenkire kiterjeszteni. Fáradhatatlanul törekszel azon, hogy rendületlenül haladjunk előre az úton, és képesek legyünk elnyerni a tiszta istenszeretetet.

Drága lelki Édesapám! Mennyiszer szerettem volna a kṛṣṇa-völgyi gyermekek bőrébe bújni, hogy unokádként részesülhessek nagyapai szeretetedben és figyelmedben. Ezt követően mindig elszégyellem magam a telhetetlenségemért, hiszen ugyanebben a kedves törődésben részesülünk valamennyien, csak nincs ilyen nyilvánosan kifejezve. Rādhē-Śyāma, Śrīla Prabhupāda és a tanítványaid iránti szeretetedről árulkodik minden mozdulatod, gesztusod és a szavaid is.

Kṛṣṇának ezerszer megköszönöm a kedves ajándékát, amellyel elhozott téged nekem, és minden nap imádkozom, hogy mindig úgy tudjak cselekedni, hogy elégedetté tegyelek. Szeretnék valóban a tanítványoddá válni, nemcsak általad avatva lenni. Kérlek, nézd el esetlen próbálkozásaimat, és fogadd el a szívemet.

Elesett szolgád:
Gītāñjalī devī dāsī

GOKULARĀÑJĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ahogy az Úr Caitanya Mahāprabhu elküldte társait, hogy terjesszék a Kṛṣṇa-tudatot minden faluban és városban, eképpen Śrīla Prabhupāda is a tanítványaira bízta a Kṛṣṇa-tudat terjesztését, a *varnāśrama-dharma* kialakítását.

*guru-mukha-padma-vākya,
cittete kariyā aikya*

Guru Mahārāja ezt megtette, s ez a szív megnyilvánult mint Új Vraja-dhāma. Ez az a hely ahol a kīrtana édes hangjának hallásához nem elég a két fül, a szent nevek énekléséhez nem elég a száj, és az egyre ragyogóbb Isteni Pár látványához nem elég a szem.

cakbu-dāna dila yei

Így Guru Mahārāja szívéen keresztül láthatjuk – feltételekhez kötöttségünk mértékében- a szent *dbāmát*.

Rādhe-Śyāmát tri-bhuvana sundara mūrtiknak, a bhaktákat pedig brijbāsīknak nevezi Guru Mahārāja. Tri-bhuvana sundara *vaiṣṇavák*.

Köszönöm, hogy példamutatásán és a *bbaktákon* keresztül megtanít szeretni és *brijbāsivá* válni.

Minden dicsőséget a szív tulajdonosának.

Hálátlan szolgálja,
Śrīla Bhakti Balabh Puri Mahārāja szolgálatában:
Gokularāṇī devī dāsī

GOPĀLA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Amikor írtam ezt a felajánlást, azon gondolkodtam, mit is jelent az, hogy végső menedék.

Ebből a világból teljesen kivesztek a jó tulajdonságok. A *Śrīmad-Bhāgavatam* tökéletesen leírja a kor erkölcsi degradációját. Sötét kor ez, ahol a szürke emberek elvesznek az őket körülvevő szennyben és piszokban, mind anyagi, mind lelki értelemben. Azoknak a keveseknek, akik vágnak a tiszta életre, kevés esélye maradt, szinte semmi.

Pontosabban egy mégis maradt: a tiszta *bbakták* lótuszlába, melyek – akár a *cintāmaṇik* – bármerre járnak, arany fényvel ragyogják be azt, amit csak megérintenek. Aki találkozik velük, rendkívül szerencsés, számára egy új világ tárul fel. Egy önragyogó, örök, teljes tudással és boldogsággal teli, ahol a szeretet a végső irányító elv.

Ennek a szeretetnek a megnyilvánulásai ők, a tiszta *bbakták*, akik könyörületességből a Kali-yugában élő elesett lelkek iránt elhagyják örök lakhelyüket, és menedéket adnak nekünk, akik erre a kegyre semmivel sem szolgáltak rá. Kétségkívül karitatív cselekedetnek számít ételt adni az éhezőnek, de a legnagyobb karitatív cselekedet megmenteni valaki lelkét, fényt gyűjtani egy tudatlan elmében; lehetőséget adni, hogy megértse a helyzetét, hogy mit kell tennie, hogy változtatni tudjon, és segítséget adni ebben.

Guru Mahārāja, én ezt a segítséget tőled kaptam, számomra te vagy a végső menedék, a tisztán ragyogó érintő, aki fényével mutatja az utat az életben, e kor sötét árnyai között. A hála kevés szó, hogy leírjam, amit érzek irántad. Az adósod vagyok a kegyért, amit kaptam, szeretettel és odaadó szolgálattal.

Guru Mahārāja, szeretném megköszönni, hogy nem utasítasz el és türelmes vagy velem. Sokunkkal. Köszönöm, hogy részese lehetek a lelki családnak, és helyt biztosítasz számom-

ra a missziódban. Köszönöm, hogy nem hagytad, hogy elvessek, köszönöm, hogy létezel, s hogy sziklaszilárdan kitartasz az elveid mellett. Kérlek, tarts engem is ilyen sziklaszilárdan lótuuszlábaid menedékében.

Szolgád:
Gopāla devī dāsi

GOPĀLA GURU DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Köszönöm, hogy befogadtál Śrīla Prabhupāda családjába, s azt is, hogy benne is tartasz. Mindig csodáltalak, nem találkoztam még hozzád hasonló személlyel. Ezért nagyon szerencsésnek érzem magam esetséggem ellenére. Kérlek, légy kegyes hozzám, hogy képes legyek megváltozni, elégedetté téve téged és a *bhaktákat*. Śrīla Prabhupāda azt mondja a *Bhāgavatam* első énekében, hogy a tanítvány csak a lelki tanítómester őszinte áldásával válhat valódi *Bhāgavatává*. Remélem, hogy egy napon képes leszek őszintén elfogadni ezt az áldást, amit te oly kegyesen árasztasz rám.

Bízva jóindulatodban, szolgád:
Gopāla Guru dāsa

GOPĪCANDRA DĀSA

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Mahārāja, a *bhaktáid* kegyéből írom most neked ezt a pár sort, ahogy az ő kegyükből van és volt eddig is minden az életemben.

Kedves Mahārāja! Te vagy számomra az a csodálatos személy, aki tökéletes terveket készít és vitelez ki Śrīla Prabhupāda szolgálatában.

Te vagy számomra az, aki ezt a Kṛṣṇa-tudatú mozgalmat láthatóan előreviszi.

Te vagy számomra az, aki megnyilvánította Magyarországon Krisna-völgyet, a Budapesti Templomot, a Bhaktit, FFL-t.

Te vagy számomra az, akinek a kegyéből most Magyarországon annyi *bhakta* van.

Te vagy számomra az, aki mindig meditálsz a *bbaktáid* jólétén.
Te vagy számomra az a személy, akinek a kegyéből most Kṛṣṇa-völgyben lehetek
Te vagy számomra az a személy, akinek a kegyéből szolgálhatom a *bbaktákat* és mendedékre lelhetek.
Te vagy számomra a legfontosabb jóakaróm, jótevőm és tanítóm.
S szeretném megköszönni sok-sok kegyedet, és nagyon vágyom rá, hogy továbbiakban is szolgálhassam a kegyedből a *bbaktáidat*.

Jelentéktelen szolgád:
Gopīcandra dāsa

GOPIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál!
Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Köszönöm szépen, hogy most már a tanítványodként írhatom e sorokat neked, hisz felfoghatatlan kegyedből még egy ily bűnös lelket is a védelmedbe fogadtál, mint én. Mostanában nap mint nap, eszembe jut, hogy azon felül, hogy örökre a szolgád vagyok, hogyan lehetne fejleszteni a kapcsolatunkat, elégedettebbé tenni téged. Persze tudom, hogy ha követem az utasításaidat, az neked kedves. A tavalyi *vyāsa-pūjā* ünnepségeden is azt hangsúlyoztad, hogy akkor vagy a legelégedettebb a tanítványaiddal, ha az autoritásaink elégedettek velünk. Belül mégis arra vágyom, hogy személyesebb kapcsolatunk lehessen, bár sokszor hallottam már Dāmodara Prabhutól, hogy ha egy tiszteletre méltó személy túl közel enged magához egy éretlen személyt, akkor az tiszteletlenné válik vele szemben, ezért nagyon óvatossá kell lennünk a kapcsolat fejlődése során. Tudom, nem vagyok még érett efféle kapcsolatra, úgyhogy a *kīrtanáidon* és a leckéiden való társulással is szívesen megelégszem. Remélem egyszer méltóvá válok erre.

Azt írtad tavaly a Śrīla Prabhupāda maratonon, hogy „A szeretet azt jelenti, hogy személyes haszonra irányuló vágytól mentesen szolgálunk másokat. Nem várunk viszonzást.”

Azért imádkozom ma hozzád, hogy kérlek, áldj meg ezzel a hangulattal, s talán elégedettebbé tudlak tenni téged és Kṛṣṇát. Szeretnék hasznossá válni számodra. Köszönöm, hogy megmentesz az anyagi lét óceánjából, s mehetek veled Kṛṣṇához.

Jelentéktelen szolgád:
Gopikā devī dāsī

GOPI-KRṢṂA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megjelenésed napján szeretnék köszönetet mondani neked mindazért a csodálatos dologért, amit teszel értünk és Śrīla Prabhupādáért. Ha azt mondjuk, hogy csodálatos dolog, amit véghezviszel az életed folyamán, az nem elegendő. Prabhupāda nem csak egy csodálatos dolgot hozott el az emberiség számára, hanem megajándékozta őket mindennel, amitől az élet elnyeri értelmét.

Ahogy látom, te vagy Prabhupāda prédikálásának második hulláma. Járod a világot fáradtságot nem kímélve, és elérhetővé teszed mindenki számára a Kṛṣṇa-tudatot. Személyes példáddal vonzod és lelkesíted az embereket, belőlünk pedig hősöket faragsz. Igen hősöket, mert ami napjainkban történik Magyarországon, az történelem, és *bhakta*-nemzedékek fognak majd rá emlékezni. De ez az érdem a tiéd, Guru Mahārāja. Minden dicsőséget neked!

Kérlek, áldj meg engem, hogy a *bhakták* társaságában jó eszköz lehessek munkád végzésében, és hogy így én is hős lehessek, mint számos tanítványod. Nincs jó tulajdonságom, nincs semmim, amit adhatnék, de ha megáldasz, képes leszek meghódolni, és végre neked adni az életem. Kérlek, segíts!

Jelentéktelen szolgád:
Gopi-Kṛṣṇa dāsa

GOPINĀTH DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at the dust of your lotus feet.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

I take from you so much, your instructions, your books, your devotees, your association, your music. I will only be truly grateful by becoming what you want me to become, what you are teaching us to become.

Just like it is ignorance to be attached to our false pride, so too is it ignorance to limit Kṛṣṇa's mercy by limiting our capability to serve Him. It is my desire to please you by you seeing an intense desire to please Guru and Gaurāṅga manifest itself in my heart, and to be successful in your service. Because of you I am able to aspire for this gift.

Your servant,
Gopināth dāsa

GOSVĀMINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Egy tanítványnak boldog kötelessége, hogy mindig dicsőítenie kell a lelki tanítómesterét. Csodálatos jellemedről igazából ódákat lehetne zengeni, de ennek ellenére nekem ez még így is nagyon nehéz. Így hát előre is bocsánatot kérek, ha nem a hozzád méltó szavakat használom, és ismét csak szeretném kérni a kegyed, hogy egy őszinte felajánlást tudjak írni.

Akárhogy is gondolkodom, a legcsodálatosabb tetted számomra egyben a leghihetetlenebb is, hogy mekkora kegy volt, hogy eljöttél ide Magyarországra, és a semmiből idevarázsoltad nekünk Új Vraja-dhāmát és most ezt az új budapesti templomot. Így most a legszebb *bhakták* és a legjobb körülmények között élhetünk, és nincs semmi más dolgunk, csak hogy végezzük a szolgálatunkat Kṛṣṇának. Ez mind a te hatalmas erőfeszítésed és mérhetetlenül nagy odaadásod Śrīla Prabhupāda felé. Te azonban még most is ugyanazzal az erőfeszítéssel, ha nem nagyobb, prédikálsz és kultiválsz a könyvosztást és könyvnyomtatást, ami Śrīla Prabhupādának az élete. Ezért Prabhupāda biztosan nagyon elégedett veled, és nagyon kedves vagy neki és az Úr Caitanyának is, hiszen te mondtad az egyik leckéden, hogy ha valaki csak megpróbálja enyhíteni az Úr Caitanya aggodalmát, akkor biztos, hogy az Ő legkedvesebb és legbensőségesebb szolgálója lesz. Vijāya-Gourāṅga Prabhu is mondta nekem egyszer: Śivarāma Mahārāja a legjobb *saṅkīrtanos*, mert ő nem csak a pénzünket kéri el, hanem az egész életünket, mi meg mosolyogva adjuk oda.

Igen, Guru Mahārāja, nem is értem, hogy csinálsz, de csak azzal, hogy megjelenesz, megáll az idő, és egyre erősebb lesz bennem a vágy, hogy minél több és minél szebb szolgálatot ajánljak neked.

Köszönöm szépen, hogy mindig itt vagy velem, és segítesz a lelki életben, mint egy igazi apuka, és köszönöm, hogy ezt a szép szolgálatot végezhetem.

Bocsánat a sok sértésért, amit elkövettem veled és a *bhaktákkal* szemben.

Kérlek, add a kegyed, hogy az életem minden pillanata egy szép felajánlás lehessen neked, és semmi más vágyam ne lehessen, csak a te elégedettséged.

Kérlek, tarts mindig lótuuszlábaid árnyékában!

Minden dicsőséget neked!

Minden dicsőséget a te megjelenési napodnak!

Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

Örök szolgád:
Gosvāminī devī dāśī

GOVARDHANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget önnek!

Most, mielőtt Guru Mahārāja Franciaországba utazott, éppen a megjelenési napja volt, március 30. Guru Mahārāja vezette a *guru-pūjā kīrtanát*, majd *Śrīmad-Bhāgavatam* leckét tartott. A leckén – többek között – Guru Mahārāja arról beszélt, hogy mi az emberi élet küldetése. Az emberi létforma kimondottan az önmegvalósításra való, arra, hogy visszaállítsuk eredeti kapcsolatunkat Kṛṣṇával. A fogkefés példában elmagyarázta, hogy a fogkefét lehet cipőtisztításra is használni, de nem arra lett megalkotva. Ugyanígy, az emberi létforma is az odaadó szolgálatra lett „tervezve”, és nem az érzékek kielégítésére.

Guru Mahārāja személyisége tökéletes példája ennek. Ön teljesen „természetesen” szolgálja szeretett Rādhā-Śyāmasundaráját. Teljes összhangban van velük mint örök szolgájuk a tanítványi láncolatunk szolgálatában. Guru Mahārāja teljesen a szolgálatnak él, teljesen másoknak él. A félistenek a *Śrīmad-Bhāgavatamban* elmondják Dadhīci Muninak, hogy azt az embert tartják nagy személyiségnek, aki annak áldozza magát, hogy mások jólétéért éljen. Ezt hangsúlyozza az a vers is, ami az Úr Śiváról szól, miután kiitta a méregóceánt. Tavaly maratonon kért minket, hogy tanuljuk meg e verset: *tapyante loka-tāpena...* Ez az Úr legmagasabbrendű imádata (*paramārādbanam tad dhi*). Ön, Guru Mahārāja a legmagasabbrendű formában imádja az Urat, amiből persze én csak egy jelentéktelen töredéket látok. Megalapítja a Kṛṣṇa-tudatot Magyarországon, tanítványokat részesít avatásban, lelki szervezetet működtet annak megannyi aspektusával. Ön említette egyik leckéjén, hogy a prédikálásnak három szintje van: 1. Az embereket rávenni arra, hogy váljanak *bbaktává*, és kezdjék el a Kṛṣṇa-tudat folyamatát. 2. A *bbaktákat* rávenni arra, hogy maradjanak *bbakták*. 3. Azokat a *bbaktákat*, akik már eldöntötték, hogy egész életükben gyakorolják az odaadó szolgálatot, inspirálni arra, hogy tiszta odaadó szolgálatot végezzenek, és váljanak valóban tiszta *bbaktákká*. Guru Mahārāja felelősségvállalása – annak minden nehézségével – kiterjed erre.

Köszönöm a lehetőséget az ön szolgálatára! Azért imádkozom, hogy tudjam jobban értékelni önt, az ön szolgálatát a *bbakták* társaságában.

Szolgája:
Govardhana dāsa

GOVINDA HARI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Eljött az évnek az a napja, amikor a tanítvány kimutathatja háláját, és szavakba öntheti azokat az érzéseket amiket érez a lelki tanítómestere felé. Bár ezeket mindig tapasztaljuk egész éven át, ezen a napon azonban ünnepélyes keretek között fogalmazhatjuk meg és ajánlhatjuk fel neked.

Amikor ezt a felajánlást írom, egy vers jutott az eszembe, amit a *Śrīmad-Bhāgavatamban* (2.4.18) találhatunk.

*kirāta-būṇāndbra-pulinda-pulkaśā
ābbīra-śumbhā yavanāḥ kbasādayaḥ
ye 'nye ca pāpā yad-apāśrayāśrayāḥ
śudhyanti tasmai prabhaviṣṇave namaḥ*

„A *kirāták*, *būṇák*, *āndbrák*, *pulkaśák*, *ābbīrák*, *śumbhák*, *yavanák*, a *kbasā* fajokhoz tartozók és más, bűnös tettekhez szokott emberek is megtisztulhatnak, ha az Úr *bbaktáinál* keresnek menedéket, mert az Úr a legfelsőbb hatalom. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Neki!”

Ez a vers arról szól, hogy még a legelesettebb emberek is felszabadulhatnak, akik átadják magukat egy tiszta *bbaktának*, és követik utasításait. Nem kétséges, hogy ilyen vagy ennél rosszabb családból származom, de a te és a tanítványaid társaságának hatására változás történt az életemben. A te tisztaságodnak és Kṛṣṇa, Caitanya Mahāprabhu és Śrīla Prabhupāda iránti meghódolásodnak köszönhetően érintőkövé váltál, ami a rozsdás vasat is arannyá tudja változtatni. Bár az én életemben még nem látszik nagy változás, hogy vasból arannyá változnék, de körülvesznek engem az istentestvéreim, akik lelki élete oly csodálatos, és lelki tisztaságuk egyre nyilvánvalóbbá válik. Mivel szívedben hordozod az Istenség Legfelsőbb Személyiségét, ezért minden személyt, aki veled kapcsolatba kerül, meg tudsz változtatni, és esélyt tudsz neki adni arra, hogy elfogadja a lelki életet.

A *śāstrák* több helyen írnak arról, hogy milyen különleges lehetőség, ha egy pillanatra is társulhatunk egy tiszta *bbaktával*.

sādbu-saṅga, 'sādbu-saṅga' — *sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādbu-saṅge sarva-siddhi haya*

„Miden kinyilatkoztatott szentírás véleménye az, hogy ha csak egy pillanatra is élvezhetjük egy tiszta *bbakta* társaságát, teljes sikert érhetünk el.” (Cc. *Madhya-līlā* 22.54)

*tulayāma lavenāpi na svargaṁ nāpunar-bhavam
bhagavat-saṅgi-saṅgasya martyānām kim utāśiṣaḥ*

„Ha eljutunk a mennyei bolygókra vagy megszabadulunk az anyagtól, még az sem hasonlítható össze annak az értékével, ha csupán egyetlen pillanatot is eltöltünk az Úr *bbaktájának* társaságában. Mít mondhatnánk akkor az anyagi áldásokról az anyagi jólét formájában, amelyek azok számára vannak, akikre halál vár?” (*Bhāg.* 1.18.13)

A te társaságod megadta számomra az odaadó szolgálat végzésének lehetőségét: felavattál a szent névvel, csodálatos helyeket teremtettél, ahová meghívtad Kṛṣṇát, hogy fogadja el a *bbakták* szolgálatát, lefordítottad számunkra Śrīla Prabhupāda könyveit, melyeket olvasva nagyon biztos menedék alatt fejlődhetünk a lelki életben és meg sorolhatnám.

Az előbbi versekben csak egy pillanatról van szó, s ez biztosíthatja azt, hogy teljes sikert érjünk el a lelki életben. Nekem nemcsak egy pillanatra van lehetőségem személyesen társulni veled, de ennek ellenére, leesettségemnek köszönhetően, semmilyen vagy csak kicsi változást hozott az életembe. Ezért szeretném kérni ezen a napon a kegyedet, hogy a veled töltött pillanatok hagyjanak nyomot a szívemben, és ezeket mélyen a szívembe zárva tudjalak őszintén szolgálni és elégedetté tenni téged!

Örök szolgád:
Govinda Hari dāsa

GOVINDA-NANDANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában!
Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Szeretném megköszönni neked, hogy kegyedből és a *bbakták* kegyéből itt lehetek, és sok lehetőséget kaphatok az isteni pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatára! Ez nagyon nagy kegy, és én évről-évre egyre jobban tudom értékelni. Köszönöm az erőt és a lelkesítést a szolgálatomhoz, és azt a sok energiát, amit belénk fektetsz! Egy lelkesítő dolog történt velem, amit különösen szerettem volna megköszönni neked.

Azt hiszem, hogy te, Guru Mahārāja, szereted látni, és nagy örömmel tölt el, amikor a *bbakták* fejlődnek a lelki életben. Ezért gondoltam arra, hogy elmondom azt, ami velem történt, hátha ezzel is egy kis örömet okozok neked.

Az elmúlt évben egy lelkesítő változás történt a lelki életemben. Eddig általában azért imádkoztam, hogy kötelességtudó és hűséges *bbaktává* tudjak válni, és megszabaduljak az *anartháimtól*. Az elmúlt időszakban egyre inkább az lett a meditációm, hogy meg szeretném tanulni szeretni Kṛṣṇát, szeretni akarom Kṛṣṇát, és ragaszkodást, szeretetet szeretnék kialakítani Kṛṣṇa iránt. Ezért *japázok*, ezért imádkozok, hogy ez a vágyam fejlődjön. Ennek nagy lökést adott az indiai zarándoklat a *bbaktákkal*, ott is főleg Vṛndāvana. Úgy éreztem, hogy

hazatértem, és egy kicsit megcsapott a Kṛṣṇa iránti természetes vonzalom szele. Azóta egyre inkább azért imádkozom, hogy fejlődjek abban, hogy szeretettel tudjam szolgálni Rādhē-Śyāmát, és egyre növekedjen ez a vágyam. Ez nagyon lelkesítő számomra.

Úgyhogy szeretném ezen a kedvező napon mindezt megköszönni neked, hogy segítesz megszeretni újra Kṛṣṇát.

Próbálok tovább fejlődni a szolgálatodban:
Govinda-nandana dāsa

GUṆA-GRĀHĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Lassanként megértem, hogy a számunkra kimért életidő hamar elszáll, s ha nem vagyunk tudatosak, napjaink észrevétlenül végleg leperegnek. Mindez visszavonhatatlanul következik be, hiába mondanám: „én még gyerek vagyok”, meg hogy: „sajnos nem volt időm még felnőni”. Rokonaim, akik talán valamennyire szerettek, mára halottak, a többiek számára pedig – akik még élnek – úgy tűnik, én vagyok halott. Az egykori barátok rég elfelejtettek, az úgynevezett jóakarók pedig ma is ugyanúgy eladnának egy lyukas petákért.

Szóval felnőni annyit jelent, hogy megértjük, kinek a családjához tartozunk végérvényesen, örökre. Azt hiszem, én már tudom. Te vagy a tántoríthatatlan menedék, mely lelki családjunkat védelmezi, Guru Mahārāja. Szép tulajdonságaidról eszembe jutott egy vers, melyet Maitreya, a nagy bölcs mond el Śrī Vidurának.

*varṣati sma yathā-kāmaṁ   parjanya iva tarṇayan
samudra iva durbodhaḥ   sattvenācala-rāḍ iva*

„Pṛthu Mahārāja úgy tett elégedetté mindenkit, ahogy az eső teljesíti minden ember vágyát. Olyan volt, mint a tenger, mert senki sem foghatta fel mélységét, s olyan volt, mint a Meru, a hegyek királya, mert tántoríthatatlan volt szándékában.”

Guru Mahārāja! Te olyan vagy, mint a tikkasztó hőség utáni eső, mert kegyeddel árasztasz el bennünket, szenvedő lelkeket. Az óceán hatalmas, szélességét vagy hosszát nagyon nehéz megmérni, s te éppen ilyen mély és megfontolt vagy. A Meruként ismert hegy az univerzum tengelyeként szilárdan áll, és helyzetéből senki sem tudja kimozdítani még egy hüvelyknyire sem. Te is oly tántoríthatatlan vagy, Guru Mahārāja, mint e rettentő Meru hegy, annak ellenére, hogy minden teher a te válladat nyomja.

Nem tudom, hogy van-e valaki, aki képes felfogni valamit is valódi dicsőségedből.

Köszönöm, hogy engem is befogadtál, és kérek, ne nézd, hogy milyen rossz vagyok, csak ajándékozz meg az Úr Nityānanda szolgálatával.

Miden dicsőséget neked!

Szeretettel:
Guṇa-grāhī dāsa

BHAKTA HAJDÚ ZOLTÁN

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget neked!

Az ember hajlamos megfélekedezni róla, hogy mennyire szerencsétlen és elesett helyzetben van. Viszont az a nap az évben, amikor leülök egy darab papír fölé, tollal a kezemben, hogy felajánlást írjak neked megjelenési napod alkalmából, rádöbbsz, hogy ki is vagyok valójában.

Ez a felismerés persze nem túl rózsás. Csak ülök a papírt nézve, próbálom összeszedni a gondolataimat, de a végére mindig kiderül, hogy alkalmatlan vagyok arra, hogy egy tiszta *bbaktát* dicsóítsak. Ennek ellenére mégis kötelességemnek érzem, hogy minden évben megbirkózzak ezzel a komoly feladattal.

Már második napja töröm a fejem a sorok fölött. Sok piszkozatot kidobtam, mert képmutatónak éreztem, amiket leírtam. Ha a magam módján akarok fogalmazni, úgy, hogy valóban őszintének tűnjön, akkor csak annyit tudok mondani, hogy köszönöm szépen, hogy a te kegyedből megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot.

Nem sok jó tulajdonságom van, és nagyon nehezen haladok előre a lelki életben. Természetesen a saját hibáim és hiányosságaim miatt. Valahogy mégis itt vagyok. Köszönöm szépen, hogy itt lehetek. Nélküled nem tudom, hogy hol tartanék, és ezért nagyon hálás vagyok. Nem tudom, mit írhatnék még. Nem akarok felesleges szóvirágokat küldeni, csak azért, hogy megtöltsen a papírt. Te jobban ismersz minket, *bbaktákat* mindenkinél. Tudod, hogy mikor vagyunk őszinték és mikor képmutatók. Azt hiszem nagy tiszteletlenség volna veled szemben, ha születésnapod alkalmából megpróbálnálak becsapni. Inkább csak szeretném még egyszer megköszönni, hogy számtalan rossz tulajdonságom ellenére még mindig adod a kegyed és itt tartasz a *bbakták* között. Köszönöm szépen.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Hajdú Zoltán (Gulab)

HARE KṚṢṆA DĀSĪ, PUṆḌARĪKA DĀṢA, AND BOYS

Āmāra Priya, and Pūjyā Gurudeva,

Please accept our humble obeisances on this adabhuta Appearance Day of Yours,
30th March 2006. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Today, Puṇḍarīka Prabhu and I were so happy offering morning *ārotika* to your Paducka here at Śrīvāsa-Angan. It is also the 10th anniversary of our receiving *dīkṣā* from you, and we are so happy that you accepted us Gurudeva. You are far away, and calls of different services make our *gr̥basta* situation very busy, but now I am able to write my offering on the train going to London for a meeting that may impact on how we continue to provide medical care.

Care is actually what you are teaching us. Not only of the body, and mind, but particularly of the soul. Not just for our own souls, but caring for the other living entities in a wholesome way that only Kṛṣṇa Consciousness can. And how relieving of distress this Krishna Consciousness is!! And how happy making!!

Yesterday, I had a more than full booking for my morning surgery. Cases were complex, yet packed in 10-15 minute appointments. Diagnosis varied between minor and transient illnesses to chronic disease management, to terminal care. Numerous interruptions from hospitals, managers, nurses, students came and went. But it was amazing how each patient got my focused attention & care, leaving feeling much better. Across my room, Puṇḍarīka Prabhu was doing the same, neh, even better. National satisfaction scores in one study for UK Gp's are about 68%, Puṇḍarīka Prabhu's is 90%. Our Gaura Nitāi, Nitāi Gaurāṅga this day had come with me, and stood so beautifully on my computer. Every now and then glancing at Them, I could feel that They were overseeing to every detail in my service. At 1:30pm we had duly 15 minutes available for lunch, before another meeting this time about premises improvements, and knowing I had a long afternoon, and evening surgery, I felt pushed, but was still looked forward to lunch! We have Michael Kumar, my brother-in-law working with us, and he had cooked nice vegetables, and rice, and I soon prepared a bowl of fruit with yoghurt. Quickly we had an offering going to the computer altar, and my consulting room drew an atmosphere of Raja Bhoga offering in our temples. But all too soon for me I was rushing upstairs with the prasada where the men were waiting, and we settled to honouring it. *śarīra avidyā-jāla* was sung quietly. Shortly into *prasāda* though a staff member came up, apologised for disturbing lunch, but nonetheless proceeded in her pressured speech to inform us of a colleague's attempt to take his own life, being rescued by health services, but only to come home to a paucity of domestic and social support structures dwindling in a materialistic society. My immediate thoughts were, 'I wish she had not disturbed prasada honouring', there was an impact on my mood, and my throat had dried. I worried even more that Puṇḍarīka Prabhu, and Michael Kumar's honouring might be 'spoilt'. I remembered how at Śrīvāsa when we served you in our early days, we were so interruptive, but continue to learn by your instructions to serve, and allow the honouring of this Kṛṣṇa Prasāda with dignity, and

pleasure. You were always so kind Gurudeva, so patient, and always appreciative!! And thus remembering you, an amazing realisation dawned upon me.. *jaḍendriya tābe kāla,*

*jīve phele viṣaya-sāgare..*This *viṣaya-sāgare* that the staff member had brought of ill news was nothing!! This prasada was *jaḍendriya* -victorious, and *would* revive, and redirect my senses that might have been on the verge of distressing. I shared my thoughts with all- the atmosphere returned to peace and purpose, we all recollected that our senses are servants of their master-Hrsikeshā, to be used for His pleasure! Inconceivable mercy in Śrīla Bhaktivinode's Grace!

In the evening, a recently widowed 70 year old Gujarati mātājī would come to consult. Lots of medical problems, but this time wanting to know about her husband's final report. Even before sitting down her frame was sobbing. Had been married for over 50 years. Family circumstances such that at this advanced age she would become a major carer for a young grandchild, and the home cooking! 10 minutes my time allowance with her! But, I would be enabled to meet all her inquiries about her dear husband's final medical care, and then talk to her about Kṛṣṇa-whom she already knew in many ways. That very day, somehow, perhaps thinking for her, I had brought our Śrīla Prabhupāda's *Bhagavad-gītā* in Gujarati. She actually asked for a book! My joy knew no bounds! No sooner than me extending the book to her, she reached in her 'bosom purse', opening a knotted handkerchief and offered me 10 pounds, saying 'this is for your temple'. As Gaura Nitāi, Nitāi Gaurāṅga were on my computer (unnoticed by her so far), I put the Laxmi at Their feet, telling her so. Immediately, wiping her eyes, and slipping her shoes off, getting off the consulting chair, she walked round to behind mine, touched Their lotus feet, then her own head in the way Gujarati ladies do, then folded her hands in prayer and closed her eyes.

Gurudeva amara,

Today is 8th of April, and by the grace of your Hungarian devotees, I have an extended opportunity to complete, and submit a written offering for the *Vyāsa-pūjā* Book! Puṇḍarīka Prabhu is in London on a course, part of professional development, and by myself, things at Peacock surgery have been even more engaging!! Tired as I was, Nāma-haṭṭa last night was most inspiring, with so many young students, and our Gopāl and Govinda participating too. Soon my tiredness evaporated, and we had a very invigorating programme for Ramnavami.

On behalf of Śrī Nāma-haṭṭa Nottingham please would you accept this humble offering Śrīla Gurudeva. We miss you lots in UK!!

With love and obeisances,

Your servants,

Hare Kṛṣṇa Dāsī, Puṇḍarīka Dāsa, and boys.

HARI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőség Śrīla Prabhupādának, minden dicsőség neked!

Amikor először találkoztam a *bbaktákkal* egy fesztiválon, nagyon jól éreztem magam. Aztán jártam programokra, és ez az érzés csak erősödött. Amikor azonban én is a „tanítványod” lettem, amit még most sem tudok felfogni, azt éreztem, hogy nem tudlak úgy szolgálni, hogy ne kövessék el sértést.

Örülök, hogy a *bbakták* és a te szolgád lehetek, mert csak a kegyetekből lehetek egyszer „ember”.

Szolgád:
Hari dāsa

HARIDEVA DĀSA

Dear Guru Mahārāja!

Please accept my humble obeisances, thrown at the dust of your lotus feet.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this all auspicious day of your divine appearance let me express my deep gratitude for your spiritual guidance and help.

In *Kaṭha Upaniṣad* there is a statement, which can shed the light on one aspect of your many-sided role as the spiritual master in our lives as your disciples:

*uttiṣṭha jāgrata
prāpya varān nibodhata
kṣurasya dbārā niṣitā duratyayā
durgam pathas tat kavayo vadanti*

“Please wake up and try to understand the boon that you now have in this human form of life. The path of spiritual realization is very difficult; it is sharp like a razor’s edge. That is the opinion of learned transcendental scholars.” (*Kaṭha Upaniṣad*, 1.3.14)

While hearing the verse I often asked myself: “How is it possible to go along the razor’s edge? What does it mean?” Later by your grace, by the grace of Śrī Śrī Guru and Gaurāṅga, the understanding has come.

The path of *bbakti* is broad. *Śrīmad-Bhāgavatam* invites everybody to the path (*akāmaḥ sarva-kāmo vā mokṣa-kāma udāra-dbhīḥ*): Even those, who have all kinds of egoistic desires,

are asked to come there. The breadth, however, is there only at the initial stage. The royal road among all the spiritual paths the path of *bhakti* gradually becomes narrower in the sense that it demands more and more from the practitioner the curtailment of the size of one's ego up to the point when one will become the real self.

Being one ten thousandth part of the tip of a hair, the real self is very small in size. It can easily find room everywhere, and even such a narrow place as a razor's edge becomes the broad countryside with lakes and forests, meadows and hills. The name of countryside is Vraja-dhāma, the real place for the real self.

From the point of attainment of the real self one's *bhakti* becomes really pure (*sarvopādhi-vinirmuktam*) and very easy to perform (*su-sukhaṁ kartum*). Be it *nāma-kīrtana*, *gūṇa-kīrtana* or *līlā-kīrtana*, in this state one can be engaged in *kīrtana* always (*kīrtanīyaḥ sadā bariḥ*), as it is seen by your example. Every moment of your life is the act of glorification of the Supreme Lord, Śrī Hari.

As years pass, path of *bhakti* becomes narrower and sharper, and holy Name expects us rejecting our false "*abam*" and "*mama*" more and more. This expectation is intrinsic to the path of *śuddha-bhakti*. Attempts to avoid the process of reducing the size of one's ego is the essence of the tenth *nāmāparadha*, which from one perspective is the root cause of all other offences to the Holy Name.

Only realizing oneself as the real self one can one effectively help others to advance to the offenceless stage of devotional service. This is the role of spiritual master, which cannot be overemphasized. In one letter to his disciple (Letter to: Jayagovinda—Los Angeles, 4 July, 1969) Śrīla Prabhupāda has written:

"You have inquired why Caitanya Mahāprabhu has not mentioned anything about accepting a Spiritual Master in His Śikṣāstaka. But perhaps you have missed the point that He says *amāninā mānadena kīrtanīyaḥ sadā bariḥ*. This means one has to chant the Holy Names of Krishna, becoming humbler than the straw, and more tolerant than the tree. So who can become humbler than the straw unless he accepts a Spiritual Master?"

Dear Guru Mahārāja! You have accepted Śrīla Prabhupāda's mission with all your heart. You are the ocean of auspicious qualities, beginning with ones described in "*trṇād api sunīcena*" verse . You help the devotees become trained to live as real selves in New Vraja-dhāma. You write books wonderfully describing Vraja-dhāma as it is, i.e. as all-attractive living reality. By giving your personal example, instructions and your association you induce us to become lesser in our false identifications. Without such help of you, our spiritual master we cannot progress in our devotion to the Lord.

Thank you very much.

Your tiny disciple,
Harideva dāsa

HARIMĀLĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupádának!
Minden dicsőséget Guru Mahārájának megjelenésének nagyszerű ünnepén!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Szeretném ismételtlen hálámat kifejezni, hogy lehetőséget kapok arra, hogy szolgálhatom Guru Mahārāját és a *bbaktákat*.

Az élőlények legnagyobb része csak szenved ebben az anyagi világban, nincs tudásuk arról, mit is jelent valójában az igazi boldogság. Nem tudnak arról, hogy létezik Isten, vagy ha tudnak róla, akkor próbálják minél távolabb tartani magukat Tőle, mert irigyek Rá és Ők akarnak élvezni, Isten lenni. Nem is tudják, hogy valójában ez minden szenvedésük forrása. Nem tudják, hogy csak a Kṛṣṇa-tudat az egyetlen esély a Kali-korban ahhoz, hogy megszabaduljanak az anyagi kötöttségektől és hogy helyreállítsák eredeti helyzetüket, mint az Úr Kṛṣṇa szolgálói.

Itt Magyarországon nagyon különleges lehetőségünk van az odaadó szolgálat végzéséhez, hiszen Guru Mahārāja fáradságot nem kímélve nagyon komoly és sikeres prédikálást végez, és minden *bbaktának* lehetőséget ad arra, hogy részt vehessen Śrī Kṛṣṇa szolgálatában. Kṛṣṇa-völgy, a Bhakti, az új Budapesti Templom, ez mind Guru Mahārāja tiszta odaadása szeretett lelki tanítómestere, Śrīla Prabhupáda, és a csodálatos Isteni Pár, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara felé. Guru Mahārāja tökéletes példát mutat nekünk arra, hogyan kell követni és elfogadni a lelki tanítómesterünk utasításait. Minden szó, amit mond, minden cselekedete összhangban áll a szentírások szavaival. Teljes összhang. Nincs semmi egyéni vágy vagy érdek, csak Kṛṣṇa. Ez egy tökéletes *bbakta* egyik fontos jellemzője.

Én nagyon gyerekcipőben járok még a lelki életben, de tudom, hogy Guru Mahārāja utasításait követve és a *bbakták* szolgálatával sikert érhetek el. Nem tudom, mennyi idő lesz, de Guru Mahārāja kegye végtelen, és mindent megad ahhoz, hogy ez megvalósuljon. Nekem azt kell megtanulnom, hogyan fogadjam el a kegy minden cseppjét, és ne csak válogassak belőle. Töreksem rá, hogy minden személyes, önző vágyam megszűnjön, és csak a lelki tanítómesterem legyen az életem középpontjában. Most még sajnos büszke vagyok, és nincsen semmi jó tulajdonságom. Köszönöm, Guru Mahārāja, végtelen türelmét. Nagyon boldog vagyok, hogy szolgálhatok.

Kérem, Guru Mahārāja, tanítson meg arra, hogy alázatos, türelmes tanítvány váljon belőlem, aki nem akar más lenni, mint a *bbakták* szolgálóinak a szolgálója, minden körülmények között.

Śrīla Guru Mahārāja *ki jāya!*

Szolgája:
Harimālā devī dāsī

HARINĀMA DEVĪ DĀSĪ

My dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances at the dust of your beautiful lotus feet.
All glories to you on both your Vyāsa-pūjā and your earthly appearance day.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am closer to you than I was, but still not there yet. Perhaps next year? Anyway, I'm working towards it. I miss you terribly.

Your servant,
Harināma devī dāsī

BHAKTA HASÚR TAMÁS

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsóséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Ez az első felajánlásom, amit neked írok, és most zavarban vagyok, mert annyi mindenért szeretnék hálálkodni és köszönetet mondani, hogy nem tudom mivel kezdjem.

Nagyon dicsó dolog, hogy Śrīla Prabhupāda misszióját követve folytattad a templomok és farmok építését, és így a kegyedből megvalósult Új Vraja-dhāma. Mikor először jártam a farmon, Rādhā-Śyāmasundara elbűvölt engem. Téged először 2002-ben láttalak a Ratha-yātrā fesztiválon. Nagyon nagy ízt tapasztaltam a *kīrtana* közben, végig énekeltem és táncoltam. Ezután a Nāma-hatta táborban láttalak és hallgattam a leckéket és *bajanokat*. Ekkor még nem laktam a templomban és nem is japáztam, de a táborban tizenhat kört *japáztam* minden nap. Nagy lelki töltődést jelentett számomra, amikor hallgattam a leckéket és a *bajanokat*. A táborban megdöbbenve figyeltem a tiszta *bhaktákat*, és eldöntöttem, hogy mindent megteszek azért, hogy egyszer én is tiszta *bhakta* legyek. Éreztem, hogy nagyon bensőséges kapcsolatban vagtok Istennel, és ez lenyűgöző volt.

Azóta, tanítványaid kegyéből, beköltöztem a kecskeméti templomba. (Nagyon-nagyon szerencsés vagyok, mert a te kegyedből és Dāmodara Prabhu kegyéből eljutottam Indiába is). Utána részt vettem a 2004-es Prabhupāda maratonon. Nagyon lelkesítőek voltak az SMS-ek, amiket kaptunk a maraton napjain. Sőt, még Kecskemétre is eljöttél látogatóba.

Nagyon hálás vagyok, amiért ennyit társulhatok egy ilyen tiszteletre méltó személyiséggel. Köszönöm Mahārāja, hogy megkaptam a kegyed, és hogy újra kapcsolatba kerültem Kṛṣṇával.

Szolgád:
Bhakta Hasúr Tamás (Kecskemét)

HEMĀNGĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupadānak! Minden dicsőséget isteni megjelenésednek!

Nemrég hallgattam egy leckét, amiben volt egy szép történet az Úr Caitanyáról. Ez egy gyermeki kedvtelése Nimāinak. Egy alkalommal egy *sannyāsī* érkezett Jagannātha Mísra házába, és éjszakai szállást kért, valamint egy kevés gyümölcsöt, amit felajánlhat a *mūrtija*, Śrī Gopāl számára. Jagannātha Mísra nagyon szépen bánt a sannyāsival, és kérte őt, hogy ne csak gyümölcsöt ajánljon Gopālnek, hanem főzzön egy nagy lakomát, ő majd ad hozzá elegendő alapanyagot. A *sannyāsī* beleegyezett, és nekilátott a főzésnek. Amikor elkészült, szépen elhelyezte az ételeket egy tálcán, majd csengetni kezdett, és hívta Gopālt, hogy fogadja el az ételt. Ekkor a kis Nimāi bejött a szobába, és elkezdte enni a felajánlást a tálcáról. Amikor a *sannyāsī* meglátta, mérges lett, és kiabálni kezdett a kisfiúval: Mit képzelsz? Ez a felajánlás az én Gopālomnak készült, te pedig most tönkretetted. Jagannātha Mísra bejött a zajra, és amikor megtudta mi történt, bezárta Nimāit a szomszéd szobába, a *sannyāsīt* pedig megkérte, hogy főzzön újra. A *sannyāsī* lassan megnyugodott, és újból nekiállt a főzésnek, majd amikor elkészült, ismét hívta Gopālt, hogy kóstolja meg az ételeket. Majd kinyitotta a szemét, és látta, hogy megint itt van Nimāi, és békésen falatozik a tálcáról. A *sannyāsī* ismét nagyon mérges lett, és mondta Jagannātha Mísranak, hogy ő nem főz többet, inkább csak egy kis gyümölcsöt ajánl a *mūrtinak*. Jagannātha Mísra elküldte Nimāit a nagynénje házába, majd könnyörögni kezdett a sannyasinak, hogy főzzön újra egy szép lakomát. A *sannyāsī* lassan-lassan engedett a kérésnek, és harmadszor is elkészítette az ételeket. Ismét összeállította a felajánló tálcát, leült a *mūrti* elé, csengetni kezdett, és hívta Gopālt, hogy fogadja el az ételt. Meg is jelent Gopāl – az Úr Caitanya – és megint nekilátott az evésnek. A *sannyāsī* kinyitotta a szemét, és harmadszor is csak azt látta, hogy itt ez a kisfiú – nem tudni hogyan jutott ki abból a szobából –, és megeszi a *mūrtinak* készült ételajánlást. Nagyon-nagyon összeszidta a Nimāit, aki így válaszolt: „Nem értem, mi a bajod? Egyáltalán nem vagyok éhes, de mivel hívtál, eljöttem, hogy elfogadjam a felajánlást?” A *sannyāsī* csodálkozva nézett: „De hát én nem téged hívtalak!” Ekkor Nimāi indokolatlan kegyéből felfedte a *sannyāsī* előtt, hogy Ő Gopāl. A *sannyāsī* mindent megértett, leborult az Úr előtt, és folyni kezdtek a könnyei. Az Úr Caitanya így szólt hozzá: „Amikor ötezer évvel ezelőtt az apám, Nanda Mahārāja házában laktam, te akkor is egy vándorló *sannyāsī* voltál, és bekopogtattál hozzánk, éppúgy, mint most. Én sosem felejtettelek el téged, te azonban elfelejtettél engem.”

Ez a legnagyobb betegségünk az anyagi világban: elfelejtettük Kṛṣṇát. Ez egy nagyon súlyos, és veszélyes betegség, a legtöbb esetben „halálos”. És sokkal rosszabb a helyzet, mint amilyennek először tűnik, ugyanis nagyon kevés orvos van a világon, aki képes gyógyítani ezt a betegséget. Sokan vannak, akik azt mondják magukról, hogy ők képesek rá, de rengeteg csaló van közöttük. Az igazán képesített orvos igen ritka. Fel sem foghatom a szerencsémet Guru Mahārāja, hogy találkozhattam veled, aki képesített orvos vagy, és kiválóan értesz e betegség gyógyításához. Létrehoztál kórházakat (az egyik Krisna-völgy), összegyűjtötted azokat a betegeket, akik gyógyulni szeretnének, és kiváló érzékkel kezeled őket. A környezet, a

tabletták, az étkezés, a napirend, minden a gyógyulást szolgálja. Nagy könyörületet érzel a betegek iránt, és bár néha nem akarjuk bevenni a tablettát, és mindenfélét kitalálunk, te türelmes vagy, és valahogy ráveszel bennünket, hogy lenyeljük. Rengeteg gyógyszered van: pl. a Rādhā és Kṛṣṇa édes kedvteléseiről szóló könyveid, a leckéid, a mindenki szívét megrengető csodás *kīrtanáid*. Köszönöm Guru Mahārāja, hogy itt lehetek, és köszönöm a kezelést, amit nyújtasz. Mert másképp mi lenne velem? Elragadna a halálos kór. És újra, és újra, és újra.

Elesett szolgálád:
Hemāngī devī dāśī

BHAKTIN ILYASHUK NATASHA

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to you!

On the day of your Vyāsa-pūjā your disciples and followers express to you their love, gratitude and devotion. Let me be among them too.

In your lecture on Vyāsa-pūjā in 2005 you said that Vyāsa-pūjā is meant to extend our views. On this day disciples worship their guru and through him worship other spiritual masters and Kṛṣṇa. You said that our task is to see Kṛṣṇa everywhere. A true *vaiṣṇava* can understand where and when Kṛṣṇa speaks.

Guru and *guru-paramparā* give us transcendental knowledge, which is an instrument to advance in Kṛṣṇa consciousness.

Your instructions gives me strength and hope that I also will be able to advance. Sometimes when I feel bad, my life seems to me like the battle at Kurukṣetra. It is taking place outside and inside me. But now I know that Kṛṣṇa will help. He is helping! This is because I was fortunate to meet you. I have your instructions, books. I have Kṛṣṇa's Village in a small Hungary, I have the society of devotees and an opportunity to serve them. By your mercy I've acquired so much in my life.

Dear Guru Mahārāja! Please, bestow your mercy and help me become determination and enthusiastic to share this with others.

I bow down to your feet and ask humbly to let me always be in the society of your disciples.

Your aspiring servant,
Bhaktin Ilyashuk Natasha

BHAKTA IMRE CSABA ÉS BHAKTIN IMRE KRISZTINA

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatunkat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretnénk köszönteni megjelenési napod alkalmából. Nagyon szerencsésnek érezzük magunkat, hogy a tanítványaid lehetünk. Azon gondolkodtunk, mi az, amit felajánlhatnánk neked. Egy dolgot biztosan: a szolgálatunkat. Szeretnénk mindig lótuszlábaidat szolgálni, és abban a missziódban segíteni, hogy minél több elesett lélek megkaphassa a szent nevet.

A személyes találkozások és a leckéid hallgatása lelkesít minket arra, hogy minden lehetőséget megragadva prédikáljunk. A *Bhagavad-gītā* egyik versében (4.34) Kṛṣṇa azt mondja:

*tad viddhi pranipātena   paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ   jñāninas tattva-darśinaḥ*

A lelki élet gyakorlása nem mindig könnyű feladat, de te példát mutatsz nekünk, bátorítasz bennünket, hogy kitartóak legyünk.

Minden dicsőséget Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmának!

Jelentéktelen szolgálid:
Bhakta Imre Csaba
Bhaktin Imre Krisztina

INDRĀṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my respectful obeisances.
All glories to Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya-Gaurāṅga.
All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

“It is said that Lord Anantadeva has tried to expound the transcendental qualities of the Supreme Lord with His numberless tongues, and that for numberless years together it has been impossible to estimate the qualities of the Lord.” (SB.1.16.30 purport)

Dear Guru Mahārāja, you are the most confidential servitor of the Lord. How could I speak about your glories or transcendental qualities?

Thank you for allowing me to be amongst your disciples, this year again, although I can not represent the real meaning of a true disciple.

Śrīla Prabhupāda says: “When flying an airplane, one cannot take care of other planes. Everyone has to take care of his own plane, and if there is any danger, no other plane can help another in that condition. Similarly, at the end of life, when one has to go back home, back to Godhead, everyone has to take care of himself without help rendered by another. The help is, however, offered on the ground before flying in space. Similarly, the spiritual master, the father, the mother, the relatives, the husband and others can all render help during one’s lifetime, but while crossing the sea one has to take care of himself and utilize the instructions formerly received.” (SB.1.15.50.)

In this purport Śrīla Prabhupāda says that we are alone and we cannot expect others to solve our problems, we have to be grown-up. On the other hand Śrīla Prabhupāda says that we are given all help and all we have to do is to learn from that and, at the right moment, to remember the instructions given before.

Dear Guru Mahārāja, you have already given me all help, you have given me everything.

- the pure Holy Name
- the association of devotees
- the opportunity to do some service

You are giving us the opportunity for perfection.

Today is 29th of March. You are on a maha marathon finishing your book. As I have been watching you I could understand a bit more that what I called marathon was actually sense gratification.

You work so hard that I can not understand how you can do that and in the meantime you take care ALL of the Hungarian devotees, not only your diksa disciples, as a responsible father. You are not like an institution called “guru” written in a book, but a real person who is very softly taking care of everyone.

Please forgive me all the offences I have committed.

I hope and pray that one day I can become your disciple as I should be.

*tvayi me 'nanya-viṣayā
matir madbu-pate 'sakṛt
ratim udvabatād addbā
gaṅgevaugham udanvati
(SB.1.8.42.)*

O Guru Mahārāja, as the Ganges forever flows to the sea without hindrance, let my attraction be constantly drawn unto You without being diverted to anyone or anything else.

All glories to You.

Your insignificant servant,
Indrāṇi devī dāsī

ĪŚĀNA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget neked, Śrīla Prabhupādának és minden *vaiṣṇavának*!

Most megint eljött az a nagyszerű pillanat, amikor megünnepelhetjük megjelenési napodat. Ez az év legcsodálatosabb napja, hiszen hálát adhatok annak a szerencsémnek, hogy elfogadál tanítványodnak. Nem lehet ennél nagyobb áldást kapni az életben, mert tudom, hogy ezáltal minden lelki tökéletességet elérhetek. Remélem, hogy mindig olyan szerencsében lesz részem, hogy szolgálatot tudjak végezni a lótuuszlábadnál a te és a *bbakták* elégedettségére. Azért, hogy ez biztosan így legyen, szeretnék bocsánatot kérni az ellened elkövetett sértésekért, és az áldásodat kérem, hogy mindig tudjak emlékezni arra, hogy nem vagyok más, csak egy jelentéktelen szolgáló a lótuuszlábadnál. Ha ezt elérem, akkor nem csak ez, hanem minden nap ünnep lesz számomra. Köszönöm az eddigi lehetőséget a szolgáló végzésre, és kérek segíts, hogy a jövőben jobban tudjam szolgálni a *bbaktákat*.

Egy jelentéktelen személy:
Īśāna dāsa

ĪŚVARA KṚṢṂA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget neked isteni megjelenésed napja alkalmából!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Béka vagyok a kútban, amikor a jellemedről és kiemelkedő helyzetedről kellene beszélnem. Egy *uttama-adbhikāri* helyzetét és valódi fenségét egy kezdő *bbakta* nem tudja megítélni. Az évek során csak a nagyságrendek változhatnak, ahogy próbálok megérteni a nagyságodat. Tízszor akkora lehet, mint az általam belátható kút? Több annál. Akkor talán százszor akkora? Annál is több. Ezerszer...? Mi a remény, hogy pontosan megértsem a helyzetedet? Nincs rá esély, mert egy olyan dimenzióba is „kiterjedsz”, amely messze túl van az én látóhatáromon.

Erről jól meggyőzőtt a *Kṛṣṇa-saṅgati* könyved olvasása, amelyet ma fejeztem be (alig tudom olvasási tempóval követni, ahogy a könyveidet írod...). Tulajdonképpen az első meglepetés a *Veṅu-gītā* olvasásánál ért. Addig inkább szervezőkészségedről, kikezdhetetlen logikádról ismertelek, valamint határtalan mélységű tudásodról, amelybe a leckéid során kapunk bepillantást. Na és persze a törhetetlen, rendkívüli mélységű hitedről és eltökéltségedről, ahogy Śrīla Prabhupādát szolgálod. Ehhez képest a *Kṛṣṇa Vṛndāvanāban* sorozat köteteiben egy

végtelenül kifinomult szépiró jelenik meg, aki a *vaiṣṇava* irodalmi témák legbensőségesebb, legemelkedettebb részéről ír, felülmúlhatatlan lágysággal és könnyedséggel...

Már az is csoda, hogy egy személyben ilyen harmonikus egységben éljen együtt a tökéletes „csúcsmenedzser”, és egy szent, elvonult *vaiṣṇava* író. Ugyanakkor nyilvánvaló – még egy sötét kútban élő béka számára is –, hogy a könyveidben leírtak nem csak „információk a *vaiṣṇava* teológiáról”, hanem a személyes megvalósításaid. Valahol azt írja Śrīla Prabhupāda (sajnos nem találtam meg az idézetet), hogy egy tökéletes *bbakta*, miközben ebben a világban cselekszik, közben misztikus módon a lelki világban is végzi Kṛṣṇa örök szolgálatát. Egy másik idézet *Az odaadás nektárjából*:

„A nap messze a bolygórendszerek felett ragyog, és nincs olyan felhő, amely eltakarhatná. Hasonló módon, amikor egy *bbakta* úgy megtisztul, mint a nap, tiszta szívéből eksztatikus szeretet árad, amely sugárzóbb a napfénynél is. Csak ekkor válik Kṛṣṇa iránti ragaszkodása tökéletessé. A *bbakta* ösztönösen arra sóvárog, hogy eksztatikus szeretetben szolgálja az Urat. Ezen a szinten az *uttama-adbhikāri* a tökéletes odaadás síkján áll. Az ilyen *bbaktát* nem zavarják meg az anyagi hatások, és egyedül Rādhā és Kṛṣṇa szolgálata érdekli.” (17. fejezet: Eksztatikus szeretet)

Bár nem érthetlek meg, az a fénysugár, amit az én kis kutamba be tudtam fogadni, árulkodik naphoz hasonlatos, transzcendentális természetéről.

Lelki erődről és emelkedett helyzetedről árulkodik az is, hogy mennyi embert vagy képes a *vaiṣṇava* hithez vonzani:

*śāstra-yuktye sunīpuna, dṛiḍha-śraddhā yānra
'uttama-adbhikāri' se tāraye saṁsāra*

„Azt, aki jól ismeri a védikus írásokat, és teljes hite van a Legfelsőbb Úrban, *uttama-adbhikārīnak*, elsőrendű *vaiṣṇavának*, a legkiválóbb *vaiṣṇavának* tekinthetjük, aki képes az egész világot felszabadítani és mindenkit a Kṛṣṇa-tudat felé fordítani.” (Cc. *Madhya-līlā* 22.65)

„A *mabā-bhāgavata* nagy szeretettel néz az Istenség Legfelsőbb Személyiségére, az odaadó szolgálatra és a *bbaktákra*. Kṛṣṇán, a Kṛṣṇa-tudaton és Kṛṣṇa *bbaktáin* kívül semmit sem lát, és tudja, hogy valamilyen formában mindenki az Urat szolgálja. Ezért aztán leereszkedik a középső szintre, hogy mindenkit a Kṛṣṇa-tudat síkjára emeljen.” (Cc. *Madhya-līlā* 16.74, magyarázat)

Lelki tökéletességében minden anyagi tökéletesség jelen van – bár valójában egy tiszta *bbakta* egyetlen tulajdonságát sem lehet „anyaginak” nevezni. De a béka csak arról tud beszélni, amit lát. Így látjuk a szeretetedet és türelmedet a tanítványaid iránt, ugyanakkor az állandó törekvésedet is, hogy saját érdekünkben kijavítsd a hibáinkat; legalábbis, amennyire engedjük. Látjuk, hogy milyen nagyratörő távlati terveid vannak, és mesteri módon hogyan ösztönözöl másokat, hogy részt vegyenek e tervek megvalósításában; hogyan foglalsz le mindent és mindenkit Śrīla Prabhupāda missziójában, a lelki tudás terjesztésében, a gyakorló *bbakták* számának növelésében és képzésében, továbbá a mindehhez szükséges anyagi háttér megteremtésében, a templomépítésben, vagy az ISKCON „szociális hálójának” megteremtésében.

Kedves Guru Mahārāja, kérlek, tedd lehetővé, hogy irigység nélkül, egyre nagyobb tisztelettel tudjak tekinteni rád, és végezni a szolgálatodat. Segíts, hogy az elme akadályai, ha jelen is vannak még, soha ne tudjanak eltéríteni az odaadó szolgálattól. Segíts, hogy ha nem is tudom olyan mértékben segíteni a törekvéseidet, ahogyan azt illene, legalább megtegyek minden tőlem telhetőt, hogy ne veszítsem el, hanem növelni tudjam a Kṛṣṇa szolgálata iránti lelkesedésemet. (Egyszer azt írtad egy leveledben, hogy ez a lelkesedés a legfontosabb dolog, ez a lendítőerő.)

Hogyan segíthetek? Nem tudok bepillantást adni másoknak a lelki világba, ahogyan te teszed, mert magam is vak vagyok lelkileg. A te kegyedből azonban megértettem, hogy a materializmus nem működik – se filozófiai értelemben, se az életmód szempontjából. Így az egyházunk hivatalos kommunikációjával és a materialista hittételek ellen való prédikálással talán én magam is képes leszek valamelyest megtisztulni, és parányi mértékben hozzájárulni a te törekvéseid sikeréhez is.

Köszönjük szépen fáradhatatlanságodat, önfeláldozó útmutatásodat és segítségedet a lelki életben.

Guru Mahārāja ki jāya!

Köszönettel, örök szolgád:

Īśvara Kṛṣṇa dāsa

BHAKTA IUGU AND BHAKTA IOANA

Dear Śrīla Śivarāma Swami,

Please accept our humble obeisances.

All glories to Śrīla Prabhupāda!

I feel very unqualified to write you, but still I would like to use this opportunity the devotees from Hungary gave me, in order to express my gratitude for all you have done for me and my wife, for the Romanian yatra and for all the fallen souls like me who are searching for some light in this world full of darkness and ignorance.

Actually we could only meet you once and I had the chance to read and hear very little directly from what you have wrote and from your lectures.

We first had the chance to associate with you by your wonderful *bhajans* and *kīrtans* which we were listening to and which inspired us to go to Budapest *Ratba-yātrā* festival in summer 2005. Then in 2005 July by the mercy of Kṛṣṇa and Śrīla Prabhupāda we were engaged in the service of the Lord here in Oradea. Murāri Kṛṣṇa Prabhu who is also a great devotee and the leader of Romanian yatra gave us his blessings and inspired us to actively preach and start developing a Hare Krishna center in Oradea. I do not have the qualification to do this. Still I had this great mercy, and I feel very fortunate I had the chance to hear

about Krishna and to get some service. But my fortune does not stop here since last year something incredible happened to me. Just after a few months of preaching in Oradea your holiness decided to make a festival in Oradea. This was something I could never think about. I remember being at the festival in Oradea at the theater, hearing the kirtan and seeing you playing the harmonium and singing right next to me. For a moment I could not believe this could be true. Many people still remember the great festival in Oradea and I am most grateful for the mercy you have shown us.

After that time I had more chances to associate with you by spending more time with your disciples from Hungary. The more I associate with them I was more impressed by their love and devotion towards you and Śrīla Prabhupāda. I also went to Eger in Hungary and to Budapest for the deity installation ceremony. I did not really have the chance to associate with you directly but I feel like knowing you better and being more indebted and grateful towards you. By your disciples I could see your presence everywhere in their words and deeds, I could see how great devotees they are and what great dedication they have, how humble, tolerant and full of love for Kṛṣṇa, how much they want to serve you and what a great desire to help other fallen souls they have. We are one of the souls they try to save from this ocean of material existence and I hope they will succeed because only by your mercy they are here, and only by your mercy we will be saved and the preaching mission in Oradea will be a success. Seeing your devotees, seeing the activities they do here and in Hungary, all the things that you so nicely organize there I could only imagine what does it mean to be in your presence or to be your disciple.

I have many things still to learn and I am far away from the goal, I am a neophyte, but your disciples like Caitanya prabhu, Laci prabhu, Berci prabhu and many others are standing beside me and I would like to thank you for that, for being present in our lives for giving so much help and support. I do not know so many things and I have so many bad qualities but they help me and show me the way. I am not worthy of so much and I do not know how suddenly all this happened but I am happy about it and I feel most fortunate.

Please give us your mercy and blessings for we need these in order to be able to preach strongly in Romania and in order to bring us closer to Kṛṣṇa because I can see how all these qualities are already present in your disciples. We hold public Hare Kṛṣṇa programs every week, your devotees are distributing many books and we have just started a small nāma-haṭṭa center for those people who want to be in the association of the devotees and become devotees. This is done all with your support and inspiration and we are not qualified to do all this but please help us become devotees, engage us in the service of Śrīla Prabhupāda and of the Lord Kṛṣṇa. My wife and myself are very grateful for what you have done.

I also want to thank you in the name of all the Romanian yatra which has its center in Timisoara because they are also grateful for your help and we hope you will be able to come more often here to Romania and inspire and guide us in the preaching mission.

Please accept our humble obeisances. All glories unto you.

Your servants,
Bhakta Iugu and Bhakta Ioana
(Oradea, Romania)

BHAKTA IVÁNSZKY ÁRPÁD

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Pár sorban szeretnék köszönten a megjelenési napod alkalmából. Boldog vagyok, hogy te vagy a lelki tanítómesterem, bár én nem viselkedem minden esetben megfelelő tanítványként. Köszönöm, hogy szolgálhatlak, és hogy néha a társaságodban lehetek. Ez nagyon felemelő érzés. Kérlek, fogadd el továbbra is a szolgálatomat!

Érdemtelen szolgád:
Bhakta Ivánszky Árpád
Eger

BHAKTA JAKODA JÓZSEF

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának!

kṛṣṇa-sambandha vinā kāla vyartha nāhi yāya

„Egy pillanat sem vesztet el. Minden percet Kṛṣṇaért vagy vele kapcsolatban kell használni.”
(Cc. *Madhya-līlā* 23.22)

Bármit tegyen egy nagy személyiség, azt az egyszerű emberek követni fogják.

Ez a különleges benned, Śivarāma Mahārāja: tudod, hogy hová akarsz menni, és aki akar, az veled tarthat. Látom azt a hihetetlen tempót, amit diktálsz, hogy elégedetté tedd szeretet mestered, Śrīla Prabhupādát, és Úr Caitanyát; azt az erős vágyat, hogy sikerre vidd küldetésüket, hogy minél több elesett lélek énekelje az Úr szent nevét, és kezdje el az odaadó szolgálatot; a meghódoltságodat, ami minden őszinte lelket arra inspirál, hogy kövesse példád.

Prabhupādától a legnagyobb kincset kaptad meg a szent név formájában. Azóta is számtalan tanítványodnak adtad oda, hogy tegyék eggyé szívükkel, és soha többé ne engedjék el. A szeretet független, akár Kṛṣṇa, hisz Kṛṣṇa maga a szeretet. Belső gyönyör potenciálja Śrī Rādhā, kinek színe arany, mert maga a testet öltött szeretet. Ő Śyāma, a fekete monszun viharfelhő, akit a soha el nem halványuló villám, Śrī Rādhā ékesít. Ők egyek, de örökre kettéváltak, hogy szeretetteljes kapcsolatukkal minden elesett lelket boldoggá tegyenek.

Az Úr Gaurāṅga maga Śyāma, Rādhā hangulatában. Megittasodva attól a szeretettől, amit legnagyobb *bhaktája* érez iránta, az Úr mindenkinek adni akarja a nektárok legízletesebbjét, csak fogadjuk el.

Szükség van az olyan *bbaktákra*, mint te, Śivarāma Mahārāja, akik áttetsző tiszta közegek, és továbbítják az Úr kegyét az elesett lelkek felé; akik inspirálnak minket, akik erőt adnak a csüggedőknek és akik menedéket nyújtanak a szenvedőknek.

A *prema* egy hangulat. A hangulatnak van egy formája, az pedig a szolgálát. A *saṅkīrtana* mozgalom ez a szolgálát. Ez a szolgálát feltétel nélküli, folytonos, odaadó, és szerető. Ebben mutatsz nekünk példát. Köszönöm azt az erőfeszítést, amit mindannyiunkért teszel, és remélem, hogy az Úr kegyéből még hosszú ideig szolgálhatjuk lótuuszlábad. Látva, hogy milyen szépen gyarapodik, amit az Úr rádbízott, lelkesít, bizalommal tölt el. Köszönök neked mindent, még ha nem is tudom úgy értékelni még, mint te. Bízom indokolatlan kegyedben, hogy egyszer eljön majd a nap, amikor majd úgy tudom a szent nevet, és *bbaktákat* szolgálni, mint te.

Szolgád:
Bhakta Jakoda József
Budapest

JAYA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat isteni lótuuszlábad porában!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Miközben megpróbállak megfelelően dicsőíteni téged, szeretném megköszönni azokat a transzcendentális ajándékokat, melyeket az elmúlt év során kaptam tőled.

Tavasszal, amikor a mozdulatlan élőlények új életre kelnek, ismét megnyilvánítottad hártalan és indokolatlan kegyed. A Gāyatrī *mantrát* adtad nekem, ami által az ember Śrīla Sanātana Gosvāmī szerint *dvijāvā*, kétszerszületetté válik. Új születés, új élet, egy új álom vált valóra. Öt éve már, hogy kegyedből egy csodálatos helyen, szentek közösségében gyakorolhatom a lelki életet. Mindannyian joggal gondolhatjuk, hogy ez a legtökéletesebb helyzet egy emberi lény számára, de ahogyan a lelki világban a gyönyör egyre fokozódik, te úgy tetted még teljesebbé azt, ami már önmagában teljes és tökéletes. Most már a *mūrti*-imádatban is lefoglalsz, és emellett a nyár kezdetétől az ősz végéig, ahogyan Gaura Śakti Prabhu fogalmazott, a szent *dbāma* porát fogadtuk el *prasādamként* egy *vrata* hangulatában. Megoldódni látszik az emberi élet nagy problémája: megtermeljük az ételünket. Egy újabb próbálkozás, egy újabb közös erőfeszítés, melyet a te isteni kegyed szintén sikerrel koronázott.

Aztán egy két és fél hónapos könyvosztó maraton kezdődött. Az eddigi maratonok nagyon eksztatikusak voltak, de az idej volt a legkülönösebb. Amellett, hogy a *yātrā* legjobb könyvosztójával társulhattam, aki szintén a te egyik tanítványod, néha késő este *prasādammal* és kedves szavakkal vártál haza bennünket. Egy alkalommal pedig, miután beszámoltam neked egy *saṅkīrtanos līláról* és arról, ahogyan azt én láttam, kegyesen kijavítottál, és személyes

képzésben részesítettél. Aztán maraton közben kaptam egy SMS-t Gaura Śakti Prabhutól: február elején egy ötvenfős indiai zarándoklat indul Kṛṣṇa-völgyből.

Elérkezett a várva várt pillanat: a gépünk Moszkván át Delhiben landolt, és kezdetét vette egy öthetes transzcendentális utazás. India mind anyagi, mind lelki szempontból nagyon különleges hely: a riksások, a buszok, az autópályán kóborló tehenek, a szentek, a szent *dbāmák*, és az oda látogató más-más kontinensről érkező *bbakták*.

A velük való társulás mindanyunkra mély benyomást tettek. Mégis, miután hazaérkeztünk, úgy éreztük, hogy minden hol jó, de legjobb Új Vraja-dhāmában, a *brjbāsik* társaságában, abban a hangulatban, azzal a tisztasággal, azokon a sztenderdeken imádva a *mūrtikat*, melyeket te állítottál fel. S ha vannak olyan személyek, akiket ez a fajta lemondott hangulat kevésbé vonz, akkor elhívod őket Budapestre, abba a templomba, amelyet nemrégiben nyitottál, ahol ugyanaz a tisztaság gazdagsággal és fényűzéssel párosul.

Guru Mahārāja, tudjuk, hogy a nagy dolgok létrehozása nagy áldozatokat kíván. Most szégyenkezve állok előtted, mert én nem tettem szinte semmit érted, csak kértem, mégis nagyon sokat kaptam tőled.

S hogy mi az, ami megkülönböztet a hűtlen és irigy Kali-yuga embereitől? Az, hogy van egy hiteles lelki tanítómesterem. Persze ez sem az én erényem.

Kérlek, tarts meg örökké lótuszlábaid szolgálatában.

Szolgád:
Jaya dāsa

JAYAŚRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét eltelt egy év, és én azon gondolkozom, hogy történt-e változás a szívemben, fejlődtem-e valamit, amit felajánlhatnék lótuszlábaidnak. Hiszen a legnagyobb áldás egy megtisztult szív és elme, ami mindig elmerül a Kṛṣṇa iránti odaadásban.

Sajnos azt kell, hogy mondjam, nem sok változást látok. Még mindig sértésekkel énekelem a szent nevet, ezért mindig aggódom, és jobban érdekelnek saját vágyaim, mint Kṛṣṇa boldogsága. Az egyetlen változás, hogy Kṛṣṇa-völgybe költöztünk egy éve és, a *bbakták* kegyéből Rādhé-Śyāma közelében élhetünk. Ez alatt az idő alatt volt lehetőségem megérteni, hogy ez milyen szerencsés helyzet, és hogy erre milyen kevés léleknek van lehetősége.

Krisna-völgy nagyon különleges hely.

Itt minden Kṛṣṇának készül, neki van felajánlva közvetve vagy közvetlenül. Mindenki tehetsége szerint szolgálja Őt. Van aki takarít, van aki főz, ott van az idegenforgalom, a tehenészet, a prédikálás és még sorolhatnám. Nemcsak a *bbakták*, hanem a tehenek, a méhek, a madarak, a virágok, a gyümölcsfák is színesebbé teszik Rādhé-Śyāma életét, itt Kṛṣṇa-völgy-

ben. A *bbakták* boldogok, mert szolgálhatják Kṛṣṇát. Ilyenkor az elme megnyugszik, és ekkor képesek vagyunk őszintén mosolyogni.

A vendégek ezt a békét tapasztalják meg először. Persze mindig vannak nehézségek, de az csak azért van ránk hatással, mert nem vettünk menedéket *guru* és Kṛṣṇa lótuszlábánál.

Most már nem akarok máshol élni, csak itt. Ha láthatom Rādhē-Śyāmát, mi mást kellene még látnom? Ha szolgálhatom a *bbaktákat* és lótuszlábaidat, mi mást kellene még csinálnom? Ha megkaphatom a kegyedet, mi más vágy kell, hogy beteljesüljön? Ha itt élhetek, hová kellene még elköltöznöm?

Itt minden megtalálható, és főleg a *vaiṣṇavák* társulása és a szolgálat, amit minden nap végezhetünk. A szolgálat az egyetlen kapcsolat, amit te ajánlasz tovább a tanítványi láncolaton keresztül, hogy végül eljusson Śyāmasundarához. Ezt úgy hívják, hogy a lelki tanítómester indokolatlan kegye, mert amúgy esélyünk se lenne bármit is felajánlani Kṛṣṇának.

Szeretném mindig látni Kṛṣṇa-völgyet és a *bbaktákat*. Kérlek, add a kegyedet, hogy ezt a megértést ne veszítsem el, és hogy sohase lássam a *bbaktákat* – de még a legjelentéktelenebb élőlényt se Kṛṣṇa-völgyben – közönséges élőlénynek.

Könnyű megszokni a jót, a szépet, a finom *prasādamot*, a *bbakták* gondoskodását, de ezek nem hétköznapi dolog, hanem különlegesen jó szerencse, amit neked köszönhetünk.

*be guro jñāna-dā dīna-bandho svānanda-dātaḥ karuṇaika-sindho
vrndāvanasina bitāvātana prasāda rādhā-praṇaya pracana*

„Ó lelki tanítómesterem, isteni bölcsesség adója, bűnösök jótévője! Egyedül te vagy a kegy óceánja, mert másokkal is megosztod saját boldogságodat. Noha Vṛndāvanában laksz, alá-szálltál a hozzám hasonló bűnös lelkek megmentése érdekében, hogy a Rādhā-Kṛṣṇa iránti magasztos szeretetről prédikálj nekik. Kérlek, légy kegyes hozzám.”

Örök szolgád:
Jayaśrī devī dāsī

JĪVADOYA DĀŚA

Most dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Divine Grace.

At this most auspicious time of your appearance day I would like to thank you again and again for accepting me as your disciple and helping me to follow the path of *bbakti yoga*. Under your supervision and guidance I am somehow stumbling forward, trying to control my restless mind and senses while consciously attempting to avoid fault finding mentality.

It is more and more clear to me that *vaiṣṇava* association is the key to success in spiritual

life. And it is more and more clear to me that within *vaiṣṇava* association one must learn the art of respect, humility, and appreciation of others.

We know that for this iron age of Kali, Hari-nāma is the shortcut to spiritual emancipation. Similarly criticism, blasphemy and offences are the shortcuts to spiritual degradation.

Lord Kṛṣṇa explains that there are "three gates" leading to hell:

tri-vidhaṁ narakasyedaṁ - never tiring lust, anger and greed.

One who is lusty, angry and greedy is sure to criticize, blaspheme and offend others.

Therefore spiritual life begins with control of one's senses and mind. One has to first come to the human platform, before making any tangible progress towards transcendence.

By some inconceivable mercy you accepted me as your disciple and gave me the chance to learn how to live a life as a human being. You picked me up from the swamp of animalistic existence and gave me the chance to once and for all terminate this endless ride on the wheel of birth and death.

I am standing at the "three gates". And actually they are wide opened for me. And when I turn the opposite way, I see the many miles of the path of God consciousness.

I wish I could at least become conscious before touching upon Krishna consciousness.

I wish I could always keep trying to be your humble servant.

I wish I could please you with my effort to follow your instructions.

Hare Kṛṣṇa,

Your aspiring servant,

Jivadoya dāsa

BHAKTA KÁLLAI SÁNDOR

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatom
az Úr legmeghittebb szolgálója lótuszvirág lábainak!

Életutad egyértelmű bizonyítéka számomra a tiszta, Isten iránti szeretetnek. Egyedülálló személyiséged mély tiszteletet és szeretetet ébreszt mindenkiben. Példamutató életeddel fényt hoztál ebbe a sötét világba. Szeretném neked megköszönni, hogy lelki tanítómestered vágyának eleget téve eljöttél, hogy felszabadítsd e tudatlansággal teli helyet, és megmutasd, hogy hogyan lábalhatunk ki e képmutatással és cinizmussal teli korból. Rádöbentem, hogy amit elérhetek és valós, azt csakis a te kegyedből érhetem el. Köszönöm, hogy kinyilvánítottad előttünk a Védák fényét és a teljes értékű valós szabadság formáját. Nem azért szálltál alá, hogy az átmeneti dolgokkal foglalkozz, hanem hogy felszabadítsd az elesett, feltételekhez kötött lelkeket, akik az érzékek indítékával jöttek ide az anyagi világba.

Köszönöm neked, hogy itt lehetek a csodás *bhakták* között, és lehetek valaki, Isten, azaz Kṛṣṇa szolgálója. Mert a te kegyed nélkül feltételekhez kötöttségünkéből adódóan nem lennénk képesek még a legcsekélyebb tudást sem megszerezni. Így hát lábaidnál ülve próbáljuk most megérteni, hogy kik vagyunk mi, mi az univerzum, ki Isten, s mi a kapcsolatunk Vele. Az Úr

Caitanya üzenete üzenet az egész élővilágnak. S te elhoztad ezt nekünk, megmentve ezáltal minket a lealacsonyodástól. Ezért teljes alázattal borulok le lótuszlábaidnál. Bárcsak megkaphatnám kegyed és érthetném az üzeneted!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Kállai Sándor
Debrecen

KALĀVATĪ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to your appearance day which brings great happiness
and joy to all your disciples and the *vaiṣṇavas*.

I am sitting here trying to find words of glorification to describe the way I feel about you – my spiritual master. The place this year has changed and I am no longer sitting within a big house, but in a small flat. We have moved and downsized. Although this accommodation is temporary until June we are moving again to a much smaller house. The great majority of material things we had acquired over the years have now gone. Either been dumped, given to charity or passed on to other family members, and we have just kept the basics. It is something we have wanted to do for some time, to live a simpler life and plan for our future retirement. Anyway it took more of a toll on the body and mind than we thought. Certainly getting older means suffering more physically, and with the mind not wanting any hassle and stress, but just to be peaceful and settled in devotional practises, change is a big thing. But you have told us in disciple meetings to make plans for going back home to Godhead, so we have to decide how we can best do that in the situation we are in. The future creeps up on us without us even being aware of it and before you know it, it can be too late to do what you wanted to - and then what? So we have made a start.

The deities are standing on the altar watching over me and without Them as Rāmapriya prabhu says, it would just not feel like home - home being I guess wherever They are, wherever you are. I look at Them and They look so beautiful, and They remind me of you when you brought Them for us from India a long time ago, and I could not envisage Them not ever being here. I would be feeling very vulnerable if They were not within my vision here in this small room making me feel safe and protected.

That feeling of safety and protection also manifests itself by seeing your picture, reading your books and listening to your classes. I cannot imagine what life would be like without you or the deity's presence within my life. I realise actually how much I depend on Them and you day to day without being aware of it. I guess one can take things for granted on many occasions. Then *Vyāsa-pūjā* comes around again and we all try to make a humble and grateful offering to you for your wonderful presence here in this age of Kali Yuga.

I wish I was the poetic type. The *vaiṣṇava* is supposed to be, as this is also one of Lord Kṛṣṇa's names - Kavi - The poet. When I read these descriptions of the pastimes of Kṛṣṇa so poetically portrayed in your books it is so satisfying to my heart, which I feel softening to appreciate the beautifully embroidered words describing the many associations that are happening in the spiritual world. I am looking forward very much to your next publication along with so many other devotees too.

Today I can not be there in New Vraja-dhāma. I wanted to be but because Puruṣottama needs to come so much I am staying to look after Rukmiṇī and Kavi and the new *vaiṣṇava* who will be born soon. As Rāmapriya prabhu is also coming though at least I will see the pictures and hear the stories so will feel somewhat satisfied.

Guru Mahārāja you are a great personality, a *mabā-bhāgavata* devotee and I wish I could serve you better. You are now reaching other areas in Europe for preaching and it will go from strength to strength as you always have followed Śrīla Prabhupāda's instructions so there are no holds barred.

*krpa-sindhub su-sampurnab
sarva-sattvopakarakab
nisprbab sarvatab siddbab
sarva-vidya-visaradab
sarva-samsaya-samchettab
nalaso gurur abrtab*

“One who is an ocean of mercy, who is fulfilled in all respects, who has all good qualities who works for the benefit of all souls, who is free from lust, who is perfect in all respects, who is well-versed in the scriptures, who knows the science of Kṛṣṇa, who can remove all the doubts of his disciples, and who is always alert in the service of Kṛṣṇa is known as a genuine guru.”
(*Hari-Bhakti-Vilasa*. 1.45.46)

It will be wonderful to see in the future all of the new *vaiṣṇavas* who will come to Lord Caitanya's saṅkīrtan movement from the many countries throughout the world wherever you may decide to go. I hope to be here serving you in some way however small wherever I may be situated according to your wishes. I am very excited for the future to hear about your many conquests in the town and villages to come, where they will learn that this world of much suffering and pain is not the be all and end all of life.

*brabmāṇḍa bbramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bbakti-latā-bīja*

*tāte kṛṣṇa bbaje, kare gurura sevana
māyā-jāla chuṭe, pāya kṛṣṇera caraṇa*

“Wandering throughout the universe, by the mercy of Kṛṣṇa, the living entity which is fortunate meets a bona-fide spiritual master. By the mercy of the spiritual master, he gets the seed of the *bbakti-lata*.

By worshipping Kṛṣṇa and rendering service to the spiritual master, one is liberated from the illusory world of *māya*, and attains the lotus feet of the Lord.” (Cc. Mad. 19.151, 22.25)

The sun will no doubt be shining and warm today on your glorious and magnificent day, today your appearance day. All glories to you all glories to your lotus feet.

Your ever and always hopeful aspiring disciple,
Kalāvati devī dāsī

KALYĀNI DEVĪ DĀSĪ

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅgának
és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

guru-mukha-padma-vākya, cittete kariyā aikya

„Tedd a lelki tanítómester lótuszszájából származó tanítást eggyé a szíveddel, és ne vágyj semmi másra!”

Vajon mikor lesz ez a mondat életem mozgatórugója?

Mikor nem lesz más vágy a szívemben, csak a te vágyad?

Változnom kell, de ez a te kegyed nélkül lehetetlen.

Változnom kell, hogy végre azoknak a *bhaktáknak* az árnyékában állhassak, akik oly sok örömet okoznak neked.

De nem elég a jóra vágyani, a jót akarni kell, és nem elég akarni, de tenni, tenni kell.

Kérlek, segíts, hogy oly sok kudarc után ez az életem végre sikeres legyen.

Abban a reményben, hogy végre hasznodra lehetek,

maradok örök szolgáid szolgája:

Kalyāni devī dāsī

KAMAĻA DEVĪ DĀSĪ

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Guru Mahārāja, a szereteted csodákra képes. Az életem élő példa erre. Sokszor írtam már neked, de ez így igaz: mindent neked köszönhetek.

Amikor még épphogy csak megismertem a Kṛṣṇa-tudatot, és sok problémám volt a szüleimmel, te elláttál engem mindenféle tanáccsal, amik sorra meghozták az eredményüket. Már akkor arra gondoltam: te bármit is mondasz, minden a javamat szolgálja. És ez így van, az évek során, amióta a szolgálatodba fogadtál engem, bármit is tettél, minden a lelki fejlődésem érdekében történt. Ezért támogattál, segítettél engem; és nagyon sok türelmet, bátorítást, kedvességet kaptam tőled. Hogyan lehetsz ennyire kegyes és könyörületes? És hogyan lehetek én ennyire szerencsés?

Ez az új élet, amit tőled kaptam, olyan csodálatos. A szent nevek éneklése, a *bbajanák* és *kīrtanák*, a *bbakták* társasága és szolgálata, Śrīla Prabhupāda könyvei; az, hogy prasadamot ehetünk, hogy láthatjuk az Urat, mint *mūrtit*, hogy prédikálhatunk és még sorolhatnám, ezek mind nagyon különleges és nagyszerű részei az életünknek. A Kṛṣṇa-tudat folyamata örömmel végezhető, és én köszönöm neked ezt az örömteli életet, Guru Mahārāja. Egy lány voltam a sok közül, aki az anyagi világ terhétől szenvedett, most pedig a lányod lehetek, ennek a csodálatos mozgalomnak, az ISKCON-nak a tagja. Ezért mondtam azt, hogy a szereteted csodákra képes. Máskülönben hogyan történhetett volna meg mindez?

Ebben az életben nincs más kötelességem, mint téged szolgálni. Imádkozom az Úr Kṛṣṇához, hogy az alázatos szolgálóvá válhassak, és az életem egyetlen célja az elégedettség legyen. Amikor látom, hogy az életed teljesen Śrīla Prabhupādának adtad, mindig arra gondolok, képes leszek-e ugyanígy átadni magamat neked? Mert szeretném, Guru Mahārāja. Ha mást nem is, ezt a vágyat tudom felajánlani neked. A törekvésemet arra, hogy távolodjak ettől a világtól, és kerüljek közelebb Kṛṣṇához veled, mert nélküled semmi vagyok.

Szolgád:
Kamala devī dāsī

KAMĀSĀRI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Megint érkezett az a nap, ami a legfontosabb azoknak, akik igazi hálát és mély szeretetet éreznek irántad. Ez a szeretet nem magától ébredt fel, kellett valami, ami kihozta ezt a

szívből. S ez pedig nem más, mint a te őszinte és tiszta szereteted, ami mindenkit magával ragad, aki csak kapcsolatba kerül veled.

A *śāstrából* megtudhatjuk, hogy a Kṛṣṇa és a *bbakták* iránti tiszta szeretet mindig ott van a szívben, de az anyaggal való kapcsolat hatására ez befedődik. Ebben a befedett állapotban az élőlény nem tudja, hogy mi a valódi érdeke, és hogy hol találja azt az igazi szeretet, ami az életét jelenti. Így tovább fokozódik benne a frusztráció, és egy hihetetlenül erős és magas falat épít maga köré annak érdekében, hogy megvédje magát, illetve hogy csökkentse az anyagi energia kízó hatását. Ez fal viszont nem csak az anyagi energiától véd, hanem a lelkitől, Kṛṣṇától és a *bbaktáktól* is. Ezért nagyon nehéz kiszabadítani a lelket, mert nagyon fél, hogy mi lesz, ha kijön. Azonban, Guru Mahārāja, a te jelenlétedben nincs ez a félelem, mert te vagy az a biztos menedék és szeretet, ami reményt és hitet ad mindenkinek. Mindenki ezt keresi, és kegyesen eljöttél, hogy megszabadíts minket a szenvedéstől az odaadó szolgálat folyamata által. Ugyanakkor pedig folyamatosan azon töröd a fejed, hogy hogyan lehetne még jobbá és tökéletesebbé tenni a *bbakták* számára az odaadó szolgálat végzéséhez a körülményeket. Ennek érdekében hoztad létre Kṛṣṇa-völgyet, a Budapesti Templomot és megannyi más. Folyamatosan a *bbakták* jövőjére gondolsz. Ez is csak arról árulkodik, hogy mennyire szereted a *bbaktákat* és Kṛṣṇát. Ezt tapasztalva nem csoda, hogy felébred a szívben a szeretet és a hála.

Minden olyan pozitív változás, amit a veled való találkozás óta tapasztalok magamban, az csak és kizárólagosan a te indokolatlan kegyed, de én mégis szeretnék valamit külön megköszönni. Azt, hogy hitet és bizalmat kölcsönözve folyamatosan lefoglalsz a prédikálásban. Ez egy nagyon bensőséges és bizalmas szolgálat, amivel nagyon könnyen örömet lehet okozni Kṛṣṇának. S így, Kṛṣṇa kegyét megkapva, bátran bízhatok abban, hogy a jövőben is lehetőséget kapok majd arra, hogy szolgálatot ajánlhassak lótusz lábaidnak. Köszönök mindent! Minden dicsőséget Neked!

Jelentéktelen szolgád:
Kāmsāri dāsa

KĀNUPRIYA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of our lotus feet.

All glories to Śrīla Prabhupāda.

All glories to the saṅkīrtan-movement.

All glories to Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara!

Wonderful day is this day. I am very grateful. I am so fallen but You always save me. Your caring words are my life. All glories to Your lotus feet. You give me strength, that I never give up and if I am on the mental platform You show me the right way. Your personality is very sweet and You always help me very kindly. I know that I am unqualified to get Your mercy, but I am very very happy that I can really become one of Your disciples.

Śrīla Prabhupāda wrote that the coal becomes diamond under proper pressure. My heart is blacker than coal and I am just waiting when will it become a diamond because with a diamond heart the service is nicer.

Sorry that I did not go a long way in my Kṛṣṇa-consciousness. I am just like a baby who is trying hard to learn how to walk, but You are always with me. And I want to say thank You that You pull me up from the floor every time. I do not want to stay a baby forever.

“My dear Lord, I request You to place me in touch with Your pure devotee and let me serve him as a sincere servant.” (S.B. 7.9.24)

Your servant,
Kānupriya devī dāsī

KĀRAṆA KĀRAṆA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances at your lotus feet.
All glories to Your Divine Grace, and all glories to your spotless service
to your own eternal master, Śrīla Prabhupāda.

If I had but a drop of the love and devotion you have for him, I would be able to say something wonderful, eloquent, and truly heartfelt in order to glorify you.

But the truth is, Guru Mahārāja, I am lost for words. I can only remember and meditate on the great kindness you have shown me throughout the time that I have known you, and feel like an unfortunate fool that I am unable to properly reciprocate that kindness.

To me, you are the greatest revolutionary, inspiring a revolution in the hearts and minds of those who you touch with your words, writings, and *kīrtana*. You never give up the fight and you never hold anything back. It's so natural for you, to be Kṛṣṇa conscious, to be conscious of your duty to Śrīla Prabhupāda. I hope one day, by your grace, it will become natural for me too, and my mind and senses will no longer cripple my ability to serve you.

You are my hero, and my eternal master, and I am begging for the mercy and ability to break free from my material conditioning so that I may become a better servant of Your Divine Grace.

Your eternal servant,
Kāraṇa Kāraṇa devī dāsī

KARṆAPŪRA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat ezen a kedvező napon!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét itt az idő, hogy újra számba vegyem, mit is köszönhetek neked.

Köszönöm, hogy ismerhetem a *bbaktákat*. Köszönöm, hogy a te erőfeszítéseid árán megismerhettem Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅgát és Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundarát.

Köszönöm a Govinda éttermet és a lehetőséget, hogy itt szolgálhatom Kṛṣṇát. Szeretném még megköszönni neked, hogy ilyen kedves és törődő autoritásaim vannak, mint Nandini mātājī és Gaura-kīrtana prabhu. A legnagyobb kegy az, hogy *bbakták* társaságában élhetünk. A *bbakták* hatására fejlődünk és tisztulunk. A *bbakták* segítenek közelebb kerülni Kṛṣṇához. És a budapesti *bbaktákat* mind tőled kaptuk.

Tőled kaptuk az új, gyönyörű templomot, azt a palotát, ahol illendő imádatban részesítik a *mūrtikat*, Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅgát és Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundarát. Ahol menedékre lelhetnek azok a szerencsés lelkek, akik ellátogatnak oda. Mindenki, aki megnézi ezt a csodálatos szent helyet, látni fogja, mennyi szeretet lakik az itt élők szívében. Erről árulkodik a díszítés aprólékos kidolgozása, a *mūrtik* gondos imádata. Ezt a szeretetet a *bbakták* tőled kapják. Te vagy a példa itt mindnyájunk előtt. Akár a tanítványod valaki, akár nem, mindenki számára te vagy a tökéletes *vaiṣṇava*.

Köszönöm, hogy ismerhetlek, köszönöm, hogy követhetlek. Szeretnék egy ajándékot adni, és ha rám nézel, látni fogod, hogy mi az. Azt szeretném, ha szavak helyett a tetteim beszélnének ezentúl. Azt, hogy mennyire szeretlek, hogy mennyire hálás vagyok neked mindenért, azt a Kṛṣṇa tudatban tett erőfeszítéseimmel szeretném kimutatni. Azt is tőled láttam, hogyan kell ezt csinálni. Te mindig azon dolgozol, hogy Śrīla Prabhupāda iránt érzett szeretetedet és háládat kimutathasd valahogy. Ebben is szeretnék követni.

Kérlek, add a kegyed, hogy sikerrel járhassak a szeretetem kifejezésében.

Örök szolgád:
Karṇapūra devī dāsī

KARUṆĀ-SINDHU DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī-Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!
Minden dicsőséget neked, ezen a csodálatos napon!

Nagyon örülök neki, hogy ismét eljött egy újabb alkalom, hogy dicsőítsük az én nagyszerű lelki tanítómesteremet. Igazából nincs is képességem tisztán felmérni azt a kegyet, melyben Kṛṣṇa részesít azáltal, hogy azt mondhatom nagy büszkén, hogy az én lelki tanítómesterem, Ő Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja.

Az elmúlt pár hónapban volt alkalmam megérezni a bőromön, milyen az, amikor egy másik *yātra* életébe kellene bekapcsolódnom. Teljesen elveszettnek és apátlannak éreztem magam. Végig azért imádkoztam, hogy bárcsak a te szárnyaid alatt gyakorolhatnám a lelki életet, és a te missziódban segíthetnék azzal a csöppnyi képességgemmel és erőmmel, amivel Kṛṣṇa megáldott.

Guru Mahārāja, a te kegyedből nyilvánult meg itt minden Magyarországon: a *mūrtik*, a csodálatos templomok, a közösségek, a könyvek. Ha te nem vállalod fel, hogy eljössz prédikálni ebbe az országba, akkor még mindig a tudatlanság sűrű, sötét erdejében bolyonganánk. Te viszont fényt gyújtottál, és utat mutattál nekünk, elesett lelkeknek. Ezért végtelen hálával tartozunk neked. Remélem, lesz is alkalmam ezt kimutatni.

Nagyon szépen köszönöm azt a mérhetetlen nagy erőfeszítést, amit a lelki fejlődésünk érdekében teszel. Kérem Kṛṣṇát, hogy adjon neked hosszú egészséges életet, hogy még sokáig vezethess minket a lelki élet ösvényén. Kívánom, hogy sok örömed teljen bennünk, tanítványaidban.

Guru Mahārāja, azért imádkozom hozzád ezen a napon, hogy mindig olyan helyzetbe tegyen Kṛṣṇa, amelyben tudlak téged, szeretett *mūrtijaidat* és a *bhaktákat* szolgálni. Soha ne uralkodjanak el rajtam démonikus gondolatok, és ne veszítsem el a fejemet a szerencsés helyzetemmel együtt, hogy a tanítványodnak vallhatom magam.

Törekvő szolgád:
Karuṇā-sindhu devī dāśī

KARUṆAMAYI DEVĪ DĀŚĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to you on this most auspicious day.

“My eternal spiritual father”.

My dear spiritual master,
You are my instructor, an example to follow and my savior!
I turn my glance to You
Loosing a hope for happiness.

I beg for Your mercy to pur on me,
I have never seen such happiness even in dreams.
I was roaming only in the darkness,
All my lives passed as if I were sleeping.

I was changing body after body,
I was mating, sleeping, defending and eating.
Sometimes I was suffering, Sometimes I was enjoying,
But not ever once thought: what was I born for.

Following the fate of happiness,
I've never bowed down before the Lord.
I was living in such an absence,
And not even once I expressed a doubt.

I was already everyone - an insect and Brahma,
And this would continued eternally,
That you did disperse the darkness by the torch of knowledge,
Having given me, unworthy, a chance to leave the prison.

I wasted a lot of time
For the foolishness,
Having got instead only burden
And bluntness,
An in this way I would live,
If there was not our meeting.

You've planted a sprout of bhakti,
You've watered it with your care and attention,
So now it grows slowly, maturing,
Nourished by the chanting of holy names.

But together the creeper and weeds of anarthas grow
That disturb the sprouts of bhakti.
You asked me to weed and pluck them out,
By developing faith and knowledge nourish the creeper of bhakti.

I am in eternal debt before you
For the mercy to return back home,
Where happiness is endless.

Thank you, oh, my eternal Father!

Your servant,
Karūṇamayi devī dāsī

KĀRUṆIKA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom ezen a rendkívül áldásos napon!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tavaly ilyenkor sajnos nem tudtam magam annyira összeszedni, hogy írjak egy szép köszöntőt. Ennek az volt a következménye, hogy nagyon elkeseredtem, hogy nem tudok mit írni a lelki tanítómesteremnek. Ez inspirált arra, hogy jobban elgondolkodjam azon, hogy mit is akarok, és próbáljam építgetni a kapcsolatam Guru Mahārájával. Megértettem, hogy milyen nagyszerű is a lelki tanítómesterrel való kapcsolat, hiszen ha ragaszkodom hozzá, akkor még kötelességem elhanyagolásából is lelki fejlődést kaphatok. Köszönöm.

Igazi segítség volt és nagyon meghatódtam a figyelmességeden tavaly, amikor nem jött létre a házasságunk, és annyira aggódtál értem, tudva azt, hogy nekem ez mennyire fontos.

Azt mondta egyszer Śrīla Gurukula Mahārāja, hogy egy anyának nem lehet visszafizetni azt a sok gondoskodást, szeretetet, aggodalmat, amit a gyerekei iránt érez. Akkor hogy lehetne megfelelően értékelni a mi kedves lelki tanítómesterünkét, akinek a szíve végtelenül puha, és teli van segítőkészséggel felénk?

Most, amikor kint voltunk Māyāpurában, láthattam, hogy nem csak mi értékelünk nagyra, hanem sok köztiszteletben álló nagyra becsült szent *vaiṣṇava* is. Nekünk itt természetes, hogy te vagy a végső autoritás mind a lelki életünkkel kapcsolatban, mind a szervezés ügyeiben. Bármit mondasz, az számunkra törvény. A könyveidet úgy értékeljük, mint nektárt, ami igazi hallhatatlanságot ajándékozza nekünk. Az a tény, hogy mások is értékelnek, nagy boldogsággal és büszkeséggel tölt el.

Nagyon hálás vagyok, hogy a tanítványodnak nevezhetem magam. Most már csak azért imádkozom, hogy teljes szívemet és elmémet a lótoszlábaid szolgálatába ajánlhassam.

Maradok jelentéktelen szolgád:

Kāruṇika devī dāsī

BHAKTIN KASZA ANDREA

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az első felajánlásomat írom neked. Nehéz szavakba önteni azokat a gondolatokat és érzéseket, melyek még kialakulóban vannak. Először is, mert felfoghatatlan az a kegy, amit tőled kaptunk, másrészt a Kṛṣṇa-tudat – melyet te hoztál el Magyarországra – felmérhetetlen lehetőséget ad nekünk, és egy csodálatos mozgalom, egy szerető nagy család.

Én ezt köszönöm meg neked a leginkább. Az anyagi kapcsolatok és az anyagi család teljesen bizonytalan, önző érdekrendszer.

A *bhakták* társaságában mindenki jól érzi magát, biztonságban, mert mindig megbízhatunk bennük. Ők a legjobbat akarják mindenkinek: azt, hogy szívünkben kialakuljon az igazi istenszeretet. Örülök, hogy megismerhettem ezt a lelki családot. Köszönöm neked, hogy eljöttél hozzánk. Minden egyes ember legfőbb jóakarója vagy. Az igazi „apukánk”.

Bhaktin Kasza Andrea
Kecskemét

BHAKTIN KASZAB MAGDOLNA

Kedve Śivarāma Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāngának!

Sokat gondolkodtam azon, mit írjak neked a *vyāsa-pūjād* alkalmából. Pontosabban azon, hogyan tudnám méltóképpen szavakba önteni, amit rólad gondolok, amit irántad érzek. Kérlek, nézd el nekem ezt a csetlő-botló próbálkozást.

Amióta az eszemet tudom, az életem nem más, mint keserves küzdelem az anyagi lét óceánján. Amióta a Kṛṣṇa-tudattal megismerkedtem, tudom, nem reménytelen ez a küzdelem, van kivezető út.

Történt egy nap, mikor hazafelé zötykölődtem a villamoson az anyagi lét küzdelmétől sebezten, elcsigázva, kétségbeesetten, arra gondoltam, hogy Kṛṣṇa túlságosan nagy feladattal bízott meg, túlságosan nehéz az a teher, amit egyedül cipelnem kell. Nem érzem képesnek magam arra, hogy megfeleljek elvárásainak. Hogy lefoglaltam elmémet, elkezdtem olvasni a nálam lévő januári leckédnek általam leírt jegyzetét. Akkor épp „csak” ez volt nálam.

„Kṛṣṇa nem örült annak, hogy Arjuna le akar mondani kötelességéről. Azt mondta Kṛṣṇa Arjunának: Ha te katona vagy, legyél jó katona!”

Ezeket a sorokat olvasva úgy éreztem, Kṛṣṇa a szavaidon keresztül megölel, megvigasztal, és hirtelen nagyon erősnek és elszántnak éreztem magam.

Köszönöm ezúton is ezt az indokolatlan kegyet. Köszönöm az útmutatásod és a vigaszt. Igyekszem nagyon jó „katona” lenni, bár a képességeim sajnos nincsenek még meg hozzá. Ezért szüntelenül azért imádkozom, hogy a legfelsőbb Úr tegyen képessé általa arra, hogy nagyon jól végezhessem kötelességeimet, és hogy nagyon jó, odaadó és alázatos szolgává váljak. Szeretnék elégedetté tenni.

Tisztítsd meg szívemet és elmémet, és vezess engem, hogy képes legyek a végső cél elérésére, hogy haza juthassak, vissza Istenhez.

Alázatos szolgád:
Bhaktin Kaszab Magdolna
Budapest

BHAKTA KEKSZ ZSOLT

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Minden évben olyan nehéz megírnom a felajánlásom neked, de egy tanítványnak kötelessége dicsőítenie a lelki tanítómesterét. Amikor te dicsőíted Śrīla Prabhupādát, az valódi dicsőítés. Mindig mély érzelmekkel beszélsz róla, és nagy elkülönülésemben látszik, hogy nehezen tudod megfékezni magad, hogy ne sírj. Ez egy igazi tanítvány.

Egy alkalommal, amikor Egerben voltál, Śrīla Prabhupādáról beszéltél, és azt mondtad: „Amikor visszatérünk Kṛṣṇához, Prabhupāda várni fog minket az ajtóban, és ő személyesen kísér majd oda bennünket Kṛṣṇához.” Amikor erről beszéltél, egy könnycsepp futott végig az arcodon. Arra gondoltam: „Milyen nagy kincs ez a könnycsepp. Milyen jó lenne felfogni egy edényben és kitenni az oltárra.” De sajnos tovagördült, és eltűnt. Akkor értettem meg – illetve akkor is –, hogy milyen távol állok attól, hogy azt mondjam, nekem is van valami ragaszkodásom a lelki tanítómesterem felé. Ennek a könnycseppnek a fényében, amit te ejtettél Prabhupādáért, az én legékesebben szóló felajánlásom is csak káromlásnak hangzana.

Ezért ezúton szeretnék megkérni arra, add meg nekem azt az áldást, amivel én is ugyanolyan mély ragaszkodással tudok érezni a lelki tanítómesterem felé, mint te.

Tudom, áldást csak azoknak szabad kérniük, akik elégedetté tettek, de remélem, egyszer eljön az a nap, amikor valami olyan tette lesz képes, amivel elégedetté válsz, és megkaphatom azt az igazgyöngyöt, ami a te arcodon gurult le, és amit a lelki tanítómestered iránt érzett szereteted készített. Mivel neked megvan ez a szeretet, te képes vagy ezt az áldást megadni.

Kérlek, légy kegyes hozzám, és add még a társulásod, hogy én is elérhessem ezt a szeretetet!

Maradok örök szolgád:

Bhakta KeksZ Zsolt

BHAKTA KELE TAMÁS

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném hódolatomat ajánlani neked, amiért egy olyan nagyszerű dolgot teszel, mint elveszett lelkeket visszavinni Kṛṣṇához. Ennél szebb szolgálat biztosan nincs, és nem is lesz. Ő biztosan elégedett akkor is, mikor gyönyörű *bbajanáidat* hallgatja, mikor napi *sādbanád*

végzed, vagy mikor nagy szeretettel ajánlasz Neki egy kis vizet és virágot. De legjobban biztosan akkor örül, mikor hozzásegíted Őt, hogy mások szeretetét is megkaphassa.

Remélem, hatalmas lesz a szeretetsomag, amit Kṛṣṇának gyűjtesz ilyen lelkekből.

Egy kezdő *bbakta*:

Bhakta Kele Tamás

Kecskemét

BHAKTA KELETI CSABA

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom a Lótuszlábaid porában!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Isteni Kegyelmednek!

Azt hiszem, nem szabadna, hogy ez a nap külön legyen, mint a többi. Amióta megismertünk és nekünk adtad a Kṛṣṇa-tudat lehetőségét, minden napot úgy kellene ünnepelnünk és minden nap ugyanezzel a tisztelettel és köszönettel kellene adóznunk Neked, mint ma! Sok tanítványod és követőd így is tesz, hiszen minden nap, amit a társaságodban tölthetünk megtiszteltetés és ajándék számunkra.

Te mindened nekünk adtad, Mahārāja.

Egy Vezér vagy, akit oly sokan követnek és oly sokan bíznak benne.

Egy Apa vagy, akihez nevetni, kérni, adni és sírni járnak gyermekei.

Egy Családfő vagy, aki enni, inni és menedéket ad nekünk.

Egy Pap vagy, akit mindenki tisztel és mindenki hisz neki.

Neked mindened megvan, de Te feláldozod az életed értünk, és inkább lemondasz róla.

Ezen a napon dicsőíteni kellene Téged, de nincs szó, amivel le lehetne írni és nincs hang, amivel meg lehetne köszönni a Te dicsőséged és kedvességed.

Más napokon talán úgy tűnhet, hogy nem így érzünk, talán nem látszik, de a szívünkben hálások vagyunk Neked Mahārāja, hidd el! Sokszor elmegyünk, vagy elfordulunk Tőled, de elfelejteni sosem tudunk Téged, mert hogyan is lehetne elfelejteni azt, akit az ember legjobban szeret az életében.

Minden dicsőséget Megjelenési Napodnak!

Bárcsak még nagyon-nagyon sokszor ünnepelhetnénk ezt a gyönyörű napot a Te társaságodban!

Szeretettel:

jelentéktelen szolgád,

Bhakta Keleti Csaba

BHAKTA KERTAI SÁNDOR

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Te megkaptad Prabhupāda kegyét, mi pedig ezt kapjuk meg tőled, mert ezt a kegyet osztod szét nagylelkűen minden elesett lélekeknek. Néha arra gondolok a könyvosztás során, milyen mázlista vagyok, hogy én is részesülhettem ebből.

Máskor eszembe jut szigorúságod, és az is, hogy Prabhupāda azt mondta: ha szigorúan követnénk minden utasítást, akkor nagyon hamar el tudna terjedni ez a Kṛṣṇa-tudatos mozgalom. Ez az, ami látható a munkád során. Ez nagyon inspiráló számomra és mindannyiunk számára. Ez a szigorúság azt jelenti, hogy erős vággyal rendelkezzel arra, hogy kövesd a *guru* utasítását, és így tedd elégedetté.

Ez a hozzáállás a Kṛṣṇa-tudat terjesztése során elkerülhetetlen, mert te tanítod nekünk azt, hogy a fejlődés elengedhetetlen feltétele a minél tökéletesebb követésre irányuló vágy, ami a munkád minden részletében megmutatkozik. Ezt a vágyat pedig úgy tudjuk fenntartani és fejleszteni, ha minél tökéletesebben próbálunk követni téged, s ezáltal egyre szigorúbbak leszünk magunkkal szemben.

Tudod, hogy a fejlődésünk kulcsa a prédikálás fokozásában rejlik. Vágyat kell ébresszünk a prédikálásunk során másokban is. Ha nagyon lelkesen és következetesen követünk téged, akkor nagyon sok elesett lélek válhat elégedetté és boldoggá, miközben elfogadják a Kṛṣṇa-tudatot. Sokan válhatnak olyan mázlistává, mint én is, én, aki állandó küzdelemben vagyok ostoba módon az érzékeimmel. Bárcsak fel tudnám adni, hogy az érzékeimet, az anyagi vágyaimat szolgáljam! Mikor szolgálhatnálak csak téged! Ugyanis minél tökéletesebben követ valaki, annál nagyobb elégedettséget tapasztalhat.

Szolgád:

Bhakta Kertai Sándor

BHAKTA KOLLÁR ÁKOS

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom H.H. Śrīla Śivarāma Swami Mahārājának!

Köszönettel tartozom neked, hogy amikor Kecskeméten tartózkodtál, személyesen is szolgálhattalak, részt vehettem esti programjaidon. Köszönet mindazért, amit a magyar *yātráért* teszel, új templomot építetek, mindenben segített a Kṛṣṇa-tudat fejlődését az országban, és így mindenkinek megvan a lehetősége arra, hogy haladjon az odaadás útján. Ez csodálatos! Nagyon örülök, hogy 1984-ben a Kṛṣṇa-tudatot elhoztátok erre a vidékre is, és megismerhetik az emberek Kṛṣṇát.

Mégegyszer köszönet:

Bhakta Kollár Ákos (Kecskemét)

BHAKTA KOLLÁR RÓBERT

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom H.H. Śrīla Śivarāma Swami Mahārājának!

Nagyon örülök, hogy 2005. évi kecskeméti látogatásaid alkalmával lehetőségünk nyílt személyesebben is megismerni téged. Ebben az évben személyesen is szolgálhattalak.

Ezúton szeretném megköszönni, hogy 1984-ben eljöttél Magyarországra, és vezeted a magyar *yātrát*. Gratulálok az elkészült új budapesti templomhoz.

További sok erőt és kitartást kívánok!

Legjobb kívánságaim:
Bhakta Kollár Róbert
Kecskemét

BHAKTA KÖNYVES ANDRÁS

Kedves Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget az ISKCON-*guruknak*!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuuszlabaidnak!

Sok ember keresi ebben a materialista a világban a bizalmat, melyet oly ritkán találhat meg. Én is kerestem ezt, és a te tanítványaid elhozták nekem a lehetőséget, hogy bízzak Istenben. Köszönöm, hogy kegyedből megszűnhet a boldogtalanság, és elérhető a tiszta istenszeretet. A te odaadó szolgálatod nélkül itt maradnánk a szenvedések mocsarában. Ezért egy olyan tartozásom van feléd, melyet csak jelentéktelen parányi szolgálatommal tudok csak mérsékelni. Köszönöm!

Szolgád:
Bhakta Könyves András

KRIYĀ-ŚAKTI DEVĪ DĀSĪ

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Hadd ajánljam fel tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az ISKCON-*guruknak*!

Szeretném megköszönni az ön indokolatlan kegyét, menedékét és segítségét a lelki életemhez, és hadd kérjek bocsánatot az ostobaságaimért, amivel viszonztam ezeket a kegyeket. Le vagyok kötelezve együttérzéséért.

A *śāstrában* az áll, hogy onnan lehet felismerni egy *vaiṣṇava* minőségét, hogy mennyi személyt tud a Kṛṣṇa-tudat hívójévé tenni. Mi itt minden nap, közvetlenül vagy közvetetten, az ön kegyéből és együttérzéséből lehetünk *sādbakák*.

Szeretném azt is megköszönni, hogy Navadvīpában elvitt minket a Surabhi-kuñjához. Ez volt a zarándokutunk csúcspontja! Sajnos én nem sokat tapasztaltam a szent helyekből, de nagy lelkesedést kaptam abból, hogy láttam a fejlett *bbaktákat*, akik elmerülnek a *dbāma* hangulatában.

Szeretném megköszönni Új Vraja-dhāmát is, ami az ön egyik dicsőséges felajánlása az Úrnak.

Bárcsak a *bbakták* egy szolgájaként mindig itt élhetnék!

Szolgája:

Kriyā-śakti devī dāśī

KṚṢṆAMAYI DEVĪ DĀŚĪ

Kedves Guru Mahārāja,

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat.

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának.

Minden dicsőséget Rādhā-Śyāmasundarának.

Minden dicsőséget az Új Vraja-dhāmai *bbaktáknak*, akik önzetlenül követnek és segítenek Téged, hogy Śrīla Prabhupāda misszióját beteljesítsd.

Minden dicsőséget az akaraterődnek, amivel itt tartasz, hogy szolgálatot végezhessenek. Sokszor mást akarok, mint Te, de az a szerencsém, hogy Te vagy, Kedves Guru Mahārāja a legakaratosabb közöttünk. Ez a transzcendentális akarat, amely legyőz minden okot, ami miatt mást választanék, választhatnék.

Te, Kedves Guru Mahārāja azt akarod, hogy visszamenjünk Kṛṣṇához. Ez az akarat olyan erős a számomra, hogy amikor hallok Tőled a „nem akarom” szavakat, az alázatosság tüneteinek mutatkoznak rajtam s az azonnali meghódolást élem át abban a pillanatban. Látom, hogy elégedett vagy, s megkönnyebbülten távozom. Hát ez a folyamat. Egyszerű, gyors és fájdalommentes.

Mindent kiírt a szívből, ami útírány változtatásra ösztönözne.

Később jön rá az elmém mire vállalkozom, mi történik, s aztán jön a fájdalom. Guru Mahārāja legyőzött!!! Nem is ezt akartam. Bosszantó. De mégis elégedetten nyugtázom – ez van.

Mindig kerestem olyan társat a Kṛṣṇa-tudatban, akivel minden lehet. Akivel együtt élünk át jó és rossz élményeket, aki nem változik, ha kell kemény, ha kell, lágy a természete, aki „nem megy férjhez”, és „nem nőszül”. Olyat kerestem, akitől lehet tanulni, aki elfogad léleknek, akit lehet tanítani, aki figyel rám, de nem követ minden pillanatban. Akivel egyezik a hangulatom, akinek a jelenléte állandó s boldogságot ad a szívnek. Lassan rájövök, ilyen nincs.

Akik voltak átmenetileg, azok elmentek, házasodtak, megbántottak, más céljuk lett, gyereket szültek. Én még maradtam. Végeztem a szolgálatot, a dolgok jönnek-mennek. És akkor jön a felismerés. De hiszen Guru Mahārāja olyan, mint akit kerestem.

Sorba veszem a tényeket: nem nőszül, léleknek lát, sok mindent átéltünk már, tanított, tanultam, sírtunk és neveltünk együtt.....s még sohasem hagyott el.

Igen, őt küldte Kṛṣṇa, hogy megmutassa, hogy a magas sztenderdeken nyugvó vágyaim csakis a transzcendentális síkon teljesülhetnek. Hiszen csak ott létezenk olyan személyek, akikkel sok mindenben részt lehet venni. Kṛṣṇát szeretetteljesen szolgálja, s megtanulnak mindent, hogy elégedetté tegyék Őt. Egy ilyen „ profi” mindenhez értő Kṛṣṇa-bhakta jelent meg köztünk személyedben Kedves Guru Mahārāja, aki mindenhol minden helyzetben tökéletes. Kedves Guru Mahārāja, Neked nem kell vízen járni, nem kell betegeket meggyógyítani, nem kell csodákat tenni, hogy felfigyeljenek Rád, hogy bebizonyítsd nagyságodat.

Ha csak értékeid 1 %-át mutatod, már akkor fölötte állsz minden csodatévő, híres embernek.

Azt adod mindenkinek, amit magad is tapasztalsz, azt prédikálsz amit Te magad is véghezviszel.

Olyan bűnösök a mai korban az emberek, hogy már az csoda ha valaki a jóra, Istenhitre rá tudja venni az embereket.

Te Kedves Guru Mahārāja, a Kṛṣṇa iránti szeretetre tanítasz.

S a Te csodádban én is szerepelhetek. Itt lehetek melletted, pedig nem vagyok könnyű eset...

Köszönöm.

Szolgád:

Kṛṣṇamayi devī dāśī

KṚṢṆA PRIYA DĀŚĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet.

All glories to Śrīla Prabhupāda and Lord Caitanya's saṅkīrtana movement!

Last year in the lecture on the day of your *Vyāsa-pūjā* you said that *Vyāsa-pūjā* of the spiritual master is one more reason to think of the role of guru-parampara in our life and of the necessity to be faithful to Śrīla Prabhupāda's instructions, who presents *guru-paramparā* for us.

Our connection with *guru-paramparā* is carried out through you. And you are giving the example of a perfect disciple of Śrīla Prabhupāda. When we managed to read your SMS messages from the last book distribution marathon, we felt that Śrīla Prabhupād's mission is your life and soul not by words, but by deeds. In the purport to one verse of *Śrīmad-Bhāgavatam* (4.24.58) Śrīla Prabhupād writes about one line from a song by Śrīla Vṛndāvana dāsa Thākura's

explaining the fact that Lord Caitanya's devotees are so powerful that any of them can liberate the whole universe. Could those boys and girls demonstrate such miracles distributing Śrīla Prabhupāda's books and collecting donations if the mercy of *guru-paramparā* hadn't been bestowed on them through you? This proves that you are a perfect conductor of this mercy. And as a perfect disciple of your spiritual master you demonstrate the meaning of Prahāda Mahārāja's words in our life mahīyasām pāda-rajo-'bhiṣekam niṣkiñcanānām na vṛṇīta yāvat" –"One cannot stand on the path of a pure devotional service to the Lord until he takes the dust from the lotus feet of a pure devotee, free of material contamination". (*Śrīmad-Bhāgavatam*)

You not only show perfect example, but, like a perfect acarya, you teach us to be engaged in Śrīla Prabhupāda's mission. You inspire us to chant purely the Holy Name, to serve the devotees and finally to review our material desires and realize that Kṛṣṇa consciousness should be not our religion, but the essence of our life. Your instructions that inattentive chanting the Holy Name is equal to beating the Lord with a stick, do not allow me to be satisfied with my chanting, and is like a reproach when my mind again tries to slip away somewhere during my *japa*.

You teach us to be responsible in our spiritual life and to take responsibility for the spiritual life of other devotees. Only by your mercy I manage to serve the devotees helping them in their spiritual life. If the devotees are inspired by this help, I thank you, that I could give them your mercy. If the devotees are not satisfied, I blame myself that my false ego was an obstacle to become the conductor on *guru-paramparā*.

By your attitude to the Deities, to the lives of the devotees and the community in New Vraja-dhāma, to money, to the needs of your body you teach us humility, real love and selfless devotion to Śrīla Prabhupāda's mission. I remember as I was struck by your suggestion concerning the money collection for building the Moscow temple: let every *grbasta* donate his yearly income on building the temple and the problem of financing will be solved. And when one thinks over these words, they become reality. Why not? So in every detail you show us that nothing belongs us in this world, everything is Kṛṣṇa's property and it should be used for His satisfaction.

You always treat the needs of the devotees very personally, whether you choose Christmas gifts for them or solve their material problems, or support them spiritually. Though like a spiritual master, you are not obliged to give advice concerning our material problems, but if the devotees ask, you give them advice, and they are also perfect.

Forgive me for not being a perfect disciple, and that my *japa* is not of the quality you would be satisfied with. I keep your instructions in my heart and I hope that in due course by your mercy and by the mercy of the devotees I will be able to follow your instructions properly.

Accept my humble obeisances once again.

Your insignificant servant,
Kṛṣṇa Priya dāsī
Russia

KṚṢṆĀNANDA DĀSA

Dear Gurudeva,

Please accept my most humble obeisances to the dust of your lotus feet.
All glories to Your Divine Grace! All glories to Śrīla Prabhupāda!

Congratulations on this auspicious day of your appearance in this world to deliver the fallen souls!

Last year I was fortunate enough to participate in Gaura-purṇimā festival in Māyāpur. There in the holy *dbāma* I'd mysteriously met a devotee from UK who became your servant when you took *sannyāsa*. Later on he was initiated by Śrīla Gour Govinda Swami. That devotee told me there were not many persons in ISKCON who could show a good example, and Your Divine Grace was one of very few.

The list of your accomplishments increases day by day. Recently you have triumphantly opened a new temple in Budapest. Your Hungarian farm is exemplary. Your "Kṛṣṇa in Vṛndāvana" series is amazing.

The last (not the least) I can especially appreciate, being happily engaged in producing Russian books. Now we are trying to improve the translation of *Venu-gītā*. I have read there that once a small insect had drowned in a little pool of Śuka-Śārī's tears. The insect immediately accepted a four-armed form and left for Vaikuṅṭha. I feel myself such an insect drowning in a lake of your tears of ecstasy – your "Kṛṣṇa in Vṛndāvana" series – and after having seen a happy end for that insect now I am sure of my own destination.

Thank you, dear Gurudeva, again and again!

Your useless servant from Moscow,
Kṛṣṇānanda dāsa

KUNDAĻATĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Először is szeretném megköszönni, Guru Mahārāja, hogy idén is itt lehetek még a tanítványaid között, és ha nem is tudlak megfelelően se dicsőíteni, se szolgálni, de legalább lehetőségem van ezeket gyakorolni, és a *bbakták* társaságában menedéket venni.

Amikor egy *bbaktának* nehézsége van, azt szoktad mondani, hogy mindenkinek meg kell vívnia a maga *kuruksetrai* csatáját. Nem egy ilyen küzdelem vár ránk az életünk során, de a legnagyobb nehézségek alatt sem felejtethetjük el, hogy a lelki tanítómester a mi örök jóaka-

rónk, és mindig készen áll arra, hogy segítsen nekünk. Nagyon hálás vagyok ezért neked, Guru Mahārāja, hogy menedéket adott nekünk a férjemmel Új Vraja-dhāmában, és törekedni fogunk arra, hogy soha ne felejtjük el, milyen veszélyes az anyagi energia. Jó lenne már nem csak problémákat okozni neked, hanem jó tanítványhoz illően csak szolgálni téged, és segíteni a szolgálatodat úgy, ahogy te kívánod. Ettől még sajnos nagyon messze állok, de az új vraja-dhāma-i *bhakták* olyan különlegesek, hogy velük társulva még talán az én önző, materialista szívem is meglágyul egyszer, és képes leszek igazi tanítvánnyá válni. Ez a vágyam: menedéket venni és megtanulni emberré válni, könyörögve hozzád és minden *vaiṣṇavához*, hogy bocsássák meg a sok kellemetlenséget és sértést, amit okoztam nekik vagy elkövettem.

Elesett szolgád:
Kundalatā devī dāsī

KUÑJA BIHĀRIṆĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at Your lotus feet.
All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You on this most auspicious day!

I wish I could begin to understand how incredibly fortunate I am to be part of such an extraordinary saṅkīrtana mission. How fortunate I am to be on the planet at this time. It was not long ago that Lord Gaurāṅga was here to teach us the *yuga dbarma, nāma-saṅkīrtana*. And, now how fortunate I am to be part of Śrīla Prabhupāda's International Society for Krishna consciousness. A society that even the very fallen and pitiful like myself can come to and try to accept the mercy.

I wish I could understand how incredibly fortunate I am to have found such a perfect Spiritual Master as You. I wish I could understand how rare it is to find such a magnanimous and merciful Guru as You, who accepts even a wretched fool like me as Your disciple. I am so undeserving and ignorant to the fact that You have saved my life. You have given me the light and air so that my spiritual existence may breathe and live. Without you I would be nothing. Through Your perfect example of mercy, compassion, unending conviction, and ever flowing love for Kṛṣṇa and His Holy Name, You are teaching me how to follow and please the perfect Spiritual Master. I pray that I may understand how fortunate I am and how serious of a situation I am in. I also pray that I can appreciate everything I have been given and that I will learn how to please you and take my position very seriously. I am eternally indebted to You and my only wish is that somehow I can repay You by following Your instructions and understanding that pleasing the Spiritual Master and the devotees is the only purpose of my life.

Your fallen servant,
Kuñja Bihāriṇī dāsī

LAKṢMĪ-CANDRA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmának!

Közeleg a nagy nap. Ez a nagy nap a te megjelenésed napja. Egy ünnep, akárcsak az államilag elismert ünnepek, mint május 1, augusztus 20... csak ez nagyobb, szebb és dicsőségesebb. Bárki, aki *bbaktának* érzi magát, s így vagy úgy elkötelezettje Śrīla Prabhupādának, ezt a napot a legnagyobb ünnepként kell a szívébe zárnia. Dicsőséges ez a nap, mert, kedves Gurudeva, belőlünk, *mlecchákból* embert faragtál; s még most is faragsz, mert ez egy időigényes folyamat. Nem azért, mert te rosszul végzed, vagy mert rossz a módszered, hanem mert mi vagyunk képzetlenek, elesettek, ügyetlenek. Gyakorlatilag minden, ami Magyarországon található, s s Kṛṣṇa-tudattal kapcsolatos, az a te kegyed, a te munkád gyümölcse. Van szép farmunk, templomaink, fesztiváljaink, szegényélelmezési programunk, védikus iskoláink. Mindez a te fáradozásod eredménye. Valójában csak lelki tanítómestered, Śrīla Prabhupāda utasításait valósítod meg, ennek élsz ugyanúgy, ahogy ezt Prabhupāda tette saját lelki tanítómestere, Bhaktisidhānta Sarasvatī Mahārāja utasításaival. Te viszed a tudás fáklyáját, s világítod az utat előttünk, akik sötétben vagyunk, s arra se vagyunk képesek, hogy az orrunkig ellássunk.

Kedves Gurudeva, minden dicsőséget neked, elesettek megmentőjének! Éljen még sokáig, s tántoríthatatlanul vezesd a magyar *yātrát*. Kegyedből, a *guru* kegyéből minden lehetséges. Csinálj belőlünk, sántákból, bénákból olyanokat, akik hegyeket fognak átugorni, süketekből olyanokat, akik himnuszokat énekelnek majd. Te biztosítod nekünk azt a hajót, amellyel át-szeljük az anyagi lét óceánját. Légy sokáig a kapitányunk!

Szolgád:

Lakṣmī-candra dāsa

BHAKTIN LEHOCZKI MELINDA

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Igazán még nem ismerlek téged, nincs személyes kapcsolatod veled. Amit azonban nap mint nap láthatok a tanítványaid körében, az a feléd irányuló, őszinte odaadásuk, tiszteletük, szolgálatuk. Érzem magamban ezeknek a tulajdonságoknak a hiányosságát, de a tanítványaid olyan kegyesek, hogy ennek ellenére mégis megengedik nekem, hogy itt legyek.

Mostanában egyre gyakrabban adod a személyes társulásod a budapesti *bbaktáknak*, és így egyre több lehetőség nyílik a közvetlen szolgálatodra, melyben engem is lefoglalnak. Reménykedem benne, hogy így, a szolgálaton keresztül, sikerül fejlesztenem a veled való kapcsolatot. Valamint abban is bízom, hogy egyszer majd sikerül alázatossá válnom, ami igaz-zá teszi a „szolga” szó jelentését, amit egyelőre még csak formálisan biggyesztek a leveleim végére.

Kedves Śivarāma Mahārāja, köszönöm neked, hogy ilyen *bbakták* társaságában szolgálhatok, és kérek, add a kegyed, hogy mindig tudjam követni Śrīla Prabhupādát és a *bbaktákat*!

Köszönöm, hogy elhoztad Magyarországra a Kṛṣṇa-tudatot, Śrīla Prabhupāda könyveit, Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅgát és Rādhe-Śyāmát!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Lehoczki Melinda
Budapest

BHAKTIN LÉNGYEL PIROSKA

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Ismét megadatott az a szerencsés alkalom, hogy lehetőségem van dicsőíteni téged megjelenésed ünnepén. Szeretnék idén nem egy szentimentális felajánlást írni, hanem valóban magasztalni téged, de félek, hogy nem így lesz. Úgy érzem magam mint egy kis bogár, aki egy hegy előtt áll. Mit foghat ő fel a hegy nagyságából? Biztos vagyok benne, hogy én is csupán egy kicsi töredékét látom a te lelki hatalmadnak. Kérlek, mégis fogadd el ezt a szerény próbálkozást, hogy köszöntelek téged.

Azt szokták mondani, hogy egy embert a tettei alapján kell megítélni, nemcsak a tulajdonságai szerint. Téged látva egy tiszta *bbakta* tulajdonságait és cselekedeteit látom. Könyörületesség, együttérzés, törődés, támogatás, lelki tudás, józanság, türelem, kiegyensúlyozottság, bölcsesség, istenszeretet, humor, igényesség, elhivatottság, tisztaság, tisztesség, erő, kegyesség – néhány azok közül a magával ragadó és tiszteletet kiváltó tulajdonságaid közül, melyeket bárki észrevesz.

Ezek azonban pusztán szavak. Tetteid még ékesebben beszélnek szíved tisztaságáról és jellemed nemességéről. Számomra az egyik fő példa vagy arra, amikor a tanítvány eggyé teszi szívét lelki tanítómestere vágyával. Egyike vagy Śrīla Prabhupāda azon dicsőséges tanítványainak, akik élete és lelke a *gurujuk* missziója. Śrīla Prabhupāda élete a prédikálás volt, hogy minél több feltételekhez kötött lelket kimentsen *māyā* karmaiból.

A Gaura Pūrṇimān történt vetítés világosan megmutatta, hogy ez a te életed is: a prédikálás. Minden, amit tettel és teszel, ezt szolgálja: hogy minél több lelket visszahozz Kṛṣṇához, és

így elégedetté tedd Śrīla Prabhupādát. Ezzel a céllal jöttél Magyarországra, ezért hangsúlyozod a könyvosztást, ezért hoztál létre templomokat, ezért hívtad meg az univerzum legszebb *mūrtijait*, ezért képzod és inspirárod a *bbaktákat* és ezért írod a könyveket.

Köszönöm neked, hogy eljöttél ebbe az országba, és elhoztad a Kṛṣṇa-tudatot. Köszönöm a szerencsét, hogy itt lehetek. Köszönöm a *bbaktáidat*, akik nélkül most nem lennék itt. Köszönöm, hogy a szent Vraja-dhāmában élhetek és végezhetek szolgálatot. Köszönöm, hogy elhívtad a világ legszebb *mūrtijait*: Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarát és Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅgát. Köszönöm az állandó inspirációt, amit személyed, *bbajanáid*, leckéid és a neked végzett szolgálat jelentenek. Köszönöm a könyveidet, melyekben feltárod előttünk szíved és benne a lelki világot, melyben Radhe-Śyāma végzik örök kedvteléseiket. És köszönöm a szent nevet.

Az adósod vagyok, és bizton tudom, hogy ez egy olyan adósság, melyet nem tudok visszafizetni. Olyan jó lenne valahogyan hozzájárulni elégedettségedhez egy cseppnyi mértékben! Tudom, hogy nincs más vágyad, minthogy a *bbakták* fejlődjenek, felelősséget vállaljanak a missziódban, a prédikálásban, és életüket tökéletessé tegyék azzal, hogy a végén visszamennek Kṛṣṇához. Ez komoly kihívás. Sajnos én még messze vagyok ettől, még éppen csak hogy elkezdtem a lelki élet útját. Valahol az elején cammogok a *śraddhā - sādhu-saṅga - bbajana-kriyā* állomások között.

Legutóbbi leveledből megértettem, hogy te azonban kegyesen az én parányi erőfeszitésemet is értékeled és elfogadod, mert tudod, hogy ezen kívül nincs másom, amit felajánlhatnék. Nagy megnyugvással töltött ez el és arra ösztönzött, hogy még nagyobb erőfeszítést tegyek arra, hogy folytassam a lelki életet.

Szolgálatom a *gurukulában* ízelítőt ad abból, milyen nagy dolog másokat akár csak inspirálni a lelki életre, nem is szólva arról, hogy vezetni őket Kṛṣṇához. Így ma már egyre tisztábban látom, hogy mindaz, amit te tettél az elmúlt húsz évben és teszel ma is a magyar *bbaktákért* – és köztük értem is – páratlan és felülmúlhatatlan. Nem lehet olyan szót találni, ami eltúlozná áldozatodat és dicsőségedet. Ezt az ajándékot nem lehet visszafizetni, bár az etikett szerint minden adományt illik meghálálni.

Újból és újból köszönöm neked jószerencsédet. Sajnos nem tudlak mással köszöntenni születésnapodon, mint hogy kifejezem a vágyamat, hogy szeretnék hasznos tagja lenni a közösségnek. Alázatosan kérlek, továbbra is fogadd el szerény próbálkozásaimat. Nincs másom, amit felajánlhatnék.

Szolgáid szolgálója:
Bhaktin Lengyel Piroska
NVD

LĪLĀRĀNĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérem, fogadja tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Újra eltelt egy év. Minden évben nagyon sokat köszönhetek Mahārājanak, de az elmúlt évben az életemet mentette meg. S igazából már nem először, mert Mahārāja már a békéscsabai kis csapatot is nagyon nagy odafigyeléssel és törődéssel tanította.

Nem tudok elég hálás lenni, és nem tudom mi az, amivel kifejezhetném a hálámat Mahārāja felé. Csak imádkozom, hogy megfelelő tanítvány és egy őszinte szolga váljon belőlem.

Imádkozom, hogy sohase hagyjam el azt a menedéket, amit felajánlott nekem.

Guru Mahārāja végtelen lágy szíve és együttérzése egy új lehetőséget adott, hogy újrakezdem az életemet. Előlről és megfontoltan, óvatosan és tudatosan.

A másik, amit adott nekem, az a tanítványai társasága. Ők azok, akik most tanítanak, hogyan kell *bbaktának* lenni itt Új Vraja-dhāmában, hogyan kell szolgálatot felajánlani a *bbaktáknak*, a lelki tanítómesternek, és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának.

Köszönöm a gondoskodást, és hogy az úton tart. Guru Mahārāja kegyéből így lehetőségem van rá, hogy kövessem lelki tanítómesterem instrukcióját, miszerint élj mindig Új Vraja-dhāmában, add az életed Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának, és válj az Ő *bbaktájukká*.

Kérem Mahārāja, tartson meg lótuuszlabai menedékében!

Örök szolgálója:
Lilārānī devī dāsī

LĪLĀŚUKA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked!

A *bbakta* huszonhat tulajdonságából az első a *krpālu*: kegyes. Nagyon kegyes az elesett lelkekhez.

A felajánlásomat megjelenésed napján írom. A mai nap specialitása, hogy nemcsak a nyugati, hanem a védikus kalendárium szerint is ma van ez a legkedvezőbb nap. Ritka egybeesés. Amikor reggel beültünk a *Śrīmad-Bhāgavatam* leckére, a 6. ének 3. fejezetének 30. verse következett, a dátum pedig 2006.03.30-a volt. Második ritka egybeesés. A dátum megegyezik a vers számával. Azután pedig felolvastuk a verset. A vers arról szól, hogy Yamarāja összetett kézzel könyörög az Úrhoz, és bocsánatot kér Tőle szolgálói hibájáért.

Amikor hallottam a verset, egyből Guru Mahārāja jutott eszembe. Azt hiszem, Guru Mahārāja is szokott könyörögni Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundarához, hogy bocsássa meg a sértéseket, amelyeket mi követünk el a szolgálatunk közben, és felelősséget vállal értünk, tanítványaiért, hogy segítsen bennünket a lelki életben. Guru Mahārāja kegye nélkül nem tudnánk a szolgálatunkat végezni.

Nagyon sok kegyet kapunk minden formában. Guru Mahārāja megment bennünket a *kar-mánk* szorításától, kiváltképp engem, aki nagyon elesett vagyok.

Kegyét kapunk transzcendentális tudás formájában, amely Guru Mahārāja könyveiből és leckéiből árad felénk, és a szidása formájában, amely kitisztítja a sok *anartbát* a szívünk mélyéből. Sajnos nekem sok *anartbám* van, amely kitisztításra vár, ezért sok szidás is vár még rám minden bizonnyal. Nagyon köszönöm, hogy mindezek ellenére szolgálatot kapok itt Új Vraja-dhāmában, Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara és a *bbakták* szolgálatában.

Köszönjük, hogy megnyilvánítottad itt Vṛndāvanát, és elhívtad az Urakat tíz évvel ezelőtt.

bbavad-vidhā bhāgavatās tīrtha-bhūtāḥ svayaṁ vibho
tīrtbī-kurvanti tīrtbāni svāntaḥ-stbena gadābbṛtā

„Uram! Az olyan *bbakták*, mint amilyen te vagy, maguk a megszemélyesült szent helyek. Mivel a szívedben hordod az Istenség Személyiségét, minden helyet zarándokhellyé változtatsz.” (*Bhāg.* 1.13.10)

„Vannak, akik azt mondják, hogy egy *bbaktának* a szent helyek valamelyikén kell élnie, például Vṛndāvanában vagy egy olyan szent városban, ahol azelőtt az Úr is élt, a tiszta *bbakta* azonban bárhol élhet, mert odaadó szolgálata révén mindenhol képes Vṛndāvana atmoszférát teremteni.” (*Gītā* 8.14, magyarázat)

Kérlek, részesíts továbbra is a kegyedben, hogy tudjak én is Vrajában élni, és szolgálni a *bbaktákat* és Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundarát. Hadd legyek újra *gopī-bhartuḥ pada-kamalayor dāsa-dāsānudāsaḥ*.

Hallottam, Guru Mahārāja szeretné, hogy legyen huszonnégy órás *kīrtana* nálunk. Ha van rá mód, szeretnék részt venni ennek a megszervezésében. Szeretnék eszköz lenni ebben. Mikor jön el a nap, amikor megállás nélkül folyik a *kīrtana* és a *bbajana* Rādhē-Śyāma birodalmában?

„*tuṣyeyāṁ sarva-bhūtātmā guru-śuśrūṣayā* és *taranty aṅjo bbavārṇavam*. Pusztán az-zal, hogy a lelki tanítómestert szolgálja, az ember átszelheti a tudatlanság óceánját, és hazatérhet, vissza Istenhez. Lassanként tehát eljuthat oda, hogy szemtől szemben láthatja a Legfelsőbb Urat, s az Ő társaságában élvezheti az életet.” (*Bhāg.* 7.15.28, magyarázat)

Amit leírtam, az csak egy pár csepp volt Guru Mahārāja kegyének óceánjából.

Jelentéktelen szolgád:
Lilāsuka dāsa

LĪLĀVATĀRA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Fogadd tiszteletteljes hódolatomat, minden dicsőséget isteni *Vyāsa-pūjādnak!*

A már-már divatossá váló médiapesszimizmus egyik unalomig ismételtetett közhelye, hogy a modern tömegmédiá rossz mintákat kínál az embereknek, és kulcsszerepet játszik a kultúra, az erkölcs és a közélet színvonalának hanyatlásában. A másik ilyen „skarlát betű” az, hogy a népszerű tömegkommunikáció a negatívumot és a szenzációt kedveli, így a valóságoshoz képest felülreprezentált benne a szélsőséges vagy deviáns viselkedés. A médiapesszimizták nyilván ok-okozati összefüggést tételeznek fel a képernyőkön és a valós világban látható jelenségek gyakorisága között, egyszóval a média rossz mintát kínál az embereknek. Lehet, hogy ez így van, lehet, hogy nem egészen, de arról meg vagyok győződve, hogy kétszer kettő néha öt.

Több mint egy éve már, hogy az egyik kereskedelmi TV csatorna bemutatta azt a portréfilmet, amit unokatestvéred Robert társaságában készítették Veled, rólatok egy különös indiai utazás díszletei között. Nem tudom, hogy az adást hányan nézték, és fogalmam sincs, hogy milyen lehetett a kritikai fogadtatása. Szerintem egy tehetségesebb riporter sokkal többet is ki tudott volna hozni belőle, de végül is úgy találtam, hogy a téma fogyasztható volt az átlagnéző számára is. A *bbakták* mindentől függetlenül természetesen nagyon élvezték, mert sok, korábban nem ismert részlet derült ki Rólad, és számunkra ez volt a lényeg. Azt azonban, hogy mi ragadta meg a kívülállókat a történetben, csak sokkal később tudtam meg. Egészen pontosan tegnap.

Apám, akinél kevés agresszívebben politikus embert ismerek, és akit törőlmetszett baloldalisága, antiklerikalizmusa amúgy egyáltalán nem akadályoz meg abban, hogy az emberek közötti ellenségeskedés, meg nem értés, bizalmatlanság, és intolerancia elharapódzása fölött keseregjen, nemrégiben szóba hozta a filmet. Azt mondta, hogy számára meglepő és megindító, sőt példaértékű volt, hogy két ember – mármint Te és Robert – akik egymásra semmi-lyen sem hasonlítanak, világnézetük a lehető legtávolabb áll egymástól, értékrendjük teljesen ellentétes, sőt életmódjuk kölcsönösen viszolygást vált ki a másikban, mégis szóba állnak egymással. Nemcsak, hogy beszélő viszonyban vannak, de tisztelik is egymást. Nemcsak tisztelik egymást, hanem együtt is működnek, ha úgy alakul. Ez megdöbbentette apámat.

Az igazság az, hogy engem is. Pedig valahol ebben a történetben van elrejtve a Kṛṣṇa tudatos mozgalom sikerének, és az én személyes sikeremnek a kulcsa is. Valahogyan meg kellene tanulnunk Tőled azt a stratégiát, ahogyan azokkal bánsz, akik nem értenek egyet Veled feltétel nélkül mindenben, és akikről tudod, hogy minden igyekezeted ellenére a belátható időn belül nem is fognak megváltozni. Tudod róluk, hogy soha nem fogják hódolatukat ajánlani, nem fogják fátyolos szemmel inni a szavaidat, és mégis értékeled őket. Látszólag nem vársz el tőlük semmit, mégis kihozod belőlük a maximumot, amit a Kṛṣṇa tudatos mozgaloméért, és persze saját magukért tehetnek. Meg kell tanulnunk ezt Tőled, mert ők vannak, ők lesznek többen az életünkben. A különbözőség értékelésére nemcsak azért van szükségünk, mert a körülöttünk szinte percről percre változó világ információs terei ádáz versenyt teremtet-

tek az emberek tudatáért, figyelméért, és amelyben a témérdek szereplő egyikeként veszünk csak részt, hanem azért is, mert rá kell jönnünk, hogy a mi kis maroknyi közösségünk maga is sokszínű, néha kiszámíthatatlan, fegyelme, és állhatatossága korlátozott, vagyis nem követi feltétlenül a mi jogosnak esetleg vélt elvárásainkat. Márpedig a civilizáció fejlődése – és ez alól a törvény alól a *bbakták* társadalma, ha úgy tetszik a varnāšrama sem kivétel – a közös érdekek, alapelvek felismerése és védelme mellett, egymás kölcsönös értékelésén, talán magán a különbözőségeken alapul.

Azt hiszem, hogy Śivarāma Svāmi, és a neves filmproducer Robert Lantos különös kapcsolatán sokan elgondolkoztak, és igazat kell adnom apámnak, ebben a filmben tényleg ott van a csoda.

Kérlek, tarts meg szolgálatodban!

Jelentéktelen szolgád:

Līlavatāra dāsa

BHAKTA LŐNYAI ZOLTÁN

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Kedves Guru Mahārāja, megtiszteltetés nekem, hogy a tanítványod lehetek, és megtiszteltetés mindenki számára, hogy megjelenésed alkalmából papírra róhatjuk megjelenésed nagyságát. Bár egyre nehezebb gondolataimat papírra vetni mondatok formájában. Nem könnyű leírni megannyi erőfeszítéset, amit tettél, teszel és tenni fogsz, hogy a Kṛṣṇa-tudat felvirágozzon. Én csak megköszönni tudom neked azt, ahogy inspirálsz a tanítványaidon keresztül. Nem fér kétség ahhoz, hogy te vagy az a személy, aki megmenti az embereket a születés és halál körforgásából, és te vagy az, aki segít abban, hogy a legjobb és legbiztonságosabb úton térjünk haza, vissza Istenhez, Prabhupāda lábnyomait követve.

Végezetül szeretnék neked jó egészséget kívánni megjelenésed napján, és köszönök neked mindent, amit értünk teszel.

Szolgád:

Bhakta Lőnyai Zoltán

Eger

MĀDHAVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked megjelenési napodon!

Mikor ezeket a sorokat írom, körülöttem az anyagi világban éppen választási harcok dúlnak. Jártamban keltemben az utcán, mindenfelé „nagy” személyiségek fényképeit láthatom. Ha valaki kinyitja a TV-t, a rádiót, unos-untalan e személyek dicsőítését hallhatja. Az emberek legnagyobb gondja az, hogy melyik vezetőt fogadják el, melyik „mester” irányítása alatt akarjanak élni.

Szerencsére ez a *bhakták* között egy kicsit másképp van. Nekünk nem kell választanunk. Nekünk Kṛṣṇa megadta azt, amire szükségünk van: téged – egy olyan vezetőt, akire nyugodtan rábízhatjuk a lelki életünket. Aki megfelelő körülményekkel és instrukcióival a legjobb lehetőséget biztosítja az odaadó szolgálat gyakorlásához. Akinek irányítása alatt van esélyünk arra, hogy Kṛṣṇa-tudatossá válhassunk.

Te nem ígérgesz mindenfélét alaptalanul. A te szavaidat nem kell elosztani tízzel, hogy visszamaradjon az igazság. Te csak olyan dolgokat akarsz nekünk adni, amivel tényleg rendelkezel. Benned korlátlan mennyiségben megvan a Kṛṣṇa-tudat, a Kṛṣṇa iránti önzetlen szeretet, s ha téged követünk, mi is megkaphatjuk azt. Te érdemes vagy a dicsőítésre és a követésre.

A tanítvány szívében minden hirdető oszlopon a lelki tanítómestere képe van, minden csatornán a *guruja* dicsősége hallható. Én azt ígérem, hogy legalább ezen a napon megpróbálom átragasztani plakátjaimat, és a te adásodra hangolni elmém rádióját.

Haszontalan szolgál:
Mādhava dāsa

BHAKTA MAGOŁA RICHÁRD

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek téged, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Sokat gondolok arra, hogy milyen nagy kegyet kaptam a tanítványi láncolat tagjaitól, és arra is, hogy ezt valójában nem tudom megérteni. Nem tudom felfogni a szerencsémet, ami azáltal ért, hogy találkoztam veled. Nem tudom értékelni igazán azt az erőfeszítést, amit értünk tétél. Valójában a pokolból húztál ki engem, de én olyan hálátlan vagyok, hogy még mindig

nem akarom odaadni mindenemet ennek a mozgalomnak. Jó, hát egy kis kontrollt magamra erőltetek. Betartom a legalapvetőbb szabályokat. Végzek egy kis szolgálatot. S mindig rá kell döbbernem arra, hogy mindez majdnem semmi, hiszen az elmém – ha finomabb szinten is – még mindig az anyagi élvezeten jár. Még mindig nem szeretem igazán Kṛṣṇát. Még mindig nem kedvelem igazán a *bbaktákat*. Nem adom az életemet, hanem próbálok berendezkedni itt az anyagi világban, s csak akkor tudok erősen imádkozni, ha kívánságlistát nyújtok be Kṛṣṇának. Szeretem énekelni a Hare Kṛṣṇát – de nem szeretetből, hanem csak mert nincs más remény. Nincs más remény a boldogságra. Nagyon sajnálom, hogy olyan sok rosszat tettem. Ha valaha is jóvá teszem a sok rosszat, az csakis a te kegyedből történik majd. Próbálok egy jobb ember lenni – ha nevezhetjük egyáltalán a korábbi életvitelemet emberinek. Most éppen azt ígéretem Kṛṣṇának, hogy csak még egy fontos kívánságomat teljesítse, s utána minden erőmmel Őt fogom szolgálni majd. Talán így lesz, talán nem, de ha sikert érek el, akkor az is a te kegyednek a megnyilvánulása lesz.

Őszinte tisztelettel:
Bhakta Magola Richárd
Debrecen

MAHĀ MANTRA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

My beloved spiritual master I just want to say
My debt to you I can never repay.

After such a long time this desire in my heart
For siksa from you did formally start.

I've gathered your letters from many years past
I read them all daily from first to last.

Veṇu-gīta, Na Pāraye'ham and Kṛṣṇa Saṅgati
I savour and relish like nectar to a bee.

And Manaḥ Śikṣā, Prema-vivarta and Mādhurya Kadambini
Have made this mp3 player a friend to me.

To follow your example I try and strive
And this deity worship has come alive.

By the mercy of Rādhā Govinda I've now attained you
And by your mercy Their lotus feet are attainable too.

Your encouragement and instructions will play a big part
In fighting my six enemies and cleansing my heart.

And one day I will become worthy and free
By imbibing all that you've given to me.

From your servant,
Mahā Mantra devī dāsī

MAHĀPRABHU DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál.
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Habár alkalmatlan vagyok rá, mégis engeddd meg, hogy dicsőítselek isteni megjelenésed napján.

yasya deve parā bhaktir   yathā deve tathā gurau
tasyaite katbitā hy arthāḥ   prakāśante mabātmanāḥ

„Azoknak a nagy lelkeknek, akiknek egyidejűleg fenntartás nélküli hitük van az Úrban és a lelki tanítómesterben, a védikus tudomány minden lényege automatikusan megnyilvánul.”

Guru Mahārāja, ez a leírás tökéletesen jellemző Rád. Számunkra ez minden nap beigazolódik. Śrī Vyāsa-pūjā – a lelki láncolat dicsőítésének napja, s ekkor emlékezhetünk a nagy ācāryákra, akik közvetítik az Úr Caitanya üzenetét, de aki ezt átadja nekünk, Te Guru Mahārāja, felfoghatatlanul közel vagy. Ők a múltban éltek, ahol mindenki többé-kevésbé követte a védikus kultúrát. Te ebben a civilizálatlan világban vagy velünk, s teremtesz egy isteni civilizációt, ott ahol az emberek még csak meg sem közelítik a *śūdra* fogalmát.

Könnyű a lelki élet — mondtad többször — csak mi vagyunk olyan elesettek, hogy vannak nehézségeink.

mandāḥ sumanda-matayo/ manda-bhāgyā hy upadrutāḥ — E korban lusták, félrevezettek, szerencsétlenek és zavarodottak az emberek. Még csak esélyük sincs megszabadulni a szenvedéstől. A lelki tanítómester kegye nélkül lehetetlen máshogy látni, gondolkodni, érezni, mint ahogyan a kötőerők diktálják. Megdöbbenő volt számomra, hogy Māyāpurban Surabhi Kunjnál mennyire szükség volt az isteni látásodra, ahol egy eksztatikus *kīrtanát* tartottunk. Nélküled pusztán egy poros utcát, egy omladozó épületet és egy közönséges vaskaput láttuk volna. Pedig ez az a hely, ahol az Úr Nityānanda megnyitotta a Szent Név piacát.

A Te utasításaid követve a látásoddal élve van egyedül esélyünk, hogy felülemelkedjünk a tudatlanság végtelen óceánján.

Śrīla Prabhupāda – aki *jagat-guru* — vágya az volt, hogy így vagy úgy, de mindenki vegyen részt ebben a *saṅkīrtana* mozgalomban.

Te, aki csak ennek a vágnak élsz, Guru Mahārāja engem is lefoglalsz ebben a szolgálatban.

Köszönöm, hogy itt lehetek, és hogy elesettségem ellenére kapok mindig lehetőséget, hogy fejlődhessek, s végezhessek valamilyen szolgálatot, mely megmenthet az alacsonyrendű természetemtől. Egy leckén mondtad, hogy Kṛṣṇa kegye az *avaroba-panthān* át jön, s hogy Őt lehetetlen megközelíteni a mi helyzetünkből, de ha megtesszük az erőfeszítést az Ő kielégítésére, akkor kegyesen megnyilvánulhat. Kṛṣṇát lehetetlenség kielégíteni, hiszen Ő végtelenül hatalmas. Egyedül a Te kegyedből lehetséges ez, hiszen Te olyan közel vagy az Ūr szívéhez.

Kérlek, fogadd el erőtlen törekvésem!

Jelentéktelen szolgád:
Mahāprabhu dāsa

MAJLÁTH PÉTERNÉ (BHAKTIN RENI)

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Kérlek, engedd meg, hogy megjelenési napod alkalmából köszönhesselek. Nagyon nagy kincs vagy számunkra, és én nem tudom, hogyan kell-e kincset köszönteni. Hogy kincs vagy, az minden léptedben és tettedben megnyilvánul számunkra. Egy csodálatos templom készült a te vezetéseddel Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅgának. Ha te nem vagy, biztosan nem tudtak volna a *bbakták* ilyen varázslatos helyet készíteni Kṛṣṇának. Szeretném megköszönni, hogy a Farm után egy másik csodálatos hely is létesült, ahol eltölthetünk percek, órákat, napokat és akár egy életet is.

Köszönöm szépen, hogy támogatod a *bbaktákat* inspiráló *bbajanákkal*, és leckék által tanítás bennünket, elesett lelkeket. Ha te nem lennél, ki tudja, hol tartanánk ebben az anyagi világ körforgásában.

Köszönöm neked, hogy itt lehetek e mozgalom tagjaként, és így lehetőséget kapok arra, hogy közelebb juthassak Kṛṣṇához.

Minden dicsőséget lótu-szlábad porának!

Alázatos szolgád:
Majláth Péterné (Bhaktin Reni)

MANA-MOHANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!

Minden dicsőséget lótuşzlábaidnak!

*om ajñāna-timirāndbasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlitam yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmīne*

Ismét eltelt egy év, és a többi téged dicsőítő *bbaktá*hoz hasonlóan én is ismét megpróbálkozom azzal, ami számomra talán a legnehezebb feladat: megérteni a megérthetelent. Megérteni néhány egyszerűnek tűnő szót: *sākṣād-dbaritvena*.

*guru kṛṣṇa-rūpa hana śāstrera pramāṇe
guru-rūpe kṛṣṇa kṛpā karena bhakta-gaṇe*

„A kinyilatkoztatott szentírások határozott véleménye szerint a lelki tanítómester nem különbözik Kṛṣṇától. Az Úr Kṛṣṇa a lelki tanítómester alakjában szabadítja fel *bbaktáit*.” (Cc. *Ādilīlā* 1.45)

Már évek óta birkózom azzal, hogy ezt megértsem.

„Ez a vers Hrṣīkeśának nevezi Kṛṣṇát, mert Ő a birtokosa valamennyi érzékszervnek. Az élőlények az Ő szerves részei, ezért érzékeik is részei az Ővéinek. (...) Az élőlények érzékeit a valamennyiük szívében jelen lévő Úr irányítja, ez azonban annak megfelelően történik, hogy az élőlény milyen mértékben hódol meg Neki. Tiszta *bbaktájának* érzékszerveit közvetlenül irányítja.” (*Gītā* 1.15, magyarázat)

2004. júniusától nemegyszer tapasztalhattam meg Śrīla Prabhupāda ezen szavait veled kapcsolatban. Többször történt velem olyasmi, ami azt mutatta, hogy a te érzékszerveid Hrṣīkeśa irányítása alatt állnak. Mindent, amit Ő lát, Ő hall, Ő tud, te is látod, hallod, tudod.

Ezt leírni nagyon egyszerű, de eszerint élni... Ez a különbség a tudás és a megvalósítás közt.

Az elmúlt két évben sokat sírtam, s mint egy szerencsétlen gazdátlan kutya, úgy könnyörögtem menedékért. Eközben nemegyszer tapasztalhattam meg indokolatlan kegyed. Mégis, eddig elkövetett felmérhetetlen bűnös tetteim eredményeképp egy hatalmas szakadék nyílt meg előttem a lótuşzlábaid menedéke felé vezető úton. Kérlek, add áldásaid rám, hogy át tudjak kelni ezen a szakadékon, vagy ha le is zuhanok, képes legyek emlékezni lótuşzlábaidra. *Janme janme prabhu sei*.

*ārādbhānānām sarveṣāṁ viṣṇor ārādbhānām param
tasmāt parataram devī tadīyānām samarcanam*

„Az Úr Śīva így szólt Durgā istennőhöz: Kedves Devī! A Védák ugyan ajánlják a félistenek imádatát, a legmagasabb rendű imádat mégis az Úr Viṣṇu imádata. Azoknak a *vaiṣṇaváknak* a szolgálata azonban, akik kapcsolatban állnak az Úr Viṣṇuval, még ezt is felülmúlja.” (*Padma purāna*)

Śrīla Keśava Bhārati Mahārāja egyik leckéjében azt mondta, hogy a *bhakta* legfontosabb tulajdonsága a megbocsájtás. Kedves Guru Mahārāja! Újra és újra lótuuszlábaid porába vetem magam, és indokolatlan kegyedért könyörögve arra kérlek, bocsásd meg nekem azt a rengeteg bűnös tettet, amit elkövettem, ami mára egy kimeríthetetlen óceánná tagadt. Kérlek, imádkozz értem, hogy a szívemből eltűnjön minden érzékielégítésre irányuló vágy, s végre képessé váljak utasításaid követésére. Csak így válhatok képesítetté arra, hogy csatlakozzam azokhoz a *bhaktákhoz*, akik tiszta szívvel imádják lótuuszlábaidat.

Könyörögve kérlek, adj menedéket lótuuszlábaidnál!

Legszerencsétlenebb szolgád:
Mana-mohana dāsa

MAṄGAĻA HARI DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances at your lotus feet.
All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your Divine Grace.

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

Thank you Guru Mahārāja for your awe inspiring association, guidance and loving care. In this material world I have had many fathers, but you are my Spiritual father.

In the purport on Bhagavad-gītā chapter 4 Text 36 Śrīla Prabhupāda says, “This material world is sometimes regarded as an ocean of nescience and sometimes as a blazing forest. In the ocean, however expert a swimmer one may be, the struggle for existence is very severe. If someone comes forward and lifts the struggling swimmer from the ocean, he is the greatest saviour.” I am eternally indebted to you for planting the seed of *bhakti* in my heart.

Over the last 12 months I have had the great fortune to see you. You have given me a lot of inspiration for chanting Hare Kṛṣṇa, when hearing you chant the holy names in great devotion and hearing you speak on how important the holy names are.

Without your association from your instructions and personal presence, I would be lost and confused. I feel that you are protecting me from so many dangers.

Please be merciful to me and teach me how to become a better servant in this *saṅkīrtana* movement.

Your insignificant servant,
Maṅgala Hari dāsa

MĀNIṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaura-Harinak,
Dayāl-Nitāi Vijāya-Gaurāṅgának és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Az utóbbi évben is rengeteg olyan pillanat volt, amikor tudatosult bennem, hogy mekkora szerencse ért azzal, hogy a tanítványod lehetek.

Lassan elmondhatom, hogy a *bbakták* között tölthettem eddigi fél életemet, ezért régóta ismeresz engem. Ismered az összes *anarbāmat*, gyengeségemet, de ennek ellenére eltűrsz, sőt a közeledben tartsz egy transzcendentális trükkel: a szeretetteddel. Igen, Guru Mahārāja, ezért vagyok itt, mert mindig gondot viselsz rám, és tudom, hogy mindig számíthatok rád, mint legjobb baráttra, papára, lelki tanítómesterre.

Az első dolog, ami engem a Kṛṣṇa-tudatba vonzott az az volt, hogy szerettem volna olyan lenni, mint a *bbakták*. Nem nagyon értettem a filozófiát. Azóta is ez a törekvésem, hogy egyszer egy *bbakta* legyek, aki méltó arra, hogy képviseljen Téged. Ez csakis úgy lehetséges, ha mindig a menedékedben maradhatok és tanítasz, szídsz, kijavítasz, hogy végre tiszta szívű *vaiṣṇava* váljon belőlem.

„Nem vagyok *brāhmaṇa*, se *kṣatriya*, se *vaiśya*, se *śūdra*. Nem vagyok *brahmacārī*, családos, *vānaprastha* vagy *sannyāsī* sem. Csupán úgy tekintek magamra, mint az Úr Śrī Kṛṣṇa, a *gopīk* fenntartója lótuszlába szolgájának a szolgája.”

A te szolgád vagyok, senki más, ezért csak arra kérlek, hogy mindig foglalj le valahogy az odaadó szolgálatban, mert nincs más esélyem.

Még mindig gyerek vagyok mindenféle szempontból, de lassan felnőtt szerepet kell magamra öltetni, hogy példa lehessen mások előtt, ami nem könnyű. Szeretnék olyan szülő lenni, mint amilyen te vagy. Nincs más példaképem. Remélem, hogy sikerül majd úgy lelkesítenem a gyerekeket a lelki élet gyakorlására, mint ahogyan te lelkesítesz engem.

Köszönöm, hogy mindig bátorítasz, hogy menjek előre, és annak ellenére, hogy nehéz feladat előtt állok, és rengeteg nehézséget kell majd leküzdenem, egyáltalán nem félek: tudom, hogy 100%-ig jó kezekben vagyok, a te kezében.

Reménykedem benne, hogy nem mondasz le rólam, és örökké szolgálhatlak most, és a jövőben is.

Ahogy telik az idő, egyre jobban sikerül téged megismernem, és habár nem sikerül kimutatnom, hogy mennyire fontos nekem a trásaságod, sosem szeretnék lemondani róla.

Kérlek, segíts, hogy az anyagi ragaszkodások ne kössenek ehhez a világhoz, és ne téveszen meg az az illúzió, hogy bármi is hozzám tartozik a lótuszlábaid menedékén kívül. És hogy minden mást, házat, gyereket, a tetteimet és a gondolataimat Kṛṣṇa szolgálatába tudjam állítani nehézségek nélkül. Azért imádkozom, hogy mindig szilárd legyek és eltökélt az odaadó szolgálat végzésében. Különben mi értelme az életnek?

Szomorú vagyok, hogy még mindig nem tudom megfelelően kifejezni a hálámat azért a szeretetért, amit állandóan kapok tőled. Úgy tűnik, hogy az egész életemben csak próbálkozhatok, sosem fog sikerülni, de törekedni fogok.

Köszönöm, hogy megengeded, hogy Dayāl-Nitāi Gaura-Hari néha vigyázzon ránk, mert olyankor érezzük a jelenlétedet, de ha elmennek, üressé válik az életünk. Bocsánatot kérek, mert nem vigyázok Rájuk elég szépen, és csak mostoha körülményeket tudok számukra biztosítani, de ezen is változtatni szeretnék, hogy jól érezzék Magukat nálunk is.

Azt is köszönöm, hogy habár távolról, de szolgálhatom Rādhā-Śyāmasundarát úgy, hogy segíthetek a ruháik kivitelezésében, ezáltal egy kicsit közel érezhetem magamat Hozzájuk.

Köszönöm a gyönyörű budapesti templomot, és a csodálatos *bbakta* közösséget, melybe tartozhatok.

Legutóbbi találkozásunk alkalmával azt mondta Pālindri, hogy 3 titka van a lelki életnek: a leki tanítómester instrukcióinak követése, a szent név éneklése és a *bbakták* szolgálata. Azóta is erre gondolok, hogy milyen egyszerű és mindezeket szem előtt tartva szeretném élni az életemet.

Az a vágyam, hogy véget vessek a felszínes gondolkodásomnak, és megértem a lelki valóságot, amelynek te a része vagy. Tudom, hogy a te kegyedből bármi lehetséges, ezért csak azt kérem újra és újra, hogy hagy legyek mindig veled gondolataimban, a szolgálatom közben, a könyveiden keresztül vagy személyesen.

Szolgád és lányod:

Māniṇī devī dāśī

MANJUVALI DEVĪ DĀŚĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Mindne dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nem tudom, Guru Mahārāja, hogy mikor fogom a szerencsém nagyságát megérteni. Egy olyan nagyszerű lelki tanítómesterem van, aki minden téren tökéletes. Személyesen tanítasz minket, kijavítod a hibáinkat, és minden *bbaktának* figyelemmel kíséred a lelki életét.

Mikor abban a szerencsében van részünk, hogy személyesen itt vagy velünk, nekünk csak az a pár nap olyan intenzív, mint neked a mindennapjaid. Korán kelni, este sokáig fent lenni, és napközben is aktívan szolgálni. Mi viszont csak korlátozott ideig bírjuk ezt az ütemet, és utána pár napig pihenünk, de te, Guru Mahārāja, saját lelki életed mellett végtelen energiával segíted minden *bbakta* életét.

Ezt a végtelen energiát minden bizonnyal Őszentsége Śrīla Prabhupāda elégedettségéből meríted, mert ő elégedetten mosolyog rád, amikor a csodálatos szolgálataidat felajánlod neki.

Guru Mahārāja, én nem tudok sok mindent felajánlani neked, elesett helyzetem korlátoz ebben, de kérek, hogy fogadd el apró törekvéseim, és továbbra is tarts meg, kérek, lótusz-lábaid menedékében.

Szolgád:
Manjuwali devī dāsī

MANODHARA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Napok óta, vagy talán már hetekben is lehet számolni az időt, mióta azon meditálok, mit is írhatnék neked. Ez az elmúlt években sem történt másként. A meditációm fő tárgya közben az lett, hogy miért ilyen nehéz? Ma a születésnapodon remélek valami különleges inspirációt, hogy szavakba tudjam önteni az érzéseimet.

Nemrég küldtük el neked Ankitával születésnapj jókívánságainkat SMS-ben, és rögtön jött is a kedves válaszod. „Köszí, csillagok.” Itt meg is nyilvánult, miért megy nehezen, hogy leírjam a gondolataimat. Ostoba vágyaimnak köszönhetően valami különlegeset, egyedit, számodra emlékezeteset szerettem volna az elmúlt években is és most is írni, hogy én legyek a legfényesebben ragyogó csillag. Csak arra nem gondoltam, hogy a sértő magatartásom miatt nehogy hullócsillag váljon belőlem. Emlékszem, az avatásom utáni *darśanán* azt mondtad nekem „Csak legyél egy egyszerű, megbízható, bizalmas személy, csak legyél egy jó szolgál.”. Erre azóta levélben is többször bízattál. Köszönöm szépen!

Kedves Guru Mahārāja! Azért imádkozom e kedvező napon, hogy ezt a kérésed az életcélommá, szívem legbenső vágyává tudjam tenni. Köszönöm, hogy az Egri Templomban szolgálhatok sok törekvő istentestvéremmel együtt, és vágyom arra, hogy közösen ragyoghassunk egyszer odaadásod csodálatos egén. Köszönök mindent.

Egyik csillagod:
Manodhara devī dāsī

MANOJÑA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I am sitting alone here in South Korea, looking at a picture of Śrī Śrī Rādhā Gokulananda, which hangs on the wall. I wonder what I can do here.

I think of you, and of how kind and merciful you are. Śrīla Prabhupāda said he always felt the presence of his spiritual master, but I have a long way to go, I miss you a lot, more than I have ever felt before, but I also feel closer and your mercy more than I have ever felt before.

In thinking of your Vyasa puja offering and what to write, I started to think of the *samsāra* prayers, and of the perfect way the prayer glorifies the spiritual master, with these thoughts in my mind I wrote the following offering to you.

I cry Guru Mahārāja at your lotus feet, when will I be a worthy disciple. Thank you for everything dear Guru Mahārāja.

Our spiritual master has received the benediction from the ocean of mercy, because he is now giving that same mercy to us, as he has received it. O please help me to extinguish the blazing fire of material desire, that only you can put out.

Our spiritual master chants, dances and sings with musical instruments in hands, and he is gladdened on seeing the *saṅkīrtana* movement of Śrī Caitanya Mahāprabhu. He relishes pure devotion within his mind, he feels his hair stand on end, quivering in his body, and tears from his eyes. O please help me to receive your mercy.

Our spiritual master is engaged in the temple worship of Śrī Śrī Rādhā and Kṛṣṇa, you also engage your disciples in such worship, dressing the deities in beautiful clothes and ornaments, by cleaning the temple, and performing other similar worship of the Lord. This we can see in your temples in Hungary of, Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara and Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Vijaya Gaurāṅga and others.

O please help me to receive your mercy. Our spiritual master is offering Kṛṣṇa four kinds of food that which is licked, chewed, drunk and sucked, you are happy to see the devotees happily respecting *bbāgavata-prasāda*. O please help me, give me your mercy.

Our spiritual master is always eager to hear and chant about the pastimes of Rādhā and Kṛṣṇa, their qualities name and forms, he relishes these at every moment. O please help me, give this poor soul a drop of your mercy.

Our spiritual master is very dear he is expert in assisting the gopies, who make different tasteful arrangements for the pleasure of Rādhā and Kṛṣṇa. O please help me, weeping at your feet, let me appreciate that treasure that you are giving us.

Our spiritual master is to be honored as much as the Supreme Lord, he is the most confidential servitor of the Lord, he is a bona fide representative of Śrī Hari (Kṛṣṇa). O please help me, please allow me to please you.

Our spiritual master is giving us the mercy of receiving the benediction of Kṛṣṇa. Without his grace I cannot make any advancement. O please help me and allow me to always remem-

ber and praise you, three times a day, Morning, noon and evening let me remember you, by offering my respectful obeisances unto you.

All glories to you dear Guru Mahārāja.

Your servant,
Manojña devī dāśī

MANORĀMA DĀŚA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuşzlábaid árnyékában!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és minden dicsőséget neked,
Isteni megjelenési napodon!

Azt hiszem, hogy a *bhakták* számára az elmúlt hetek egyik legizgalmasabb élménye az, hogy elkezdteél Podcastingelni. Bár sokan nem is tudták, illetve nem is tudják, hogy mi az, de leszűrték a lényegét, hogy rendszeres kapcsolatban lehetnek veled. Ahogy a Kṛṣṇa-tudat egyre jobban terjed, vagy, ahogy egyre többen olvassák a könyveidet, úgy egyre több *bhakta* szeretne kapcsolatba kerülni veled. Érthető, hiszen az élő *bhāgavata* társasága a legkívánatosabb dolog a világon. Sajnos ez a kiterjedés a személyes kapcsolat építését nehezíti – legalábbis ez a *bhakták* hétköznapiokra lefordítható élménye, de ez a média ismét közelebb hozta a társulásra való lehetőséget. Főleg az angol *bhaktáknak* volt nehéz a veled való társulás. Az egyik *bhakta* azt írta, hogy vizionárius lépés volt részedről a podcastingelés elkezdése. És ez nem csak ebben nyilvánul meg, hanem az életed minden egyes területén. Ahogy a prédikálást Magyarországon szervezed, ahogy a *bhaktákat* a lelki életben inspirálsz, ahogy a könyveidet írod. Ezek mind a dicsőségedet jelzik.

Köszönjük.

Jelentéktelen szolgád:
Manorāma dāśa

MEDHYA DEVĪ DĀŚĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Újra eltelt egy év, amikor ismét a te dicsőségedről írhatunk neked. Sokat gondolkoztam, mert idén valami különlegeset szerettem volna írni, csupa nagy szavakkal. Aztán végül be kellett

vallanom magamnak, hogy ez a felajánlás akkor csak rólam szólna. Egy verseny lenne, hogy megpróbáljalak én dicsőíteni a legjobban téged. Bár az egyetlen értelmes verseny ebben a világban, hogy elégedetté tegyünk téged, de sajnos belőlem ez büszkeséget vált ki, ezért úgy döntöttem, inkább őszinte leszek, felvállalva azt, hogy csak egy parányi élőlény vagyok, és a parányi, kőkemény szívembe alig férnek jó dolgok, jó tulajdonságok. Ha valami mégis lenne, akkor az a te dicsőséged, mivel tőled kaptam.

Az első őszinte gondolatom feléd, hogy a te szíved mennyire lágy és puha! Ez az, amit évről évre mindig próbálok ilyenkor leírni. Nehéz dolgom van, mert én nem értem, hogy egy teljesen puha szív hogyan lehet évről évre még puhább!? Érteni nem értem, de tudom, hogy erre csak a szeretet képes. Igaz szeretet, ami Śrīla Prabhupāda elégedettségéért van, a *bbaktákért*, akik mindig azt érzik, hogy ez a szeretet nem maradhat viszonzatlanul, és az utca embereiért, akik ha kapcsolatba kerülnek veled, többé nem tudnak elfelejteni téged.

Van Egerben egy 40-50 év körüli nő, aki amióta megismerte a Kṛṣṇa-tudatot, csak Prabhupāda könyveit olvassa. Elhívtuk Kṛṣṇa-völgybe, és bár egész éjjel dolgozott, lelkesen jött velünk. A kb. négy órás úton végig CD-t hallgatott. Az első pihenőnél, mikor megállt a busz, mosolyogva a fülembe dugta a hallgatót, és kiderült, hogy egy leckesorozatot hallgat, aminek az előadója te vagy, kedves Guru Mahārāja! Összeszorult a szívem a boldogságtól, mikor meghallottam az édes hangod. Aztán a hölgy nagyon komoly arccal azt mondta rólad: „Ennek az embernek nagyon nagy tudása van”. Aztán elmesélte, hogy megrendeli az összes létező leckédet. Hát igen, mindenkit rabul ejtesz, elvarázsolsz, még azt is, aki még csak a hangod hallotta.

A te szíved teljes, mégis határtalan. Csak szeretet van benne, de hogy miként fér bele még több és több, én igazából nem értem, viszont nagyon érzem. A születésnapodon kérted tőlem, hogy írjak valamit, amivel örömet tudnék szerezni neked. Valahol éreztem, hogy ez nagy kérés, mert mit adhatnék én annak, aki mindig boldog!? Aztán kis idő múlva megjött a válasz. Azt kérted, hogy gondoljak Kṛṣṇára! Nem kértél új dolgot tőlem, mégis megijedtem. Tudtam, hogy most kiderül, hogy mennyire büszke vagyok!? Nagyon! Te kegyes vagy, jót akarsz nekem, de én a boldogság helyett a boldogtalanságot választom, ami nem csorbítja a te szíved lágyágát, viszont hozzá sem tesz semmit. De talán még van időm és lehetőségem, hogy én is tehessek egy kicsit a te teljes boldogságodhoz, hogy még boldogabb és boldogabb lehess! A te szíved szeretetből van, de akkor vagy még boldogabb és boldogabb, ha mások is boldogok, és ezért mindenkinek odaadod az egyetlen, örök kincsedet, Kṛṣṇát. S nem csak odaadod, hanem mindent meg is teszel, hogy el is tudjuk fogadni Őt.

Ahogy az elején már írtam, nem akarok nagy szavakat mondani, mert azok könnyen elszállhatnak. Viszont van egy érzés bennem, ami egyre csak nő és nő feléd. Ez az érzés a szeretet! Remélem egyszer képes leszek mindig Kṛṣṇára gondolni, hogy ezáltal én is hozzátehessek egy picit boldogságot a te szívedhez.

szolgád:

Medhya devī dāśī

BHAKTA MEDVEGY GERGŐ

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megszámlálhatatlan dicsőséged mellett az, ahogyan csatlakoztam a Kṛṣṇa-tudathoz, szintén a te indokolatlan kegyedet dicsőíti.

Az első könyvemet a 2002-es Prabhupāda Maratonon kaptam Molnár Szilvi mātājítól Miskolcon. Utána Kamala mātāji és Lilāsuka prabhu kongregált. Általuk ismertem meg a mozgalmat, és kerülhettem a *bbakták* társaságába.

Kedves Mahārāja! Valójában a te kegyedből részesülhetek a szent név éneklésének áldásában. Te vagy az, aki elhozta Śrīla Prabhupāda isteni tanításait és Kṛṣṇa szeretetét. Ha te nem lennél, nem lenne itt semmi Magyarországon. Ezek az odaadó *bbakták* sem lettek volna, hogy prédikálhassanak, és én sem hallottam volna soha Kṛṣṇáról. Köszönöm, hogy létezel, és köszönöm a mérhetetlen kegyed!

Mielőtt személyesen láthattalak volna, azelőtt is nagyon sokat hallottam a *bbaktáktól* a dicsőségedről, és már akkor nagyon vonzott tiszta személyed.

2004 tavaszán voltam *bbakta*-programon Kṛṣṇa-völgyben. Épp akkor, amikor jöttél vissza Indiából. Mindenki nagyon égett a vágytól, hogy megérkezz – köztük én is. Nagyon vártam, hogy megismerhesselek. Amikor megérkeztél, először volt szerencsém megtapasztalni, milyen egy tiszta *bbakta* társaságában részesülni. Személyeddal való társulásnak egy kicsiny ideje elég volt ahhoz, hogy rájöjjenek, Kṛṣṇa szolgálói milyen csodálatosak, és hogy én milyen egy semmirekellő vagyok.

Soha nem fogom elfelejteni azt az érzést, ami bennem volt. Azt az érzést, ami azóta is inspirál arra, hogy egyszer *bbaktává* válhassak. Tudtam, hogy az elkövetkezendő életem (vagy életeim) során csakis téged szeretnék követni és szolgálni. Valójában az elfogadott tanítványod sem vagyok, de legfőbb vágyam, hogy az lehessenek.

Én nem vagyok senki, csak egy elesett és feltételekhez kötött lélek, akinek az egyetlen esélye, hogy egy emelkedett és önmegvalósított tiszta *bbakta* lótuszlábainál vegyen menedéket, mint amilyen te vagy. Számomra nagyon vonzó és inspiráló vagy!

Habár én méltatlan vagyok rá, mégis őszintén és alázatosan kérek téged, engedd, hogy menedéket vegyek nálad! Kérlek, engedd, hogy szolgálhassalak és követhesselek!

Könyörgöm, hogy mindig lótuszlábaidnál maradhassak!

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Medvegy Gergő

MEGHAMAÑJARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tegnap volt a megjelenési napod, és épp itt voltál a budapesti templomban. Körülbelül egy hónapig tartózkodtál itt, és szerencsére volt lehetőségem kicsit bepillantani a mindennapjaidba.

Keśava Bhāratī Mahārājával marathoni hangulatban egész nap az új könyved írásával foglalkoztatok, és ez olyan lelkesítő hatással volt a *bbaktákra*, hogy folyton erről beszélgettünk.

Megtapasztalhattuk, hogy milyen is az igazi marathón. Tényleg emberfeletti munka az, amit végeztek, s valójában föl sem lehet igazán fogni. Mi csak azt látjuk majd, hogy megjelenik a könyv, és aztán elolvassuk. Azt a rengeteg erőfeszítést, munkát, folyamatos írást és még ki tudja mi minden mást azonban nem látja mindenki. Ezt nem tudná bárki megcsinálni! Mindig hallottuk, hogy mennyit írsz, de megdöbbenő volt látni is. Nagyon várjuk, hogy megjelenjen az új könyved! Mañjarī Mātājī folyamatosan ezt mondogatta a könyvről: „Páratlan! Páratlan!”

Jó volt látni, hogy Gaura Pūrṇimākor olyan sok Prabhupāda tanítvány jött el a templom megnyitójára. Ők is arról beszéltek, hogy ez az új templom a te kegyedből nyilvánult itt meg. A te vágyad volt, a te erőfeszítésed, és te inspiráltad a *bbaktákat*, hogy ők is lelkesen küzdenek azért, hogy Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāngát megfelelő körülmények között tudjuk imádni. Ez az Ő otthonuk, és kegyesen befogadtak minket.

Jó volt hallani, ahogy az istentestvéreid is dicsőítettek téged, és láttuk, hogy mennyire szeretnek.

Guru Mahārāja! Te mindenben tökéletes példát mutatsz nekünk, és ha valaki komolyan belegondol, hogy mit teszel a *bbaktákért* és az emberekért, tényleg egy jelentéktelen porszemnek érzi magát.

Én is egy jelentéktelen porszem szeretnék lenni lótuszlábaidnál!
Köszönök mindent!

Szolgád:
Meghamañjarī devī dāsī

BHAKTA MÉRŐ MÁTYÁS

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances!
All glories to Śrīla Prabhupāda and You!

On the occasion of Your glorious *Vyāsa-pūjā* day what else could I write about but the inauguration of the new temple in Budapest? It is another example of Your boundless mercy toward the Hungarian yatra.

By profession I have to work with numbers all the time. When I tried to assess in my mind the apparent cost of the building, I arrived at an impossibly high number. Logically approaching the issue leads one to the conclusion that, given the limitation of the material resources of the Budapest temple and its congregation, this temple could not have been built. And, while I am aware that all of us will have to work hard, the temple devotees in book distribution and the grhastas in creating the funds that can be donated in order that the unpaid bills be settled and loans repaid, the mere fact that the temple is there in full brilliance, like a crown jewel, is a proof of the miracle of Your mercy.

Once a devotee compared Your *kīrtana* singing to the roar of a lion. Well, he had a point. But the parallel does not stop at enthusing devotees like Nāgarakīrtanasimha to sing and dance with fervor. You are also like a lion in commanding the devotees who have taken shelter at the Hungarian yatra to charge in battle after battle so that Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijaya Gaurāṅga get the temple They deserve.

Thank you for letting me partake in the effort, even though my part was so small as a grain of dust.

Your aspiring servant,
Bhakta Matyi
(Budapest)

BHAKTIN MOLNÁR SZILVIA

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Örülök, hogy felajánlást írhatok neked születésnapod alkalmából. Mostanában nem igazán tudom kivenni a részem a közös prédikálásból itt, Egerben, amit sajnálok, mert még csak most cseperedik Yamunā. Minden időmet vele töltöm, ami nagyon boldoggá tesz. Estéknént olvasok neki a *Kṛṣṇa könyvből*, amit nagy érdeklődéssel hallgat. Tegnap annyira megtetszett egy rész, hogy szeretném leírni neked:

Az Úr Kṛṣṇa megjelenése:

„Azt mondják, Vasudeva kiemelkedő jellem volt, aki híres adott szaváról, s meg akarta őrizni jó hírnevét. Vasudevának kimondhatatlanul fájt, hogy oda kell adnia újszülött gyermekét Kāmsának. Kāmsa azonban repesett az örömtől, hogy megkaphatta a gyermeket. Vasudeva viselkedése láttán azonban mégis elfogta egy kissé a részvét.

Ez az eset nagyon tanulságos. Egy olyan nagy lélek számára, mint Vasudeva, semmi sem jelenthetett olyan nagy fájdalmat, amely megakadályozná kötelessége végrehajtásában. Egy olyan tanult ember, mint Vasudeva, habozás nélkül hajtja végre kötelességeit, egy olyan démon pedig, mint Kāmsa, nem retten vissza semmilyen gonoszságtól. Ezért azt mondják, hogy egy szent képes eltérni az élet minden kegyetlen megpróbáltatását, egy tanult ember minden körülmények között teljesíti kötelességeit, anélkül hogy kedvező feltételekre várna, egy olyan gonosztevő, mint Kāmsa bármilyen bűnös cselekedetre képes, egy *bhakta* pedig képes mindent feláldozni, hogy örömet okozzon az Istenség Legfelsőbb Személyiségének.”

Te is ilyen vagy, Mahārāja: semmi sem állhat az utadban, mindig csak arra gondolsz, hogy tudod elégedetté tenni Kṛṣṇát és a lelki tanítómesteredet. Semmi sem hátráltathat meg ebben. Csodálatos példa számunkra az, ahogy viselkedsz, megjelenéseddal és gondolkodásoddal együtt. Szerencsésnek érzem magam, hogy ismerhetek egy ilyen kiemelkedő személyiséget, és nagyon büszke vagyok rá. Szeretném őszintén kifejezni a szeretetemet feléd azzal, hogy szolgálom Śrīla Prabhupādát, Śrīla Bhaktividya Pūrṇa Swami Mahārāját, téged, Caitanya Prabhu és a *bhaktákat*.

szolgád:

Bhaktin Molnár Szilvia

Yamunā is részt vett a felajánlásban: összegyúrta a lapot.

szolgád: Yamunā

MURĀRI DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you Guru Mahārāja.

Please accept this offering on this wonderful day of your *Vyāsa-pūjā*, and please forgive any shortcomings in trying to glorify you with mere words.

Sitting down under
How I wonder
What words can be used
I can not be excused

But at last search the mind
Yes, see what I can find
As it is, it's made easy by the devotees
As I am always reminded how fortunate I am to have you as my Guru.
Yes its true!
Devotees say "so who's your Guru?"
I say "why Śivarāma Swami Mahārāja"
In great ore they exclaim "Mahārāja with the farm in Hungary!"
And yes, then they turn hungry.
Hungry to hear the glories of your magnanimous self,
Upon having heard how you have transformed
a barren land into a holy place of worship
They say "yes I want to go there as I have now heard of how great it is"
And I hear from them, "yes we have been there, it is great,
every Hare Kṛṣṇa farm should be like this"
So yes, I am always reminded of how great my Guru is, if not by my
own endeavours to see
But the devotees of the lord they make me see.
So even Down Under Guru Mahārāja, you make a Thunder
Which leaves me to sit and ponder
The glories of my Guru Mahārāja...

Your servant,
Murāri dāsa

MURĪ MANOHARA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your lotus feet.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

This material world is made up of envious people, sometimes in your preaching you have to face such persons, they do not approach you as a humble disciple, they want to challenge you, they try to provoke you, and they hound you. Yet despite their behaviour you never treat them as an enemy, always compassionate, always forgiving and Kind.

Your life is pure, simple absorbed in loving service to Śrīla Prabhupāda and Rādhē Śyāma. You have nothing to hide, no false ego, thus you are always truthful. You always speak the truth, you are not swayed by sentiment or politics, and your conclusions are *siddhānta*. Your words reveal the truth of material entanglement and the profound wonder of the spiritual world.

Some disciples may show more competence in service, some are good at public, speaking, some are good managers, some can sing sweetly, play harmonium expertly, some know many slokas, and some are blessed with your personal association, but as Kṛṣṇa is equally disposed to his innumerable parts and parcels so in the same way you are concerned with all of your disciples, always you are ready to help and encourage us when we are in need regardless of our abilities, a 'big' devotee or 'small' devotee, you are merciful to all.

Kaler doṣa-nidhe rṣjann: this kali yuga is an ocean of faults, a mire of wrongdoing and confusion, yet as an instrument of the desire of Lord Caitanya, Śrīla Prabhupāda and the *guru-paramparā* your every endeavour is a glorious achievement, completely faultless. You demonstrate perfect *sadaca*, in all situations, at all times, with all types of persons.

"Noble of mind and spirit; generous in forgiving; above revenge or resentment; unselfish, gracious, great-souled" Magnanimous... such is your character, engaged body mind and words simply for the benefit of others, always wanting to give Kṛṣṇa consciousness to others, always wanting to share, always eager to expand and increase the preaching.

So much responsibility you have taken on, so many trying situations, so many reversals and impediments, yet always rapt in meditation on Rādhē Śyāma you remain peaceful and mild. Just being in your association the fever of material life seems insignificant and we feel joyful and enthused.

"No it has to be Guru Mahārāja clean" this was Abhimanyus prabhu's response after I had cleaned the room that you would be staying in. Like the cleaning of the Guṇḍicā Temple we cleaned every nook and corner, set everything in place and awaited your arrival, to our relief you settled into the room with only a few minor adjustments.

You next set up your alter, everything immaculate, your pure clean heart expressed in every detail. Years later you expand your *pūjā* and place your Rādhē Śyāma in a sparkling, enchanting temple, everything a manifestation of *suddha sattva*, the spiritual world descending by your pure desire.

What do you need and what do you possess, you have everything in abundance. As Mahārāja Yudhiṣṭhira was entrusted with the world, Kṛṣṇa is bestowing on you unlimited opulence's, as a confidential servitor of the Lord you have the treasure of pure Kṛṣṇa consciousness, everything that you possess is for Kṛṣṇa, your body mind and words dedicated to the service of Śrīla Prabhupāda, a perfect instrument, a spotless via-medium.

Your life is selfless, you have taken on so many children, so many dependants, at the risk of ill health you continue on and on, always your compassion overriding the doctors orders, always concerned for your disciples spiritual lives, always looking over us, and always praying for us.

Situated at the lotus feet of Rādhē Śyāma your mind is like a clear transparent lake, so deep is this lake that nothing in this material world can possibly distract you, situated as the lords eternal servant you remain peaceful, way beyond the tight bounds of the three modes of nature.

Always surrendered to Kṛṣṇa, from day to day, from year to year, from each minute to the next. Not in a mechanical way, not because you have been told to, but out of great spontaneous loving attraction. For you, surrendering to Kṛṣṇa is a joy, it's your life and soul, it's a natural instinct, it's not out of fear, it's out of love.

You have no material desires but an unlimited ever expanding ocean of desires for the continued happiness of Rādhē Śyāma, satisfied to take birth in this material world for countless births in order to please them in every possible way.

For someone such as myself who's false ego becomes inflated at even the most insignificant achievement, seeing your humility in the midst of so much honour and praise is a great lesson and example of your exalted position. In the material world we see persons become more arrogant and proud at their so called achievements, but handing all credit to Śrīla Prabhupāda and other devotees you exemplify profound *vaiṣṇava* humility.

Looking through the pictures in past *Back to Godhead* magazines is always quite sobering, sobering because many of the ecstatic smiling faces that are to be seen are no longer with us, yet you are among those special devotees who have not budged one inch in their service and commitment to Lord Caitanya's *saṅkīrtana* movement. Always you are there, despite all the personal upheavals that devotees go through in their spiritual lives, you are there, like a lighthouse showing the way forward out of the ocean of birth and death

All over the world you have disciples, wherever you go, through your *kīrtanas*, classes and personal example you inspire so many people to give their lives to Kṛṣṇa.

A sober person who can tolerate the urge to speak, the mind's demands, the actions of anger and the urges of the tongue, belly and genitals is qualified to make disciples all over the world. (Nectar of Instruction text 1)

Is this not evidence that you are in perfect control of your senses.

For most, perhaps 100% of our effort goes towards keeping ourselves out of the grip of Kṛṣṇa's external energy, trying to keep our heads above water. Thus our major achievement or goal is to be able to follow the regulative principles. But for yourself you are using everything in the glorification Rādhē Śyām, there is nothing holding you back.

Constantly you are chanting the holy name, always the holy name is on your lips, always at all times you are fingering your beads, never wasting a single moment, situated in profound humility you are respectful to everyone and never do you seek to be respected.

Who can possibly understand your thoughts, as grave as the Himalayan Mountains, like Mahārāja Pṛthu your activities are very confidential for no one can know exactly how you will make every activity successful. And who can possibly even begin to fathom your relationship with the Lord.

As Śrīla Prabhupāda expertly presented the philosophy of pure unalloyed devotion making it accessible even to the most bewildered persons, so you have taken the sweet pastimes of Kṛṣṇa and like an expert weaver have put them together in such a way that all levels of devotees can be safely enchanted... such is your poetic genius.

In all things you are expert, an expert preacher, expert *pūjārī*, expert *kīrtana* leader, expert member of the GBC, an expert manager, an expert leader, expert follower, an ideal *sannyāsī*, a wonderful spiritual master, a expert musician, expert designer, an expert host, an expert on the *Bhagavad-gīta*, expert on the *Śrīmad-Bhāgavatam*, an expert on *Caitanya-caritāmṛta*, an expert on the writings of the six Gosvāmīs and other *ācāryas*, a expert on *Kṛṣṇa-tattva*, *bhakti-tattva*, *prema-tattva*, *bbāva-tattva*, *rasa-tattva* and *līlā-tattva*, an expert on Deity worship, an expert on farming, an expert at fund raising and most of all an expert in loving devotional service.

How much can one actually say, like Kṛṣṇa your glories are unlimited and always increasing, you are a source of inspiration not only for your disciples, but also for your god brothers and in fact the whole of ISKCON, and how much joy and pleasure are you giving to Śrīla Prabhupāda.

Thank you Guru Mahārāja for everything, all glories, all glories, all glories to you on this special day.

Your insignificant servant,
Murli Manohara dāsa

NADĪYA BIHĀRĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

It is hard to believe that another year has gone by already. As I am getting “older” time seems to be moving faster and faster and I am realising that there is nothing I can do to slow it down. Time does not wait for us to keep up with it. A thought that often scares me. I worry that one day I will realise that I’ve been wandering aimlessly in this material world and not taken the opportunity that I have been given to serve Kṛṣṇa and surrender unto His Lotus Feet.

I sometimes feel overwhelmed with the effort it takes to maintain my spiritual life and chant my rounds but whenever I feel like this I think about you and I immediately feel comforted. You are such an inspiration to me. You have dedicated your life to your spiritual masters mission and followed his instructions heart and soul. Without devotees like you, Kṛṣṇa consciousness could not have been spread throughout the world and fallen souls such as myself would not have been saved. You are so kind to me and I do not deserve it. You have selflessly taken it upon yourself to guide your disciples along the dangerous path of the material world. Whenever I struggle you are always there to help me and give me perfect instructions to put me back on the right track.

I wish that I could tell you how grateful I am, but words simply fail to express how I feel. You are a perfect example of a devotee and I feel blessed that I have been fortunate enough to have had your association throughout my life. I cannot wait until I am your initiated disciple and hope that I can somehow repay even a fraction of the kindness you have shown me. I pray that you will always keep me engaged in your service and in the service of Their Lordships Śrī Śrī Rādhe Śyāma.

Your eternal servant and daughter,
Nadīya Bihārī dāsī

BHAKTA NAGY RICHÁRD

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Általánosságban véve kétféle hangulatú *bbakta* létezik: a *gboṣṭybānandī* és a *bbajanānandī*. A *bbajanānandī* az a típusú *bbakta*, aki elégedett magában, éneklí a szent nevet, és nem törődik azzal, hogy boldogságát másokkal is megossza. Ellenben a *gboṣṭybānandī* olyan *bbakta*, aki növelni akarja a *bbakták* számát, ezért mások lelki életének kötelezi el magát. A mi Brahma-Madhva-Gauḍīya *vaiṣṇava sampradāyánk* alapvetően egy *gboṣṭybānandī* hangulatú *vaiṣṇava* közösség. Elég csak az Úr Caitanya Mahāprabhu utasítására gondolnunk: „Légy így lelki tanítómester, s próbálj meg mindenkit felszabadítani ezen a vidéken!” (Cc. *Madhya-līlā* 7.128). Gyakorlatilag *sampradāyánk* minden tagjára érvényes ez a hangulat, ám a *bbakták* elkötelezettsége változó lehet, attól függően, hogy ki milyen mértékben vállal felelősséget arra a személyre, akit tanításban részesít. Az elkötelezettség mértékét három tényezőn mérhetjük le:

A tanítványért vállalt felelőség

Mivel valamilyen mértékben mindannyian *guruk* vagyunk, vállalunk némi felelősséget mindannyian azokra a személyekre, akiknek éppen prédikálunk. Valaki nagyobb mértékben, valaki kevésbé. A felelősségvállalás mintája számunkra természetesen Śrīla Prabhupāda élete és munkássága.

Kedves Guru Mahārāja! A leckéid hallgatása, a könyveid olvasása, és a veled való személyes társulás során azt tapasztaltam, hogy a te felelősségvállalásod mértéke, melyet a tanítványaid és általában a *bbakták* iránt mutatsz, példamutató és páratlan. Egymagad vállalsz felelősséget több tanítvány lelki életéért, vagy akár egy egész ország mozgalmának sikeréért, vállalva az ezzel járó terheket és megpróbáltatásokat. Kész vagy bárki felelőtlen viselkedése után vállalni a következményeket, és szenvedni annak rossz visszahatásaitól.

Mindig odafigyelsz a *bbaktákra*, tudatos vagy arról, hogy melyik tanítványoddal mi történik, és mindig a megfelelő utasításokkal látod el őket csak azért, hogy önzetlen szeretetedből tereld őket az odaadás ösvényén, hogy ők is megízlelhessék a tiszta istenszeretet gyümölcsét.

Teljes védelmet nyújtasz számunkra. Tudom, hogy akire egyszer felelősséget vállaltál, azt soha nem felejtet el, még akkor sem, ha az a személy letér a *bbakti-yoga* útvjáról, mert te a tanítványok örök jóakarója vagy, aki akár arra is képes, hogy születésről születésre visszatérjen ebbe az anyagi világba az elveszett tanítványokért, és Śrīla Prabhupāda öröméért. Mérheterlen felelősségvállalásod miatt lótsz lábhad árnyéka az univerzum legbiztonságosabb helye, ahol mindig védelmet találnak a nálad menedéket keresők.

A tanítványért vállalt kockázat

Śrīla Prabhupāda kockázatvállalása és önfeláldozása mindenki számára ismeretes és kétségen kívüli. Azt hiszem, ebben is tökéletes és hű követője vagy Śrīla Prabhupādának.

Az én szememben a te kockázatvállalásod emberfelettinek tűnik. Eljöttél ebbe az országba, vállaltad az akkori politikai helyzettel járó veszélyeket, az akkori körülményeket, és páratlan odaadásodnak köszönhetően alig tíz év alatt megalapítottad itt, Magyarországon a Kṛṣṇa-tudat Nemzetközi Szervezetét olyan központokkal, mint Kṛṣṇa-völgy vagy a Budapesti Templom. Vállaltad a politikai csatározásokat, az állandó támadásokat, és végül kiharcoltad, hogy mi is egyike legyünk az olyan államilag elismert történelmi egyházaknak, mint a keresztény egyház.

GBC titkárként felelősséget vállaltál az angliai és magyarországi prédikálásért. Válladon cipelted két ország tanítványainak lelki életét és mozgalmát minden nehézségével és megpróbáltatásával együtt. Most is aktívan részt veszel a prédikálásban, és olyan országokban vállalasz úttörő szerepet Śrīla Prabhupāda vágyának elterjesztése érdekében, mint Franciaország, Törökország és Románia.

A tanítványok nagy aggodalmára sokszor kockáztatod testi egészségedet is a *bhakti-yoga* elveinek terjesztéséért, aminek következtében sokszor betegeskedsz, és kínzó fejfájások gyötörnek.

De azt hiszem, legnagyobb kockázatvállalásod a tanítványok lelki életéért vállalt felelősségedben nyilvánul meg. Felavatsz bennünket, elesett személyeket, és vállalod a képzésünkkel és védelmünkkel együtt járó hihetetlen kockázatokat. Mert mi a garancia arra, hogy egész életünkben hűen szolgálunk téged és Śrīla Prabhupādát? Értünk, személyekért vállalasz kockázatot nem kisebb cél érdekében, mint hogy visszavezess bennünket eredeti lakhelyünkre, a lelki világba. Azt hiszem ez a legnagyobb kockázat.

A tanítványnak biztosított lehetőségek

Śrīla Prabhupāda azzal a céllal hozta létre az ISCKON-t, hogy teret biztosítson a gyakorló *vaiṣṇaváknak* a mindennapi *sādbanājuk* biztonságos végzéséhez. Lefektette egy nemzetközi szervezet stabil alapjait, amelynek az egész világon való terjesztését már a tanítványaira bízta. Ő az alapító *ācāryánk*.

Te, Guru Mahārāja, hű tanítványként indokolatlan kegyedből elhoztad nekünk Śrīla Prabhupādát és az odaadó szolgálat magasztos tudományát. Kiterjesztetted Śrīla Prabhupāda vágyát kis hazánkra, és megalapítottad a Magyarországi Kṛṣṇa-tudatú Hívők Közössét, amely mára elismert és megbecsült egyházzá nőtte ki magát. Indokolatlan kegyedből megszántál bennünket, és amellet, hogy elültetted a *bhakti* magját a szívünkbe, segítettél abban is, hogy megfelelő körülmények között tudjuk öntözni azt. Olyan bástyákkal vetted körül e törekény növényt, mint Kṛṣṇa-völgy, vagy a nemrégiben elkészült Budapesti Templom. Vállaltad a prédikáló központok létrehozásával járó nehézségeket, és gyakorlatilag minden anyagi és szellemi támogatás nélkül kiépítettél egy rendszerezett és mára már viszonylag hatékonyan működő egyházi szervezetet, amelynek útját erős személyiségeddel tovább egyengeted.

Megszervezted a Kṛṣṇa-tudatos oktatást Kṛṣṇa-völgyben a *gurukula*, Budapesten a Bhaktivedanta Hittudományi Főiskola keretein belül. Ezzel lehetővé tetted mind a laikusok, mind a *bbakták* részére, hogy tanulmányozhassák az előző *ācāryák* és Śrīla Prabhupāda könyveit, valamint megadtad a lehetőséget, hogy tiszta, Kṛṣṇa-tudatos gyermekeket nevelhessünk.

Folyamatosan szorgalmazod a védikus társadalmi rendszer kiépítését is, hogy megfelelő hátteret biztosíts a Kṛṣṇa-tudat zavartalan gyakorlásához.

Az erőfeszítésed, hogy biztosítsd azokat a feltételeket, amik által könnyedén elérhetjük Kṛṣṇát, meghaladja az én felfogóképességemet. Ügyesen felhasználod az anyagi energiát Kṛṣṇa szolgálatában, és észrevétlenül minket is lefoglalsz ebben fejlődésünk érdekében. Biztosítottál minden lehetőséget számunkra, hogy biztonságos körülmények között gyakorolhassuk az odaadó szolgálatot. Csak rajtunk múlik, mennyire vagyunk képesek kihasználni ezt, és értékelni indokolatlan kegyedet.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, engedd meg, hogy tiszteletteljes hódolatomat ajánljam lótuszlábad előtt! Az értünk vállalt felelősséged, kockázatvállalásod és erőfeszítésed, hogy teret biztosíts lelki gyakorlataink végzéséhez, azt láttatja velem, hogy a tanítványaid iránt mutatott eltökéltséged mértékéhez semmi sem fogható. Teljes mértékben felelősséget vállaltál a lelki fejlődésünkért, és Śrīla Prabhupāda tökéletes követőjeként olyan példát állítasz elénk, mely automatikusan tiszteletet és megbecsülést vált ki belőlem, és ezzel együtt az előtted való meghódolásra kényszerít.

Śikṣā-guru című könyvedben ezt írod: „A tanítvány aszerint fog *guru*iboz viszonyulni, hogy azok mennyire kötelezték el magukat az ő lelki fejlődéséért. [...] Az emberi szeretetből adódóan minél nagyobb a védencért vállalt felelősség, kockázat, és a számára biztosított lehetőség, annál nagyobb a viszonzás is a részéről”. Ha ez így van, én nem szeretlek téged. De imádkozom Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅga és Śrīla Prabhupāda kegyéért, hogy egyszer kellőképpen értékelhessem azt a mérhetetlen erőfeszítést, amit értem teszel, és többszörösen is viszonzhassam azt majd valamikor a szolgálataimon keresztül, mert a szavak elszállnak, de a tettek megmutatják egy tanítvány elkötelezettségét.

Szolgád:
Bhakta Nagy Richárd
Budapest

NAḶINI-KANTA DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my most humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

After your “birthday party” in Budapest, when you were just about to leave, you said that the greatest gift that makes your birth successful is that you have met such a unique devotee of the Lord: Śrīla Prabhupāda. “It is even more rare than meeting Kṛṣṇa personally”, you said.

I am also possessing a priceless treasure, more valuable than anything in the material and spiritual worlds together: I met you (it was nearly 20 years ago, 19 precisely), and I have spent almost half of my life under your loving care and direction. For me, there is nothing more valuable than that.

I want to thank you again for being my father even though I am not worthy of your love

and attention. It is so amazing that you, a most beloved servant of Śrīla Prabhupāda and Rādhe Śyāma, the author of many books praised by the most exalted devotees in our Society, the exemplary *vaiṣṇava*, are my father and well-wisher, who phones me when I am sick, buys me an expensive chair so that my back won't hurt, and sometimes shares his ecstatic dreams with me.

Guru Mahārāja, I hope I will get a place at your lotus feet in the next 20 years as well. I have no ambition other than serving you. Please let me serve you, no matter how unqualified I am.

Your loving servant,
Nalini-kanta devī dāsī

NĀMA RUCI DĀŚA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget gyönyörű lótuszlábaidnak!

*śrī-guro paramānanda premānanda pbala-prada
vrajānanda-pradānanda-sevayam mā niyojaya*

Kedves Guru Mahārāja! Ahogyan telnek az évek, lassan már kezdem megérteni, mi is a *vyāsa-pūjā* jelentése. Azért imádkozom, hogy minden másodpercben képes legyek értékelni a társaságodat. Csak reménykedni tudok abban, hogy egyszer megértjük majd, hogy milyen szerencsések vagyunk, hogy itt vagy velünk. Addig csak azért imádkozom, hogy ragaszkodjak a lótuszlábaid szolgálatához.

Egy kedvteléssel szeretném kifejezni érzéseimet feléd, ami Śrīla Prabhupādáról és személyes szolgálójáról szól.

Egyszer Śrīla Prabhupāda szolgálója szomorú volt, mert látta, hogy a *bbakták* milyen nagy eksztázisban vannak Śrīla Prabhupāda jelenlétében, milyen nagy áhítattal fogadják őt, és sírnak örömben. Mondta Śrīla Prabhupādának, hogy nagyon szégyenkezik amiatt, hogy ő személyesen ott van Śrīla Prabhupāda mellett, és nem érez olyan nagy szeretetet, mint a többi *bbakta*. Śrīla Prabhupāda megkérdezte tőle:

- Szeretsz szolgálni engem?
- Igen, nagyon szeretlek szolgálni téged!
- Hát akkor!? Ez a szeretet – válaszolta Śrīla Prabhupāda.

Magam is hasonlóan érzek, és bízom ebben a kedvtelésben. Én is csak csodálom az istentestvéreimet, akik olyan sok gyönyörű szolgálatot ajánlanak fel lótuszlábaidnak, keményen dolgoznak kint, és csak kis időt tölthetnek veled; én meg egész nap itt lehetek veled, amikor a templomban vagy, láthatlak téged, társulhatok veled, de én sem érzem még ezt a

nagy, eksztatikus, transzcendentális szeretetet, amiről álmodozom. Őszintén kijelenthetem viszont, hogy nagyon-nagyon szeretlek szolgálni téged, és mindent, ami veled kapcsolatos. Szívesen kicserélem az összes kiégett villanykörtét a templomban, olajozom az ajtókat, hogy ne nyikorogjanak, megszerelem őket, hogy ne csapódjanak, és bármit megteszek, amivel egy kis elégedettséget szerezhetek neked.

Kérlek áldj meg minket, hogy nőljünk fel azokhoz a szolgálatokhoz, amiket tőled kapunk, és tényleg úgy szolgáljunk téged, ahogyan azt elvárod tőlünk.

Hálátlan szolgád:
Nāma Ruci dāsa

NANDAGOPA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném megköszönni az ajándékaidat, melyeket még megszámlálnom is nehéz. A könyveidet, a leckéidet, az utasításaidat, tanításaidat. Szeretnék egyre józanabb lenni, és egyre többet segíteni neked.

Szolgád:
Nandagopa dāsa

NANDARĀṆĪ DEVĪ DĀSĪ

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* mozgalmának!
Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Szívemből kívánok neked erőt, egészséget és türelmet mindahhoz, amit csinálsz. Szívem szerint azt kívánnám, hogy csak íj és írj. A terhek, amik a válladat nyomják, tűnjenek el véglegesen, hiszen olyan nagy örömet okozol a *vaiṣṇaváknak* szerte a világon a könyveiddel. Imádkozom érted, hogy legyél megvédve minden nehézségtől, ami jön az életed folyamán (a mi ostobaságainktól is).

Szeretnék leírni neked egy éneket, amit itt énekeltünk Śrīla Śacī-nandana Swaminak. Nagyon igaznak találom a világ mostani helyzetére.

Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
when will this *māyā* disappear?
Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
why do we still live in fear?

With no love inside our heart
and relations fallen apart,
you can't say we're satisfied.
Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
you can't say we never tried.

Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
we have been chanting for so long,
Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
but the ego is still strong.

All the dreams we held so close
we still wait and feel morose.
Will we ever feel you near?
Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
why do we still live in fear?

Oh Kṛṣṇa don't you weep
When we're in suffering so deep?
You see the sadness in our eyes?
Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
will you ever hear our cries?

Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
we have been chanting for so long.
Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
can you tell us what went wrong?

Oh Kṛṣṇa you might know
there is nowhere we want to go
without seeing your lotus feet.
Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
you are all that we need.

Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
when will this *māyā* disappear?
Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
when will real love be here?

Kṛṣṇa, Kṛṣṇa
When will real love be here?

Maradok szerető, hálás szolgád:
Nandarāṇi devī dāsī

NANDINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Eljöttél értünk, tanítványaidért, hogy visszavigyél minket, vissza Istenhez. Hátrahagyta minden, amit az anyagi világ csillogása kínált, családot, vagyont, hírnevet, világi karriert, és habár a nehéz és küzdelmes utat választottad, ez mégis az az út, aminek egyedül értelme van itt a Kali-yugában.

Az emberi élet a Védák szerint az önmegvalósításra való. Śrīla Prabhupāda nagyon szép példát mutatott a világ számára azzal, hogy nem vonult el egy elhagyatott helyre, hogy magányosan élje a szentek életét, hanem másokkal is megosztotta az Isten iránti szeretetteljes és tiszta odaadó szolgálat titkát. Sok-sok ezer embert indított el az Istenhez visszavezető úton azáltal, hogy az Úr Kṛṣṇáról szóló tudásban részesítette őket, és lefoglalta ezeket a személyeket az Úr szent neveinek éneklésével és az Úrnak végzett odaadó szolgálattal.

Miután Śrīla Prabhupāda elhagyta ezt a múlandó világot, hűséges tanítványai folytatták az Úr Caitanya *saṅkīrtana* misszióját, s felfegyverkeztek az általa írt könyvekkel, a tőle kapott tudással és a felhatalmazással. A mi jó szerencsénk az, hogy vannak olyan szentek, mint te is, Guru Mahārāja, akiket semmi és senki nem téríthet el Rādhā-Kṛṣṇának, Gaura-Nitāinak és szeretett lelki tanítómesterüknek végzett szerető, odaadó szolgálat útjából.

Śrīla Prabhupāda példáját követve te is felvállaltad a lelki tanítómester szerepét. Nagyon sokan közülünk a te prédikálásod eredményeként hallottunk először Kṛṣṇáról, szereztünk tudást arról, hogy kik vagyunk valójában, mi a kapcsolatunk Istennel, és hogyan tudjuk visszaállítani ezt az eredeti, transzcendentális szerető kapcsolatunkat Vele. A te kegyedből nyilvánult meg Új Vraja-dhāmában Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara, Budapesten pedig Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅga, hogy mi is láthassuk nap mint nap az Úr isteni formáit, szolgálhassuk Őket, hogy idővel kifejlődhessen a tiszta odaadásunk Irántuk.

Kedves Guru Mahārāja! Te mindannyiunk *śikṣā-guruja* és legtöbbünk *dikṣā-guruja* is vagy egyben. Sokan közelítettünk meg azzal a szándékkal, hogy kegyesen fogadj minket lelki lányaiddá és fiaiddá, mert szeretnénk visszamenni Istenhez. Azt mondják, hogy az avatáskor a lelki tanítómester megfogadja Kṛṣṇának, hogy visszaviszi Hozzá a tanítványát, a tanítvány pedig megfogadja, hogy követni fogja a lelki tanítómestere utasításait. Ez a lelki tanítómester és a tanítvány közti kapcsolat, amely nem csupán egy formális rituálé, hanem két személy között

létrejött, idővel egyre inkább elmélyülő kapcsolat. Mi, istentestvérek, egyvalakibe fektetjük a legtöbb bizalmunkat és szeretetünket. Olyasvalakibe, aki már hosszú ideje bizonyít. Neked viszont, Guru Mahārāja, sok-sok személybe kell a bizalmadat és a szeretetedet fektetned, olyanokba is, akik lehet, hogy még csak most kezdik el a lelki életüket. Ahogy telnek-múlnak az évek, látjuk, hogy az anyagi energiával nem tudunk harcolni. Ha levesszük a szemünket az eredeti célról, ha lazítunk a lelki gyakorlatainkon, és hagyjuk, hogy az érzékeink új, anyagi célokat tűzzenek ki maguknak, akkor könnyen letérhetünk a lelki élet útjáról.

Őszintén csodállak, Guru Mahārāja, azért a lelki erőért, mely segít neked átvészelni egy-egy fiad vagy lányod időszakos elvesztését. Vajon belegondolunk-e mi, tanítványok abba, hogy mit érezhet a lelki tanítómester, amikor felrúgja valaki a *guru*-tanítvány kapcsolatot? Elég szégyenletes, hogy mennyire hálátlanok tudunk lenni. Ha körülnézünk a minket körülvevő világban, még ott is van tisztelet és hála a szülők felé. Mennyi hálát kellene akkor éreznünk lelki apánk felé, aki igazi értékeket ad nekünk?

Emlékszem, egyszer Indiából írtad a *bbaktáknak*, hogy a legnagyobb ajándék, amit adhatunk neked az, ha a megtisztult szívünket odahelyezzük Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótusz-lábaihoz.

Kedves Guru Mahārāja! A sok fájdalom enyhítésére kívánok neked sok olyan őszinte, hűséges és kitartó tanítványt, akiknek megtisztult szívét odahelyezheted szeretett Isteni Párod lótuszlábaihoz.

Jelentéktelen szolgád:

Nandinī devī dāsī

NĀYIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

All glories to Śrīla Prabhupāda!

*nama srestham manum api saci-putram-atra svarupam
rupam tasyagrajam uru-purim mathburim gosthavatim
radba-kundam giri-varam abo radbika-madbavasam
prapto yasya prathita-krpaya sri gurum tam nato'smi*

I bow my head with all respect unto Śrī Gurudeva. By his most celebrated mercy I have attained the hope of some service unto the best of all holy names, unto that great saviour, the son of mother Śacī, unto His personal assistant, Śrī Svarūpa Dāmodara, and unto Śrī Rūpa Gosvāmī together with his elder brother, Sanātana Gosvāmī. I have some hope to attain *Mathurā-maṇḍala*, where Rādhā and Govinda have Their eternal pastimes, Rādhā-kuṇḍa, and this best of all mountains, Govardhana. And lastly he has given me the hope that one day I can attain the service of Śrī Śrī Rādhikā and Mādhava.

Recently I read a lecture by Śrīla Prabhupāda about chastisement. It was mentioned that the spiritual master's position is that he has to find faults in his disciple. By doing that the disciple becomes very qualified servant. That is the causeless mercy of the spiritual master because in that way one can become pure in his heart. Although I faced difficulties in my spiritual life, nevertheless you so patiently guided me step by step, corrected me, even when I did not want to learn the lesson. Your way of being strict with me was your actual compassion, to save me, a fallen soul. I am very grateful for that.

I would like to pray for your mercy, in the form of strictness, so that one day I can become your humble servant.

Thank you very much for your continuous efforts and patience, to guide me towards Kṛṣṇa.

All glories to you!

Your servant,
Nāyikā devī dāśī

BHAKTA NÉMETH ÁDÁM

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséged neked!

Ahogy az ISKCON Śrīla Prabhupād odaadásából és páratlan erőfeszítéseiből terjed ki, ugyanúgy a magyar *yātrā* a te Śrīla Prabhupādának végzett szolgálatod kiterjedése.

Sok segítséget, inspirációt és szeretetet kaptam és kapok a közösség tagjaitól, amiért hálás vagyok azoknak a *bhaktáknak*, akikkel közvetlen kapcsolatban állok, és hálás vagyok neked is, aki mindezen kegy gyökere vagy. A te szilárd elkötelezettséged, példamutatásod és odaadásod ugyanis a mozgatója a Kṛṣṇa-tudat hazai elterjesztésében elért összes eredménynek és a virágzó magyar *yātrának*.

Köszönöm, Guru Mahārāja, az alapos és sokszínű segítséged, amivel ösztönzöl a lelki életben, és köszönöm, hogy lelki célokat tűzöl ki a szemem elé.

Imádkozom, hogy a kegyedből képes legyek arra, hogy teljesen el tudjam fogadni ezeket a lelki célokat, és végre megérthessem, hogy milyen sokkal is tartozom neked.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Németh Ádám

NIMĀI PAṆḌITA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda and to You, his precious servant.

I want to thank You from the bottom of my heart for caring for and nurturing me through my difficult times over the last ten years. I cannot repay the debt that I owe You, but I am resolved to do my best to please You in some small way.

I try to pray constantly to Kṛṣṇa to keep me engaged in serving You and when times become tough, which is inevitable in this cruel, hard age of Kali, I meditate on the compassion, tolerance and the mood of selfless service, which You exhibit on a daily basis. This inspires and enthuses me and I am able to push on.

When I look at You, I see how this science of devotional service works when applied with dedication, sincerity and deep humility. My hope is to, one day (and not too far in the future!) develop these qualities myself and thereby become a true and honest disciple. There are so many things to be said, that are deep within my heart. But to verbalise these things is very, very difficult. Words do not always convey the intended meaning and thus, they sometimes get in the way. So I will strive to express myself through my weak attempts at selfless service to Your mission to realise Śrīla Prabhupāda's vision and pray that I can remain firmly under the shelter of Your Lotus Feet.

Begging to remain Your loving servant,
Nimāi Paṇḍita dāsa

NIŚĀNTA-LĪLĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances. All glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to the most beautiful Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara
and the most merciful Śrī Śrī Dayāl-Nitāi Gaurahari.

When listening to Prabhupada katha we come across the unlimited ocean of His transcendental qualities. His strictness and renunciation awaken respect; He amazes us with His eagerness to offer ever increasing service; and His tolerance, compassion, humour and caring kindness endears Him to even those of us who did not have the good fortune of meeting Him. Even nondevotees, anyone who came in contact with Him understood at least that Śrīla Prabhupāda is a gentleman. I remember reading Prabhupāda-līlāmṛta and lamenting about being bereft of the great fortune of His association. But are we unfortunate? I don't feel so anymore. I hear Śrīla Tamal Kṛṣṇa Mahārāja's voice in a class saying that it was the good

fortune of His disciples that they have been able to meet Śrīla Prabhupāda and it is the good fortune of the second generation of devotees that they are able to get the association of His followers.

And that is certainly true. For as a resplendently clean mirror reflects a persons image perfectly we can observe as the pure mirror of Your heart reflects His qualities on You.

You are His strict follower and You are correcting our faults in a straight but considerate way, so that we can advance and the worship of the Lord can go on at the proper standard.

Like Him You gave up everything that is not for Kṛṣṇa`s pleasure at the same time utilizing things that are useful for His service.

Like Him You never deviate from the service of Your spiritual master even for a moment, and are ready for everything for Him.

Like Him You are never complacent: more books, nicer temples, nicer offerings, more and more and more... for Rādhe-Śyāma. Thus anything You do becomes a marathon. The rest of us are observing You with amazement and concern while trying to keep up the pace. But it is like little birds toddle on the ground, flapping their tiny wings trying to imitate their swan mother flying in the sky.

And You tolerate it. That, despite You leading the way, we keep falling behind. And You tolerate the shortcomings of errant disciples and compassionately reach out Your hand for even those who turned their backs to You.

With Your sweet jokes You increase our attachment to You and with Your fatherly care You make us even more indebted to You. I never thought I will get so much love from my spiritual master before I started to know You.

Obviously we cannot compare anyone to Śrīla Prabhupāda. His glories are unique in the three worlds. However I think one of His most important achievements is that He was able to inject His own revolutionary spirit and His transcendental qualities in His followers. And it is the credit of such followers that they were able to imbibe His mood and carry on His mission in this way. I see You as the embodiment of that. *Guru-mukha-padma-vākya*. You truly made the words and mission of Śrīla Prabhupāda Your life and soul, using Your wonderful individuality completely in His service.

The *śāstra* says that it is not possible to understand the mind of a *vaiṣṇava*. At the same time as disciples it is our duty to try to understand our spiritual master. We meditate on this at least three times a day.

Please help me, that just like You made Your interest one with Śrīla Prabhupāda`s, I can give up my selfish interests and false ego and understand You as much as possible so that I can serve You the way that pleases You the most and help You to serve Your beloved spiritual master.

Your aspiring servant,
Niśānta-līlā devī dāsī

NITĀI-PREMA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

*vāñcbā-kalpa-tarubhyaś ca kṛpā-sindhubhya eva ca
patitānām pāvanebhyo vaiṣṇavebhyo namo namaḥ*

Próbálom összeszedni a gondolataimat, hogy miként dicsőíthetnék téged. Azt első dolog, ami rólad eszembe jut, az az, hogy „hatalmas *vaiṣṇava*” vagy. Ezt nem csak két szónak érzem, melyek üresen csengenek. Te ezek megtestesítője vagy.

A hatalmas szó az emberek között azt jelenti, hogy egy olyan személy, aki a jó tulajdonságok tárháza, kiemelkedő, követendő példa. Lemondott, békés, könyörületes, mentes a hibakereséstől, a mohóságtól, az irigységtől, a becsvágytól, kedves, szerény, rendíthetetlenül elszánt, megbocsátó, kitartó, tiszta. Ezt csak rövid lista azokról a jó tulajdonságokról, amelyekkel rendelkezel. Bárki, aki kapcsolatba kerül veled, vagy csak lát téged ezeket tapasztalhatja benned. Én nem vagyok elég tiszta és tudatos, hogy megfelelően dicsőíthessek egy ilyen személyt, aki a jó tulajdonság ízes tárháza.

A másik szó, hogy *vaiṣṇava*. Mi, elesett lelkek fel sem tudjuk fogni, mit jelent az, hogy valaki *vaiṣṇava*, vagyis az Úrnak teljesen meghódolt lélek. Amikor a kezdő *bbakta* kezdi megérteni, hogy elmével is meg kell hódolni, sok nehézséggel, akadállyal találja magát szemben. A tudatában nem tud valódi képet alkotni a magasan lévő személyek meghódolásáról. Mit jelent a teljes önátadás, testtel, elmével, intelligenciával és lélekkel. A *vaiṣṇava*, a teljesen meghódolt lélek ezzel az önátadással megvásárolta az Istenség Legfelsőbb Személyiségét. Nem létezik ennél tökéletesebb helyzet az egyéni lélek számára.

Te számomra ezt jelented: „hatalmas *vaiṣṇava*”, minden jó tulajdonság tárháza, és az Istenség Legfelsőbb Személyisége van a birtokodban. Mi, elesettek csak futunk utánad, próbálunk szolgálatot ajánlani, próbálunk meghódolást gyakorolni, próbálunk valami hűséget, szeretetet adni. Próbálunk valamit viszonzni, mert olyan sok igazi szeretetet, kegyet és gondoskodást kapunk tőled. Mi egy hatalmas, mélységes, misztikus folyamatot kaptunk. Egy tökéletes menedék az ISKCON, a mai kor embere számára. Én csak ámulok, és csodálkozom azon, hogy mi történik körülöttem és velem ebben a tökéletes lelki intézményben. Nagyon boldog és elégedett vagyok itt Śrīla Prabhupāda mozgalmában.

Köszönöm neked ezt az életet itt, veletek. Köszönöm neked, hogy itt vagy velünk és tanítasz minket arra, hogyan fogadjuk el Kṛṣṇát. Köszönök mindent neked, te hatalmas *vaiṣṇava*.

Jelentéktelen szolgád:
Nitāi-prema devī dāśī

OMKĀRANĀTHA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy én is írhatok pár sort neked. Köszönhetem ezt a lehetőséget azoknak a *bbaktáknak*, akik törődnek velem; Caitanya Prabhunak, aki sokat inspirált, és mindig kedvesen segített, ha nehézségeim voltak; valamint neked, Guru Mahārāja, aki inspirálsz mindenkit körülöttem, és elsősorban ebben az országban.

Tíz éve írtam az első felajánlásomat neked. Ha egy kicsit szigorúbban nézem a helyzetemet, akkor elég siralmas, hogy ennyi idő után is csak itt vagyok, ahol vagyok... Ennek ellenére sokféle szolgálatot tudtam ajánlani, és több éven át oszthattam Śrīla Prabhupāda könyveit. Úgy érzem, hogy a Kṛṣṇa-tudat segítségével sokat változtam, „fejlődtem” és szilárdultam a magam lassabb ütemében. Ha visszatekintek a tíz évvel ezelőtti magamra, s arra, hogy milyen irányba ment az életem, akkor egyértelművé válik, hogy mekkora szerencsém van. Ez a szerencse te vagy, Guru Mahārāja, mert a te áldozatos munkád eredményeképpen tudtam én is kapcsolatban maradni a *bbaktákhoz*. Ha te nem szervezed a prédikálást akkoriban Magyarországon, ha nem küldöd a tanítványaidat szét az országba, ha nem szervezed meg az első szekérfesztivált stb., akkor lehet, hogy soha nem kaptam volna meg a lehetőséget arra, hogy odaadó szolgálatot végezhsek. Mégis megkaptam, és a kegyedből itt lehetek ma is. Ez az én örök tartozásom feléd, megmásíthatatlanul. Ezt a mondatot nagyon könnyű leírni, de kötelességemnek érzem, hogy a tetteimmel igazoljam. S ha ma még jócskán van min dolgoznom, hogy ennek megfeleljek, biztos vagyok benne, hogy idővel sikerülhet.

Kérlek, bocsásd meg sértéseimet, amiket elkövettem ellened!

Kérlek, légy türelmesebb velem, és szabadíts meg a törődéssel és a kedvességgel az én ok nélküli makacsságotomtól!

Te az Úr Caitanya üzenetének nagy prédikátora vagy! Leborulok lótuszlábaid porába.

Ostoba szolgád:
Omkāranātha dāsa

BHAKTIN PAPP KÁROLYNÉ ÉS FÉRJE

Mélyen tisztelt Mahārāja!

Hódolattal Kṛṣṇa iránt, és teljes tisztelettel az ön megjelenése napján, különleges kegyét kérve Kṛṣṇának, kívánunk áldásos tevékenységére erőt, egészséget. A világban végzett odaadó szolgálatát kísérelje a továbbiakban is Isten szeretete és az emberek megértő, elfogadó együttműködése. Különös kegy számunkra a tavaly felavatott unokánk, Ānanda-varadhana dāsa iránt tanúsított szeretete, melyet öntől és a *bbaktáktól* kap, ezt külön köszönjük.

Ebben külön öröm volt számunkra a tél folyamán a Kṛṣṇa-völgyben tett látogatásunk. Az a csodálatos élmény, amit együtt átéltünk, lelki gazdagságot adott. Egyben az ott látottak, a farmért dolgozók odaadó munkáját csodálatosnak tartjuk. Kívánunk a következő időkre önnek és ott dolgozó szerzeteseknek Istentől megáldott éveket és jó egészséget!

Hare Kṛṣṇa! Gauranga!

Bhaktin Papp Károlyné és férje (nagyszülők)
Maroslele

BHAKTA PAPP LÁSZLÓ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kedves Guru Mahārāja, nagyon örülök, hogy itt lehetek ezen a szép napon, hogy egy pár mondatban köszönetet mondhassak neked és dicsőíthesselek téged.

Az ember legnagyobb szerencséje, ha találkozik egy hiteles lelki tanítómesterrel és elfogadja az útmutatását a lelki életben. Ha az ember ily módon elégedetté teszi a lelki tanítómestert, biztos a legnagyobb áldásban részesül és eléri az emberi élet valódi célját.

Hogy ki a hiteles lelki tanítómester és mi a helyzete egy feltételekhez kötött személynek, lehetetlen megértenie. De szerencsénkre a szentek és a szentírások ezt elmagyarázzák nekünk. Mivel teljesen vakok vagyunk lelkileg, ők kegyesen felvilágosítanak bennünket, valami kis fényt gyújtanak a tudatlanságunk sötétségében, hogy helyesen viszonyulhassunk, hogy helyesen láthassuk a lelki tanítómestert. Rengeteg szép ima szól a lelki tanítómester dicsőséges helyzetéről. Szerencsénkre még mind a mai napig olvashatjuk ezeket a verseket, amiket olyan nagy személyiségek írtak, akiket a legparányibb mértékben sem fed a képmutatás, és ők maguk is lelki tanítómesterük őszinte követői, és minden élőlény jóakarói.

Ezek a versek, imák mind így írnak a lelki tanítómesterről, mint:

- A bűnösök jótévője
- A kegy óceánja
- aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának
- a Kṛṣṇáról szóló tudomány átadója
- az elesett lelkek felszabadítója
- aki eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét
- az Úr legbensőségesebb szolgája
- aki nagyon könyörületes a bűnbeesett és feltételekhez kötött élőlények iránt
- aki mindig elmerül Rādhā-Kṛṣṇa szeretetében
- aki a tiszta odaadó szolgálat lakhelye
- és akinek a kegye nélkül az ember nem kaphatja meg Kṛṣṇát.

A mi esetünkben ezt a tudást a te kegyedből kaphattuk meg, azáltal, hogy eljöttél prédikál-

ni nekünk; oly sok nehézséget felvállalva ezzel, acélból, hogy lefoglalj bennünket az odaadó szolgálatban. A célod az, hogy felébreszd a kapcsolatunkat Kṛṣṇával, és megmentés bennünket a pokoli élet szenvedéseitől.

Ezért a legdicsőségesebb ez a mai nap, mert találkozhattunk veled, akinek a kegyéből az ember elérheti Kṛṣṇát.

Kedves Guru Mahārāja, nagyon szerencsésnek érzem magam, amiért találkozhattam veled és tanítványaiddal, ugyanakkor ostobának is, amiért nem tudom ezt a lehetőséget teljesen kihasználni.

Szolgád:

Bhakta Papp László (Potter)

Eger

PĀRTHA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek fogadd tiszteletteljes hódolatom! Minden dicsőséget neked!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és az Úr Caitanya saṅkīrtana mozgalmának!

Engedd meg, hogy szavaimmal is szolgáljalak ezen a dicsőséges napon, amely a sötétségtől szenvedő életemnek reményt hozó hajnala is egyben.

Ahogy az évek rakódnak rá a vállaimra, a kegyed révén egyre többet tapasztalok. Sok dolgot újra és újra meg kell élnem, mert nem tanulok intelligens módon, de türelemre kényszerülök, s ez ebben a tanításod. Türelemre, melynek monumentális mérőedénye te vagy, s túlsorduló csöppjei jutnak nekem – ebből táplálkozom.

Aki nem lát mögé a napjaidnak, nehezen fogja föl, miként irányítasz egyszerre ennyi szerket a legjobb úton, aki pedig mögé lát, az sem érti, csak látja és dicsőíti. Alázatos hódolatomat ajánlom transzcendentális tetteidnek, melyeknek híre bejárja a világot, s mindenkit a Rādhē-Śyāma iránti szeretetteljes szolgálatra sarkall.

Végtelen szerencsénk, hogy társasággal ajándékozol bennünket, mint egy mágikus szakács, aki egyre mélyebb és mélyebb ízeket talál kifogyhatatlan edényeiből. Különleges *prasādam* ez, mert bárki lát hozzá, minél többet eszik, annál éhesebb lesz, és mohó vágy égeti a folytatásra.

Sokszor hallom, hogy az odaadó szolgálat a társulás művészete. A te nagyságod abban rejlik, hogy mindenkinek, mindenhol, mindig a legjobb társulást biztosítod a szent névvel, Śrī Kṛṣṇával, a *bhaktákkal* és a *bhakták* közt egymással. Ez *sat-saṅga*. Nem mindig értékeljük megfelelően, mert az elménket *māyā* becsapja, s úgy gondoljuk, Kṛṣṇától függetlenül valahogy könnyebb. Előfordul, hogy *bhaktaként* a nehézségeinket környezetünkben fakadó teherként azonosítjuk. De hol vannak azok a személyek, akik emiatt elhagyták a menedéket, s most boldogabbak? Hol vannak azok az őszinte személyek, akik így boldogabbak? Nincsenek.

Azzal, hogy megnyilvánítod nekünk Új Vraja-dhāmét, és kegyesen elhívtad Śrī Śrī Rādhā-

Śyāmasundarát, örök lekötelezettjeiddé váltunk. Az adósság, a betegség és a tűz, amelyektől minél előbb meg kell válni. Ez az adósság az egyetlen, amelyet a legnagyobb erőfeszítés révén sem lehet kiegyenlíteni, s az egyetlen, amelytől nem is akarunk megválni. Csak hálásan törleszteni életről-életre.

Kedves Guru Mahārāja! Nemrég a Rādhā-kuṇḍa partján a testemet a víz elfedte. Azért imádkozom, hogy a kegyed által egyszer a szívem is elmerülhessen az istenszeretet nektárjában úgy, hogy maradéktalanul kitölti azt, s egyetlen vágyként csak lótuszlábaid szolgálata ül majd ott arany *vyāsasanán*.

Jelentéktelen szolgáló:

Pārtha dāsa

PĀVANĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kélek, fogadd alázatos hódolatomat lótuszlábaid porában!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅgának!

Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Minden dicsőséget a te isteni kegyednek!

Megjelenési napod alkalmából engeddd meg, hogy néhány gondolattal kifejezhessem hálámat és szeretetemet. Jó egészséget és hosszú életet kívánok, hogy még nagyon sokáig követhessük lótuszlábaid nyomát és a példát, amit életeddel mutatsz nekünk.

Nemrégiben olvastam a *Śrīmad-Bhāgavatamban* (5.24.27): „Az Istenség Legfelsőbb személyisége, a három világ Ura, aki végtelenül könyörületes *bhaktája* iránt, buzogánnyal a kezében áll Bali Mahārāja ajtajánál.” Az Úr a leghatalmasabb, mindenható, mégis szolgálja *bhaktáját*. Bevallom, ezt olvasva a hála és szeretet könnyei végigperogtak az arcomon. És eszembe jutott, Guru Mahārāja, a te önzetlen szereteted és odaadásod *bhaktáid* iránt. Fel sem lehet sorolni, mennyi áldozatos munkával és alázattal szorgoskods az elesett lelkek megmentéséért. A világ számtalan részén prédikálsz, hirdeted a Kṛṣṇa tudatot, tanítod a lelkeket, csodálatosan szép könyveket írsz Kṛṣṇa és a *bhakták* örömére. Mindennel elégedetté akarod tenni szeretett lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát. Nagyon szerencsés vagyok, hogy a tanítványod lehettek, s hogy végtelenül kegyesen lefoglalsz az odaadó szolgálatban. Szolgálat közben találkozom emberekkel és időnként beszélgetünk a Kṛṣṇa tudatról. Amikor Kṛṣṇáról hallanak, mosolyognak, boldogok. Van, akinél ennyi a hatás, de már megérintette a szívüket Kṛṣṇa, és kimondták a szent nevét. Van, aki könyveket vásárol, és olvassa azokat vagy el is jön a programokra, és van aki *japázik* is. Guru Mahārāja, ez mind a te kegyednek köszönhető, nélküled teljesen az anyagi világ rabjai lennénk. Kedvesen bemutattad a lelki világot, és elhoztad ide Magyarországra, amikor felépítetted Kṛṣṇa-Völgyet, és meghívtad Rādhē-Śyāmát, hogy lakjanak itt Új Vraja-dhāmában!

Végezetül szeretnék alázatosan megköszönni mindent, és a következő sorokkal elköszönni.

*anādi karama-pale
paḍi' bhavārṇava-jale, taribāre nā dekbi upāya*

„Uram! Nem tudom, mikor kezdődött el anyagi életem, de kétségtelenül tapasztalom, hogy a tudatlanság mély óceánjába zuhantam. Most már azt is látom, hogy nincs más mód kikerülni belőle, mint menedéket keresni lótuszlábaidnál.”

Szolgád:
Pāvani devī dāsī

PRABHĀKARA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Köszönjük szépen neked mindazt, amit kaptunk tőled. A budapesti templom csodálatos lett. Ez a te dicsőségedet mutatja, azt, hogy mennyire akarsz szolgálni a *mūrtikat*, a *bbaktákat* és az embereket.

*śrī-vigrahārādbana-nitya-nānā-
śṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bbaktāms ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

A lelki tanítómester örökké a *mūrti*-imádatba merül el, és a tanítványait is ebben foglalja ele. Foglalkozik a tanítványaival. Az új templom megvalósításával bemutattad, hogy mennyire szeretnéd a *mūrtik* elégedettségét, s mennyire vágysz arra, hogy a *bbakták* kedvező körülmények között végezzék a szolgálatukat, a vendégeink pedig egy csodálatos helyre érkezzenek. Teljes mértékben kimerítet a *Gurv-aṣṭakam* harmadik versét.

Śrīla Prabhupāda az első ének egyik magyarázatában azt írja, hogy egy tiszta *bbakta* irányítása alatt lehetnek sikeresek a lelki missziók. Magyarországon nagyon sikeresek mennek a dolgok, ez tehát azt mutatja, hogy mennyire tökéletes, tiszta *bbaktája* vagy az Úrnak. Remélem, hogy egyszer a te kegyedből kiérdemlem majd, hogy a tanítványoddá fogadtál!

Jelentéktelen szolgád:
Prabhākara dāsa

PRĀṆA-VALLABHA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ismét eltelt egy év, és természetesen ez sem haszontalanul! Bármelyik évben is írom a felajánlásom neked, nagy büszkeséggel tölt el, hogy milyen sok és kiváló szolgálatot végeztél. Egyre növekszik az odaadásod, újabb könyved jelenik meg, több és több leckét és előadást tartasz, vezetéssel pedig kimagasló eredményeket érnek el a tanítványaid. Növekszik az egyház elismertsége az országban, de a GBC-ben és más országokban végzett szolgálatodnak köszönhetően az egész világ érezheti áldásos jelenlétet.

Prédikálásod legutóbbi megnyilvánulása az új budapesti templom megnyitása volt. Munkád elismeréseként nagy tiszteletben álló lelki tanítómesterek és helyi vezetők dicsőítettek téged.

Mivel egy éve már nem végzek teljesidős szolgálatot, és a fővárosi templom létrejöttét sem tudtam segíteni, ezért nagyon jelentéktelennek éreztem magam a megnyitó napján. Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅga otthonának hangulata, a lelkes *kīrtana*, az emelkedett *bbakták* jelenléte; de legfőképp a te kedves köszöntésed miatt otthon érezhettem magam. (...Nagyon sokat jelentett a kegyes pillantásod, a bölintásod, az integetésed!)

Sajnálom, hogy nem tudsz büszke lenni rám a szolgálatom, az odaadásom miatt! Sajnálom, hogy a kapcsolatunk már szinte csak a köszönésre korlátozódott! Örülök azonban, hogy te évről évre, napról napra, és óráról órára elégedetté tudod tenni Śrīla Prabhupādát! Ehhez kívánok nagyon jó egészséget, erőt és számtalan segítőt!

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmedet!

Jelentéktelen szolgád:
Prāṇa-vallabha dāsa

PRANAYA-ŚĀLINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon nehéz szavakba önteni Guru Mahārāja dicsőségét, amely végtelen, és nagyon különleges. Ritka nagy szerencse egy ilyen *vaiṣṇavára* rátalálni. Bejárhatnánk az egész univerzumot, és elmehetnénk a legkülönlegesebb szent helyekre, de még így sem tudnánk megkapni a *prema-bbakták* társaságát. Most viszont, különleges módon, ezek a *prema-bbakták* keresnek meg minket. Nem nézik, hogy mennyire méltatlanok vagyunk e szent *sādbu-saṅgára*,

csak kapjuk a kegyet. Micsoda szerencse! Micsoda szerencse, hogy a Kali-yuga közepén, ezen a bűnös földrészen, ahol évezredekig nem volt lehetőségük az embereknek arra, hogy halljanak Kṛṣṇáról és a Kṛṣṇa-tudatról, most egy *bhāgavata bhaktától* hallhatják mindezt, aki olyan, mintha a *Śrīmad-Bhāgavatam* oldalairól lépett volna elő.

Bár mi nem kaphattuk meg Śrīla Prabhupāda személyes társaságának nektárját, mégis gondoskodott arról, hogy mi is részesüljünk ebből a nektárból a fiain keresztül, akik tökéletesen tükrözik transzcendentális apjukat, Śrīla Prabhupādát. Mint ahogy Guru Mahārāja is, ezek fiak megörökölték Śrīla Prabhupāda szívét, benne a túlcserélő Istenszeretettel, és az elesett lelkek iránti végtelen könyörülettel.

Mi most élvezhetjük a társaságot, a fáradhatatlan gondoskodásodat. Megteremtés nekünk minden lehetőséget arra, hogy könnyen gyakorolhassuk a Kṛṣṇa-tudatot. Olyan sok áldozatot hoztál már értünk, s olyan sok erőfeszítést teszel most is, hogy belénk neveld a Kṛṣṇa-tudatot.

Köszönjük szépen mindezt neked, Guru Mahārāja! Végtelen adósod vagyok!

Tehetlenségemben Rādhe-Śyāma lótuszlábaihoz imádkozom, hogy soha ne legyek olyan ostoba, hogy elhagyjam ezt a jószerencsém.

Hadd legyek képes mindig követni Guru Mahārāja lótuszlábait és utasításait! Ha így teszek, mindig biztonságban leszek, és nem lesz okom a félelemre. Bárcsak én is képes lennék megörökölni Guru Mahārāja tiszta, *premától* túlcserélő szívét!

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek tarts meg örökké lótuszlábaid menedékében!

Örök szolgád:

Prāṇaya-śālinī devī dāśī

PREMAMOYA DĀŚA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid porában!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked megjelenésed e dicsőséges napján!

Egy tiszta *bhakta* nincsen kitéve a *karma* törvényeinek, és emiatt képes másokat is felszabadítania alóla. Ennek egy újabb tanújelét adtad tavaly.

Majdnem három évvel ezelőtt történt, amikor leköltöztünk Budapestről Somogyvámosra. Többen mondták, hogy szeretnék eladni a házukat, de végül egyik sem jött össze, így aztán a faluban maradtunk, s próbáltuk onnan bizonyítani, hogy mindenképpen szeretnénk menedéket kapni *Vraja-dhāmában*. Amikor 2004 májusában a kész tervek beadása előtt egy nappal mégis le lett állítva minden, nagyon meglepődtem, és akkor megkérdeztem Śāśilekhā matajít, hogy mikor lesz lehetőségünk építkezni? Azt állapította meg, hogy 2005 szeptemberében fogjuk tudni elkezdni, és 2006 májusára fejeződik majd be. Ő sem értette, hogyan lehet ősszel elkezdni ilyesmit. Mi meg nagyon örültünk, hogy egyáltalán elkezdhetjük, de úgy gondolkodtam, hogy ennek ellenére mindent meg kell tennem, hogy ne miattam húzódjon el ennyire a dolog.

Tavaly januárban aztán végül Rādhe-Śyāma és a te kegyedből megkaptuk az elvi engedélyt, hogy elkezdhessük az építkezést. Májusra végül összeállt minden terv, és mielőtt Citta-hārī Prabhu elment volna gyógyulni Indiába, még megerősítette, hogy a föld belterületbe vonása korábban már megtörtént, és nem lesz semmi akadály. Aztán ő elment, és több mint két hétbe tellett csak az, hogy kiderült: nem lehet építeni, mert a telek még mindig mezőgazdasági területként szerepel. A belterületbe vonás pedig a hivatali ügymenet miatt kb. három hónap lett volna. Ekkor úgy tűnt, tényleg igaz lesz a jóslat. Azért mégis felkerestem Gaura-śakti Prabhut, hogy lehet-e valamit tenni. Addig is nagyon segítőkész volt, és ebben a nehéz helyzetben kijelölt egy másik telket, amire minden engedély meg volt. Így történt, hogy tavaly június közepén el tudtuk kezdeni a munkákat.

Emlékszem, amikor először kimentem a fűvel benőtt telekre, nem tudtam elképzelni, hogy ott majd nemsokára egy ház fog állni. Augusztus végén már a falakat raktuk, de én még mindig nem voltam teljesen biztos, hogy nem jön közbe valami. Ráadásul éppen akkor annyi eső esett a vályogra, hogy azt hittem, egyik reggel csak egy sárkupac lesz a helyén.

Aztán amikor szeptemberre a tető a helyére került, akkor mertem jobban belegondolni, hogy nem fog megvalósulni az asztrológia által előrejelzett *karma*.

Ekkor megértettem, hogy ezen a helyen nem úgy történnek a dolgok, ahogyan azt az ember sorsa elrendelné. A te kegyeddal és Gaura-śakti Prabhu támogatásával valami más történt, mint amire számítani lehetett.

Kedves Guru Mahārāja! Szeretném megköszönni neked, hogy megváltoztattad a *karmánkat* most is, ahogyan teszed azt folyamatosan azóta, amióta a tanítványaidként fogadtál el minket. Köszönöm szépen, hogy megjelentél ebben a világban, hogy te legyél a mi jó sorsunk, és imádkozom, hogy hadd válhassak valamikor a te tiszta szolgáddá.

Elesett szolgád:
Premamoya dāsa

PRITHVĪ-PATI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget a Te Isteni Kegyednek!

Egyszer egy séta alkalmával említetted, hogy a Kṛṣṇa-tudatban nem elegendő, hogy a filozófia és a követendő szabályok rendelkezésre állnak. Szükség van olyan személyekre is, akik ezeket közvetítik és a saját példájukkal inspirálnak másokat követésükre. Azért is nevezzük a Kṛṣṇa-tudatot „mozgalomnak”, mert teli van olyan személyekkel, akik ezt életre keltik.

Az utóbbi években lehetőségem volt rá, hogy jelen lehessen néhány általad vezetett gyűlésen, személyes beszélgetésen, stratégiai diskurzuson. Bárkivel is beszéltem, vagy bármilyen témáról volt szó mindig nagyon kedves és kimért voltál. Mindig azt nézted, hogy mi a

legjobb a *bbaktáknak* és hogy Te hogyan tudnád őket szolgálni, hogyan tudnál nekik minden segítséget megadni a lelki fejlődésük érdekében. Akár személyesen vagy más *bbaktákon* keresztül. És ez nemcsak a múlt, hanem a jelen és a jövő is. Mert ilyen vagy Guru Mahārāja! Önzetlen, kifogyhatatlan, örökké lelkes és üde! Szereteted óceánja elől pedig senki sem tud kitérni!

Boldog születésnapot!

Szolgád:
Prithvī-pati dāsa

PUNYA-ŚLOKA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget az Úr Caitanya *saṅkīrtana* mozgalmának (és a francia prédikálásnak)!

Mindig nagy problémával küzdök, amikor levelet, felajánlást kell írnom neked. Az elmúlt évben azonban történt egy esemény, ami megkönnyíti dolgomat. Mégpedig az, hogy tavaly Rādhāṣṭamī napján váratlanul a tanítványoddá avattál. Azért is történt ez váratlanul számomra, mert úgy tudtam, hogy az avatás előtt van egy úgynevezett elfogadási időszak, ami általában fél vagy egy év. Az én esetemben ez úgy látszik elmaradt.

Előtte azért írtam egy levelet neked, amely után Līlāsuka Prabhu közölte, hogy inkább személyesen kellene beszélnünk. Ez sajnos elmaradt, én pedig egy újabb levél megírásába fogtam. Mikor elkészült, Līlāsuka Prabhu a kettőből egyet varázsolt, ami Gaura-śakti Prabhu kegyéből eljutott hozzád is. Aztán Janmāṣṭamī napján hallottam, hogy esetleg kaphatnék avatást tőled, de az már nem derült ki, hogy ehhez most mit is kellene tennem.

A két ünnep között még osztottunk egy pár napot, aztán mikor visszaértünk Rādhāṣṭamī előtt, Līlāsuka Prabhu reggeli program után kézen fogott, és elvitt a shopba.

– Most pedig válaszd ki az avatási japádat – hangzott a felszólítás. – Nincs sok időm, sietek. Ilyen van nekem is, ez jó lesz neked is – mondta.

Nekem pedig csak bólogatni volt időm. Aztán volt még avatás előtti vizsga is, de ennek részleteivel tényleg nem untatnálak.

Azonban még egy gondolatot szeretnék megosztani veled, ha megengeded, amely az avatás óta merült fel bennem. A Kṛṣṇa-tudatban való fejlődés nem mindig zökkenőmentes, akadályok nélküli. Viszont ha az ember azt teszi az élete céljává, hogy a lelki tanítómesterét, azaz téged elégedetté tegyen, akkor ehhez Kṛṣṇa minden támogatást meg fog adni neki, mivel te olyan kedves vagy az Ő számára.

Ezt a levelet most egy lakókocsiban ülve írom Franciaországban. Körülöttünk emberek ezrei és milliói várják, hogy megkapják Śrīla Prabhupāda könyveit. Nem is sejtik, hogy ez az egyetlen esélyük a valódi boldogságra.

Nehezen találom a szavakat ahhoz, hogy kifejezzem, mennyi mindent is köszönhetek neked. Igazából felfogni, átlátni és megérteni sem tudom. Hogyan is lehetnék képes kezdő *bbaktaként* felismerni valódi nagyságodat?! Azt sem tudom megérteni, hogyan tudsz azonnal válaszolni azokra az SMS-ekre, melyeket osztás végén küldünk neked az eredményekkel, függetlenül attól, épp milyen elfoglaltságod van. Nagyon hálásak vagyunk érte.

Gaura-śakti Prabhu említette az egyik leckén, hogy az a tény, hogy mi most itt ülünk, nem azért van, mert itt akartunk ülni, hanem azért, mert valakik így gondolkodtak, erre vágytak. S ha mi is így gondolkodunk, hogy még tíz ember üljön itt, és hogy minél több embert tudjunk elhozni a Kṛṣṇa-tudatba, hogy minél több embernek tudjuk átadni Śrīla Prabhupāda könyveit, minél több *lakṣmī* tudjunk gyűjteni, minél szebben tudjuk bemutatni a védikus kultúra gyakorlati alkalmazását az embereknek; ha minden pillanatban csak ezen meditálunk, és erre lelkesítünk másokat is, akkor talán egy picit elégedetté tehetünk téged, és közelebb kerülhetünk hozzád.

Egy szerencsétlen szolgád:
Puṇya-śloka dāsa

PŪRṆA-TATTVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótuuszlábaidnál!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az új budapesti templom megnyitója után vagyunk egy héttel. A te vágyad megnyilvánulását tapasztalom, ahogy körülnézek. Még nem szoktam meg teljesen ezt a mesés környezetet, ezért néha úgy érzem, mint ha csak álmodnék, amikor itt vagyok. Nem gondoltam volna, hogy egyszer egy ilyen csodálatos temploma lesz Gaura-Nitāinak, ahol minden lélek közelebb kerülhet a Kṛṣṇa-tudathoz. Még mindig itt vagy, a könyveden dolgozol, de nemsokára útrakelsz, mutatva ezzel is, hogy hiába gyönyörű ez a templom, nem a kényelemhez, hanem Śrīla Prabhupāda vágyaihoz ragaszkodsz. Még ha nem is vagy itt, a *bbakták* számára örökké jelen leszel úgy, mint Új Vraja-dhāmában. Ez természetesen, bár anyagi szempontból nézve felfoghatatlannak tűnik, hiszen a kinti világban nem létezik ehhez hasonló jelenség. Ezek csak a *bbakták* világában öltenek valóságot, hiszen Kṛṣṇa határtalan kegye és a *bbakták* szíve által mindenhol, örökké képes leszel jelen lenni.

A megnyitó napján magad mondtad – amikor Ananta-śeśát elhelyeztéték –, hogy ez a Templom az idők végezetén túl is létezni fog. Az univerzum pusztulása után is, mely egy feltetelekhez kötött elme számára a fel nem fogható valóságot jelenti. Ha ez így van, akkor ez a kijelentés a te dicsőségedre is igaz kell, hogy legyen, mert ennek a templomnak a születése örökre, elválaszthatatlanul összeforrt már személyeddel. De számomra az is felfoghatatlan, ahogy húsz év elteltével a vágyadból és a prédikálásod eredményeként *bbakták* sokasága csatlakozott az Úr Caitanya mozgalmához, és templomok, központok nyíltak Magyarországon.

Természetesen a szerénységéből adódóan a megnyitón azt hangsúlyoztad, hogy minden Śrīla Prabhupāda vágyából jön létre, és számunkra a lelki életben elég, ha csak az ő vágyait és elégedettségét tartjuk szem előtt. Ezzel tökéletes példát adtál mindenki számára, hogy egy tanítvány miként teszi a lelki tanítómestere vágyát egyé a szívével. Minden tekintetben követendő példa vagy, és ahogy Puri Mahārāja is megjegyezte egyik leckéjén: te tökéletesen bemutatod azt, hogy mit és hogyan kell tenni a lelki életben. Ezért akár a közvetlen tanítványod valaki, akár nem, ha téged követ, tökéletessé válhat az élete, mert te hűen és szilárdan a Śrīla Prabhupāda által lefektetett elvekért élsz. A mai világban már mindenkinek egyre nehezebbre esik megérteni a Kṛṣṇa-tudatot, ezért tanításaid és leckéid nélkülözhetetlenek, mivel mindenki számára érthetőbbé teszik az *ācāryák* és Śrīla Prabhupāda szentírásokhoz fűzött magyarázatait.

Egy tanítvány számára a lelki tanítómestere megjelenési napja a legfontosabb ünnep, mivel ezen a napon lehetőséget kap arra, hogy háláját és odaadását szavakba öntse, és mint szívében rejlő kincseket, lelki tanítómestere lótuszlábaihoz helyezze felajánlásként. Azt mondják, hogy a lelki tanítómester és a tanítvány közötti kapcsolat örök, de természetesen a szavaknak csak akkor van örök érvényű értéke, ha azokat a tanítvány az őszinte törekvéseivel is képes alátámasztani.

Kedves Guru Mahārāja! Egyik leckéden azt mondtad, hogy egy tanítvány azzal, hogy szolgálatot fogad el a lelki tanítómesterétől, az adósává válik, mivel a szolgálat végzése és az utasítás követése által megmenekülhet az anyagi létből, és visszamehet Kṛṣṇához. Azt gondolom, azzal, hogy tanítványoddá fogadtál, olyan mértékű az adósságom, amit életeken át sem leszek képes visszafizetni. Az a szó, hogy köszönöm, gyakorlatilag értelmetlen jelentéssel bír ebben a helyzetben, mert a felém áradó kegyed felfoghatatlan értékkel van felruházva. Ezért a mai napon csak azt kérem tőled: kérlek, imádkozz Kṛṣṇához, hogy képes legyek egyszer őszintén mindazon *bbaktákat* szolgálni, akik Śrīla Prabhupāda és a te lótuszlábaidnál vettek menedéket, és a szolgálatodat segítik.

Szolgád:
Pūrṇa-tattva dāsa

PURUṢA-SŪKTA DĀṢA

Dear Śivarāma Mahārāja!

Please accept my humble obeisances!
All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

This year I had a good fortune to participate in the pilgrimage to India with the devotees.
One thing is certain: There is no place as glorious as New Vraja-dhāma.

Where are there such deities as *tribbuvana sundara* Śrī Śrī Rādhē-Śyāma?
Where can I live and practice *sādbana-bbakti* along with such devotees?
Where can I regularly have such association as with You and Your dear Godbrothers?

Where is there such a mood of festivity manifest?
Where would my spiritual life be in such safety?

Here in New Vraja-dhama.

In his kind answer, Śrīla Kṛṣṇa-Kṣetra prabhu wrote back to one of my early letters from New Vraja-dhāma:

“Eternally serve Śrī Rādhā, whose love for Hari is fathomless. Don’t meditate on your material body, which is simply a great obstacle. Don’t commit offenses. Even if you are tormented by many sufferings, don’t leave the abode of Vṛndāvana, which is blind with the nectar of Sri Radha. O fool, don’t leave the difficult-to-attain abode of Vṛndāvana.” (Prabodhānanda Sarasvatī Ṭhākura, *Vṛndāvana-mahimāmṛta* 6:38)

New Vraja-dhāma is the transcendental abode where I can hear the *Śrīmad-Bhāgavatam* (*bhāgavata-śravana*) and chant the holy name (nama-kirtana) along with the devotees (*sādhū-sanga*) in a holy place (*mathura-vāsa*) and where I can worship such a Lords as Rādhē-Śyāma (*śrī-mūrtira-śraddhāya-sevana*). What more do I need?

Can I have such a love towards Rādhē-Śyāma as You have?

Can I have such an indebtedness for You as You have towards Śrīla Prabhupāda?

You are giving us everything. We have the most wonderful Rādhē-Śyāma. You are elaborately explaining the teachings of Śrīla Prabhupāda and the previous *ācāryas*. Only my offenses are my obstacles.

When will that day come when my anarthas will be washed away by hearing the transcendental glory and pastimes of Rādhē-Śyāma?

January, when I was in India (before the pilgrimage) I felt great discomfort in Ahmedabad. The environment was crazy and alien for me. I felt separation from New Vraja-dhāma and Rādhē-Śyāma. One night I was in New Vraja-dhama, in the temple room. I chanted before Them. They were in their green dress with the sunflower background. After a short time I realized that this is a dream, and I ‘m in Ahmedabad, and that I will wake up soon. I held out my hands unto Them and I said “Please, don’t leave me! Please don’t leave me in this terrible place!”

When will I feel this same thing in relation to the material world?

Once I felt fear whilst asleep. Generally in such a cases I begin to chant the *mahā-mantra*. But once, along with the conviction in my mind that this is the thirty-two syllable *mahā-mantra* I started to chant:

Rādhē-Śyāma Rādhē-Śyāma
Rādhē-Śyāma Rādhē-Śyāma

Oh Rādhē-Śyāma, when will my eyes be decorated with tears of love flowing constantly when I chant Your holy names? When will my voice choke up, and when will the hairs on my body stand on end at the recitation of Your names?

When will You appear immediately in my mind when I chant Your names?

Without the true representatives of Kṛṣṇa all the three worlds are empty.

Thank You, that You kindly give me Your association. Please forgive me that sometimes I'm boorish. Your example is a clear direction, I want to be a pure devotee, to live as You live, that is an excellent example.

“The splendour of pure love, which makes the good fortune of Your direct service easy to obtain, is not mine, even in dream. Still, O king and queen, simply living in Your Vraja gives Me great hope.” (Rūpa Gosvāmī, *Stava-mālā*)

And as You love Rādhe-Śyāma, Vraja is manifesting here.

Simply by living in New Vraja gives me great hope.

Your servant,
Puruṣa-sūkta dāsa

PURUṢOTTAMA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

All glories to Śrīla Prabhupāda.

This year if all goes to Kṛṣṇas plan I will be able to celebrate your *Vyāsa-pūjā* celebration in the wonderful atmosphere of New Vraja-dhāma.

It's been eight years since my last visit and so much has changed, more devotees, more buildings, and new projects, why? Well the answer is you. The whole of New Vraja-dhāma has you as their focus. With you as their leader it is a very successful project and will continue to be so because of your spiritual leadership, your excellent example of a disciple to Śrīla Prabhupāda's desires. Also your unflinching faith in Kṛṣṇa consciousness. As Lord Kṛṣṇa says in the *Bhagavad-gītā*:

yad yad ācarati śreṣṭhas   tat tad evetaro janāḥ
sa yat pramāṇam kurute   lokas tad anuvartate

“Whatever action a great man performs, common men follow. And whatever standards he sets by exemplary acts, all the world pursues.”

Guru Mahārāja you are a great man, not just a great man, but a great spiritual master, a great leader and a great philosopher of the Kṛṣṇa consciousness movement. Many of your God brothers are in awe of your knowledge, and purchase your classes from the tape ministry. Your devotion to Śrīla Prabhupāda is shown by your endeavors in many aspects of your devotional life. You are a true example of this verse:

*guru-mukha-padma-vākya, cittete kariyā aikya
āra nā kaṅba mane āśā*

“Make the teachings from the lotus mouth of the spiritual master one with your heart and do not desire anything else.”

I had the opportunity to test my faith in that verse early in my life as a devotee.

I was a young *brahmacārī*. I had just joined Bhaktivedanta Manor and was an integral part of the *saṅkīrtana* team. I had just settled into the temple and had just been accepted to become your disciple. In a letter dated the 22nd of November 1993 you said “This interim testing period is meant to give an opportunity for the Guru and disciple to interact closely and test each other.”

Two devotees had just left Soho temple leaving a gap in the *saṅkīrtana* party, and you asked me to go in their place and help. I was so upset by this I cried, my mind went crazy, but after composing myself I realized that if I followed your instructions I would have no impediments on my path. As you continued to say “I am giving you this instruction as a test. Our desire is to serve the higher mission of Caitanya Mahāprabhu and that is the real source of transcendental happiness which is independent of geographical situation”

As I continued to follow this order it made me a better devotee, I learned how to cook, sing, worship and lead the *saṅkīrtana* team. Because I followed your instructions this was the most enjoyable time I ever had as a *brahmacārī*. It made me realize that all I need to do is follow your instructions and not worry about anything else, because if I continue to do so that makes you happy. If I please you then that is all I need, everything else will follow.

As you’re aware I still manage to maintain my family by book distribution. After 14 years of standing in town centers stopping the public and selling books it is still enjoyable. Why? Because I follow what you want me to do. All I am trying to do is follow your instructions and please you otherwise what else is there in my life. As you told me once “When you leave your body and go back to the Spiritual world you meet Śrīla Prabhupāda, and he asked you what have you been doing for the past twenty years you say well I have been maintaining my family as a driving instructor what do you think he will say!”

Dear Guru Mahārāja I pray on this day to become a better disciple and for you to keep guiding me on my path.

Your servant,
Puruṣottama dāsa

RĀDHĀ-KUNḌA DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Megjelenési napod számomra az egyik legdicsőségesebb nap. Az év 364 napján is meghatározó, hogy a lelki tanítómesterem vagy, de ezen a napon különösen fókuszba kerül ez a dolog. Ez egy kicsit olyan, mint az „anyák napja”. Egész évben szerető anyánk gondoskodásán függünk, és egy napon próbáljuk ezt megköszönni.

Gaura Pūrṇimān beszéltél pár szót a szeretetről. Nagyon rövid volt, de nagyon mély. Elhallgattam volna órákig még, ahogy a szavaidon keresztül képet kapunk arról, mi is az igazi szeretet. Sokáig nem volt tiszta bennem, hogy ha csak Kṛṣṇa felé kell szeretetet kifejezni, akkor van-e önzetlen és tiszta szeretet a *bbakták* között. Kṛṣṇa mondja: „gondolj mindig rám” – de akkor ebbe a mindigbe, hogy fér bele a *bbakták* egymás iránti szeretete, ami személyesen a *bbaktára* irányul? Igazán most értettem meg a szavaidon keresztül. A te szereteted Rādhē-Śyāma felé és mifelénk, *bbakták* felé, sosem volt kétséges. Viszont ha a szívünk nem tiszta még teljesen, szeretetünk hőfoka változó, és még ha finom szinten is, de néha motivált. Vagy még mindig nem tudom megítélni? Említetted ebben a rövid leckében, hogy milyen tisztán lehet érezni a *Caitanya-caritāmṛtában*, hogy az Úr és a társai között milyen mély a szeretet, és az Ő *bbaktái* között is láthatjuk ezt a nagyon édes kapcsolatot. Akkor megértettem: igen, beleférnek ezek a szeretetteljes kapcsolatok a „gondolj mindig rám” elvébe. Köszönöm neked, Guru Mahārāja, hogy megérthettem.

Nekem nincs se nagy, se tiszta szeretetem, csak koromnál fogva némi anyai odafigyelés, egy nagy adag szentimentalizmussal keverve. Egyszer említetted azt is, hogy nem jó ha mondjuk, mert értékét veszti, de úgy kell cselekednünk, hogy azt érezni lehessen. És ez itt nagyon működik. A *bbakták* szeretetteljesen figyelnek egymásra, miközben az életük középpontjában Rādhē-Śyāma van. Te, Guru Mahārāja, mindenki szeretett apája vagy, és nagyon fontos a *bbaktáknak*, hogy személyesen is érezd ezt. Könyveid közül a kedvencem a *Na pārāye 'bam*. Talán azért, mert a szeretet különböző aspektusait járja körbe, és hogy édes, szeretetteljes a kapcsolat Śyāmalatā és Navasakhi között.

Mivel a durva érzékkielégítésről már régen lemondtunk, a szeretet finom szintű árnyalatai kerültek előtérbe. S amikor fontosabb a másik személy elégedettsége, mint a sajátunk, és csak azt keressük, mikor tudnánk a másik személynek örömet okozni, akkor ezt már szeretetnek lehet nevezni. Te, Guru Mahārāja, erre vagy nekünk az élő példa. A te figyelmedet és szeretetedet minden *bbakta* – és nem csak a tanítványaid – érezhetik. Én csak egy ostoba szolga vagyok, és nagyon kezdő a szeretet témájában. Köszönöm szépen, Guru Mahārāja, hogy elfogadod és elviseled ügyetlen próbálkozásaimat, és vezetsz engem az igazi szeretet felé vezető úton. Valójában nincs semmim, amit felajánlhatnék neked, de azt a keveset szeretném az elégedettségedre tenni. Kérlek, fogadd el, és vezess tovább, hogy elérhessem örök lakhelyemet: Vraját.

Jelentéktelen szolgád:
Rādhā-kunḍa devī dāsī

RĀDHĀ-NĀMA DEVĪ DĀSĪ

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Körülbelül egy évvel ezelőtt olvastam, hogy Śrīla Prabhupāda egyszer tett egy olyan kijelentést, hogy a lelki tanítómestere megmentette őt. Ez a mondat nagyon sokszor eszembe jutott az elmúlt időszakban. Szerettem volna én is megérteni ebből valamit. Januárban felszámoltam az anyagi életem utolsó tégláinak egyikét. Az eladott üres lakásban ültem, s az jutott az eszembe, hogy ha most nem lennék Kṛṣṇa-hívó, hivatalnok lennék, s unalmas ügyekkel foglalkoznék, s ott lenne a családom, akik állandóan veszekednek, s csak problémákat problémára halmoznak. S akkor megértettem, hogy milyen szerencse, hogy találkozhattam Kṛṣṇa képviselőjével, veled. Elveszítettem minden anyagi dolgot, amit fontosnak tartottam: otthont, munkahelyet, családot, rokonokat, barátokat. Viszont a Kṛṣṇa-tudatban kaptam otthont, a *bbakták* közösségét, Kṛṣṇának végzett szolgálatot, lelki tanítómestert. Megszűnt a *karmī* életem, és egy minőségileg jobb, értékeesebb életet élhetek.

A legfontosabb pedig az, hogy szolgálhatom Kṛṣṇát. „Kṛṣṇa kegyéből az ember megkapja a lelki tanítómestert, s a lelki tanítómester kegyéből megkapja Kṛṣṇát.” Indokolatlan kegyed lehetővé tette számomra az emberhez méltó életet. A Kṛṣṇa-tudat által megismertem az élet értelmét, kegyed, bizalmad és segítséged révén pedig szolgálhatom Kṛṣṇát.

*kṛṣṇa-kṛpā ki ānanda mūrti
dīnana karuṇā – nidhāna
jñāna-bhakti-prema tīno prakāśata
śrī guru patita-pāvana*

„Óh elme, csak imádd a hiteles lelki tanítómester lótuuszlabait! Śrī Guru annak a gyönyörnek a megszemélyesülése, ami Kṛṣṇa indokolatlan kegyéből származik, és ezért Ő a kegy hajléka azon lelkek számára, akik az anyagi világban szenvednek. Ő az, aki feltárja a transzcendentális tudást, a tiszta odaadást és az isteni szeretetet. Śrī Guru az elesett, feltételekhez kötött lelkek megmentője.”

„Örök jóakaród.” Ezt írod minden leveled végére. S valóban, Kṛṣṇa és a lelki tanítómester az, aki minden körülmények között csak jót akar nekünk. Még nem jutottam el Śrīla Prabhupāda szavainak mélyebb megértéséig. Feladatom van sok, hiszen a testemmel, az elmémmel, az életemmel meg kell hódoljak neked. Meg kell tanulnom a te vágyad és Kṛṣṇa vágya szerint cselekedni. A siker kulcsa azonban a kezemben van, hiszen te egyengeted az utam, nekem pedig csak követnem kell utasításaid, példádát. Köszönöm indokolatlan kegyed, bizalmad, türelmed.

Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom lótuuszlábaid előtt! Áldott az a nap, amikor a tanítványoddá fogadtál. S szeretném, ha sose feledkeznek meg erről.

Minden dicsőséget neked, Guru Mahārāja!

Patita-pāvana Guru Mahārāja *ki jāya!*

Szolgád:

Rādhā-nāma devī dāsi

RĀDHĀ-VALLĀBHA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget neked és e legszentebb napnak, isteni megnyilvánulásod napjának!

Először is szeretnék neked köszönetet mondani mindenért, amit eddig kaptam tőled. A lelki fejlődés egyetlen morzsája is összehasonlíthatatlanul többet ér, mint bármilyen csillogó anyagi dolog ebben a világban. Ez az, amit te adsz végtelen nagylelkűségeddel mindenkinek a világ megannyi táján. Szívedben parányi szikráját sem lehet felfedezni az irigységnek és a büszkeségnek. Különb, hogyan tudnál ennyi nehézséget és lemondást elfogadni az elesett lelkek üdvösségéért? Szereteted Rādhe-Śyāma és Śrīla Prabhupāda felé úgy nyilvánul meg, hogy állandóan prédikálsz. Te vagy a tökéletes példa Śrīla Prabhupāda következő soraira: „Lehetetlen tehát, hogy a tanítvány visszafizesse adósságát a lelki tanítómesternek. A tanítvány éppen ezért örökre adósa marad és mindig azon fáradozik, hogy a lelki tanítómester elégedett legyen vele őszinte szolgálataért.”

Azért, hogy ez tökéletesen működjön nagyon szép szervezésre van szükség. Kṛṣṇa-völgy és a Budapesti Templom fejlődése azt mutatja, hogy szívedet teljes mértékben átadtad ennek a szolgálatnak.

Hadd idézzem Śrīla Prabhupādot ezzel kapcsolatban:

„Az irántam érzett szeretetetek abban mutatkozik meg, hogy mennyire tudtok együttműködni ennek a szervezetnek a fenntartásáért miután én elmegyek.”

Életed példája az egész ISKCON előtt példaértékű, mert ezt csak egy nagyon felhatalmazott személy képes megvalósítani. Ha magam nézek, csak a hegyként tornyosuló rossz tulajdonságaimat látom, melyek kíméletlenül agyon akarnak nyomni engem. Semmi esélyem.

Egyetlen lehetőségem, hogy rád emlékezem. Cselekedeteidre és tulajdonságaidra emlékezve az ember gyorsan megkomolyodik a lelki életben. Talán a mi legnagyobb problémánk is az, hogy nem tartunk állandóan emlékezetünkben téged.

*mūkaṁ karoti vācālam paṅguṁ laṅgbayate girim
yat-kṛpā tam abam vande śrī-guruṁ dīna-tāraṇam*

„A lelki tanítómester kegyéből a legelesettebb személy is a legnagyobb helyetbe kerülhet.” Én jó példa vagyok erre. Nem csináltam semmi jót, rengeteg bűnt követtem el, s most itt vagyok és főzhetek Rādhē-Śyāmanak és a *bbaktáknak*.

Mi kell ennél több?

Kegyedből mindenünk megvan. Van szolgálat, szent név, *bbakták, prasādam*.

Miért nem vagyunk mégsem elégedettek? Miért van mégis mindig fejük fölött a hanyagolás sötét viharfelhője? Miért nem hallgatunk mindig a bölcsere? Az én elmémet állandóan elferdítik az anyagi vágyak. Az elme számtalan trükk nagymestere. Mit nyernénk vele, ha kielégítenénk? A te kegyedet biztos nem. Csak frusztrációt, büntudatot és fájdalmat kapunk belőle.

A te kegyedet megkapva viszont az ember tökéletessé teheti életét. Első szinten úriember válik belőle. Aztán megvalósításra tesz szert a testről, a lélekről és az odaadó szolgálatról szóló tudásban. Később lehetősége nyílik közvetlenül szolgálni a *mūrtikat*. Végül utasításaidat követve teljesen megtisztul, és nagy elszántsággal merül bele a *prema-bbakti* óceánjába.

Ki ne élne ezzel a páratlan lehetőséggel?

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, add a kegyed ezen a szent napon, hogy egyszer én is felismerjem ezt a végtelen nagy szerencsét, amely a te személyes társaságodból származik. Nélküled nem vagyok képes semmi-re. Te vagy a tanítványaid élete és lelke. Hadd legyenek én e szent család házőrző kutyája.

Köszönöm kegyedet.

Örök szolgád:
Rādhā-vallabha dāsa

RĀDHĀNĀTHA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to You.

*bāsāya, nācāya, more karāya krandana
eta śuni' guru bāsi balilā vacana*

„Chanting the Holy Name in ecstasy causes Me to dance, laugh and cry. When my spiritual master heard all this, smiled and then began to speak.”

Purport:

When a disciple very perfectly makes progress in spiritual life, this gladdens the spiritual master, who then also smiles in ecstasy, thinking How successful my disciple has become! He feels so glad that he smiles and he enjoys the progress of the disciple, just as a smiling parent enjoys activities of a child who is trying to stand up or crawl perfectly. (CC. Ādi.7.82.)

Happy Appearance Day, dear Guru Mahārāja!

First, I thought that I would not write anything in your *Vyāsa-pūjā* book, since my mere presence here is an offence. Then I thought that I would only copy a quotation from Śrīla Prabhupāda about the relationship between the *guru* and the disciple to worship You as the perfect *guru*. Then I realized that I just have to leave aside my distorted thoughts and thank You for everything You have done for me and You are still doing for me.

We both know what have happened since your last Appearance Day. You tried to save me at all costs and I tried to fall at all costs. I basically destroyed everything around me and let You wonder with terror the debris of my maddened stampede. I could say I am sorry for all this, but I just caused too much pain to You and to the devotees to be able to heal that with simple words. I have to work very hard to cure all this, and to be able to serve You again.

You told me all this and I just wondered how patient You are with me. There is no worse, more conceited, more sinful or more lustful child in Your family than me. I just wondered how merciful You were spending time with me in the busiest period of the temple reconstruction. You came to the committee meeting and chastised me for an hour. I wanted to die *sur place* and gave up any defence of my wicked self. I was listening to Your sweet voice and I was utterly ashamed that You have to spoil Your energy and time on someone like me. Then, at the end of the meeting, I offered my obeisances to You with dizzy head and wanted to leave to room as soon as possible.

Then came Your magic. You said: "It is a nice pullover. I received the same." I looked up incredulously at Your smiling face. There was Your matchless smile on Your face, the one any of your disciples would die for. With the mere brush of Your hand You swiped away my pathetic thoughts of self-annihilation and You gave reason for my life again.

That's why I chose the above verse from *Caitanya-caritāmṛta* for this offering. It describes the ideal of a *guru*-disciple relationship. In our case the *sambandha* is the same. You are my eternal *Guru*. You are a perfect *Guru*. You are also a perfect example of attentively studying the *śāstra*, leading *bbajana* and *kīrtana*, telling and sharing pastimes of Śrī Kṛṣṇa and His associates, offering prayers to Them, serving Them in various ways, worshipping Them and offering Your whole Self to Them. You are a perfect devotee, who does not see anything else than pleasing Your Spiritual Master, saving fallen souls from the painful and nonsensical ocean of material existence and pushing us back to our eternal Home.

You are the perfect example of love. Love I know nothing of, and the one I am afraid of. That is Your miracle. You make everything personal. Listening to You, listening to Your classes and to Your simple remarks, everybody feels that You know exactly how he/she feels and how he/she can make some progress in his/her spiritual life. Actually, You know much much better than any of us could ever do. I do not know what is good and what is bad. I only know that whatever I do against Your will and instruction leads to disaster. I only know that whatever I do to according to Your will and instruction leads to miracles. You are my Spiritual Master. You are perfect. You are the one and only source of the meaning of my existence.

Here I am on the other end of this relationship. Lacking anything worthy... Still You smiled at me and did not push me away, although I could have deserved that without any consideration.

In Your smile, there was the possibility of service too. You rendered me service. I just wonder how it is possible that You even spend one second of thinking about me. But You do. I know You do, and I feel that You do. Since You are my Eternal Father. (I am really sorry for this intimate turn. I just always wanted to tell You that I had missed paternal love in this

life of mine and I never learnt how to relate to a fatherly figure.) You are, however, patient and so merciful that even through the sin-dried cover of my heart I can feel the almighty beams of Your Love.

Thank You very much, Guru Mahārāja that You had accepted me. Thank You, Guru Mahārāja, that You did not push me away, when I deserved it. Thank You, Guru Mahārāja, that You are the axis of my existence. Thank You, Guru Mahārāja, that You still trust me, when I had proved to be the most untrustful. Thank You very much, Guru Mahārāja, that You love me, when I proved to be unable to reciprocate. Thank You very much, Guru Mahārāja, that You are my Eternal Spiritual Master, when I am the worst of all disciples of history. Thank You very much, Guru Mahārāja, to be my Eterenal Father, even if I am unable to do anything as a son, that would make You proud of me.

I wish so much, that one day a tiny bit of my spiritual progress would make You smile, since that is Your desire. I wish I could satisfy Your desire one day ...

Your useless servant,
Rādhānātha dāsa

RAGHUNĀTHA DĀSA

Legdrágább Lelki Tanítómesterem!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Úgy érzem, minden szó, amit ajánlani tudok neked, kevés ahhoz, hogy méltóképpen dicsőítsen téged. Mégis valahogy szeretném kifejezni mély hálámat és nagyrabecsülésemet, amit irántad érzek.

Nem ismerek senkit, aki olyan meghódolt, mint te. Nem ismerek senkit, aki olyan eltökélt a Kṛṣṇa-tudatban, mint te. Nem ismerek senkit, aki olyan erőteljesen prédikál, terjeszti a Kṛṣṇa-tudatot, mint te. Nem ismerek senkit, aki olyan képesített tanítványa a lelki tanítómesterének, mint te. Nem ismerek senkit, aki olyan kegyes a szenvedő élőlények iránt, mint te. Nincs senki más olyan a számomra, mint te.

Minden szavad igaz, amit tanítasz nekünk a lelki életről és a világról. Te vagy az egyetlen biztos pont ebben a bizonytalan világban, az egyetlen menedék a parttalan óceánhoz hasonló anyagi világban fuldokló emberek számára. Felveszel a hajódra minket, és bár néha tengeri betegek vagyunk, értelmetlen dolog lenne visszaugrani a tengerbe, néha mégis erre vetemedünk. Hihetetlen, hogy mennyire nincs határa az emberi butaságnak! Te viszont csak ott vársz ránk a hajóddal, és készen állsz arra, hogy újra kiemelj bennünket, és visszavigyél minket haza, az eredeti otthonunkba.

Bár még arra sem vagyok méltó, hogy a fejem a lótuszlábad alá hajthassam, te mégis elfogadsz minden jelentéktelen szolgálatot, amit ajánlani tudok. Bár azt sem tudom, hogyan kell egy szolgának viselkednie, te kitüntettél azzal a címmel, hogy Kṛṣṇa szolgájának nevezhetem magam.

Te vagy a legdrágább kincse az életemnek, ezért soha nem akarlak többé elveszíteni. Kérlek, kötözz lótluszlábaidhoz a szereteted köteleivel, és ha valami okból megörlülnék, és el akarnálak hagyni, akkor pedig erőszakkal kötözz meg, húzz rám kényszerzubbonyt, és csak várd meg, amíg elmúlik a roham. Én már a tiéd vagyok örökre, azt csinálsz velem, amit csak akarsz.

Kérlek, záporozd rám továbbra is éltető áldásaidat, mert enélkül nincs esélyem arra, hogy belépjek a lelki világba, s hogy megláthassam a mindenkit vonzó Śyāmasundara csodálatos kedvteléseit.

Ostoba szolgád:
Raghunātha dāsa

RĀJAKUMĀRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked ezen a gyönyörű napon!

Nem is tudom hol kezdjem. Talán a tavalyi nyárral. Ekkor volt életem legboldogabb három hete, melyet örökre a szívembe zártam. Ezt az időt veled és Rādhā Ṭhākuraṇīval tölthettem Új Vraja-dhāmában, amikor a könyveden dolgoztál. Amint megtudtam, hogy arra gondoltál, hogy én menjek le oda, nagy öröm töltötte el a szívemet, de bevallom őszintén: egy kicsit félttem is. Nem tőled! Magamtól, hogy tuti béna leszek.

S így lett. Egy hétig nem szóltam szinte semmit, csak akkor, amikor te kérdeztél. Aztán az egyik ebédnél meg is jegyezted. Ezt mondtad Rādhā Ṭhākuraṇīnak:

– Nézd, itt van Rājakumārī már egy hete, és még nem szólt egyszer sem hozzám.

Nagyon rosszul éreztem magam, és csak ez járt a fejemben: „sült hal”, „sült hal”... Pedig valójában csak azért nem beszéltem, mert nem akartalak zavarni a munkádban, hiszen láttam, hogy mennyit dolgozol, és zavarban is voltam. Rosszul tettem. Most már másképpen csinálnám. Te mindvégig kedves, figyelmes és törődő voltál, mint mindig. Nagyon hálás vagyok neked, hogy ebben a kegyben részesítettél. Aztán jött a *pāda-yātrā*, s nagyon jó volt, hogy velünk voltál. Minden évben várjuk azokat a napokat, amikor te is ott vagy velünk. Ősszel eljöttél hozzánk Egerbe is. A *bhakták* nagy izgalommal vártak. Sajnos beteg voltam, így nem lehettem a társaságodban.

Az a tapasztalatom, hogy a tanítványaid iránti önzetlenséged és szereteted határtalan. Bárkinek bármi problémája van, te mindig készen állsz arra, hogy segítséget nyújts. Pedig valójában ez nem a te feladatod lenne. Szinte felfoghatatlan, hogy vagy képes mindenkire odafigyelni, és ösztönözni a lelki életre.

A legnagyobb ajándékot hoztad el nekünk: Rādhē-Śyāmát, Dayāl Nitāi Vijāya Gauraṅgát, és az Irántuk érzett szeretetedet, melyre mindannyiunkat tanítasz.

Köszönöm, hogy menedéket adsz és szeretsz engem annak ellenére, hogy rengeteg rossz tulajdonságom van. Köszönöm az üzeneted, melyet Rādhā Ṭhākuraṇī hozott tőled minden-

kinek. Én is nagyon szeretlek, bár sajnos ezt nem tudom megfelelően kimutatni irántad. Köszönöm, hogy létezel. Köszönöm neked, Rādhā Ṭhākurāṇīnak és Caitanya Prabhunak a veled töltött szép napokat!

Egy egri csillagod:
Rājakumārī devī dāśī

BHAKTIN RÁK BORBÁLA

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

Különleges nap volt számomra a mai. Reggel mondták a *bbakták*, hogy mivel ma van a születésnapod, írhatunk neked sms-t. Arra gondoltam, vajon mit tudnék írni azon kívül, hogy „Boldog születésnapot”, és még ez is milyen idétlenül hangzik. Azt mondta Kamala, csak írom azt, ami a szívemből őszintén jön. Hát nem lett könnyebb a helyzetem! Aztán végül összeszedtem a gondolataimat, és miután elküldtem az sms-t, te visszaírtál. Azt válaszoltad, hogy „Koszi”. Olyan boldog voltam, Mahārāja! Tudod, az jutott eszembe, hogy ma talán az összes tanítványod, és rajtuk kívül még annyi *bbakta* írhat neked, te pedig mindenkinek válaszolsz valamit, megköszönöd a kedvességüket. Azt mondják a szentírások, hogy egy tiszta személy látványa is tisztítja a szívet, és ma éreztem, hogy egyetlen szavad is milyen nagy elégedettséget tud adni az elmémnek. Ha valaki egyszerű és őszinte, annak minden mozdulata, tette és szava ezt az egyszerűséget és őszinteséget sugározzák. Sokszor eszembe jutsz, amikor fesztiválokon *bbajanozol*, *pūjāt* tartasz és nézed a *mūrtikat*; ahogyan elmész a folyosón... Sok képet őrzök én is magamban rólad. És te mindig minden képen tökéletesen tiszta vagy. Egy *svāmī* vagy, akinek minden pillanatát a misszió és ezáltal Kṛṣṇa köti le, hogy ezzel tedd elégedetté örök lelki tanítómesteredet, Śrīla Prabhupādát. Csak végiggondoltam, mennyi önzetlenség és szeretet van benned. Mindenkire oda tudsz figyelni – ez sokszor nekem hihetetlen is. Fel sem tudom fogni, mennyire nagy *bbakátja* vagy az Úrnak, s most eljöttél, hogy abban segítsd a lelkeket, hogy visszataláljanak Hozzá.

Egyszer Caitanya prabhu azt mondta, hogy a gyerekek a legönzőbb élőlények a földön. Én is csak egy vagyok ezek közül a gyerekek közül. Olyan sok ajándékot adtál már eddig is, és sokszor az elmém csak megszokja, természetesnek veszi mindezt. Te viszont Śrīla Prabhupāda fia vagy! Egy drága kincs, akit a szívünk polcára kell tenni, és imádni kell, akár egy *mūrtit*. A baj az, hogy ezek csak szavak tőlem. Én nem vagyok sem egyszerű, sem őszinte. Ezért kérlek, fogadd el azokat az erőfeszítéseimet ajándékba, amiket azért teszek, hogy minél becsületesebb lehessen ebben a misszióban hozzád. Tudom, hogy nagyon kevés, ha egyáltalán mérhető ez a mennyiség, de látom, hogy te kegyesen elfogadsz minden apró dolgot, erőfeszítést, amit a szerencsétlen *jīvák* fel tudnak ajánlani ebben az anyagi világban.

Drága Mahārāja! Olyan jó írni neked! Arra vágyom, hogy egyszer, amint képes leszek rá, meghódoljak az elmémnek is neked, és így az egész életem, minden pillanat egy levél, egy felajánlás legyen lótuszlábaid előtt. Az majd egy szép ajándék lehet.

Érdemtelen szolgád:
Bhaktin Rák Borbála
Eger

RĀMAPRIYA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All all glories to Śrīla Prabhupāda.
All glories to your *Vyāsa-pūjā* celebration.

When you told us that you are no longer GBC for the UK and would not be visiting as often as in the past I panicked. Would I be strong enough without your association to carry on trying to be Kṛṣṇa conscious. Then I thought, Guru Mahārāja has not seen Śrīla Prabhupāda for years and just look at what he has achieved, complete devotion to Kṛṣṇa, exemplary in his dealings with everybody, enthusiasm in every thing he does for Kṛṣṇa and totally disciplined in his habits.

yad yad ācarati śreṣṭhas tat tad evetaro janāḥ
sa yat pramāṇam kurute lokas tad anuvartate

Whatever a great man does, common men follow. Whatever standards he sets by exemplary acts, all the world pursues. (*Bhagavad-gītā* 3.21)

Guru Mahārāja you are that great man and I am certainly that common man but hopefully by following you I can some how or other maintain and advance in my Kṛṣṇa consciousness.

I have a photograph on my bookcase at home with you in the middle of Jayadeva Prabhu and myself, all of us smiling; this is where I want to be forever.

Your Servant,
Love,
Rāmapriya dāsa

PS: (I still miss not seeing you as often)

BHAKTA RAPCSÁNYI ANDRÁS

Hare Kṛṣṇa!

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Egy kicsit zavarban vagyok, nem tudom, hogy kezdjek hozzá a felajánláshoz. Személyes kapcsolatomban nem igazán volt eddig veled. Részt vettem már a leckéden, illetve *bbajanán*, *kīrtanán*, amit te tartottál. Most is egy farmos *bbajanát* hallgatok, amin te énekelsz, és teljes ekstázisba kerülök, ha belegondolok, milyen jó is ott lenni.

Ami itt Magyarországon van, a farm, a templomok, a könyvek, a *bbakták*, akik miatt én is csatlakoztam a mozgalomhoz, mind-mind neked köszönhető. A kegyedből hallhatok Kṛṣṇáról, a Kṛṣṇa-tudatról. Lehetőségem van arra, hogy megértsem: ez a világ nem csak abból áll, amit látok, hanem annál sokkal több, és ezáltal ki tudok szabadulni ebből a börtönből. Midemellett a közösség embert farag belőlem. Sok olyan dolgot itt tanultam meg, ami nem feltétlenül a Kṛṣṇa-tudat gyakorlásához szükséges. Egyszóval az életemet köszönhetem neked.

Azt, hogy Dāmodara Prabhu itt van velünk, azt is neked köszönhetem. Igyekszem elégedetté tenni, több-kevesebb sikerrel, ő mégis kitartóan vezet a lelki életben. Valójában egy fantasztikus *bbakta* – a te tanítványod.

Egy élmény mégis eszembe jutott veled kapcsolatban: 2005. szeptemberében itt voltál nálunk pár napig. Akkor már itt laktam a templomban, de még dolgozni jártam. Jöttünk hazafelé a munkából, és te akkor itthon voltál. Felötlött, hogy még nem tudom a „*vāñca kalpāt*”. Gyorsan megtanultam, de mikor hazaértünk, és megláttalak fenn a karzaton, úgy megilletődtem, hogy gyorsan leborultam, és nem jutott eszembe semmi. Aznap este még kétszer átolvastam, és azóta tudom.

Mégegyszer köszönök mindent!

Szolgád:

Bhakta Rapcsányi András

Kecskemét

RASEŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Neked!

Amikor gondolkodtam, hogy felajánlást írjak Neked, az első, ami eszembe jutott, az az idő múlása volt. Hirtelen események villantak fel bennem, ami az elmúlt 14 év alatt történt.

Az első fesztivál 1991-ben Szolnokon, a Művelődési házban, aztán '92-ben az első *āśram*, amibe két *prabhu* költözött — az egyik Atula Kṛṣṇa *prabhu* volt. Amikor először eljöttél ide látogatni, nem tetszett a sötét folyosók, a lépcsőházban.

Aztán a Hunyadi utcai kis templomunk, amikor édességet osztottunk, hogy a farmon épülő templomra adjuk a *lakṣmī*. Jöttél minket lelkesíteni, akkor még a karavánoddal, és amikor ott voltál, akkor minden olyan egyszerűnek tűnt, és amikor elmentél, üresség maradt utánad és az emlékezés a szavaidra. Nagy esemény volt, amikor levelet kaptam Tőled, és minden szavát próbáltam a tyúkeszembe vésni. Amit viszont őrzök a fejemben (ezt nem felejtettem el) azt írtad egyszer: ” mit tehetünk mást, mint hogy elfogadjuk a sorsunkat.”

Ez sokszor eszembe jut azóta is.

'96-ban Kṛṣṇa és a Te kegyedből eljuthattam Indiába a Szent helyekre és persze még ezelőtt volt a templom avatása és nekem is adtad a kegyed, hogy tanítványoddá avattál. '97-ben esküvő, az első Búcsún 10 pár fogadott örök hűséget. Aztán 2001-ben megszületett Tulasī, amiben természetesen, szintén a Te kegyed is szerepet játszott.

Szóval sok év, mégis nagyon-nagyon parányi idő egy lélek örökkévalóságában, és persze a Guruval való kapcsolatunk is örök.

Hála és köszönet Neked mindezekért.

Bocsáss meg Guru Mahārāja, ha nem vagyok méltó tanítvány!

Hare Kṛṣṇa!

Szolgád:

Raseśvarī devī dāśī

RASIKA-PREMA DĀŚĪ

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Szeretném neked megköszönni, hogy a te irányításod alatt gyakorolhatom a lelki életet. Tudom, hogy ha te irányítasz, akkor biztonságban vagyok.

Az emberek örült módjára keresik a biztonságot. Sajnos csak kevesen döbbennek rá, hogy rossz helyeken keresgélnek. Akiknek megadatik, hogy megkapják a *bhakták* és a nagy szentek társaságát, nagyon szerencsések.

Mi, akik Magyarországon élünk, a legszerencsésebbek vagyunk a szerencsések között. Biztosak lehetünk abban, hogyha elfogadjuk a te irányításodat, akkor elérjük a végcél. S ez egy jó és állandó végcél, nem pedig valami elszuhanó árny, ami hamar tovatűnik, és nem marad utána semmi. A te kegyedből érhetjük el Kṛṣṇa örök szolgálatát.

Sokan vannak, akik mutatnak valamiféle célt, mutatnak egy utat, de nem akarnak senkit sem magukkal vinni. Te viszont mutatod a célt, az utat, és mindenkit magaddal szeretnél vinni. Nagy terhet jelenthet ez – nem is tudom felmérni, hogy milyen nagyot.

Bocsáss meg nekem, hogy beléd kapaszkodva próbálom elérni a célt. Önerőből képtelen vagyok erre. Remélem, hogy egyszer a saját lábamra állok, és meg tudom neked hálálni, amit értem tétél. Köszönöm szépen és kívánok neked sok jó követőt, akik segítenek téged!

Szolgád:
Rasika-prema dāśī

BHAKTA REMÉNYI KÁROLY

Kedves Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Nagyon jó egészséget és sok erőt szeretnék kívánni neked a továbbiakban is.

Szeretném megköszönni azt, hogy az általad létrehozott szent helyeken gyakorolhatjuk az odaadó szolgálat folyamatát, énekelhetjük az Úr szent nevét, és lehetőséget kapunk a társulásra, új barátságok kialakítására, és nem utolsó sorban a tanulásra, a megértésre és a hit minél jobbani megerősödésére. Nagyon szépen köszönöm, hogy abban a helyzetben lehetek, hogy élhetek ezekkel a lehetőségekkel, s majd a legjobb tudásom szerint próbálom figyelembe venni és hasznosítani a Kṛṣṇa-tudatos folyamat gyakorlása közben.

Törekvő szolgád:
Bhakta Reményi Károly
Debrecen

RŪPAMATI DEVĪ DĀŚĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to Rādhā Śyāmasundara!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmīne*

All words of glorification, respect and thankfulness I would like to express to you , I can happily gather in one short statement.

I am happy to know that Kṛṣṇa exists, I am happy to know the meaning of my existence,

I am happy to be able to tell others about Kṛṣṇa, I am happy even when your words toward me seem to me severe.

I confess that sometimes, submerged in my comfortable nescience, I forget this happiness. But it exists in me, and it appears with your words - "What's the matter with difficulties for us when we know that we're going back to Kṛṣṇa".

When the difficulties pass by, when we look back we see that struggles were worthy.

I feel this happiness when I am with you and with your devotees. At this moment all my questions, having been gathered together during the whole year, in order to share with you, seem to be stupid and useless. So, I simple don't ask them.

The only question that stays is:

"Are you satisfied with me?"

Your insignificant servant,
Rūpamati devī dāsī

ŚACĪSUTA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótu-szlábaid porában!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Neked szóló *vyāsa-pūjā* felajánlásomban szeretnék felidézni egy pár sort Śrīla Prabhupādától, amit nemrégiben olvastam a *Śrīmad-Bhāgavatam* ötödik énekében, és megmaradt bennem:

„Ha valakit egy tiszta *bhakta* beavat az Úr szent nevének éneklésébe, akkor még ha történetesen egy *caṇḍāla* is, a lelki tanítómester utasításainak követésével teste megváltozik. Noha nem látjuk, hogyan változik meg a teste, el kell fogadnunk a *śāstrák* hiteles kijelentéseinek alapján. Ezt vita nélkül el kell fogadnunk. Ez a vers egyértelműen kijelenti: *sa jabāti bandbam*. „Megszabadul az anyagi kötelékektől.” A test az ember *karmája* szerinti anyagi kötelékeket képviseli. Néha nem látjuk, hogy a durva test változik, az Úr szent nevének éneklése azonban a finom testet azonnal megváltoztatja, s mivel a finom test megváltozik, az élőlény azonnal megszabadul az anyagi kötelékektől. A durva test változásait végül is a finom test irányítja. A durva test megsemmisülése után a finom test szállítja az élőlényt jelenlegi durva testéből egy másikba. A finom testben az elme az uralkodó, ezért arról az emberről, akinek az elméje örökké az Úr cselekedeteire vagy lótu-szlábára gondol, tudnunk kell, hogy jelenlegi teste már megváltozott és megtisztult. Megcáfolhatatlan tény tehát, hogy a hiteles avatás folyamatával még egy *caṇḍālából* vagy bármilyen bűnös, alacsony származású emberből is *brāhmaṇa* válhat.” (*Bhāg.* 5.1.35, részlet a magyarázatból)

Itt egyrészt a tiszta *bbakta* hatalmáról hallhattunk. A tiszta *bbakta* ezt a hatalmat Kṛṣṇától kapja, mert mindig Órá gondol és Hozzá imádkozik.

Ez az ismeret részben megmagyarázhatja azokat a számunkra felfoghatatlan tetteket, melyeket véghez viszel, Guru Mahārāja. Habár több hadszíntéren szervezed és vezeted a Kṛṣṇa-tudat prédikálását Európában, nálunk pár hónapja egy gyönyörű templomot avattál be Budapesten, s mindemellett folyamatosan írod a könyveidet, mégis jut időd és energiád arra, hogy foglalkozz velünk, elesett lelkekkel. Szemmel látható, hogy minden anyagi motivációtól mentesen cselekszel, és kizárólag a szenvedő élőlények iránt érzett együttérzés vezérel. Téged illetnek ugyan a magasztaló szavak e különleges tettekért, te mégis példamutatóan mindig a lelki tanítómesteredet dicsőíted, s minden szavaddal azt húzod alá, hogy Śrīla Prabhupāda kegye nélkül semmi nem történt volna meg. A tiszta *vaiṣṇava* lényedből fakadó természetes alázatosságod teszi fel a koronát mindezekre a szép eredményekre és cselekedetekre.

A másik különleges téma ebben a magyarázatban az, ami a *caṇḍālākkal* és a hozzájuk hasonló feltételekhez kötött élőlényekkel történik, amikor kapcsolatba kerülnek egy tiszta *bbaktával*. Most csak az én esetemet alapul véve valóban különleges, hogy ilyen alacsony származású személy, valóban megváltozhat, és fejlődhet a lelki életben. Habár még a lelki ösvény elején vászorgok, mégis tapasztalom, hogy vannak pozitív eredmények. A fent idézett sorok tükrében egyértelmű, hogy minden jó a te kegyedből nyilvánul meg, s ha valami nem megfelelő történik, azt csak a saját ostobaságomnak köszönhetem.

Kedves Guru Mahārāja! Kérlek, légy kegyes, és foglalj le továbbra is a szolgálatodban, s ne hagyd, hogy valaha is eltévelyedjek! A te indokolatlan kegyed nélkül nincs semmi esélyem arra, hogy fejlődjek a lelki életben, és valóban *vaiṣṇavává* válhassak.

Szolgád:
Śacīsuta dāsa

SADĀ ŚIVA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.

All glories to the divine dust at your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

I just wanted to express my gratitude to you for being such a prime influence in my life, and well as so many other devotees lives.

As time goes on I am realising how rare it is that great divine souls, like you Guru Mahārāja, are here in this very irreligious age. When I was younger, still growing up, my parents were not reliable due to family disputes, but I feel you will not let me down, as you are my guru and I am your disciple. My only fear is letting you down, so I pray by your mercy I will be able to serve you and the devotees sincerely, and develop just a little of your divine qualities.

I see Śrīla Prabhupāda living through you Guru Mahārāja.

Your lost servant,
Sadā Śiva dāsa

BHAKTIN SAJBEN DÓRA

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nem vagyok képes hozzád méltó módon dicsőíteni téged. Boldog születésnapot!

A lelki tanítómester magától megjelenik, amikor látja, hogy valaki komolyan elhatározza, hogy találkozni akar a Legfelsőbb Úrral. Ez az első kegy.

Ha kapunk valamit, illik azt viszonzni, így az első fizetség: elkezdek szolgálgatni a *bbakták* között, azaz: táncolok, s elmegyek a templomba beszélgetni és finomat enni.

Aztán a kegy folytatódik, nekem pedig illik fizetni érte: odaadom hát – nagy nehezen – a rossz szokásaimat, a rossz társaságomat, a barátaimat.

A lelki tanítómester viszont a kegy óceánjából kap áldást, így a kegy csak áramlik tovább. Nekem pedig szép nagy vagyonom gyűlt össze az életek milliói alatt, úgyhogy tudok fizetni. Odaadom hát a munkámat, a kedvesemet, a családomat, a hobbijaimat – a kegy folyamatosan jön –, a lakásomat, a városomat, az országomat.

Azonban a kegy még mindig áramlik, nekem viszont már nincs más külső vagyonom, amivel fizethetnék érte. Ekkor elkezdem magamat adni, mert a kegy csak áramlik tovább.

Először odaadom az anyagi vágyaimat és elképzeléseimet: szép, megfelelő társ, vallásos, békés élet. Aztán kezdem feladni a rossz tulajdonságokat, amik szépen összegyűltek az idők folyamán: büszkeség, kéj, irigység, személytelenség, függetlenség.

A kegy viszont kiapadhatatlanul áramlik tovább, így hát nekem is fizetnem kell. Odaadom hát a hírnévre és a személyes megbecsülésre való vágyat, s odaadom a felszabadulásra irányuló vágyat is.

Kṛṣṇa azonban határtalan, s így a Tőle származó, a lelki tanítómesteren keresztül alászálló kegy megint csak áramlik tovább. Viszont lassan elfogyott minden vagyonom. Körbenézek, és nem látok mást, csak a testemet, az elmémet, a szívemet, a szavaimat és a cselekedeteimet. Odaadom hát ezeket fizetségül.

Ezután nincs már másom, amit odaadhatnék. A kegy viszont továbbra is áramlik. Így eladósodva a rabszolgáddá válok.

A lelki tanítómester csak adja az áldásait, és elhalmoz a kegyével, hogy közelebb kerüljek az Igazsághoz, én pedig viszonzásképp, hálám jeléül, az összegyűlt szemetem tengerével fizetek neki. Hát ilyen csodálatos a lelki tanítómester. Bárcsak minden pillanatban imadná az elmém a lótuszlábait!

Nagyon köszönöm, Mahārāja!

Szolgád:
Bhaktin Sajben Dóra

SANĀTANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget neked és Śrīla Prabhupādának!

Ebben az évben, sok más farmos *bbakta* között, én is kint voltam az indiai zarándokúton. Nagyon sok lelki élményben volt részünk. Számomra a legérdekesebb mégis az volt, ahogy a *bbakták* meghatározták, mi lesz az út fénypontja. Az első így hangzott: „Ha elmegyünk Śrīdhāma Māyāpurába, meglátod, az majdnem olyan lesz, mintha otthon lennénk.” A második pedig így: „Olyan szerencsések vagyunk, hogy Māyāpurában lehetőségünk lesz esténként részt venni Śrīla Śivarāma Mahārāja *bbajanjain*.”

Aztán mikor Māyāpurából indultál haza, és elmentünk hozzád elbúcsúzni, még te is hozzáfűzted: „Ugye, annyi *mūrtit* láttatok, de Rādhe-Śyāma a legszebb.”

Köszönöm neked, hogy mindezt megadod nekünk! Bár minden *bbakta* elkötelezett a lakhelye és az imádott *mūrtija* iránt, ezzel szemben még mindig tény, hogy mindezeket a dolgokat te adtad nekünk: itthon úgy érezhetjük magunkat, mintha a legszentebb zarándokhelyen lennénk, eljössz hozzánk és a társaságodban lehetünk, valamint megengeded, hogy a világ legszebb *mūrtijainak* a földjén éljünk, és végezzük az Ő szolgálatukat.

Köszönöm szépen! Kérlek tarts meg továbbra is lótuuszlábad árnyékában!

Örök szolgád:
Sanātana dāsa

BHAKTA SÁNDOR CSABA

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat megjelenési napod alkalmából!
Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Śrīla Prabhupāda vágya válik valóra azzal, hogy itt, Magyarországon, egy új, nagyon szép ISKCON templomot avattál nemrégiben Budapesten. A templom méltó tükörképe a te odaadásodnak és a tanítványaid odaadásának.

Széles látókörödnek, éberségednek köszönhetően odafigyelsz a magyarországi *yātrā* jövőjére is. Itt gondolok a tagsági rendszer létrehozásában betöltött nagyon fontos szerepedről.

Mikor itt voltál, és leckét tartottál Debrecenben, megfogott természetes kedvesség és a nagyon szép *bbajanád*.

Biztos vagyok benne, hogy az itt megfogalmazott és leírt gondolatok nem tudják méltóképp kifejezni a nagyságodat.

Sok tisztelettel:
Bhakta Sándor Csaba
Debrecen

BHAKTA SÁNDOR ISTVÁN

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked, s a te *bbaktáidnak* megjelenési napod alkalmából!

Ugyan én nem láthatom a te fejlettségi szintedet, de ami eddig megnyilvánult Magyarországon a te vágyadból – a farm, a budapesti templom, az 1% kiharcolása, a Prabhupāda Maraton, a *nāma-batták*, az egész magyar *yātrā*, és még nagyon sok minden más is, amiről még nem is tudok –, mind azt bizonyítják számomra, hogy te odaadtad az életedet Prabhupādának és a tanítványi láncolatnak, s végül Kṛṣṇának, hogy visszavigyél minket Hozzá. Szeretném megköszönni, hogy ezt a lehetőséget a Debrecenben élő emberek számára is biztosítod.

Törekvő szolgád:
Bhakta Sándor István
Debrecen

SAṆKĪRTANA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Újra eltelt egy év. Ilyenkor mindig átgondolom az egész éves tevékenységemet, mit és hogyan tettem. Ez az év is úgy telt, mint a többi: prédikálással. Az év fő programja a *pāda-yātrā*. Három hónap könyvosztás *barināmával* egybekötve. A legjobb, amit eddig csináltam. Tátott szájjal néző embereknek nagyon könnyű könyveket eladni vagy adományt kérni tőlük. Pár évvel ezelőtt még én is így néztem a *barināmát*, amit te vezetél. Akkor azt gondoltam, ez nagyon jó, de én nem tudnám csinálni. Úgy látszik, tévedtem. Ez mind a te inspirációd, amit személyesen és a *bbaktáidon* keresztül adsz.

Minden tetted, minden vágyad, minden szavad mindenkit Kṛṣṇa felé terel. Egyetlen szerencsém az, hogy te eljöttél, és azt teszed, amit Śrīla Prabhupāda kér tőled. Ez boldoggá teszi őt. Tiszta szeretettel és odaadással szolgálni Kṛṣṇát – ez az élet tökéletessége.

Kérlek, segíts engem továbbra is, hogy boldoggá tegyelek!

Szolgád:
Saṅkīrtana dāsa

ŚĀNTA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget a te isteni kegyednek és megjelenési napodnak!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

A védikus szentírások és a *Bhagavad-gītā* is azt javasolja, hogy az embernek el kell fogadnia egy lelki tanítómestert, szolgálnia kell, és alázatosan tudakozódnia kell tőle a lelki életről. Mi, akik itt vagyunk Magyarországon, és a te tanítványaid vagyunk, ezen a napon összegyűlünk és megünnepeljük azt, amikor kegyesen megjelentél ebbe a világba, és elfogadtál bennünket, elesett élőlényeket. Ha te annak idején nem vállaltad volna föl azt a nehéz missziót, hogy idejössz és itt prédikálsz, akkor mi most nem lennénk itt. Magyarország nem tudná, hogy mi a Kṛṣṇa-tudat, nem látna száríba és dhótiba öltözött *bbaktákat*, az emberek nem olvashatnák Śrīla Prabhupāda könyveit, nem hallhatnák a harinámot, s ez mind-mind a te erőfeszítésednek és lemondásaidnak köszönhetően jöhetett létre.

A tökéletes *bbakta* látja az Abszolút Igazságot. Guru Mahārāja! Te egy olyan személy vagy, aki nem csak látja, hanem odaadja, megnyilvánítja az Abszolút Igazságot, hogy a feltételekhez kötött lelkeknek is örömet tudjon okozni. Megnyilvánítottad Budapesten Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅga, az Úr Caitanya és az Úr Nityānanda formáit, Új Vraja-dhāmát, Śrī Śrī Rādhē-Śyāmát, s ezáltal lehetővé vált Isten *mūrti* formáinak a szolgálata is. Minden évben eljönnek dicsőséges istentestvéreid is, akik oktatnak bennünket, és hangsúlyozzák, hogy csak kövessük Śivarāma Mahārāját, téged, Guru Mahārāja, és akkor tökéletessé válik az életünk.

Mivel a lelki tanítómester kegye nélkül nem léphetünk be Kṛṣṇa otthonába, ezért valakinek be kell ajánlania minket oda, ahogyan Dhruva Mahārāját is beajánlotta Nārada Muni az Úr Viṣṇunak. Remélem, hogy amikor eljön az időm, akkor tudok majd hozzád imádkozni, hogy kegyesen adj nekem erőt Kṛṣṇára gondolni, hogy vissza tudjak menni hozzá. Remélem, egyszer méltó tanítványoddá fogok válni, és nem kell majd miattam szégyenkezned Kṛṣṇa és Prabhupāda előtt.

Guru Mahārāja! Köszönöm a szent nevet, amit adtál nekem. Köszönöm, hogy megenge-

ded, hogy szolgáljak, és köszönöm Kṛṣṇának, hogy egy ilyen csodálatos, tiszta *bbaktának* lehetek a tanítványa, mint amilyen te vagy, Guru Mahārāja.

Lehet, hogy sokan azt mondják, hogy a *guru* és a tanítvány közötti kapcsolat formális csupán, mert nem sokat érintkezik a tanítvány a *guru vāpu* formájával, hanem inkább a *vāñit* helyezi az előtérbe. Én is egy ilyen szerencsétlen vagyok, mert van bennem egy jó nagy adag félelem, de ez csak a feltételekhez kötöttségemből adódik, és remélem, hogy ezt egyszer le tudom majd küzdeni.

Még egyszer köszönöm, Guru Mahārāja, hogy a tanítványod lehetek, és kérek szépen, bocsásd meg az összes sértésemet, amit esetleg elkövettem lótuszlábaid ellen. Szeretlek, Guru Mahārāja, ezt őszinte szívből mondom és írom.

A te szerencsétlen és jelentéktelen tanítványod:

Śānta dāsa

ŚARAT BIHĀRĪ DEVĪ DĀSĪ

Drága Guru Mahārāja!

Kérek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaidnál!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Sok évvel ezelőtt történt. Úgy éreztem, az életem kietlen, sivárrá vált, és szerettem volna valami kapaszkodót. Láttam filmeket, amikben különleges képességű személyek szerepeltek. A különleges képesség inkább mély tudást, bölcsességet jelentett. S én csak fohászkodtam: „Istenem, miért nincs nekem valakim, aki megmondja, hogy mit csináljak?” Napok teltek el ezzel az imával.

Egyik nap találkoztam a *bbaktákkal*. Elmentünk a fesztiválra, és nagyon gyorsan a budapesti templomban találtuk magunkat, ahonnan sokszor nehezen mentünk haza. Hamarosan veled is találkoztam, s még rám is mosolyogtál. Ekkor már nem tudtam, de nem is akartam elszakadni a *bbakták* társaságától. Később – mivel szerettem volna vidéken élni – elkezdett komolyan érdekelni a farm születése, s hamarosan itt találtam magam. Hát, nem volt könnyű, de Kṛṣṇa olyan kedves. Kicsit azért izgultam a farmra való költözésem miatt.

Igazából semmit nem tudtam, azt sem, mit fogok csinálni, hogyan fogok élni, csak azt tudtam, hogy itt akarok élni veletek! Akkoriban keveset voltál Magyarországon, ezért mindig nagyon vártam, hogy ide gyere.

*sva-jīvanādbikaṁ prārthyam śrī-viṣṇu-jana-saṅgataḥ
vicchedena kṣaṇam cātra na sukhāṁsaṁ labhāmahe*

„A megannyi kívánatos dolog közül, melyet az élőlény élete során tapasztal, az Úr *bbaktáinak* társasága a legnagyobb. Ha akár csak egy percre is távol vagyunk egy *bbaktától*, nem lehetünk boldogok.” (*Bṛhad-bhāgavatāmṛta* 1.5.44)

Emlékszem, abban a szobában éltünk együtt Rādhe-Śyāmával, ahol arra vártak végtelen türelemmel, hogy egy szép napon kivonulhassanak, és elfoglalhassák helyüket az oltáron. Valahogy – nyomulósan – úgy feküdtem le aludni, hogy a fejem Śyāma lótuszlába alatt volt. Aztán beindultak az események.

Emlékképek.

Épp tíz éve történt, márciusban. A *japaidő* végén Haripāda Prabhu jött oda hozzám, és azt mondta, hogy Guru Mahārāja a *mūrtik* beavatásakor második avatást is akar adni, így most készüljek az avatásra. Nagyon furcsán éreztem magam, hitetlenkedtem egy kicsit, de mélyen meghatódtam. Leginkább hálát éreztem, hogy milyen csodálatos is az én lelki tanítómesterem!

*nāma śreṣṭham manum api śacī-putram atra svarūpam
rūpam tasyāgrajam uru-purim māthburim goṣṭhavātīm
rādhā-kunḍam giri-varam abo rādhikā-mādhavāsām
prāpto yasya prathita-kṛpaya śrī-gurum tam nato'smi*

„Leborulok lelki tanítómesterem gyönyörű lótuszlábai előtt. Indokolatlan kegyéből megkaptam a legfelsőbb szent nevet, az isteni *mantrát*, Śacī-mātā fiának szolgálatát, Śrīla Svarūpa Dāmodara, Rūpa Gosvāmī és bátyja, Sanātana Gosvāmī társaságát, a legfelsőbb lakhelyet Mathurāt, a gyönyöradó lakhelyet, Vṛndāvanát, az isteni Rādhā-kunḍát és a Govardhana hegyet, és a szívemben azt a vágyat, hogy szeretettel szolgáljam Rādhikát és Mādhavát Vṛndāvanában.”

Az avatási ceremónia végén, amikor körbejártuk a tüzet, te tetted a pöttyöt a homlokomra, és azt kérdezted:

– Nem tetszik a neved?

Nem bírtam válaszolni a köhögéstől, de nem a névvel volt a bajom. Csak éppen nagyon meghökkentem, mert egy ideje már Rādhához imádkoztam, és az Ő egyik nevét szerettem volna, de te Kṛṣṇa nevét adtad. Guru Mahārāja, lehet, hogy te már akkor tudtál valamit, amit én nem?

*bbavantam evānucaran nirantarāḥ
praśānta-niḥśeṣa-mano-rathāntarāḥ
kadāham aikāntika-nitya-kiṅkarāḥ
prabarṣayisyāmi sanātha-jīvitam*

„Szakadatlanul Téged szolgálva az ember megszabadul minden anyagi vágytól, s végleg megbékél. Mikor cselekszem már végre állandó, örök szolgálként, s mikor leszek szünet nélkül boldog, hogy ilyen nagyszerű Uram van?” (Stotra-ratna 43)

Továbbra is csak azt kérem tőled, tartsál lótuszlábad menedékében.

Minden lehetőséget nagyon köszönök.

Jelentéktelen szolgál:
Śarat Bihārī devī dāsī

SAT NĀMA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Your Divine Grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The Holy Name and *śāstra* may be eternally present in this dark world, but without the guiding light of *kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale*, those who are very dear to Kṛṣṇa, how could we find them? The compassion of the pure devotee is a golden ray that illuminates the only hopeful path in an otherwise hopeless material world.

The will of the *vaiṣṇava* is the magical ingredient, without which Kali would hold full sway over those like myself, who are completely lacking in any qualification for *bhakti*. It is my undeserved privilege to offer what clumsy praise I can at the lotus feet of such a *vaiṣṇava*, surrounded by his esteemed servants and smiled down on by Those happy to share a tiny office while their confidante conjured New Vraja-dhāma.

I very much wish I was there with you now. The time I have spent with you, your words and kindness sustain me when all else fails, especially my own sincerity. I cannot even imagine how I could have coped with this life in your absence.

I have 3 children and the responsibility is practically too much for me. You have thousands of dependants in a far more substantial relationship, yet unflinchingly and selflessly provide the support, direction and love needed for their growth. The character and qualities this needs are inconceivable. At the same time, hundreds of thousands of new souls hear of Lord Gaurāṅga by your preaching, oasis-like temples blossom in Kali's desert and the wonder and sweetness of Kṛṣṇa in Vṛndāvana are revealed to the world.

Your fallen servant,
Sat Nāma dāsa

ŚAURI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget lótuszlábaidnak!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅgának
és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura a *Gurv-aṣṭaka* című imájában így ír a hiteles lelki tanítómester tulajdonságairól:

*saṁsāra-dāvānala-liḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-gḥanāgḥanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester a kegy óceánjából kap áldást. Ahogy a felhő esőt zúdít az erdőtüzre, hogy eloltsa azt, úgy szabadítja fel a lelki tanítómester az anyagi léttől szenvedő világot, mert eloltja az anyagi létezés lángoló tüzét. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábaiknál, aki a kedvező tulajdonságok óceánja.”

Śrīla Prabhupāda azt írja a *Śrīmad-Bhāgavatamban*:

„A *saṁsāra*, a születés és halál ismétlődése olyan, mint egy erdőtüz. Az erdő magától, minden emberi közbenjárás nélkül borul lángba a száraz fa súrlódása miatt, és nincs az a tűzoltóság vagy együttérző ember, aki el tudná oltani. A dühöngő erdőtüz csak akkor alszik ki, ha a felhő állandóan esővel öntözi. A lelki tanítómester kegye olyan, akár egy felhő. A lelki tanítómester kegyéből az Istenség Személyisége kegyének felhője megérkezik, s csak ekkor, amikor a Kṛṣṇa-tudat esője záporozni kezd, lehet kioltani az anyagi lét tüzét. Egy tiszta *bbakta* egyik jellemzője, az hogy örökké arra vágyik, hogy enyhítsen a szenvedő emberiség gyötrelmein.” (*Bhāg.* 3.21.17, magyarázat)

Az élőlény legrosszabb tulajdonsága, az hogy megfélekedzik Kṛṣṇáról. Egy tiszta *bbakta* ezért mindig azzal próbálkozik, hogy minden embert ráébresszen Kṛṣṇa-tudatára. Ez jelenti a gyógyírt minden szenvedésre.

Az élet bonyodalmaikat lehetetlen megoldani egy hiteles lelki tanítómester segítségével. Segítséget csakis egy olyan lelki tanítómester nyújthat, aki közvetlenül Kṛṣṇát képviseli: „*sākṣād-dharitvena*”. Az a hiteles lelki tanítómester, aki száz százalékosan Kṛṣṇa-tudatú, mert egyedül ő képes megoldani az élet problémáit. Egy igazi lelki tanítómester mindig arra vágyik, hogy felemelje a közönséges embereket, akik hozzá fordulnak. Ilyennek látunk téged.

Śrīla Prabhupāda azt írja:

„Ahhoz, hogy az anyagi ismeretek terén fejlődjünk, szükségünk van személyes képességekre és kutatói adottságokra, ellenben a lelki tudás esetében minden előrelépés többé-kevésbé a lelki tanítómester kegyétől függ.” (*Bhāg.* 2.1.10, magyarázat)

Ezt a kegyet nap mint nap tapasztalhatjuk. Soha nem leszünk képesek visszafizetni neked, hogy kegyedből megkaptuk az odaadó szolgálat magját. Megkaptuk a lehetőséget arra, hogy odaadó szolgálatot végezhessünk, amit Kṛṣṇa ritkán ad meg, mert ezzel saját magát adja oda a *bbaktának*. Neked köszönhetően Kṛṣṇa elfogadja a szolgálatunkat.

Köszönöm ezt a ritka lehetőséget neked! Kérlek add a kegyed, hogy végre jó eszközzé válhassak lótuszlábad szolgálatában! Add a kegyed kérlek, hogy ne magammal foglalkozzak állandóan, s csak egy vágyam legyen az életben: az, hogy téged elégedetté tegyelek!

Minden dicsőséget neked a megjelenési napodon!

Jelentéktelen, ostoba szolgád:

Śauri dāsa

BHAKTA SCHWARTZ GÁBOR

Kedves Śrīla Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Mostanában nem írtam felajánlást, de már hosszabb ideje foglalkoztat egy gondolat veled kapcsolatban. Kérlek, hadd ajánljam fel most ezt megjelenésed ünnepén!

Śrīla Prabhupāda vágyából, és istentestvéreid valamint tanítványaid segítségével létrehozta Új Vraja-dhāmát. Itt most nem csak azokra gondolok, akik tőled fogadtak el avatást, hanem igazából azokra a *bhaktákra*, akik részt vettek ebben. Nem akarok megállni a kezdeteknél, hiszen Kṛṣṇa-völgy létrejötté óta folyamatosan figyelemmel kíséred és irányítod fejlődését. Ez végtelen nagy áldás, hiszen Új Vraja-dhāma és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara nagysága és dicsősége felbecsülhetetlen. Ez a hely csodálatos lehetőség arra, hogy odaadó szolgálatot végezzünk, és megtanuljunk mindent Kṛsnával kapcsolatban látni.

Szeretném ezt a nagyszerű lehetőséget megköszönni!

Bárcsak mindig tudnék arra emlékezni, hogy itt minden az Úr örömeért történik, vagy pedig az Ő elrendezéséből! Bárcsak eszembe jutna a mindennapok során, hogy milyen értékes az, hogy *bhaktáknak* végezhetek szolgálatot ezen a helyen!

Már az is felbecsülhetetlen érték, ha csak egyetlen napot eltöltünk itt, és csak egyszer megpillantjuk az Isteni Pár gyönyörű szép vonásait. Mit mondhatnánk akkor arról, aki több napot tölt itt. Nem is beszélve arról, ha valaki szolgálatot ajánl Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara lótusz lábainak!

Lehet, hogy nem sikerült megfelelően kiemelni e szent hely dicsőségét, amely valójában Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara dicsősége és a te érdemed. Ez bizonyára azért van, mert a tanítványaid kegyéből, indokolatlanul kerülhettem erre a csodálatos helyre, és úgy látszik, még mindig nem tértem eléggé magamhoz.

Még egyszer köszönöm szépen:
Bhakta Schwartz Gábor

SIDDHA MUNI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom lótusz lábaidnál!
Minden dicsőséget Neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Gurunak és Gaurāṅgának!

Az eltelt néhány hónap új tapasztalatokkal bővelkedett a számomra. Szerencsés módon közelről láthattalak Téged – „működés közben”, így a „*guru*”, a „Kṛṣṇa-tudat”, a „meghódo-

lás”, a „kegy”, az „odaadás”, az „odaadó szolgálat” fogalmai új tartalommal teltek meg, illetve bővültek a szótáramban.

Eddig sem gondoltam, hogy a lelki tanítómesterem egy közönséges személy, aki valamilyen anyagi kategóriába volna illeszthető, most azonban arra jutottam, hogy „gurunak lenni” a létező legnehezebb szolgálat. Persze mindemellett azt is megtapasztalhattam a kegyedből, hogy tanítványnak lenni sem mindig könnyű ...

A sok élményből, amiben részem lehetett Melletted, a kegyednek az az aspektusa érintett meg leginkább, ahogyan menedéket adsz a *bbaktáknak*. Nehéz írni arról a bensőséges hangulatról, amelyben elfogadsz egy tanítványt, valakinek a szolgálatát, meghódolását, személyét.

A lelki tanítómester az Úr közvetlen megnyilvánulása, képviselője, így a *bbakta* meghódolása a lelki tanítómester előtt, az Úr előtti meghódolás, a lelki tanítómester által nyújtott menedék pedig Kṛṣṇa menedéke. A *bbakta* ezen a meghódoláson és szolgálatkész hozzáálláson keresztül, lelki tapasztalathoz és viszonzáshoz jut. A *gurun* keresztül megkapja Kṛṣṇát.

Lelki tanítómester olyasvalaki lehet, akit személyes tulajdonságai, tisztasága, tudása és meghódolása képesít arra, hogy közvetlen eszközként képviselje az Urat. A lelki tanítómesternek megvan Kṛṣṇa és indokolatlan kegyéből átadhatja Őt a tanítványának, annak vágya és szolgáló attitűdje arányában.

Az ilyen mérvű felhatalmazással rendelkező személyek nagyon ritkák az Univerzumban, de Te még az ilyen kiválóságok között is a legkülönlegesebb vagy Guru Mahārāja! Példád a legkiválóbb menedékadóra emlékeztet: Śrī Govardhanára.

Ahogy a *Venu-gītában* írod, Śrīmatī Rādhārāṇī így dicsőíti Girirāját:

„- Ám a Hegyek Királya nem vakbuzgó és nem is önző, akit csakis saját lelki üdve érdekel, s mit sem törődik a szenvedő halandók világával. Nem, nem, nem! – Śrī Rādhā a mutatoujjával tiltakozva int, fejét édesen rázza.- (...) a nagy lelkek nemcsak hogy elnyerik a transzcendentális boldogságot, de más, kevésbé szerencsés lelkekkel is megosztják. Így vetnek véget a világ nyomorának...”

„- Gondoljátok, hogy szeretett Govardhanánk fizetséget vár nemes tetteiért? Nem! Soha!

Számtalan szolgálatáért cserében csakis arra vágyik, hogy Śrī Kṛṣṇa és társai lótuszlábai megérintsék. Ha ilyen áldásban részesül, ügyesen megőrzi e lábnyomokat isteni testének sima kövein, s mindent felülmúló ékességeinek tekinti őket. Miután ilyen tökéletességre tett szert, a világ telhetetlen jóakarója elérhetővé teszi ezeket a lábnyomokat, Govinda érintését azok számára is, akik a lelki élet útját járják, és az ő oltalmába ajánlották magukat.”

Ilyen jóakarója vagy Te is mindnyájunknak Guru Mahārāja, és amit mindennek fényében tehetek az mindössze annyi, hogy hátaltelt szívvel őszintén próbálkozom valami épkezláb szolgálatot felajánlani Neked, miközben lótuszlábaid oltalmába ajánlom magam.

Kérlek add az áldásaidat és bocsásd meg az ostoba sértéseimet!

Jelentéktelen szolgád:

Siddha Muni dāsa

BHAKTA SIPOS-GAUDI ALBERT

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Mindig csodálatos dolognak tartottam, hogy írhatok neked ezen a csodálatos napon, a megjelenési napodon. Mégis, a mai még értékesebb, mert indokolatlan kegyedből úgy szólíthatlak meg, hogy Guru Mahārāja. Te vagy az, aki elszántan követed Śrīla Prabhupādót, és építed, fejleszted a misszióját, amit ránk hagyott.

Te adod az erőt, hogy tudjak prédikálni, ott vagy velünk a *pāda-yātrān*, és lelkesítesz minket. Az életeddel mutatsz példát, hogy miként kellene viselkedjem, hogyan kell szolgálnom a lelki tanítómestert, a *bbaktákat*.

Teljesen lemondtál az érzéki élvezetről, tudatod teljesen elmerült Kṛṣṇa és a *guru* szolgálatában.

Köszönettel tartozom neked azokért a lelki dolgokért, amiket tőled kapok, a figyelmedért és a türelmedért velem és a családommal szemben.

Kérlek, áldj meg azzal a tulajdonsággal, hogy képes legyek őszinte és hűséges követőd lenni. Mondtad, hogy az a legszebb felajánlás, ha prédikálunk, ezért én azt szeretném felajánlani *vyāsa-pūjādon*, hogy minden erőmmel megpróbálok közreműködni a missziód segítésében.

Imádkozom hozzád, hogy örökké lótuszlábad szolgálatában lehessenek.

Jelentéktelen szolgád:
Bhakta Sipos-Gaudi Bertalan

BHAKTIN SIPOS-GAUDI EMESE

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Most először írtam le így a neved, és ez számomra egy nagyon különleges pillanat volt. Már hónapok óta próbálgatom ezt a megnevezést, de még mindig szokatlan és főként hihetetlen, hogy most már én is hívhatlak így.

Napról-napra jobban és jobban érzékelem, hogy mennyire veszélyes az élet, és hogy mennyire múlandó minden. Uddhava egyik nap a lelki világról kérdezősködött. Meglepő volt, de már hat évesen „rossz világnak” nevezte az anyagi világot, pedig mi így sohasem használtuk előtte ezt a kifejezést, és az ember azt gondolná, hogy egy gyereknek nincsenek nehézségei,

problémái. Ő is és én is mindig megtapasztaljuk, hogy ebben a „rossz világban” mennyire nagy szükségünk van rád!

Minden nap szembesülünk az anyagi világ negatív hatásaival: a boltban, az óvodában, az utcán... és a „rossz világ” rossz élményei után olyan jó tudni: nem kell oda tartoznunk! Van egy másik lehetőség is! Nagy harc nem oda tartozni, és csakis a te segítségével lehet küzdeni, megnyerni a csatát. Csak a te kegyed adta lehetőséggel lehetünk képesek az árral szemben úszni.

Ilyenkor, amikor a felajánlást írom, mindig az elmúlt évben történt, veled kapcsolatos élményeimre gondolok. Most viszont ez valahogy más, mert nemcsak találkozásokról van szó, hanem magáról a kapcsolatról – hogy elfogadtál minket tanítványaidnak. Ez egy nagyon biztos pont az életemben. Nem mulandó!

Mit tudnék neked a megjelenési napod alkalmából felajánlani? Sokszor gondolkodom ezen. Azt hiszem, azt mindenképp, hogy minden igyekezetemmel megpróbálom Śrīla Prabhupāda mozgalmát segíteni.

Szeretném megköszönni, hogy a tanítványod lehetek, ami a jó világ felé vezet.

Szolgád:

Bhaktin Sipos-Gaudi Emese

SĪTĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Szeretettel kívánok neked boldog születésnapot, és további sok sikert! Te a mi számunkra egy fantasztikus szent személy vagy, mert minden ellenkezésünk dacára itt tudsz tartani bennünket a Kṛṣṇa-tudatban. Köszönöm neked.

Guru Mahārāja *ki jāya!*

Szeretnék mindig lótuusz lábaid nyomában járni. Próbálkozom.

Botladozó, alázatos szolgád:

Sītā devī dāsī

SMṚTI-PĀLIKĀ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat Lótuszlábaid porában!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget Neked!

Guru Mahārāja , Te vagy az Isten iránti szeretet tökéletes példája. A belőled eredő tiszta odaadás, egy hatalmas folyóként hömpölyög egyik élőlény szívetől a másikig, míg egy óceánként egyesülve, mindenki szívet megtisztítod az évek során ráakódott portól, pusztán transzcendentális megjelenéssel.

Itt Egerben nincs sok lehetőségünk a Veled való személyes társulásra, így amikor ellátogatsz ide, mindenki próbálja kihasználni azt a különleges kegyet, amit akár egyetlen pillanat alatt is megkaphatunk, ha látunk Téged. Itt minden *bhakta* azért vállal testi nehézségeket a *pada-yātrával*, vagy egy olyan fesztivál megszervezésével, mint a Krisna majális, hogy Téged elégedetté tegyenek. Mert nincsen annál tökéletesebb dolog a világon, mint az, ha egy tiszta *bhaktát* elégedetté tehetünk, s ez által mindenki – Śrīla Prabhupāda, Caitanya Mahāprabhu, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara – elégedetté válik.

Śrīla Prabhupāda épített egy transzcendentális kertet, az ISKCON-t, és teleültette igen különleges és csodálatos virágokkal, a tanítványaival. Számomra Te vagy a legszebb virág ebben a kertben. Most ezeknek a különleges virágoknak a látványától elvarázsolva, az emberek elkezdenek mohón vágyni arra, hogy ők is részeseivé válhassanak ennek a lelki virágoskertnek. Azért imádkozom Guru Mahārāja, hogy mielőbb lejjöjjen az én ostoba elmeszintemről, hogy én is egy dísz, nem pedig egy csúf foltja legyek ennek a kertnek. A lelki tanítómester kegyéből minden lehetséges.

Köszönöm Neked, hogy lefoglalsz olyan szolgálattal, amikből újabb és újabb ízt méríthetek. Mint például márciusban, amikor beajánlottál H.H. Puri Mahārájának, hogy kifesthetném szeretett *mūrtiját*, Gaura-Rāma-Śyāmát. Ilyen különleges kegyről álmodni sem merem. Három csodálatos dolog történt egyszerre: láthattalak Téged, társulhattam H.H. Puri Mahārájával, és szolgálhattam □t.

Guru Mahārāja, Te vagy a legcsodálatosabb dolog az életemben. Ha el akarnék fordulni Tőled, inkább verj meg, de ne hagyd, hogy eldobjam magamtól a legdrágább kincset: Téged.

Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek.

Jelentéktelen szolgád:
Smṛti-Pālikā devī dāsī

ŚRĪ GOVARDHANA-LĀLA DĀSA

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Vyāsa-pūjād alkalmából szeretném egy pár mondatban megköszönni azt a sok jót és törődést, amit kaptunk tőled. Évek óta keveset írok (bár a te dicsőséged végeláthatatlan). Nem igazán vagyok a nagy szavak embere, ezt nézd el nekem, kérlek.

Köszönöm szépen, hogy itt lehetek a *bbakták* között, és lefoglalsz szolgálattal. Habár a szolgálatom, amit felajánlhatok a számodra, az jelentéktelen, mégis fogadd el, kérlek.

Imádkozom a kegyedért, az irányításodért és a felhatalmazásodért, hogy hatékony eszköz lehessenek a kezekben.

Kérlek, bocsásd meg a sértéseket, amelyeket lépten-nyomon elkövetek, és foglalj le továbbra is a szolgálatoiban.

Még egyszer köszönöm.

Egy jelentéktelen szolgád :
Śrī Govardhana-lāla dāsa

ŚRĪ GOVINDA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tudom, hogy nem könnyű megérteni a lelki tanítómestert, de mégis a tanítvány feladata, hogy ezt próbálja: „*Gurudevaya vimabe*”. Meditáljon rajta úgy, mint aki mindig Kṛṣṇa-tudatban van és szolgálattal Kṛṣṇának is boldogságot okoz: „*Kṛṣṇānandaya dhīmabī*”. Így inspirálja személyiségével a tanítványt, lelkesítve az odaadó szolgálat útján: „*pracodayāt*”. Így inspirálsz Te is Guru Mahārāja engem. Bár kívülről nincs sok kapcsolat, én azért figyellek Téged, lelkesítést merítve minden tetteidből. Remélem egyszer megértem majd Személyedet és tudom segíteni szolgálatoibat az Isteni Pár felé.

Jelenleg sötétségben tapogatózom, becsapva magam: *ajñāna-tamena nāma kabiye kaitava...*

Bár lehet, hogy néhány tettem kedvező, de ez is sötétség, ha nem segíti a szerető szolgálat végzését: *kṛṣṇa-bbaktira bādbaka — yata śubbāśubba karma (...) ajñāna-tamo-dbarma*
Szeretném képességeim szerinti egyszerű szolgálatoimat felajánlani Neked.

Szolgád:
Śrī Govinda dāsa

ŚRĪ ĪŚVARĪ DEVĪ DĀSĪ, VAIṢṆAVA DĀSA ÉS GOVINDA DĀSA

Hare Kṛṣṇa, Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat lótuszlábaid porában megjelenésed eme kedvező napján!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādnak!

Ebben az évben, kiváló tanítványaid segítségével, s a te inspirációd és vágyad következtében végre Dayāl Nitāi Vijāya Gaurānga beköltözhetett új otthonába. Mivel sajnos nem tudtunk részt venni a megnyitón, csak a *bbakták* kegyéből részesülhettünk a látványban képeken keresztül. S ahogy később elmesélték az élményeiket, már attól is eksztázisba lehetett esni!

Mire ezt olvasod, addigra már megnézzük a templomot, ez biztos! Tudom, hogy mennyi *bbaktát* lefoglaltál ennek a projektnek a megvalósításában, és ezen keresztül sok más ezer ember is részesülhet az áldásban az adományaikon keresztül, és ezáltal fejlődhetnek a lelki életben. Śrīla Prabhupāda biztosan nagyon elégedett a te szolgálattal. Már a második ilyen nagy csodát hoztad létre Magyarországon! Nagyon nagyon köszönjük neked!

Lehet, hogy e a dicsőítés az én számból elég hiteltelennek tűnik, mivel még erre a megnyitóra sem sikerült félretenni annyi *lakṣmīt*, hogy mi is a részesei legyünk annak a lelki áldásnak, ami a te és kedves istentestvéreid társulásából fakad. Nagyon sajnálom, és minden évben egyre tisztábban látom a különbséget a kinti „független”, és a közösségen belüli lelki gyakorlás között! Persze én, vagy mi, az ostobább emberek közé tartozunk, akik csak a saját tapasztalatukon keresztül tudják megvalósítani azt, hogy milyen is az anyagi világ. S nem volt elég csak hallani róla... Mindig azt gondoltam, míg a farmon éltünk, hogy ha kinn élnénk, akkor ezt meg azt és am azt is meg tudnám valósítani, és mennyivel könnyebb volna a magam urának lenni, mint állandóan az autoritást követni. Na persze, hogy *māyā* most megtanít táncolni... és sajnos nem Kṛṣṇa! *Māyā* annyira sem humánus, hogy egyszerre csak egy tesztet adjon, hanem több oldalról támad. Egyetlen dologra gondolok ilyenkor: legalább tisztában vagyok azzal a ténnyel, hogy ha eléggé alázatos tudnék lenni, és meghódolnék valamilyen szinten ismét az egyháznak, akkor újra lehetőségem nyílna egy jobb és igazán Kṛṣṇa-tudatos életet élni.

Tudom, hogy a te Kṛṣṇa-tudatos életed is telis-tele van szenvedéssel, csalódással, nehézségekkel és fájdalokkal, a fizikai testedben is, annak ellenére, hogy te az egész életed Śrīla Prabhupādának áldoztad. Viszont azzal is példát mutatsz nekünk, ahogy ezt a helyzetet kezeld. Ha már így is és úgy is szenvedés az anyagi világ, akkor az élet legalább szóljon Kṛṣṇáról és a lelki életről! Így sokkal könnyebb lesz gondolni Órá, amikor eljön az idő.

Én azt látom, hogy minden bajodat félretéve csak másokon segítesz, és lelkesíted a *bbaktákat* mindezen nehézségek ellenére. Ezt bizonyítja az új templom is! Nagyon szépen köszönjük, hogy itt vagy velünk, és terelgessz minket is – már amennyire hagyjuk – az úton.

Kérlek, add az áldásaidat, hogy sohase hagyjuk el az egyházat, és sohase gondoljuk, hogy van ennél nagyszerűbb dolog az univerzumban! S kérünk, hogy fogadd el kicsi, de szívből jövő szolgálatainkat a jövőben is!

Én ez úton szeretném tudatni, veled, hogy közvetve bekapcsolódtam a Rādhā Jīvana Prabhu által vezetett Rādhe-Śyāma butik üzletbe oly módon, hogy megnyitottam egy mintaboltot itt, Debrecenben.

Maradunk jelentéktelen szolgálid:

Śrī Īśvarī devī dāsī,
Vaiṣṇava dāsa és
Govinda dāsa

ŚRĪMATĪ DEVĪ DĀSĪ, VĀRUṆĪ DEVĪ DĀSĪ NITĀICHANDRA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your lotus feet.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

The spiritual masters vision reigns supreme
When he works to fulfil Śrīla Prabhupāda's dream
To distribute books and opening temples
Guru Mahārāja we see does lead by example.

He is the one whose goal is set tight
To steadily give Kṛṣṇa to others, and not take flight
To nurture the devotees with compassion and love
Engaging them in service, glimpses of Vaikuṅṭha above.

Guru Mahārāja, who teaches by example
How to be a devotee, being careful not to trample
On the devotional creeper of anyone, instead kind and giving
A moon amongst the stars, the philosophy he is living.

You will always be a hero to me
My dear spiritual master, I know you will set me free
I bow to your feet, I wish to be a dust speck,
By the way Guru Mahārāja, I haven't forgotten the blank check ☐

Your servants,
Śrīmatī devī dāsī
Vāruṇī devī dāsī
Nitāichandra dāsa

ŚRĪPATI DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget neked a megjelenési napodon!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Ahogy a *Manaḥ-sikṣā* első verse mondja: *Guro goṣṭhe...* Fejlessz ki nagy szeretetet a lelki tanítómester, a *bhakták* és Vraja ifjú, menedéket adó párja (Rādhē-Śyāma) felé. Azt hiszem, ez a legfontosabb, hogy ezt a szeretetet kifejlesszük, és ha már megvan, akkor e szerint élünk. Azt mondják az írások, hogy az istenszeretet, a *prema* mindenki szívében ott szunnyad, csak fel kell éleszteni. Ez a felélesztés viszont eltarthat bizonyos ideig, ami egyénenként változó aszerint, hogy ki mekkora vágyat érez arra, hogy ezt megtapasztalja. Úgy néz ki, hogy az én esetemben igen hullámzó a lelkesedés a *prema* elérésére.

Ennyi bevezető után a lényegre szeretnék térni, hiszen te vagy az, kedves Guru Mahārāja, aki adod ezt a különleges ajándékot, a tiszta istenszeretet, a *prema* ajándékát nekem, elesett tanítványodnak. Ahogyan az esőfelhő sem nézi, hogy a földterület melyik része igényli az esőt, hanem mindenhová zúdítja az éltető cseppeket, úgy te is újra és újra fáradtságot nem kímélve felemelsz az anyagi lét mocsarából, és nem veszed figyelembe, ha elutasító is vagyok, hiszen az, aki beteg, mint én, lázas állapotában nincs tisztában velem, mi is a jó neki, vagy mi az, ami árt.

Ennek ékes bizonyítéka, hogy megengeded, hogy nagyon közel kerüljek hozzád, hiszen olyan dolog közelébe engedted, ami a te szíved és lelked, nevezetesen hogy Új Vraja-dhāmában élhessek, Śrī Śrī Rādhā- Śyāmasundara és *bhaktái* odaadó szolgálatát végezhessem, Vraja-dhāmában termelt gabonából készült ételeket ehessek, és a lelki társadalom építésében részt vehessek, aztán még rengeteg más lelki dologban is, amik még mindezekkel együtt is nagy titkot jelentenek számomra.

Nagyon szépen köszönöm ezt a páratlan kegyet. Emlékszem egyszer a kérésemre, ami így hangzott: „Guru Mahārāja, add a kegyed!” Válaszként annyit mondta: „Én adom, csak te tudd elfogadni azt!”

Igen, ezt szeretném én is, hogy méltó legyek e kegyre, megtanuljam elfogadni, és így kifejlesszem magamban a nagy szeretetet feléd, a *bhakták* felé és Vraja ifjú, menedéket adó párja, Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara felé.

Jelentéktelen szolgád:
Śrīpati dāsa

ŚRUTIDHARMA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisance's.
All glories to your divine grace. All glories to Śrīla Prabhupāda.

The *vaiṣṇava* tradition celebrates the appearance of the spiritual master in a very special ceremony called *Vyāsa-pūjā*. This name indicates that every bona fide spiritual master must be a representative of Vyāsadeva, who is known as the original spiritual master because, as the literary incarnation of God, he compiled the *Bhagavad-gītā*, *Śrīmad-Bhāgavatam*, and other Vedic literatures, containing the realized knowledge every genuine *guru* imparts to his disciples.

The guru-disciple relationship lies at the heart of all the *vaiṣṇava sampradāyas* and forms the essence of the *paramparā*, the disciplic succession. Thus the *guru*-disciple relationship is not a detail but is the most vital principle of spiritual life.

To an outsider, the *Vyāsa-pūjā* ceremony—in which the spiritual master sits peacefully and listens to himself being praised by a congregation of devotees—may appear to be the grossest expression of arrogance. As we have seen, however, it is not. Rather, only out of a sense of duty to his own spiritual master and compassion to his disciples does the spiritual master take the risk of being falsely accused in this way, for he knows he must give his disciples an opportunity to praise him if they are to advance in Kṛṣṇa consciousness. As the *Gurv-aṣṭakam* teaches:

*yasya prasādād bhagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatiḥ kuto 'pi
dbyāyan stuvāms tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

“By the mercy of the spiritual master one receives the benediction of Kṛṣṇa. Without the grace of the spiritual master, one cannot make any advancement. Therefore, I should always remember and praise the spiritual master. At least three times a day I should offer my respectful obeisance's unto the lotus feet of my spiritual master.”

In one *Śrīmad-Bhāgavatam* purport Śrīla Prabhupāda states,

“As a man cannot separate his life from his body, so a disciple cannot separate the order of the spiritual master from his life. If a disciple follows the instruction of the spiritual master in that way, he is sure to become perfect.”

I pray that I can assist you in bringing Kṛṣṇa consciousness in the forefront of today's society. In one class Guru Mahārāja you described how Lord Caitanya Mahāprabhu took great pleasure in glorifying the devotees, and how we should pray that He will bless all of us with a taste for that sublime activity.

Lord Caitanya Mahāprabhu instructed that by two activities we can get the lotus feet of Kṛṣṇa: *vaiṣṇava-sevā* and *nāma-saṅkīrtana*, service to the : *vaiṣṇavas* and chanting the holy name with them. By your mercy if I can do this then I can be considered fortunate. You

have set a very high standard for us to follow, and it is very difficult to follow but as Śrīla Prabhupāda had said – Impossible is a word in a fools dictionary.

Your servant,
Śrutidharma dāsa

BHAKTA STEIN FERENC

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Köszönöm, hogy kegyedből évről évre egyre közelebb kerülhetek a Kṛṣṇa-tudathoz. Mindig rá kell ébrednem, hogy a *bbakták* társasága a legfontosabb. Nincs más megoldás. A *bbakták* nélkül semmi esélyem. Ebből az következik, hogy mindent neked köszönhetek, hiszen ha nincsenek *bbakták*, akkor nincsenek központok, és bizonyára sohasem találkoztam volna a *saiṅkīrtana* mozgalommal. A Budapesti Templom megnyitóján csodálatos élményt nyújtott a kezdeti időkre való visszaemlékezés. A könyvosztás kezdete, az első *Nāma-baṭṭa* programok, az első avatás – ezek mind nagyon kalandos és felemelő emlékek. Biztosan nagy öröm több mint harminc év Kṛṣṇa-tudatos múlttal rendelkezni. Remélem, egyszer megtudom, milyen is az.

Kedves Guru Mahārāja! Köszönöm, hogy olyan tökéletesen követed Śrīla Prabhupādát és hogy ilyen nagy erővel és kitartással prédikálsz a Kṛṣṇa-tudatot. Ha erre gondolok, akkor megnyugszik a kétségekkel teli elmém. Köszönöm, hogy példát mutatsz, és köszönöm, hogy elnyerhettem a bizalmadat. A prédikálómisió nehezét már véghez vitted. Amit én tudok tenni, az nem túl sok, de a kegyedből és a többi fejlett *vaiṣṇava* kegyéből talán hasznos része lehetek a *saiṅkīrtana* misszióknak. Köszönöm, hogy számtalan rossz tulajdonságom ellenére szeretettel fordulsz felém. Lehetetlen, hogy viszonzzam ezt a szeretetet. Csak azt ígérhetem, hogy minden tőlem telhetőt megteszek.

Érdemtelen és jelentéktelen szolgád:
Bhakta Stein Ferenc
Kecskemét

SUBALĀ DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to you.

Guru Mahārāja, although I could, and probably should, lament at the fact that I have only had the great fortune of being in your personal presence only a few time this year I will rather rejoice and feel extremely happy that I have had your association.

Caitanya-caritāmṛta Madhya 22.54 states,

*sādbu-saṅga’, ‘sādbu-saṅga’—sarva-śāstre kaya
lava-mātra sādbu-saṅge sarva-siddhi haya*

“The verdict of all revealed scriptures is that by even a moment’s association with a pure devotee, one can attain all success”.

Guru Mahārāja I remember every exchange we have had over the last few years and even though most of them have only been very brief - they have meant so much to me and have sustained my spiritual life (I reminisce them again and again). Guru Mahārāja even a moments association with you, just your glance or a few words have such potency and so much significance to my life. Your glance alone is able to bestow the most wonderful bliss and also the most sobering gravity. The thought of pleasing you is the biggest incentive for me to do my service. Just your smile alone is worth more than gold.

Guru Mahārāja, thank you for being such a great source of inspiration for myself and the whole of ISKCON. I am certainly the most fortunate person to have such a wonderful Guru Mahārāja.

Your aspiring servant,
Subala dāsa

ŚUKADEVA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd legalázatosabb hódolatomat lótuszlábaid porában!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Ma eljött a nap, amikor a tanítvány őszintén kifejezheti a lelki tanítómester iránt érzett tiszteletét és szeretetét. Persze ezt bármikor megteheti, de ezen a napon a kötelessége is. Imádkozom hozzád kedves Guru Mahārāja, hogy őszinte szavakkal dicsóíthesselek.

Sok tanítványodnak kijutott abból a szerencséből, hogy közeli kapcsolatba kerülhetett veled, így közletről szemlélheti végtelen odaadásodat, ezáltal is tanulva tőled. Ezek a nagy lelkek biztosan rengeteg jámbor tettet és lemondást végeztek, amiért ilyen szerencsés hely-

zetbe kerültek. Persze ezt a szerencsét sem tudja mindenki értékelni, hiszen ahogy a múltban láthattuk, az Úr Nityānandát egy korsóval ütötték fejbe, Haridāsa Ṭhākurát pedig majdnem halálra verték, mert segíteni akart az elesett lelkeken. Jézus Krisztust a hozzá legközelebb álló személyek egyszerűen csak felszögeltek, de ő csak azért imádkozott, hogy bocsásson meg nekik az Úr, mert nem tudják, mit tesznek. Tehát egy kőszívű ember soha nem tudja értékelni a szent emberek jelenlétét. Nem látja, hogy az ilyen nagy lelkek az életüket adják azért, hogy a démonikus mentalitástól megtisztítsák az elesett lelkek szívét. Talán nem követnek el ilyen bűnöket a hozzád közel állók, de egy ilyen nagy lélekkel szemben, mint amilyen te vagy, a legkisebb figyelmetlenség is bűnnek számít. Azt hiszem ezért, jobb, ha nem vagyok fizikailag olyan közel hozzád. A tanítványaid nagyon szeretnek téged és a tűzbe mennének érted. Jézus Krisztusnak is ilyen tanítványokra lett volna szüksége.

A sors úgy hozza, hogy az év legtöbb napján távol vagyunk egymástól, de még ha lehetőség is van, hogy közel legyünk egymáshoz, akkor is úgy tűnik, hogy nem élek a lehetőséggel. Most mégis bátorkodom, és szeretném megragadni az alkalmat, hogy elmondhassam neked, ha a helyzet úgy hozná, nem viselkednék úgy, mint Jézus Krisztus követői, hanem a többi barátommal együtt én is a tűzbe mennék érted.

Köszönöm, hogy a tanítványod lehetek.

Maradok hűséges szolgád:
Śukadeva dāsa

SUKUMĀRĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Sajnos nehezen írok felajánlást neked, mert mindig azt gondolom, hogy nem tudlak megfelelően dicsőíteni, és ha tudnálak, akkor sem találnék megfelelő szavakat, amikkel kifejezhetném a hálámat.

Egyszer írtam neked, hogy sose fogom tudni visszafizetni mindazt, amit kaptam tőled, te azt válaszoltad „...de mindig próbáld visszafizetni”.

Kedves lelki tanítómesterem, szeretett apukám! Köszönök neked mindent ezen a csodálatos napon, a leckéidet, a *bbajanjaidat*, a *bbaktákat*, a családomat, a személyes tanításaidet, biztonságos apai védelmedet!

Könyörögve kérlek, tarts örökre lótuszlábad menedékében, hogy mindig tudjam próbálni visszafizetni végtelen szeretetedet, és hogy elérjem életem célját, hogy tökéletes szolgáddá váljak.

Ostoba szolgád és lányod:
Sukumārī devī dāsī

SUNDARA-RŪPA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ahogy leültem, hogy megírjam a felajánlásom az idei Vyāsa-pūjád alkalmára, azon gondolkodtam, hogy te mindig itt vagy nekem. Nemcsak nekem, hanem minden elesett léleknek. Mindig kész vagy segíteni, a legjobbat akarod nekünk, ugyanakkor türelmes vagy, vagyis türelmesnek kell lenned, mert mi sokszor meggondolatlanul cselekszünk. Igen, azt hiszem a „meggondolatlanul cselekszünk” egy jó kifejezés volt. Ez azt is jelenti, hogy azt gondoljuk, hogy van időnk még kijavítani a hibáinkat, megtisztítani a szívünket és lesz időnk majd követni az utasításaidat. És ez illúzió. Amikor visszajöttél idén Indiából, tartottál a farmon egy esti leckét *bbajana* közben, s pont erről beszéltél. Ha azt gondoljuk, hogy van időnk, akkor illúzióban vagyunk. És ez nagyon belevésődött a fejembe. Minden nap gondolok erre. Azt mondtad, hogy mire ötven évesek leszünk, addigra már olyan Kṛṣṇa-tudatos szinten kell lennünk, hogy már élvezni tudjuk a gyakorlatunk gyümölcsét, s ne pedig még mindig azzal küzdjünk, hogy a szívünket tisztítsuk *az anarbháinktól*, mert az öreg test nem bír annyit mint a fiatal. Nem beszélve arról, hogy ki tudja meddig élünk.

A lelki tanítómester a példájával tanít, s ha tényleg egy tökéletes példát szeretnénk látni, akkor elég, ha megnézünk téged. Ahogy telik az idő és egyre többet tudok meg rólad, és egyre többet mutatsz meg magadból, a hangulatodból, egyre világosabbá, kézzelfoghatóvá válik az élet valódi célja. Mint pl. itt van az új könyved utószava, amely bemutatja Rādhe-Śyāma iránti szeretetedet, gondolataidat. És az egész könyv annyira értékes lesz *a bbaktáknak*! Már alig várom, hogy olvashassam, tanulhassam! Azzal hogy rendszerezed, elmagyarázod Śrīla Prabhupāda és az előző *ācāryák* írásait, szolgálod az egész *vaiṣṇava* társadalmat. Egy tökéletes szolga vagy, akinek a vágya elégedetté tenni lelki tanítómesterét és *a vaiṣṇavákat*, hogy megkaphasd Rādhe-Śyāma kegyét – ami már a tiéd.

Köszönöm, hogy példát mutatsz, hogy türelmes vagy, hogy számíthatunk rád, részt vehetünk azokon a *bbajanokon*, amiket tartasz, a leckéket, a könyveidet és mindent, amit adsz nekünk. Ha látunk téged, ha beszélgetünk rólad vagy ha egy kis személyes szolgálatot tudunk ajánlani neked, akkor nagyon boldogok vagyunk. Minden egyes pillantás, mosoly, kérés megmarad a szívünkben és lelkesít. Nem adatik meg mindenkinek, hogy egy olyan tiszta szívű *bbaktát* szolgálhat mint te, és nagyon szerencsétlen helyzetben van az, aki ezt elmulasztja. Ez arra is vonatkozik, ha valaki eltér az utasításaidtól.

És külön megemlíteném a podcast-ot, amit minden nap adsz nekünk, és ami nagyon-nagyon lelkesít engem is.

Kérlek, imádkozz azért, hogy belőlem is egy *vaiṣṇava* válhasson és tiszta szívvel, odaadással tudjalak szolgálni – mert erre vágyom. Tudom magamról, hogy egy nagyon rossz szolga vagyok. Csak abban tudok reménykedni, hogy továbbra is adod a kegyed, s lefoglalsz szolgálattal és elfogadod azt a kis odaadást, amit fel tudok ajánlani.

Próbálom a legjobban csinálni a szolgálatomat, hogy szolgálatom gyümölcse az legyen, hogy meglátogathatom Rādhe-Śyāmát, s valami személyes szolgálatot tudjak nekik nyújtani. Kérlek, bocsásd meg sértéseimet!

Jelentéktelen szolgád:
Sundara-rūpa dāsa

SUNDARĀNANDA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda.

On this most auspicious occasion please accept my heartfelt appreciation for your wonderful and exemplary representation of our Brahma-Gauḍīya *vaiṣṇava sampradāya*. As the transparent via medium to Śrīla Prabhupāda, all the way back to Śrī Kṛṣṇa, you perform your service flawlessly. You are a very inspiring spiritual master and an absolute credit to your beloved Śrīla Prabhupāda.

On a personal level, I have great love and respect for you Guru Mahārāja and hope that I can be of some assistance to you in your mission. Thank you so much for giving shelter to this lost soul and turning my life around to become most fortunate. By your grace I have a chance to make a success of my life and I pray for your ongoing blessings to help me survive the rigorous examinations of the illusory energy.

Freeing the heart from *anartha*'s is certainly not easy, and I am shocked at the depth of my attachment to this virtual reality of *māyā*. I pray for strength and courage to continue the journey back home back to Godhead. If I can be fortunate enough to walk in your footsteps and roll in the dust of your lotus feet I will consider my life most blessed and successful.

Thank you for everything Guru Mahārāja, you are always in my meditation and my appreciation, and my gratitude for you knows no bounds.

Praying to always remain firmly at your lotus feet.

Your loving disciple,
Sundarānanda dāsa

BHAKTA SÜTŐ SZILVESZTER

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának, a *guru-paramparának*, s neked!

Hálásan köszönöm, hogy önfeláldozóan végzed a missziódat Kṛṣṇáért és a világot, amit meg kell menteni. Köszönet a példamutatásodért, a tanítványaidért, akik minket is igyekeznek megmenteni az anyagi bajok óceánjából! Főként Dāmodara Prabhura és Dharmīṣṭha Mātājira gondolok.

Köszönöm, hogy Magyarországon több templomot építettél minden nehézséget felvállalva, sok tanítványt elfogadsz, rengeteg rossz *karmát* cipelve ezzel. Mindezt Kṛṣṇáért, az emberekért és valamennyi élőlényért, akik különböző fajokban léteznek a világban.

Sajnos nagyon lassú a felfogásom és a megértésem, nagyon lusta természetem van, sok hiba és bűn terhel, s ráadásul eléggé hálátlan is vagyok. Mindezek ellenére a *bhakták* társaságában lehetek, fejlődhetek, s időnként menedéket vehetek. Sokszor gondolok arra, mi lett volna, ha *kṛṣṇások* nélkül kellett volna élnem. Számptalan variáció volt a végkövetkeztetésem, de egyik sem tetszett, mert az mind bűn és halál..

Tehát az egész *guru-paramparának* hálával tartozok, amit soha nem tudok viszonzni egészében! Csekély részben viszont mégis megtehetem ezt: Terjesztenem kell a Kṛṣṇa-tudatot a képességeim és felhatalmazottságom szerint, ami jelenleg abba merül ki, hogy embereket hívok meg a *prasādam* megtisztelésére, a többi már a *bhakták* kegye. Így kezd értelme lenni földi létemnek, ami nélkül és a *bhakták* nélkül még ennyit sem érne.

Őszintén kívánom hogy missziódon keresztül még többen tegyenek le a húsevésről és más ostobaságokról, és helyette fogjonak hozzá az Istennel való kapcsolatuk helyreállításához, a Kṛṣṇa-tudat műveléséhez! Köszönöm!

Śrīla Śivarāma Swami *ki jāya!* VILÁG ÖSSZES BHAKTÁJA KI JĀYA!

Bhakta Sütő Szilveszter

Kecskemét

BHAKTA SÜTŐ VIKTOR

Alázatos hódolatomat ajánlom Śivarāma Swami Mahārájának!

Ezúton szeretném megköszönni, hogy a *bhakták* között lehetek, és azt is, hogy ilyen sokat fáradtál azért, hogy egy tiszta, bűnmentes közösséget alapíts. Példamutatásod sok hívót vont maga után. Örülök, hogy egy tiszta *bhaktának* ajánlhatom a hódolatomat. Ezt nagyon sok lélek nem teheti meg, mert elhaladnak a Kṛṣṇa-tudat mellett. Ez a sors iróniája.

Köszönünk mindent, amit kaphatunk. Magam is tiszta *jīvaként* szeretném elhagyni ezt az anyagi világot, bár jelenleg közel sem vagyok egy *sādbu*. Remélem, hogy ez meg fog változni, és lehetőségem lesz a védikus előírások szerint élni.

Jāya Prabhupāda!

Tisztelettel és köszönettel:

Bhakta Sütő Viktor

Kecskemét

ŚYĀMĀ DEVĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please, accept my humble obeisances.

All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to Śrī Śrī Rādhā Śyāmasundara.

We have a friend in Israel who is a disciple of Śrīla Kavicandra Mahārāja. This devotee lives quite far away from Hungary, but when he can, he always comes to your *Vyāsa-pūjā* celebration. Recently I received the following e-mail from him:

“I would like to share with you something about your spiritual master. He is a very advanced devotee and this is not just my opinion, but I heard this from his godbrothers. I have my own experience as well. The books written by Mahārāja describe very confidential pastimes of the divine couple, but somehow I bought them all and now in India I got the last one, '*Kṛṣṇa Saṅgati*'. This book made a revolution in my mind and consciousness. I almost finished it and I am waiting for the new books to come.”

Thank you, Guru Mahārāja, that you are the source of endless spiritual inspiration for me and other devotees all around the world. I trust you, and I know you are leading me on the right path. Thank you for connecting me to the holy name, Śrīla Prabhupāda and the disciplic succession. Thank you for introducing to me the many interesting and special customs that have become part of my every day life, giving me the possibility to live as a human being.

Thank you for your loving concern to me as a spirit soul. Thank you for my nice devotee friends and family members. I am praying for that revolution in my mind and consciousness so I can become a better and more useful servant of yours.

Your obedient servant,

Śyāmā devī dāsī

ŚYĀMA MOHITA DĀSĪ

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!

Ilyenkor, mint minden évben, mindenki végiggondolja a nagyságodat, és azt, hogy mit köszönhet neked. Jó alkalom ez meditálni a végtelen kegyeden.

Habár mostanában ritkán találkozunk, és látszólag nincs nagy kapcsolatunk, de az, hogy te vagy az életemben, nagyon nagy támogatást nyújt nekem. Álmaimban gyakran megjelenesz, és érzem vigyázó jelenlétedet nap mint nap.

Habár látszólag belemerültem a családos életbe, és tetteim e körül forognak, mindennap imádkozom hozzád, és az ad erőt a jelenben, hogy bízom benne: eljön majd az idő, amikor újra elégedetté tehetlek téged.

Köszönöm, hogy felajánlottad a kis Rādhāt Gaura-Nitāinak. Próbálok méltó anyukája lenni, hogy úgy nőjön fel, hogy valóban vágyjon Gaura-Nitāi szolgálatára.

Kérlek, add továbbra is áldásaidat, hogy maradjak továbbra is a te szolgád:
Śyāma Mohita dāsī

ŚYĀMA VALLĀBHA DĀSĪ

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom megjelenésed áldásos ünnepén!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuuszlábaidnak!

Kedves Mahārāja! Itt mindent neked köszönhetünk! Śrīla Prabhupāda felé érzett töretlen odaadásod gyümölcse Magyarországon az összes *bbakta*, az összes templom, Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅga és Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálata, és még annyi minden más, ami azt segíti elő, hogy az összes ember Kṛṣṇa-tudatosává váljon.

Azt hiszem, ennél többet nem is tehetnél értünk. A többi rajtunk múlik, hogy akarunk-e követni úgy, ahogy te követsz, akarunk-e annyira meghódolni, mint amennyire te meghódoltál.

Személy szerint nagyon szépen köszönöm, hogy mindig lefoglalsz szolgálattal annak el-
lenére, hogy az eredménye nem mindig tökéletes. Köszönöm, hogy személyes jelenléteddel
itt, Budapesten olyan sokat segítesz minden *bbaktának*. Végül, de nem utolsó sorban pedig
azt szeretném megköszönni, hogy sok-sok évvel ezelőtt, és azóta is, folyamatosan meghívtad
Śrīla Gurudevāmat, és ennek köszönhető, hogy megkaphattam lótuuszlábai menedékét. Ezért
örökké hálás leszek.

Szeretnék továbbra is segíteni neked mindenben, amiben csak tudok.

Maradok jelentéktelen szolgád:

Śyāma Vallabha dāsī

ŚYĀMA-BIHĀRĪ DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget a Te isteni megjelenésednek!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate bbaktivedānta-svāmin iti nāmīne*

*namas te sārasvate deve gaura-vāṇi-pracāriṇe
nirviṣeṣa-śūnyavādi-pāścātya-deśa-tāriṇe*

Megint eljött a nap, amikor a tanítvány kifejezheti háláját a lelki tanítómestere iránt. Számomra ez egy különleges nap, mivel itt közvetlenül is elmondhatom neked, hogy nagyon örülök, hogy a tanítványod lehetsz, és a kegyedből végezhetek valami szolgálatot. Úgy gondolom, hogy nagy lehetőséget kaptam, amikor találkoztam veled, és aztán felavattál a szent névvel, amely egyetlen esélyem, hogy elérjem az Úr lótusz lábát.

A szentírások azt mondják, hogy nagyon-nagyon nehéz találkozni egy tiszta *bbaktával* ebben a korban, mert nagyon kevesen vagytok. Nekem viszont az Úr Kṛṣṇa adott egy lehetőséget, hogy találkozhatok veled és szolgálhatlak. Ha te nem jössz el Magyarországra, akkor nem kaphattam volna meg a *bbakták* társaságát – amely ugyancsak nagyon ritka dolog a Kali-yugában –, és most nem lenne lehetőségem arra, hogy visszamenjek a lelki világba. A szentírások azt is mondják, hogy a tiszta *bbakta* olyan, mint az érintőkö, aminek az a természete, hogy bármihez érintjük hozzá, az a tárgy arannyá válik. Te magad is ilyen személy vagy, mivel bármivel is kerülsz kapcsolatba, azt lelkivé változtatod. Például a feltételekhez kötött lelkeket felszabadult *vaiṣṇavákká*, Somogyvamos földjét pedig lelki világgá.

Köszönöm, hogy lehetőséget adsz arra, hogy részt vegyek az Úr Caitanya Mahāprabhu *saṅkīrtana* missziójában. Az áldásaidat kérem, hogy mindig részt tudjak venni a szent név terjesztésében, és hogy *bbaktává* válhassak.

Szolgád:

Śyāma-bihārī dāsa

ŚYĀMASUNDARA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Az előző két évben a két könyvem ajánlottam fel neked a *vyāsa-pūjā* ceremóniádon. Az elmúlt évben nem írtam új könyvet, mégis több emberhez eljuttattam valamilyen formában a Kṛṣṇa-tudat egy-egy darabkáját, mint talán az elmúlt tizenöt évben összesen. Ennek kis részét képezi az a két szerzői est, amelyen körülbelül kétszázötven ember hallgatta, és mintegy százötven énekelte a szent neveket. A legtöbb emberrel az internetes honlapjaimon keresztül kerültem kapcsolatba. Külön honlapokat készítettem az elmúlt években megjelent könyveimnek, a Hare Kṛṣṇa *mantrának*, a videó klipemnek, és az előző *ācāryák* dalaira írt zenémnek. Ezeket a honlapokat a múlt év szeptemberében készítettem, de a látogatottsági adatokat itt csak ez év januárjától írom le.

A szent név filozófiája	442 látogatás 1229 oldalletöltés
A <i>Bhagavad-gītā</i> tanítása	628 látogatás 1693 oldalletöltés
A Hare Kṛṣṇa <i>mantra</i> honlapja	1475 látogatás 4912 oldalletöltés
Śrī Śrī Śad Gosvāmyāṣṭaka klip	1219 látogatás 3045 oldalletöltés
Zenei honlap	6453 látogatás 13 815 oldalletöltés

A két utóbbiról tudni kell, hogy a kottákon, a versek fordításain és a hanganyagon nincs forgalommérő, tehát az oldalletöltések száma itt ezres nagyságrenddel is több lehet. Ez év januárjától tehát a világhálóra az általam feltett Kṛṣṇa-tudatos tartalmat körülbelül tízezer látogató tekintette meg.

Örök szolgád:
Śyāmasundara dāsa

BHAKTA SZAMOSI RÓBERT ÉS BHAKTIN SZAMOSI JUDIT

Kedves Śrīla Sivarāma Swami Mahārāja!

Kérünk, fogadd tiszteletteljes hódolatumkat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked!
Minden dicsőséget az Úr *saṅkīrtana* mozgalmának!

Nagyon boldogok vagyunk, hogy mi is részesei lehetünk ennek a csodálatos mozgalomnak. Először is köszönetet szeretnénk mondani Śrīla Prabhupādának, hogy elhozta ezt a kultúrát

nyugatra. Ezt követően köszönjük neked, Mahārāja, hogy Magyarországgal is megszeretted ezt a transzcendentális, Kṛṣṇa-tudatos életformát, s hogy kitartó munkáddal és segítő *bbaktáiddal* létrehoztad a somogyvámosi farmot. Ez az egyetlen olyan hely Magyarországon, ahol bármely arra tévedő lélek ráébredhet Rādhe-Śyāma lótuszlábainál, hogy ki is ő valójában, hol van az igazi boldogság, és mi életünk értelme. Ha a *bbakták* életét megismerik, rájönnek, hogy nincs más út. Az egyetlen dolog, amit tehetünk, hogy mi is ezt a jó irányt követjük.

Mi is hálások vagyunk neked, hogy felépítetted ezt a kis szigetet, és hogy előttünk haladsz példás életeddel, vezetve minket elesett, bűnös lelkeket. Biztos lelki út. Ezt Śrīla Prabhupāda, és ti, lelki tanítómesterek, bebizonyítottátok nekünk.

*anāsaktasya viṣayān yathārbham upayujjataḥ
nirbandbaḥ kṛṣṇa-sambandhe yuktam vairāgyam ucyate
(Bhakti-rasāmṛta-sindhu 2.255)*

Köszönjük, hogy tökéletesen követed Prabhupāda misszióját, és nektári könyvekkel ajándékozol meg bennünket. Csak azt szeretnénk kérni, add a kegyed, hogy méltó tudatban tudjuk olvasni azokat, s így a szívünk megszabaduljon az anyagi szennyeződésektől.

Ha itt, az anyagi világban is lennének kívánságteljesítő fák, az egyik kívánságunk az lenne, hogy Kṛṣṇa adjon neked hosszú, egészséges életet, és sok-sok lelki erőt, hogy tetteid gyümölcseivel megajándékozd a világot, és teljesíts Prabhupāda összes vágyát.

Egy másik kívánságunk az lenne, ha lehetne még egy..., hogy megkapjuk Prabhupāda, és a te kegyed, hogy örökre tudjuk szolgálni Kṛṣṇa *bbaktáit*.

Jelentéktelen szolgálid:

Bhakta Szamosi Róbert és Bhaktin Szamosi Judit
Pécs

BHAKTA SZATHMÁRY ZOLTÁN

Dear Śivarāma Swami,

Please accept my humble obeisances!
All glories to Śrīla Prabhupāda! All glories to You!

I did not write an offering to You, as yet. This is my first trial as your admirer.

My dear friend and *śikṣā-guru*, Īśvara Kṛṣṇa prabhu inspired me to write. I thought, only your initiated disciples can write *Vyāsa-pūjā* offerings. I am not your initiated disciple, but I hope, one day maybe I will be.

Dear Mahārāja! I am reading much about Śrīla Prabhupāda, I have also seen a movie about him, and I am really very sad I never met him. But I am continuously looking for him (his mentality, his attitude) since I met Hungarian bhaktas. And finally I met You.

Several years ago, during one of our festivals in Krishna Valley, I happened to meet You at the temple gate, and You smiled at me and ... and I only stuttered a “Hare Kṛṣṇa”, as I became embarrassed. I had a kind of strange feeling being near to You and this feeling always returns when we met face to face. After I thought, “I have found Him!”

Since then, I have heard many of your lessons both live and from recordings. I love to hear Your salutary lessons, your tranquil and wise words, which are sometimes gentle, sometimes humorous, but every time convincing and encouraging. You are a great preacher, just like Śrīla Prabhupāda. For me, You are an authentic interpreter of Śrīla Prabhupāda’s teachings. You showed me, how to live in Kṛṣṇa consciousness in this world.

Creating our new temple in Budapest is Your latest great action. Your resolution and enthusiasm gripped all of us, and we did all we can, as well as what we didn’t know what we can do. You are our strength, please be our strength for a long time.

I wish you good health and that you receive all of Śrīla Prabhupāda’s blessings so that in this lifetime you will see the fulfillment of all of your spiritual desires.

Your really unimportant servant,
Bhakta Szathmáry Zoltán

BHAKTIN SZIKSZAI ÁGI

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és neked ezen a kedvező napon!

Felajánlasként egy történetet szeretnék leírni neked, ami a mostani Śrīla Prabhupāda maratonon esett meg velem.

Egy parkolóban osztottam, és éppen hozzád imádkoztam, hogy képes legyek eszközzé válni Śrīla Prabhupāda kezében, amikor megpillantottam egy befelé forduló, szép, sűrű, csillogó kocsit. Egy öltönyös, ötven év körüli üzletember szállt ki belőle, akin látszott, hogy kedves ember. Felcsillant a szemem és ezt gondoltam: „Ez az. Kérlek, Śivarāma Mahārāja segíts, hogy jó legyen!”

Odamentem hozzá, és elmondtam, hogy mit szeretnék, közben pedig megmutattam neki a könyveinket. Ő csak komolyan nézett rám, és nagyon határozottan ezt mondta:

– Én csak akkor adok adományt önnek, ha megmondja nekem, hogy hívják azt a személyt, aki a híveiket vezeti.

„Na – gondoltam magamban –, ez jól kezdődik, transzcendentális barkóba.”

– Lelki tanítómester – mondtam.

– Nem, nem erre gondoltam.

„Óh – gondoltam magamban –, ebből nem lesz könny, nem lesz adomány.” Szerintem látta a csalódottságot az arcomon, és kegyesen adott még egy kis segítséget.

– Én arra gondoltam, hogy mi a neve... láttam róla egy filmet a TV-ben, és az életét hasonlították össze az unokatestvére életével.

„Ez az – gondoltam –, talált, süllyedt.” Büszkén kihúztam magam, és azt mondtam:

– Őszentsége Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja.

– Hogy... mi? ...Tessék? – kikerekedtek a szemei és kérdően nézett rám.

– Ööö, hát, izé... – nem tudtam, mit akar még, amikor már megmondtam a helyes választ.

– Van rendes neve? – kérdezte.

– Rendes neve? – nem értettem mire gondol, hiszen neked ez a rendes neved.

– Igen. Hát magyar, nem? – kérdezte egyre türelmetlenebbül.

– De, magyar – válaszoltam tétován.

Vártam pár pillanatot, de nem jutott eszembe a régi neved. Emlékeztem halványan valamire a NAI-ból, hogy egyszer láttam egy neked címzett levelet, de egyszerűen nem jutott eszembe. Tudtam, hogy „L” betűvel kezdődik, de más semmit. Aztán, mintha eloszlott volna a kód a fejemben, megkönnyebbülten felkiáltottam:

– Lékó Péter!

– Óh, a nagy sakkozó bajnok rokona talán? – kérdezte.

Hirtelen nem tudtam, hogy mire mondja ezt, aztán rájöttem, hogy nem is ez a neved, és hogy egy híres magyar sakkozó nevét mondtam a neved helyett. Aztán eszembe jutott a helyes válasz: „Ó, Kṛṣṇa, hát nem is Lékó, hanem Létai, igen, Létai Péter.” Próbáltam leplezni a nagy megvilágosodást és már nem akartam variálni, mert féltem, hogy akkor nem fog adni adományt.

– Igen, talán, rokonok – válaszoltam tettetett nyugalommal.

Az úriember teljesen megváltozott és kitörő gyermeki lelkesedéssel ezt mondta:

– Én még az életemben nem láttam ilyen csodálatos embert! Annyira nyugodt és kiegyensúlyozott. Látszik rajta, hogy nagyon mély kapcsolata van Istennel. Én hívő katolikus vagyok, de ilyen mély megértésű, lelki személyel, mint ő, még nem találkoztam. Én hiszem, hogy létezik a lélek, és ő tényleg úgy cselekszik, mint egy lélek: nem érdekli a pénz, csak Istenért munkálkodik. Számomra olyan hihetetlen volt, hogy a világon létezik olyan ember, akit nem érdekel a pénz, és ennyire rábízsa magát Istenre. Olyan őszinte és tiszta tekintete volt ennek az úriembernek. Amit a legjobban bánok az életemben, az az, hogy nem néztem végig ezt a filmet, mert vendégségbe kellett mennem. Utána olyan sokat gondolkodtam azon, hogyan szerezhetném meg ezt a filmet, de egyik ismerősömnek sem volt meg. Bárcsak valahogy meg tudnám szerezni ezt a filmet... számomra ez lenne a legszebb karácsonyi ajándék!

– Uram, ön nagyon szerencsés – mondtam – Tudja miért? Nekem megvan ez a film DVD-n, és nagyon szívesen megírom önnek.

– Óh, igazán? Megírná nekem? Én most annyira boldog vagyok! – mondta nevetve és majd kiugrott a bőréből. – Azt hittem soha nem láthatom már ezt a filmet, de a jó Isten most elrendezte, hogy találkozam önnel. Tudja, én nem hiszek a véletlenekben, mert mindent Isten irányít.

Amint tudtam, elküldtem neki a DVD-t. Karácsony után felhívott és azt mondta, hogy szentestén, az ajándékatadás után az egész család megnézte a filmet. Mindenkinek nagyon tetszett. Elkérte a templom címét és küldött még egy nagyobb adományt.

Ezt a kis történetet szerettem volna leírni neked. Számomra rendkívül inspiráló volt, hogy egy elesett lélek olyan nagy szerencsében részesülhet, hogy téged tiszta szívből dicsőíthet.

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Szikszai Ági
Budapest

BHAKTA SZÍVÓS JÁNOS

Hare Kṛṣṇa, Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és a tanítványi láncolatnak!

Szeretném megköszönni azt a sok kegyet amit tőled kaptunk. Nagyon jó érzés volt részt venni a *Gītā-jāyantīn*, amely a te kegyedből nyilvánult meg.

Köszönjük a sok lelkesítést, amit tőled kapunk, így segítve a mi Kṛṣṇa-tudatunk fejlődését is. Szeretnénk még nagyon sok programodon részt venni!

Tisztelettel:
Bhakta Szívós János
Kecskemét

TAMĀLA VARṆA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és lótuszlábaidnak!

Általában a neked írt felajánlásaim két dologról szoktak szólni. Az első a köszönet, a második pedig a kérés. Azt hiszem ez idén sem fog másként történni.

Először szeretném megköszönni azt a sok kegyet és törődést, amit az elmúlt évben kaptam tőled. Idén nem csak a magam nevében szeretnék köszönetet mondani neked, hanem annak a sok-sok embernek a nevében is, akik kapcsolatban lehetnek a Kṛṣṇa-tudattal itt és Pécs környékén is. Ugyanis ha neked nem ez lett volna az a vágyad, hogy itt, Pécsen folytatódjon a prédikálás, akkor ma már nem lenne itt központunk. Ami azt jelentette volna, hogy nagyon sok ember nem kapta volna meg a lehetőséget arra, hogy megismerhesse a Kṛṣṇa-tudatos élet lehetőségeit és értékeit. Emiatt volt bennem némi aggodalom és félelem, de ahogy

a sötétség eltűnik napfelkeltekor, úgy tűnt el belőlem ez az aggodalom, amikor megérkeztem Pécsre. Ez a te nagyságod, odaadásod és együttérzésed eredménye. Mert ahol te megjelenesz, ott megváltozik az emberek élete, az aggodalom és a félelem pedig elmenekül. Talán ez az oka annak, hogy a közeledben mindig biztonságban érzem magam. Olyan ez, mintha kiiktatnád *māyāt* a forgalomból.

Persze én nem tudom felfogni a te nagyságodat, odaadásodat és más transzcendentális tulajdonságaidat. Ezért sajnós nem is tudlak megfelelően dicsőíteni téged, de talán egyszer majd felnövök e feladathoz. Addig pedig csak a köszönetemet és hálámat tudom kifejezni neked. Már amennyire e pár sor alkalmas lesz erre.

Ritkán írok levelet neked, ezért gondoltam pár szóval megemlítem mi történik itt Pécsen.

Új helyre költöztünk, és egy hangulatos központot rendeztünk be, ami nagyon tetszik a *bbaktáknak* és a vendégeknek is. Elindítottuk a menzát, részt veszünk az egyetemi prédikáción, mennek a sejtprogramok, a könyvosztás, a vasárnapi programok, a *bbajana*-estek, s az internetes prédikálás is folytatódik tovább. Már nagyon várjuk, hogy ellátogass hozzánk, és megnézd az új központunkat.

Szóval a kérésem csak annyi lenne, hogy kérlek, add a kegyed, hogy tudjuk tovább folytatni ezt a prédikációt. Tudom, hogy a kegyed nélkül semmire nem vagyok képes. Ostoba vagyok, képesítetlen és nagyon elesett, de mégis szeretnék a szolgád lenni ebben és a következő életemben is.

Minden dicsőséget neked ezen a kedvező napon, ami a te megjelenési napod!

Ostoba, elesett szolgád:
Tamāla Varṇa dāsa

TARUNA KṚṢṆA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to your lotus feet. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Guru Mahārāja, for me Kṛṣṇa consciousness is difficult. Health, pride and selfishness hamper my way. When it all becomes too much and I am in desperation, I then take shelter.

When I take shelter I realize that it is indeed impossible for me to become Kṛṣṇa conscious by my own endeavors. Only by your mercy is it possible.

So purely you bestow your mercy upon this conditioned soul. Usually unconscious of your mercy, I do not appreciate. Yet your shelter is there regardless. A pure representative of Kṛṣṇa, liberally distributing His names and pastimes. Allowing us the opportunity to take shelter of the real solution.

Thank you Guru Mahārāja, for kindly allowing me into your family of devotees. I am so happy that I now have the opportunity to serve you and see you and contribute to your mis-

sion. Obstacles may come, but I am confident that by your grace they can all be overcome. Thank you, thank you, thank you!

Your humble servant,
Taruna Kṛṣṇa dāsa

TĪRTHAPĀDA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget neked megjelenési napod alkalmából!

Előző *ācāryáink* versekbe foglalták a lelki tanítómester tulajdonságait, jellemvonásait azért, hogy felismerjük a Legfelsőbb Úr tiszta *bbaktáját*. A leggyakoribb, amit nap mint nap énekelünk, a *Gurv-aṣṭaka* Viśvanātha Chakravartī Ṭhākurtól:

A lelki tanítómester mindig azon fáradozik, hogy az anyagi léttől szenvedő világot egy boldog életre tanítsa.

A lelki tanítómester mindig nagyon boldog, mikor a szent nevet éneklí, és táncol Kṛṣṇa örömére.

A lelki tanítómester mindig Rādhā és Kṛṣṇa imádatával foglalkozik, nagy örömet merít belőle, és erre biztat és tanít minden tanítványt.

A lelki tanítómester nagyon elégedett, mikor a *bbakták* megtisztelik a Kṛṣṇának felajánlott *prasādamot*, és keresi az alkalmat, hogy a *bbaktákkal* legyen.

A lelki tanítómesternek nincs más vágya, mint hogy Rādhā és Kṛṣṇa kedvteléseiről halljon és beszéljen, mert ezeket megízelve még nagyobb boldogságot tapasztal.

A lelki tanítómester részt vesz Kṛṣṇa szerelmi kedvteléseibe, és segít Kṛṣṇa társainak, hogy még tökéletesebbé tegyék ezeket a kedvteléseket.

A lelki tanítómester Kṛṣṇa hiteles képviselője. Bármit tesz és mond, azt mindig az Úr és a szentírások alapján teszi, ezért úgy tisztelik, mint magát az Urat.

A lelki tanítómester kegye nélkül a *bbakta* nem fejlődik az odaadó szolgálatban, így a legfontosabb az életében, hogy dicsőítse és szolgálja a lelki tanítómesterét.

Ó, Guru Mahārāja! Felismertelek e versek mély mondanivalója mögött.

A tanítvány nem az értelmi képessége alapján képes befogadni Kṛṣṇa üzenetét, hanem a lelki tanítómester felé tanúsított alázatos szolgálatkészségen keresztül.

Amikor Sanātana Gosvāmī találkozott lelki tanítómesterével, Śrī Caitanya Mahāprabhuval, megölelték egymást, s mindketten sírtak az eksztázistól. Sanātana elcsukló hangon kérlelte az Urat, hogy ne érintse meg. Ennek ellenére az Úr tisztogatni és imádni kezdte Sanātana testét. Sanātana ismét arra kérte az Urat, hogy ne tegye. Az Úr így felelt:

„Amikor valaki lát téged, megérint, és transzcendentális jellemvonásaidat magasztalja, minden érzék működésének célját tökéletes szinten elérheti.” (Cc. *Madhya-līlā* 20.60, részlet)

A következő verset pedig a *Hari-bhakti-sudhodayából* (13.2) idézi az Úr Caitanya:

*akṣnoḥ phalaṁ tvādr̥śa-darśanaṁ hi
tanoḥ phalaṁ tvādr̥śa-gātra-saṅgaḥ
jibvā-phalaṁ tvādr̥śa-kīrtanaṁ hi
su-durlabhā bhāgavatā hi loka*

„Kedves *vaiṣṇavám!* Egy olyan embert látni, mint te, a látás tökéletességét jelenti, lótuszlabadat megérintve a tapintóérezék éri el a tökélyt, nagyszrú tulajdonságaid magasztalása pedig a nyelv igazi feladata, mert az anyagi világban rendkívül nehéz találni valakit aki az Úr tiszta *bbaktája.*”

Ez volt Caitanya Mahāprabhu hangulata.

Guru Mahārāja! A *Gurv-aṣṭakamot* tanulmányozva és az életedet átgondolva próbálok megérteni kivel is állok szemben. Annyira boldog vagyok, hogy megismerhettem! Olyan végtelenül szerencsés vagyok, hiszen ilyen nagy *bbaktával* lehetek együtt, mint te.

Minden *ślokában* felismertelek, és még nagyobb boldogságot érzek, mert lehetőségem van arra, hogy szolgálatot ajánlhassak fel neked!

Bárcsak egy parányi örömet okoznék neked szolgálatommal, mert lehetetlen visszafizetni azt, amit adtál.

Jelentéktelen szolgáló:

Tīrthapāda dāsa

BHAKTA TOKAY JÁNOS

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget neked!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrīmate bhaktivedānta-svāmin iti nāmīne*

Kérlek engedd meg, hogy köszöntselek megjelenési napod alkalmából, mely oly áldásos számunkra!

Mikor e levelet írom, épp egy csodálatos és jelentőségteljes dolog történik Magyarországon: az új budapesti templom avatása és a Gaura-Pūrṇimā ünnepség zajlik. Nagy mérföldkő ez a magyarországi *yātrā* életében! A régi templom már régen kinőtte magát és tudom, hogy te is szeretted volna, hogy a gyönyörű *mūrtik* méltó helyre kerüljenek, és ez most teljesült! Hallottam már előtte, hogy gyönyörű, de mikor beléptem az ajtón, leesett az állam – persze nem a fáradságtól, hanem az ámulattól. Egy jó ideig nem tértem magamhoz a hatásától, mert egyszerűen gyönyörű! Jó volt nézni, hogy mennyire boldogok a *bbakták*, ahogy együtt örül-

nek a templomnak, mely közös erőfeszítéseik által valósulhatott meg. A prédikáláshoz is egy csodálatos és arra megfelelő hely.

Kedves Guru Mahārāja, ez neked is rengeteg erőfeszítésedbe került, de nincs lehetetlen, mert a kegyed által minden megvalósulhat. Köszönöm neked, Guru Mahārāja! Ami még tetézte örömöm, hogy Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅga *maha*-oltára hozzánk kerülhetett Kecskemétre. Ez egy kivételes kegy! Dāmodara Prabhu vágya és kegye. Csodálatos a mi kis templomunk is itt Kecskeméten, mely Dāmodara Prabhu és Dharmīṣṭha Mātājī erőfeszítéséből és kegyéből lett ilyenné, és fejlődik tovább. Kérlek, adj esélyt jelentéktelen személyemnek, hogy szolgálhassalak téged és ezt a gyönyörű *yātrāt*!

*śrī-vigrabārādbana-nitya-nānā-
śṅgāra-tan-mandira-mārjanādau
yuktasya bhaktāṁś ca niyuñjato 'pi
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„A lelki tanítómester mindig Śrī-Śrī Rādhā és Kṛṣṇa templomi imádatát végzi. Tanítványait is ebben foglalja le. Gyönyörű ruhákkal és ékszerekkel díszítik fel a *mūrtikat*, takarítják templomukat és az Úr más hasonló imádatát végzik. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom az ilyen lelki tanítómester lótuszlábainak!”

Haszontalan szolgáló:
Bhakta Tokay János
Kecskemét

BHAKTIN TOKAYNÉ ERIKA

Kedves Guru Mahārāja!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Megint eljött ez a csodálatos nap, hogy dicsőíthetünk téged!

Neked köszönhetünk mindent, ami igazán értékes ebben a feltételekhez kötött világban.

A te vágyad alapján egyre csodálatosabb dolgok nyilvánulnak meg. A 2006-os évben újból gazdagabb lett a *yātrā*: megnyilvánult az új budapesti templom, mely nagyon szép és igényes, így tökéletes a prédikáláshoz. Ezáltal mi is boldogok vagyunk, hogy megkaptuk a régi márványoltárt, mely a Kecskeméti Központba került. Mindezen események a te kegyedből valósultak meg. Mindenre te tanítasz bennünket, hogyan kell ezt a lelki kultúrát saját életünkbe ültetni, és átadni másoknak. Az életed csodálatos példa a tiszta odaadásra! Aki megismer téged, élete gyökeresen megváltozik. Odaadásod mindenki szívét megérinti.

*saṁsāra-dāvānala-liḍha-loka-
trāṇāya kārūṇya-gbanāghanatvam
prāptasya kalyāṇa-guṇārṇavasya
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

Kérlek bocsáss meg sértéseimért, és engedd meg, hogy szolgálhassalak!

Jelentéktelen szolgád:
Bhaktin Tokayné Erika
Kecskemét

TRIVIKRAMA DĀSA

Hare Kṛṣṇa, Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget lótuuszlábaid porának!

Kérlek, bocsáss meg nekem, de jelenlegi állapotomban, úgy látszik, képtelen vagyok felajánlást írni neked. Ez az ötödik próbálkozásom, mégsem állnak össze a mondatok. Szeretnék dicsőíteni téged oly módon, hogy azt anyagi betűkkel le sem lehet írni, hiszen TE vagy az, aki ezt megérdemli a leginkább ebben az anyagi teremtésben, de az elmémmel és az *anartbāim-mal* küzdő, kimerült intelligenciám alkalmatlan erre.

Kérlek, bocsáss meg nekem!

Úgy érzem, pengeélen tancolok, ezért – ha nem szemtelenség e helyen – arra kérlek, add a kegyed, hogy el tudjam fogadni lótuuszlábaid és a *bbakták* menedékét!

Jövőre szeretnék egy igazi felajánlást írni, de még inkább azt szeretném, ha nem csak pár mondat, hanem az egész életem és a szolgálatom lenne a felajánlás neked Śrīla Prabhupáda vágya beteljesítéséhez.

Köszönöm a lehetőséget, hogy mint avatott tanítványod írhatok neked. Remélem, egyszer kifejlődik a vágy arra, hogy ezt a felfoghatatlan kegyet és lehetőséget igyekszem majd kihasználni, és valahogy meghálálni.

Nincs kétség, hogy te az Úr Kṛṣṇa nagyon közeli és nagyon kedves, örök társa vagy. Kérlek, mutasd felém a tiszta *bbakták* „*patita-pāvana arcát*”, örökre!

Köszönöm szépen!

Minden dicsőséget lótuuszlábaidnak!

Minden dicsőséget lótuuszlábaid porának!

(Úgy néz ki, hogy mindenre alkalmatlan) szolgád:

Trivikrama dāsa

BHAKTA TUCSA LAJOS

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Ebben az évben a szokásosnál többet jártam külföldön. Svédországban könyvet osztottunk, Romániában pedig egy prédikálóprogramon segítettem. Ennek kapcsán elgondolkoztam egy dolgon, amire ezelőtt nem sok figyelmet fordítottam. Számomra szinte természetes, hogy a Kṛṣṇa-tudathoz hozzátartoznak a nagy fesztiválok, fergeteges *kīrtanával*, fejlett lelki személyek társaságával és sok-sok lelkes *bbaktával*. Ezekről mindig új erőre kapok, fontos mérföldkövek a lelki életemben, s szinte általános, hogy az ilyen alkalmakkor újabb megértéssel gyarapszom a lelki témák terén. Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ilyen kiváltságos helyzetben gyakorolhatom a Kṛṣṇa-tudatot, hiszen a korábban említett külföldi utak alkalmával láttam, hogy ez nem mindenhol van jelen. Ha talán más helyen születek meg, soha nem ismerem meg Śrīla Prabhupāda tanításait, hiszen más országokban sokkal kevesebb a prédikálás és ritkább dolog a *bbakták* társasága. Kétszeresen is szerencsésnek érzem magam: egyrészt hogy az ISKCON tagja lehetek, másrészt hogy itt Magyarországon a te irányításod alatt szolgálhatok. Szeretném mindezt megköszönni neked, hiszen ez a te prédikálásod és erőfeszítésed eredménye. Megpróbálok nem megfélekezni erről a kegyről és hálásan szolgálni a missziód.

Szolgád:
Bhakta Tucsa Lajos

TUKĀRĀMA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Kérlek, engedd meg, hogy e nagyon kedvező napon, szent megjelenési napodon kifejezhessem irántad érzett őszinte hálámat.

Semmivel, meztelenül jöttem ebbe a világba. Anyagi testemet szüleimtől kaptam, akik felöltöztettek, etettek, gondoskodtak anyagi kényelmemről. Kaptam tőlük oktatást, vagyont, gondoskodó figyelmet. Teljes körűen biztosították anyagi létezésem minden feltételét. Aztán felnőttem, elértem a 24. életévemet, de jó anyagi körülményeim ellenére is szívemet mardosta az anyagi lét üressége.

Míntha hiányzott volna belőle az éltető szubsztancia, a lényeg lényege, olyan valami, ami nem szerepel az anyagi lét által felkínált portékák között.

Ilyen belső tapasztalatok hatására az Úr és *bbaktái* indokolatlan kegyéből elkerültem Magyarországra, a Somogyvámos faluban lévő szent helyre, Új Vraja-dhāmába.

Ekkor még e szent hely méhében ringatóztam magzatként. Gondoskodó elrendezések sora történt, hogy e magzat szépen és egészségesen fejlődjön.

2005. 09. 11-én egy kedvező napon, Śrīmatī Rādhārāṇī megjelenési napján világra jött a magzat. Az édesanya neve Új Vraja-dhāma, az édesapáé pedig Ő Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Mahārāja.

Kedves, szeretetreméltó lelki apám! Köszönöm szépen neked, hogy megadtad a lelki újjászületésem ritka lehetőségét azzal, hogy elfogadtál engem tanítványodnak, s így megadtad a lehetőségét annak, hogy a hiteles tanítványi láncolathoz kapcsolódhassam, amelynek kiindulópontja személyesen az Úr Kṛṣṇa. Nincs más választásom arra nézve, hogyan háláljam meg ezt a dolgot, mint hogy örökre lótuuszlábaid szolgálatában maradok. Nincs semmi más, amit nyújtani tudok, jelentéktelen szolgálatomon kívül.

Kedves Guru Mahārāja! Te olyan kegyes vagy, hogy elfogadod szolgálatunkat, legyen az bármilyen csekély kis dolog. Lefoglalsz bennünket Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara szolgálatában, így megvédesz minket attól, hogy újra az anyagi energia karmai közé essünk, és fel-emelsz bennünket a lelki szférákba.

Kimagasló tulajdonságaid, az együttérzés, a kegyesség, a rendíthetetlen elszántság, a kitarítás engem mind lenyűgöznek és inspirálnak.

Kérlek, tartsál mindig lótuuszlábaid árnyékában, és kegyed cseppjeivel öntözgesd a szívemben lévő mély alázatosság hangulatának magját.

Jelentéktelen szolgád:

Tukārāma dāsa

BHAKTIN ÚJVÁRI KATALAIN

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatom!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy jelen vagy az életemben és dicsőíthetlek a megjelenési napodon. A szentírások sokszor említik, hogy milyen különleges dolog, ha az ember valamelyik életében találkozik az Úr Kṛṣṇa egy emelkedett, tiszta *bbaktájával*. Nem tudom, mit tehettem előző életemben, hogy most Kṛṣṇa téged küldött, először mint a magyar *yātrā* vezetőjét, majd mint lelki tanítómesteremet, mindenesetre nem szeretném soha elfelejteni, hogy ez nagyon értékes és megbecsülendő dolog.

Amikor azon gondolkodom, hogy mit jelentesz az életemben, és miért te vagy a lelki apukám, akkor általában az a válasz rá, hogy ha nem te közvetítenéd a Kṛṣṇa-tudatot, akkor nem gyakorolnám ezt a folyamatot. Ha te mondod, hogy Kṛṣṇa Isten, akkor elhiszem. Az életed példamutató és tökéletes. Kinek kellene tőled jobb apa?

Köszönöm, hogy a sok teendőd és sok más jobb *bhakta* mellett nekem is helyet adtál a családban. Ez a legnagyobb kincs az életemben, és mindig nagyon vigyázni fogok rá!

Maradok örök szolgád:
Bhaktin Újvári Katalin

VAIṢṢNAVĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Megjelenési napod alkalmából megpróbáltam rendezni a gondolataimat, szavakba önteni mindazt, amit neked köszönhetek, és köszönhetünk mindannyian. Rá kellett azonban jönnöm, hogy ez lehetetlen, hiszen leírhatatlan mindaz az erőfeszítés, amit értünk teszel, és mindaz a jóakarát, melyet irántunk táplálsz.

Egész életeddel arra tanítasz minket, hogyan kell félretenni a személyes érdekeket egy magasabb rendű cél érdekében. Ez általában nagyon nehéz, nem is vagyunk rá a legtöbben képesek, pusztán csak reménykedhetünk abban, hogy áldásos társaságodban megtanuljuk egyszer, s a kegyedből képesek leszünk majd minden percünket Kṛṣṇával kapcsolatban lefoglalni.

Számomra mindig megdöbbenő az, milyen fáradhatatlanul dolgozol azon, hogy Śrīla Prabhupāda vágya teljesüljön Magyarországon. Amikor az emberek érdeklődnek Śrīla Prabhupāda vagy a te személyed felől (ez számos alkalommal előfordult könyvosztás közben, hiszen különböző műsorokban már többször is találkoztak veled), mindig próbálok megértetni velük, mennyire különleges, amit Śrīla Prabhupāda tett, és amit te teszel. Próbálok elmagyarázni nekik, hogy nem lehet közönséges ember az, aki ilyen emberfeletti tettekre képes, hogy egy kicsit értékeljék erőfeszítésedet. De mit várhatok, hiszen még nekem is meg kell értenem ezt a csodát, és meg kell tanulnom, hogy ne a saját problémáimmal legyek elfoglalva.

Neked sokkal fontosabb dolgokról kell lemondanod értünk és Śrīla Prabhupāda missziójáért, mint amilyenek a mi ostoba kis anyagi ragaszkodásaink. A Jaladuta Naplóban olvastam, mennyire szomorú volt Śrīla Prabhupāda, amiért távol kellett lennie a szeretett Vrindávanától, mégis eljött nyugatra, hogy teljesítse lelki tanítómestere vágyát, és megmentsen bennünket. Te is nap mint nap le kell mondj sok, általad annyira szeretett dolgról, mi pedig csak a sok bánatot és aggodalmat adjuk neked cserébe az áldozataidért, mert nem vagyunk képesek megérteni téged.

Remélem, egy nap még szerezhetek neked örömet is valamivel. Soha nem adom fel, mert ha te elégedett leszel, azzal értelmet nyer az életem.

Örök szolgád:
Vaiṣṣnavī devī dāśī

VALLABHĪ-KĀNTA DĀSĪ

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának és isteni kegyednek!

Most Budapest lelki fellegrárában ülök, és azon gondolkozom, milyen szavakkal fejezhetném ki a hálámat neked, akinek a kegyéből minden lehetséges. Ez egy csodálatos nap, melyen prédikálásod elsöprő és megállíthatatlan sikerét dicsőíthetjük! Valamilyen elképzelhetetlen, meg nem érdemelt jószerecsse folytán belesodródhattam isteni terveid és álmaid áramába, és ez az út Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅga tiszta odaadó szolgálatáig vezet. Minden lehetőséget megadtál, hogy elérjük az élet tökéletességét és átadhassuk ezt másoknak is. Milyen szavakat találhatnék, hogy kifejezzem ébredező hálámat irántad? Miféle ügyetlen mondatokkal dicsőíthetnék téged?

Énekelhetjük a szent nevet, láthatjuk az Úr Caitanya és az Úr Nityānanda leggyönyörűbb formáját és csodálatos *bhaktákkal* élhetünk! Sokan életek óta várnak és könyörögnek egy ilyen lehetőségért, amit te megteremtettél nekünk! Én magam nem terveztem, talán nem is vágytam rá, és nem tettem semmilyen erőfeszítést, mégis itt lehetek, ám elesettségemben még arra sem vagyok képes, hogy kihasználjam a kegynek ezt az óceánját.

A személyedre gondolok – itt járkálsz köztünk nap mint nap, és én nem tudom felmérni a te nagyságodat! Nem értem, hogyan lehetsz ilyen tökéletes *vaiṣṇava*, ilyen csodálatos lelki tanítómester és apa, és hogyan lehet ennyire lágy a szíved! Valójában csak azok ismerhetnek téged, akik egygő tették az életüket a szíved minden vágyával, így én azt hiszem, csak könyöröghetek e nagy lelkek kegyéért. Lelki tanítómesteremre gondolok, Śrīla Indradyumna Mahārājára, aki ha rólad beszél, elcsuklik a hangja... Hogyan is lennék képes magasztalni a te isteni személyedet?

Az odaadás palotájában élek, melyet a benne élő *bhakták* lelkesedése tesz élővé és dicsőségessé – és mindez a te szíved megnyilvánulása! Hogyan jöhetne létre bármi is a te kegyed, a te tisztaságod nélkül?

Szeretnék mindig úgy tisztelni és követni, mint a lelki tanítómesteremet – ahogy a csodálatos tanítványaidat látom! Köszönöm, hogy ilyen kedves és türelmes vagy velem és még az anyukámmal is!

Minden dicsőséget neked megjelenésed napján!

A haszontalan:
Vallabhī-kānta dāśī

BHAKTIN VARGA ANDREA

Kedves Śivarāma Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos hódolatomat ezen a kedvező napon!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának! Minden dicsőséget neked!

Én, *bhaktin* Andrea most először próbálom kifejezni neked hálámat azért, hogy megismerhettem a Kṛṣṇa-tudatot és a *bhaktákat*. Köszönöm, hogy 2005 októberében egy csodálatos hónapot tölthettem el a Kṛṣṇa-völgyi *bhakták* társaságában. Köszönöm azt a sok-sok törődést, segítséget, tanítást és támogatást, amit az ottani *bhaktáktól* kaptam. Köszönöm, hogy ottani munkámmal szolgálhattam Kṛṣṇát és *bhaktáit*. Az októberi ünnepek és fesztiválok életre szóló élményt jelentenek számomra, melyért tiszta szívből hálás vagyok.

Kṛṣṇa kegyéből 2005 novemberétől a Govinda étteremben végzek szolgálatot, mely nagy örömmel tölti el szívemet. Köszönöm, hogy létezhet egy ilyen csodálatos étterem a város szívében. Mindenki, aki ide betér, Kṛṣṇa kegyét élvezheti, és szívében örömmel és boldogsággal távozik, majd tér vissza. A Govinda étterem a nyugalom és béke szigete a budapesti káosz közepén. Aki ide betér, nemcsak isteni ízeket, de isteni hangulatot is élvezhet. Ezért szeretném most kifejezni nemcsak a magam, de minden kedves vendégünk nevében hálámat és köszönetemet. Köszönöm, hogy minden egyes nap olyan *bhakták* társaságát élvezhetem, akik segítenek nekem a lelki élet rögzös útjain.

Kívánom, hogy az egész Földön létesüljenek olyan csodálatosan szép Kṛṣṇa-templomok, mint amilyet Csillaghegyre megteremtettetek. Így mindenkinek megadtnék az az áldás, hogy megtapasztalja Kṛṣṇa szeretetét, és így Földünk egy szebb és boldogabb világnak teremthetne otthont.

Kívánok neked erőt, egészséget, hosszú életet, hogy áldásos munkád és szereteted minél több lelket a Kṛṣṇa-tudathoz vezessen.

Szolgád:
Bhaktin Varga Andrea
Budapest

VARṢĀṄĀ DEVĪ DĀSĪ

Dearest Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances in the dust of your beautiful lotus feet.

All glories to you and all glories to your beloved Śrīla Prabhupāda!

“It’s rude to stare”!! I was often told when I arrived on these shores from India many moons ago. This ‘habit’ has had a resurgence since I met you. Rude or not, I often find myself star-

ing at you – marvelling how it is possible that one person can have such varied abilities, each which have been taken to the peak of there perfection, by all being offered to Kṛṣṇa.

I stare in amazement as you manifest externally what is ablaze in the inner most chambers of your heart.

I stare with gratitude as you show me how in Kṛṣṇa Consciousness miracles happen every day!

I stare in humility when you reveal to me how every person is worth more than their worst act.

I stare amazed at your compassion as you submerge, in the Holy Names of Kṛṣṇa, those of us living and floundering in the borderland, between this world and the next. You reveal that the Holy Name alone is the panacea for all the sufferings in this world, as in our lives there are spaces of sorrow only Kṛṣṇa can touch and spaces of bliss only He can ignite.

I stare in awe at you, a Maharathi on this ‘royal’ road, as you warn us how following all the rules, mans and Kṛṣṇa’s can still leave a heart vacant if one fails to understand the spirit of the rule, the spirit of devotion and love which has to infuse each action that abides by the rule.

I stare in admiration as you expertly unravel my confusion to an unrelenting question – how is it possible for one person to give shelter to so many, loving all equally? You reveal a little more of this mystery. “By the touch of Kṛṣṇa, Govardhan experienced so much bliss that He expanded to give shelter to all the hundreds of thousands of *vrajabāsis* and their cows.” So now I understand how you are exhibiting the symptom of being ‘touched by Kṛṣṇa’ and that it is by this bliss of Kṛṣṇa Consciousness you are able to give shelter to so many conditioned living entities. Guru Mahārāja, you make the incomprehensible, comprehensible.

I stare out of love. You have offered me so many extraordinary gifts, the greatest of them being your love, so now with these extraordinary gifts how can I expect to live an ordinary life!

I hear you say, the purpose of life is simply this – to find Kṛṣṇa through the blinding storm of our human conditioning and to never let Him go! All perfection will follow!

In this ferocious age of Kali there are no shortages of deeply flawed living entities and in this in-between, topsy turvy world all know how to apportion blame and punish accordingly, however the redeemer of sin, who will raise the fallen is rare indeed! Yes, I stare out of pride because my spiritual master is no ordinary spiritual master! Without him I am nothing at all. ALL glories to you my beloved Guru Mahārāja.

Your servant and daughter,
Varsāṇā devī dāsī

BHAKTIN VAŠ ANDREA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábad porában!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának
és Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅgának!

Ismét elérkezett a nap, amikor végre dicsőíthetünk téged, de én ismételten úgy érzem, hogy erre se nem vagyok képes, se nem vagyok alkalmas. Papírra vethetnék szép szavakat, nagy ígéreteket, de tudom, hogy ez mit sem érne, ha nincsen mögöttem semmi, s csak üres szavak maradnak. Mondhatnám, hogy neked köszönhetem az életemet, és nagyon hálás vagyok neked, ami ugyan igaz is, de vajon kimutatom-e feléd a hálámat? Vajon követem-e az utasításaidat, a *bhaktáknak* végzett szolgálatomon keresztül szolgállok-e töretlenül téged, vagy csak ügyetlenül lavírozok az anyagi vágyaim és a Kṛṣṇa-tudat nyújtotta lelki biztonság között? Valahányszor őszintén a szívembe nézek, kétségbe esek, hogy mennyi hibám, *anarthám* van még, mennyi mindenben kellene fejlődnöm. Szeretném úgy érezni, hogy értékellek téged, és hogy örökre lekötöztél, de sokszor nem megy. Nagy még az irigység a szívemben, és sok sértést követek el, ezért nem láthatom a nagyságodat, és elfogadni sem tudom a kegyedet, amit felém záporozol.

Amikor idén márciusban itt volt Budapesten Śrīla Bhakti Ballabh Puri Mahārāja, sokat beszélt arról, hogy milyen nehéz lelki tanítómesternek lenni, mert sokszor a tanítványok nem is fogadják el őszintén a szent nevet, vagy arra használják a *gurujukat*, hogy eleget tegyen a vágyuknak. Emlékszem, amikor egyszer olvastam Kṛṣṇa-lilā rólad készült feljegyzéseit, és abban említette, hogy ugyan szeretnéd kinyitni a szívedet a tanítványaid felé, de sokan csak „focilabdáznak” veled. Ez olyan szomorú, hiszen te vagy az, aki kimentett minket az anyagi létezés óceánjából, és te nyitottad fel vak szemünket, melyet tudatlanság fedett. Ha igazi tanítványod lennék, nem lenne más vágyam, mint hogy elégedetté tegyelek téged és a *bhaktákat*. Bárcsak adnád a kegyedet, hogy valódi szolgálja váljon egyszer belőlem, aki követ, és nem törődik a saját ostobaságaival.

Maradok szolgáló abban reménykedve, hogy egyszer megkapom
a szent név és a te kegyedet:

Bhaktin Vas Andrea
Budapest

VIJĀYA GOURĀṄGA DĀŚA

Kedves Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Tavaly azzal kezdtem a felajánlásomat, hogy szép szavak helyett szerettem volna felajánlani neked az új Budapesti Templomot. Idén Gaura Pūrṇimāra végre elkészült. Persze ez is olyan, mint Kṛṣṇának felajánlani valamit: minden az Övé. Prabhupāda ezt gyakran ahhoz hasonlítja, mint amikor egy gyerek az apjától kapott pénzből vesz ajándékot az apjának.

Tőled jött minden. Az első pillanattól méltó helyet szeretnél volna Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅgának, a *bbaktáknak*, és legfőképp a prédikálásnak. Volt egy terved a Lélek Palotájára. Most azt mondod, hogy ez az. Én örülök, mert tudom, hogy nem mondanád, ha nem így gondolnád. Én viszont tudom, vagy legalábbis sejtem, hogy hogyan néz ki az a palota, amit te szeretnél a szíved mélyén.

Nem tudom, hogy a te földi szolgálatodat meddig tervezi Kṛṣṇa, és meddig szennyezem az én mocskos, szemét életemmel a *bbakták* társaságát, de azért szeretnék egy felajánlást tenni neked: ha adod az áldásodat, először a szívemben, aztán a Duna partján felépítem a Lélek Palotáját.

Jelentéktelen szolgád:
Vijāya Gourāṅga dāsa

VILĀSINĪ DEVĪ DĀSĪ

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd alázatos, tiszteletteljes hódolatomat lótuszlábaid szent porában!
Minden dicsőséget neked! Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

*om ajñāna-timirāndbasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmin iti nāmine*

Boldog vagyok, hogy újra köszönhetlek születésnapod alkalmából. Felejthetetlenek számomra ezek a születésnapok. Ünneplőbe öltözött szívvel várom mindig ezt a bensőséges, felemelő, csodálatos napot, amely újra és újra megsokszorozza szívemben az irántad érzett szeretetet, újra és újra bizonyosságot ad, hogy életem egyetlen értelme a te lótuszlábaid szolgálata.

Drága Guru Mahārāja!

A tanítvány szívének féltve őrzött kincse a *guru* minden egyes szava, utasítása és mosolya, s ugyanúgy kincse a saját szívében növekvő szeretete, odaadása a *guruja* felé, és a vágya a *guru* lótuszlábainál való meghódolásra.

Óh, drága lelki édesapám!

Mikor jön el az a nap, amikor végre én is meg tudok majd hódolni lótuszlábaidnál?! Mikor leszek már végre odaadó, jó szolgád?!

Indokolatlan kegyedért imádkozom mindig.

Kérlek, bocsásd meg a sok sértést, amit szófogadatlanságaimmal követtem el lótuszlábaid ellen.

Kérlek, kegyesen segíts, hogy mindig ellent tudjak állni *māyānak*, és ily módon megszi-

lárdulva az odaadó szolgálatban végre olyan szolgáló legyek, amilyenek te szeretnél látni engem.

Óh, drága Guru Mahārāja!

A végtelenül kegyes Śrī Śrī Dayāl Nitāi Vijāya Gaurāṅga és az édes, édes Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundara éltesse nek téged jó egészségben!

Kérlek, maradj velünk még sokáig, és taníts, vezess minket újabb és újabb csodálatos kedvtelésekbe Śrīla Prabhupāda és az édes Urak elégedettségére!

Kérlek, áraszd ránk csodálatos, olvadt aranyhoz hasonlatos szíved szeretetét, fogadd el szerény szolgálatainkat, és engedd, hogy szeretetünkkel, odaadásunkkal elhalmozhassunk téged!

Minden dicsőséget neked, drága, egyetlen, csodálatos, örök lelki édesapám!

Örök szolgáló:
Vilāsini devī dāśī

BHAKTA VIRÁG LÁSZLÓ

Kedves Śrīla Śivarāma Swami Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!

Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!

Minden dicsőséget neked, megjelenési napod alkalmából!

Kérlek, bocsáss meg nekem, mert nagyon nehezen tudom felvenni a kapcsolatot azzal, akit a legjobban kell, hogy tiszteljek, hiszen még arra is méltatlannak érzem magam, hogy a látómeződbe kerüljek. Persze erőt veszek magamon, és – bízva az áldásodban – megírom a felajánlásomat a *vyāsa-pūjā* ünnepségedre.

Legutóbbi Debrecenbe látogatásodkor 'Lelki megoldások a világ problémáira' címmel tartottál előadást, melyben oly szépen bemutattad a *Bhagavad-gītā*t. Gyönyörűen elmagyaráztad a vallás fogalmát és a Védák jelentését, jelentőségét, s bevezetted a tudat tudományát. Köszönjük neked ezt a feledhetetlen napot, amikor, bár a háttérből, de közvetlen közletről segíthettük a prédikálásodat, ekképpen is szolgálva téged.

Úgy érzem, nagyon hálásnak kell lennem az Úr Kṛṣṇának, amiért egy pillanatra ugyan, de lehetővé teszi a veled való társulást. A különféle rendezvényeken mindig összetalálkozom veled. Oly különös ez, hiszen szinte kivétel nélkül akkor történik, mikor elkóborlok valamerre. S rendre ilyen esetekben jelensz meg valamelyik félreeső helyen, s jössz szembe velem. Ilyenkor teljesen megzavarodik az elmém, hirtelen fogalmam sincs, mit is kéne tennem, s zavaromban állandóan hibákat követek el.

A legutóbbi eset a Budapesti Templom átadásának ünnepségén volt. Az összekötő folyosón találtam magam szembe veled. Levettem a sapkámat és a hódolatomat ajánlottam neked. Majd amikor felkeltem, észrevetted – s ekkorra már én is –, hogy a fülhallgatómat a fülemben felejtettem. (Mentségemre szolgáljon, hogy épp nem működött.) Nem tudom leírni, hogyan

is néztél rám ekkor, de azt tudom, hogy tekinteted nagyon mélyre hatolt. Legalább annyira szégyelltem magam, mint amekkora hatást gyakorolt ez rám. Nagyon sokat jelent ez nekem, s tiszta szívből remélem, hogy sok ilyen találkozásban, áldásban lesz még részem. Nem tudom, hogy mivel érdemeltem ezt ki, de köszönöm neked.

Továbbá meg szeretném köszönni neked, hogy elhoztad nekünk a Śrīla Prabhupāda oltalma alatt álló Kṛṣṇa-tudatot. Hálás vagyok az Úrnak, hogy találkozhattam nagyszerű *bbaktáid-dal*, akikkel minden egyes társulás hatalmas tisztulást jelent a szívnek. Mindez a tisztulás csak a te önzetlen odaadásodnak köszönhető. Köszönjük neked, Śivarāma Swami Mahārāja!

Törekvő szolgád:
Bhakta Virág László
Debrecen

VRAJA-KUMĀRA DĀSA

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to You. All glories to Śrīla Prabhupāda.

Yet another year quickly goes by it is *Vyāsa-pūjā* time again. Guru Mahārāja ki jay!

When *jīvas* fall into the material situation it is said by *ācāryas* in the *Brahma-Madbva-gauḍīya sampradāya* that they first come as a Lord Brahmā and from there, if their Kṛṣṇa consciousness is not perfect, fall into lower and lower species of life. Thus the facility to hear, chant and remember their beloved Śrī Kṛṣṇa reduces slowly but surely, and they pass unlimited lifetimes in the dark, enveloping embrace of illusory *māyā*. From such fallen positions, it can be almost impossible for the *jīvas* to take up Kṛṣṇa consciousness again and elevate themselves once more to the heights of their past. As we all know, personal desires and karma enter into the equation and each individual is held solely accountable. It takes the appearance of a supremely compassionate, self-realised spiritual master to shine the torchlight of knowledge upon the unfortunate living entity and to reawaken within him his dormant love for Kṛṣṇa once again. Once the seed is planted within the heart it must be nurtured very carefully in order to sprout and prosper fruitfully, ultimately returning to the shelter of the lotus feet of the Supreme Lord Himself. Of course much tender, loving care and support is required to enable the vine of *bbakti* to grow and to overcome the various hurdles, tests and obstacles that surely will be presented during its lifetime.

These great souls who accept the position of *guru*, selflessly and tirelessly working to enlighten and uplift countless others are very rare. To come in contact with one and to be accepted as a disciple is a benediction and an honour. You are one of those great souls, Guru Mahārāja. I pray to Kṛṣṇa that I will never forget that fact and that you will always keep me sheltered at your lotus feet, even though I am materially many miles away. Of course spiritually, distance is nothing and you are always in my heart and mind as I remember you as often

as possible. I pray for shelter always in your heart, Guru Mahārāja, for there Kṛṣṇa resides and my true connection with the ultimate goal of life.

All glories to you on your most auspicious appearance day. Guru Mahārāja ki jay!

Your unworthy disciple,
Vraja-kumāra dāsa

VRAJASUNDARĪ DĀSĪ

Dear Guru Mahārāja,

Please accept my humble obeisances.
All glories to Śrīla Prabhupāda. All glories to your lotus feet.

It was nice to see you at Govardhan this year - looking well and very effulgent as usual.

I am trying to work out which one of your amazing accomplishments is the most impressive. Is it writing books? Is it initiating hundreds of disciples and leading them back to Godhead?

Is it singing wonderful songs? Or is it building centres where devotees can live?

Śrīla Prabhupāda said that if we want to glorify the spiritual master we should not just install statues, but we should build communities based on the principles he taught. Surely this is the most important thing that anyone can do.

I marvel at the good fortune of your disciples who live on your farming community in Hungary and I try to imagine what life is like for the children there. They are born there, they can get their education there, and they can stay there for the rest of their lives, bringing up their own children in a perfect Kṛṣṇa conscious environment.

The farm will give stability and provide an opportunity for devotees to live in extended families. Devotees will be able to grow and develop their Kṛṣṇa consciousness in a natural healthy way with the support of their families and friends, who they may have known all of their lives. What you have accomplished will be there for generations and it will provide a haven where so much anxiety of the modern world can be eliminated.

I was brought up in a small town, where people knew each other. They did not move away from their homes much, and when they got married they lived, at the most, a few streets away from their parents. A local bobby did his beat in the evenings and another cycled round the town during the day. It was a comparatively safe and secure place. There were no computers and no tellies and very few cars. Of course it wasn't God-centred, but God was at least accepted as part of life.

It is interesting to see how much things have changed in the last fifty years. Apart from during war-time, the people in the world must be in more anxiety now than ever before.

Almost every parent I meet from around the world, and a lot visit Vṛndāvana, is in the same predicament as we are - always searching for a place to live that will give the greatest opportunity to develop Kṛṣṇa consciousness and vocational training for their children. Few

can find such a place, but you have created the ideal place. What an amazing achievement!

As the years go by, I get a better understanding of what Śrīla Prabhupāda meant by simple living and high thinking, and I start to realise why he praised village life as opposed to city life. The devotees in Hungary are very fortunate to have this farm community, and they are especially fortunate to have you there to guide them.

And the very best thing you have done, the thing that is even more impressive than the temples in Hungary, is to give your life as an example of how to live in Kṛṣṇa Consciousness. Many times we have heard that Śrīla Prabhupāda was never, for a moment, out of Kṛṣṇa consciousness. He never floundered or deviated from Kṛṣṇa. And you are one of his greatest followers in this regard.

I am still in the line of those trying to follow you, and I hope to keep on trying.

Your servant,
Vrajasundarī dāsī

VR̥NDĀVANĪ DEVĪ DĀSĪ

Drága Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrī Gurunak és Gaurāṅgának!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget neked megjelenésed e csodálatos napján!

*nama om viṣṇu-pādāya kṛṣṇa-preṣṭhāya bhū-tale
śrimate śivarāma-svāmīn iti nāmīne*

„Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom Ő Isteni Kegyelme Śrīla Śivarāma Swami Mahārājának, aki nagyon kedves az Úr Kṛṣṇának, mert az Ő lótlábasainál keresett menedéket.”

A legkedvezőbb dolog az ember életében, ha találkozhat egy hiteles lelki tanítómesterrel. Mielőtt csatlakoztam volna a Kṛṣṇa-tudatú mozgalomhoz, nagyon vágytam rá, hogy egy *guru* irányítsa az életemet. Kṛṣṇa egy-két éven belül megadta nekem ezt a lehetőséget, mivel – mint ahogy később megtudtam – Kṛṣṇa mindenki vágyát teljesíti. Megismerhettem téged, s az életem innentől kezdve értelmet nyert. Addig nem értettem: Miért kellene hajszolni az anyagi élvezeteket? Ezért születünk volna meg? Pénzt keresünk, hogy az érzékeinket kielégíthessük és szórakozhassunk? Szenvedjünk az emberek tisztátalan viselkedésétől? Később pedig megöregedjünk, megbetegedjünk és meghaljunk? Nem kaptam rá választ. Megpróbáltam, de nem tudtam azonosulni a *karmi* életformával. Úgy gondoltam, hogy viszonylag elkülönülten élek majd, s mikor megöregszem, meghalok. De ennek mi értelme?

Végül Śrīla Prabhupāda kegyéből találkoztam veled, Guru Mahārāja. S mint mikor a téli álmát alvó anyagi természet elkezd ébredezni, s a tavasz első napsugarainak hatására rügyet bontanak a fák, úgy kezdett az én életem is értelmet nyerni s virágba borulni.

*om ajnāna-timirāndbasya jñānāñjana-salākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

„A legsötétebb tudatlanságban születtem, ám lelki tanítómesterem a tudás fáklyalángjával felnyitotta szememet. Tiszteletteljes hódolatomat ajánlom neki!”

Azóta is irányítod a lelki életemet, tisztítod ezt a piszkos szívet, hogy fel lehessen ajánlani Rādhā és Kṛṣṇa lótu-szlábainál. Nagyon köszönöm neked Guru Mahārāja. Bár túl parányi vagyok, hogy visszafizethessem neked egy töredékét is annak, amit te nyújtasz irányunkba az-zal, hogy visszavezetsz bennünket szeretett Urunkhoz, Kṛṣṇához. A szívemben ott van a vágy, hogy kövessem az utasításaidat. Mert enélkül nem kapjuk meg a kegyedet, s a kegyed nélkül nem fejlődik ki bennünk az istenszeretet. Reménykedem a kegyedben, Guru Mahārāja!

*yasya prasādād bbagavat-prasādo
yasyāprasādān na gatīḥ kuto 'pi
dhyāyan stuvamīḥ tasya yaśas tri-sandhyaṁ
vande guroḥ śrī-caraṇāravindam*

„Ha a lelki tanítómester elégedett, az elégedettséget okoz az Istenség Legfelsőbb Személyiségének is, ám ha nem tesszük elégedetté a lelki tanítómestert, semmi esélyünk nem lesz arra, hogy eljussunk a Kṛṣṇa-tudat síkjára. Hadd meditáljak ezért naponta háromszor lelki tanítómesteremen, hadd fohászokdjam kegyéért, s hadd ajánljam tiszteletteljes hódolatomat neki!”

Guru Mahārāja, te minden elesett lélekhez kegyes vagy, olyan hatalmas a szíved, hogy mindenki belefér nemre, nemzetre való tekintet nélkül. Szeretnéd beteljesíteni Caitanya Mahāprabhu vágyát, hogy minden faluban és városban énekeljék a szent nevet. Így a külföldi prédikálásban is erőteljesen részt veszel, miközben nem feledkezel el az itthoni lehetőségek kialakításáról sem. Létrehoztad az új Budapesti Templomot, ami annyira pazar lett, hogy biztos odavonzza majd a nagy adományozók népes táborát, hogy megvalósíthasd régi vágyadat: a Lélek Palotájának felépítését.

Nagyon köszönjük neked, Guru Mahārāja ezt a határtalan lelkesedést és odaadást, amivel te rendelkezel, s nagyon boldog vagyok, hogy egy ilyen csodálatos lelki tanítómester tanítványa lehetek.

Śrīla Guru Mahārāja ki-jaya!

Szolgád:
Vṛndāvanī devī dāśī

YAŚASVINĪ DEVĪ DĀSĪ

Your Divine Grace,

Please accept my humble obeisances to the dust of your lotus feet.
All glories to Śrīla Prabhupāda!

Please, accept my humble offering at this most auspicious day of your appearance!

This year I had no opportunity to see you personally. I feel an acute necessity of your holy *darśan!* I am so grateful for your association you kindly gave your disciples during festivals on the Black Sea! I see those days as ones of great mercy for my wretched self. Till now I distinctly hear your voice – as you were singing doing *pūjā* for your Deities. I was happy to offer Them my humble service, making small flower garlands. Next you gave us a short Bhāgavatam class. Sometimes we just chanted japa together. In my view, we were in the spiritual world!

This material world is full of miseries only for materialists – those who have not taken shelter of bonafide guru's lotus feet. By your divine grace we, your disciples, are saved from such an awkward position.

Dear Guru Mahārāja, I want so much to become your worthy disciple! My sweetest dream is to please you and Śrī Kṛṣṇa with my humble service I perform now under the guidance of my seniors.

Your still unqualified maidservant,
Yaśasvinī devī dāsī
Moscow

YOGEŚVARA DĀSA

Kedves Guru Mahārāja!

Kérlek, fogadd tiszteletteljes hódolatomat!
Minden dicsőséget Śrīla Prabhupādának!
Minden dicsőséget Śrī Śrī Rādhā-Śyāmasundarának!

Kedves Guru Mahārāja! Szent megjelenési napodon a tanítványok kegyedért imádkoznak, hála-jukat fejezik ki, és dicsőítenek téged. Ezért igyekszem én is így cselekedni, bár nem vagyok méltó a kegyedre. Mindazok a gondolatok, szavak vagy tettek, melyeket helyesen tettem, egyedül a te dicsőséged.

Azok, amelyek helytelenek, a tudatlanságomból születtek. Kérlek, bocsásd meg őket.

Kedves Guru Mahārāja! Mivel önzetlenségeddel teljesen lekötelezel, kötelességemnek érzem, hogy úgy cselekedjek, hogy a rám fordított időd ne legyen hiábavaló. Guru Mahārāja, nagyságodat semmihez sem tudom hasonlítani. Hol van az a személy, akinek teljesen elkö-

telezi magát a Legfelsőbb Úr, akitől rettegve fúj a szél és keringenek a bolygók a pályájukon? Azért, hogy viszonozza a szeretetedet, ez a Legfelsőbb Személy eljött ide, hogy lehetőséget adjon a *bbaktáknak* a lelki fejlődésre. Még azokat a kellemtelenségeket is elviseli, amik véletlenül történnek a lelki élet útján, és értékeli még a legkisebb jót is, hogy ezzel inspirálja a *bbaktákat* a fejlődésükben. Mindezt csak miattad teszi. Ez egy nagyon különleges dolog, amit soha nem leszek képes megérteni a te kegyed és áldásod nélkül. Ezért arra kérlek, hadd legyek mindig a szolgád, mert másképpen nincs semmi értelme az életemnek.

Guru Mahārāja *ki jāya!*

Szolgád:
Yogésvara dāsa

